

Nr. 9
Side 1425–1583

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 9
Utgitt 4. september 2015

Innhold

Side

Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet

2015

Mars	10.	Endr. i delegering av kompetanse til Fiskeridirektoratet til å fastsette årlige reguleringsforskrifter for fiske (Nr. 889).....	1522
------	-----	---	------

Forskrifter

2015

Mai	28.	Forskrift om studier ved Høgskolen i Nord-Trøndelag (Nr. 856)	1425
Juni	24.	Forskrift om stopp i fisket etter blåkveite i EU-sonen i 2015 (Nr. 860)	1433
Juli	1.	Forskrift om fiske etter makrell innenfor fjordlinjene for fartøy over 28 meter største lengde (Nr. 864)	1434
Juli	2.	Forskrift om stønader til dekning av utgifter knyttet til å komme i eller å beholde arbeid (tilleggsstønadsforskriften) (Nr. 867)	1435
Juli	2.	Forskrift om overgangsregler i forbindelse med endringer i folketrygdloven kapittel 15, 16 og 17 fra 1. januar 2016 (Nr. 869)	1438
Juli	3.	Forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler (Nr. 870)	1439
Juli	3.	Forskrift om prøvetaking og analyse for offentlig kontroll av visse forurensende stoffer i næringsmidler (Nr. 871)	1450
Juli	6.	Forskrift om adgang til ved tariffavtale å fravike reglene om likebehandling ved utleie fra bemanningsforetak (Nr. 874)	1490
Juli	7.	Forskrift om økologisk akvakulturproduksjon og merking av økologiske akvakulturprodukter (Nr. 879).....	1494
Mai	27.	Forskrift om bachelorgrad ved Samisk høyskole (Nr. 890).....	1523
Juli	1.	Forskrift om nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser (ny mat-forskriften) (Nr. 892)	1524
Juli	23.	Forskrift om gjennomføring av TSI-rullende materiell – lokomotiver og rullende materiell for passasjertrafikk (Nr. 913)	1581

Endringsforskrifter

2015

Juni	19.	Endr. i forskrift om betalinger mv. til Patentstyret og Klagenemnda for industrielle rettigheter (Nr. 857).....	1431
Juni	22.	Endr. i forskrift til opplæringslova (Nr. 858)	1432
Juni	24.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 859)	1432
Juni	24.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 861)	1433
Juli	1.	Endr. i forskrift om kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 (Nr. 863)	1433
Juli	2.	Endr. i forskrift om byggesak (byggesaksforskriften) (Nr. 865)	1434
Juli	2.	Endr. i forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler (Nr. 866)	1435
Juli	2.	Endr. i forskrift om arbeidsrettede tiltak mv. (Nr. 868).....	1438
Juli	3.	Endr. i forskrift om toll og vareførsel (tollforskriften) (Nr. 872)	1489
Juli	3.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra Folkerepublikken Kina (Nr. 873)	1490
Juli	2.	Endr. i forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskap som skal utføre en flyreise (Nr. 875)	1491
Juli	2.	Endr. i forskrift om tiltakspenger mv. (tiltakspengeforskriften) (Nr. 876).....	1491
Juli	3.	Endr. i forskrift om plantevernmidler (Nr. 877)	1492
Juli	6.	Endr. i forskrift om gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 1301/2014 av 18. november 2014 om de tekniske spesifikasjonene for samtrafikkveie som gjelder for delsystemet «energi» i den europeiske unions jernbanesystem (TSI-ENE) og forskrift om gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 1303/2014 av 18. november 2014 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkveie som gjelder sikkerhet i jernbanetunneler i Den europeiske unions jernbanesystem (TSI-sikkerhet i jernbanetunneler) (Nr. 878)	1493

Juli	7.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 (Nr. 880).....	1511
Juli	7.	Endr. i forskrift om fiske etter makrell innenfor fjordlinjene for fartøy over 28 meter største lengde (Nr. 881).....	1511
Juli	8.	Endr. i forskrift om yrkestransport innenlands med motorvogn og fartøy (yrkestransportforskriften) (Nr. 884).....	1514
Juli	10.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 885).....	1515
Juli	10.	Endr. i forskrift om maksimalkvoter i fisket etter øyepål i 2015 (Nr. 886).....	1515
Juli	10.	Endr. i forskrift om landings- og sluttseddel (Nr. 887).....	1515
Juli	13.	Endr. i forskrift om bruk av kjøretøy (Nr. 888).....	1516
Juni	1.	Endr. i forskrift om felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler § 4–7 til § 4–10 (Nr. 891).....	1524
Juli	11.	Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 893).....	1526
Juli	11.	Endr. i forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften) (Nr. 894).....	1529
Juli	13.	Endr. i forskrift om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr (Nr. 895).....	1530
Juli	13.	Endr. i forskrifter om rammeplan (Nr. 896).....	1531
Juli	14.	Endr. i forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst (Nr. 897).....	1532
Juli	14.	Endr. i forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag (Nr. 898).....	1533
Juli	14.	Endr. i forskrift til privatskolelova (Nr. 899).....	1533
Juli	14.	Endr. i forskrift om luftfartsoperasjoner (Nr. 900).....	1540
Juli	14.	Endr. i forskrift til opplæringslova (Nr. 901).....	1540
Juli	14.	Endr. i forskrift til opplæringslova (Nr. 902).....	1543
Juli	16.	Endr. i produktforskriften (blyhagl) (Nr. 903).....	1543
Juli	16.	Endr. i forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst (om blyhaglforbudet) (Nr. 904).....	1543
Juli	15.	Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (Nr. 905).....	1544
Juli	16.	Endr. i forskrift om inkorporasjon av trygdeforordningene i EØS-avtalen (Nr. 906).....	1544
Juli	16.	Endr. i forskrift om samvirkingsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring (Nr. 907).....	1545
Juli	17.	Endr. i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater (Nr. 908).....	1545
Juli	17.	Endr. i forskrift om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet (Nr. 909).....	1546
Juli	17.	Endr. i forskrift om restriktive tiltak mot Syria (Nr. 910).....	1547
Juli	20.	Endr. i forskrift om regulering av fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 (Nr. 911).....	1550
Juli	22.	Endr. i forskrift om skipsutstyr (skipsutstyrforskriften) (Nr. 912).....	1550
Juli	24.	Endr. i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) (Nr. 914).....	1582
Diverse 2015			
Juni	30.	Opph. av forskrift om sanksjoner mot Sierra Leone (Nr. 862).....	1433
Juli	8.	Opph. av forskrift om meldeplikt for kraftpriser (Nr. 882).....	1512
Juli	8.	Endr. i vedtak om delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til Debio og det lokale og regionale Mattilsynet etter økologiforskriften § 17 mv. og i instruks for utøving av delegert myndighet etter økologiforskriften (Nr. 883).....	1512
Rettelser			
		Nr. 5/2015 s. 814 (i forskrift 2. juni 2015 nr. 588 om håndtering av utgangsstoffer for eksplosiver).....	1582
		Nr. 8/2015 s. 1381 (i forskrift 30. juni 2015 nr. 821 om endring av forskrift 19. desember 2014 nr. 1821 om tilskot til avløsning ved sjukdom og fødsel mv.).....	1583
		Oversikt over rettelser	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 4. september 2015

Nr. 9

28. mai Nr. 856 2015

Forskrift om studier ved Høgskolen i Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Styret for Høgskolen i Nord-Trøndelag 28. mai 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3, § 3–5, § 3–6, § 3–9, § 3–10 og § 5–3. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1–1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for alle studier og emner ved Høgskolen i Nord-Trøndelag (HiNT).

§ 1–2. Beslutningsmyndighet

- (1) Rektor kan vedta utfyllende bestemmelser innenfor rammen av denne forskrift.
- (2) Studiesjefen kan vedta retningslinjer innenfor rammen av denne forskrift.
- (3) Myndigheten til å treffe vedtak med hjemmel i denne forskrift er lagt til studiesjefen, såfremt ikke annet er fastsatt.

§ 1–3. Definisjoner

1. *Nasjonal rammeplan*
En plan som fastsetter nasjonale rammer for et studieprogram.
2. *Studieprogram*
En gitt samling emner som studenter kan tas opp til og få studierett på. Et studieprogram kjennetegnes ved at det ikke er nødvendig å søke nytt opptak for å ta nye emner innenfor studieprogrammet.
3. *Studieplan*
En plan som bl.a. beskriver opptakskrav, innhold, emnebeskrivelser og læringsutbytte i et studieprogram. I denne forskrift omtales også fagplan og programplan som studieplan.
4. *Emne*
En studiepoenggivende enhet med avsluttende vurdering som kan inngå i et studieprogram.
5. *Emnebeskrivelse*
En beskrivelse av innhold, omfang, læringsutbytte, vurderingsordning, eventuelle arbeidskrav, eventuell vektingsreduksjon o.l. i et emne.
6. *Studiepoeng*
Et mål på arbeidsmengde i de enkelte emner i et studieprogram. 60 studiepoeng tilsvarer ett års studium på heltid.
7. *Student*
Som student regnes den som gjennom opptak i henhold til uhl. § 3–6 og § 3–7, er tatt opp til studier ved HiNT.
8. *Privatist*
Som privatist regnes den som etter reglene i uhl. § 3–10 fremstiller seg til eksamen, uten å være tatt opp som student.
9. *Kandidat*
Som kandidat regnes den som fremstiller seg til eksamen, herunder både studenter og privatister.
10. *Studierett*
Rettigheter og plikter knyttet til det å være tatt opp som student. Studenter med studierett har bl.a. rett til undervisning, veiledning, tilgang til læringsplattform og vurdering i samsvar med studieplan/emnebeskrivelse.
11. *Utdanningsplan*
En plan som utarbeides mellom HiNT og den enkelte student for gjennomføring av et studieprogram av 60 studiepoengs omfang eller mer, i samsvar med uhl. § 4–2.

12. Individuell utdanningsplan

En utdanningsplan som utarbeides mellom HiNT og den enkelte student når der er nødvendig å gjøre endringer i utdanningsplanen underveis i studieforløpet. Dette kan f.eks. være aktuelt når en student er forsinket i studiene.

13. Vurdering

Alle typer prøving av studentens kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse.

14. Eksamen

En vurderingsform som omfatter alle typer prøving som gir grunnlag for fastsettelse av selvstendig karakter for et emne, enten ved at resultatet skal inngå på vitnemål/karakterutskrift eller innregnes i en samlet karakter på vitnemål/karakterutskrift.

15. Ordinær eksamen

Den eksamen som ordinært arrangeres i henhold til studieplan.

16. Utsatt eksamen

Den eksamen som arrangeres for studenter som har levert legeerklæring eller hatt annet dokumentert gyldig fravær ved ordinær eksamen.

17. Ny eksamen

Den eksamen som arrangeres for studenter som har vært vurderingsmeldt, men som ikke har bestått ordinær eksamen.

18. Godskriving

Godskriving av beståtte emner, fag, eksamener eller prøver fra andre universiteter og høyskoler som tilbyr akkrediterte studier.

19. Fritak

Fritak for deler av utdanning på grunnlag av realkompetanse, eller velegnet eksamen eller prøve tatt ved utenlandske og norske institusjoner som ikke tilbyr akkrediterte studier.

20. Obligatoriske arbeidskrav

Et arbeidskrav som må være gjennomført og godkjent for å gi adgang til vurdering og/eller kvalifisere for endelig vurdering i et emne. Dette kan være skriftlige oppgaver, obligatorisk deltakelse i undervisning m.m.

21. Mappeeksamen

En samling av tekster og/eller arbeider som inngår i en eksamen hvor karakter først settes når alle tekstene og arbeidene er levert.

Kapittel 2. Grader og utdanninger**§ 2–1. Tilknytningskrav**

For å få tildelt en grad må minst 60 studiepoeng av graden være avlagt ved HiNT.

§ 2–2. Tildeling av ny grad

En student som tidligere er tildelt en grad, må ha gjennomført minst 60 nye studiepoeng for å få tildelt nytt gradsvitnemål, inkludert et nytt selvstendig arbeid (kandidat-, bachelor- eller masteroppgave).

§ 2–3. Krav til graden høyskolekandidat

Graden høyskolekandidat oppnås ved fullført 2-årig utdanning på 120 studiepoeng med egen studieplan som er godkjent av styret.

§ 2–4. Krav til graden bachelor

(1) Graden bachelor oppnås ved fullført utdanning på 180 studiepoeng. Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:

- Studieprogram av minimum 180 studiepoengs omfang, som i henhold til nasjonal rammeplan eller vedtak i styret gir bachelorgrad.
- Integrert utdanning eller annet studieprogram av minimum 120 studiepoengs omfang kombinert med påbygging eller fordypning innenfor samme eller tilgrensende fagområde av minimum 60 studiepoengs omfang.
- Selvvalgt studium av minimum 180 studiepoengs omfang, med faglig fordypning på minimum 90 studiepoeng. Fordypningen må inneholde et selvstendig arbeid (bachelor eller kandidatoppgave) på minimum 15 studiepoeng. Innenfor de resterende 90 studiepoeng godkjennes kun emner eller emnegrupper i samme eller tilgrensende fagområder. Av disse må minst ett emne eller emnegruppe være på minimum 30 studiepoeng. De resterende emner eller emnegrupper må være på minimum 7,5 studiepoeng. Graden kan inneholde examen philosophicum eller tilsvarende filosofiske emner på minimum 7,5 studiepoeng, og examen facultatum eller tilsvarende vitenskapsteoretiske emner på minimum 7,5 studiepoeng.

(2) Selvvalgt fullført 3-årig studium kan etter søknad gi bachelorgrad med navnet «Bachelor med fordypning i [fagretning] – faglige emner».

§ 2–5. Krav til yrkesutdanning

Yrkesutdanning oppnås ved fullført 4-årig grunnskolelærerutdanning for 1.–7. trinn eller 5.–10. trinn. (240 studiepoeng)

§ 2–6. Krav til graden master

Krav til innhold og omfang i mastergrad framgår av egen forskrift fastsatt av departementet.

Kapittel 3. Opptak**§ 3–1. Opptakskrav**

- (1) Opptak er regulert i uhl. § 3–6 og § 3–7 med tilhørende forskrifter.
- (2) Opptakskrav skal fremgå av studieplan. Eventuelle rangeringsregler skal fremgå av studiets nettside.
- (3) For oppdragsfinansierte studier kan det avtales andre regler for opptak.

§ 3–2. Søknad om nytt opptak etter tap av studierett

- (1) En student som har tapt studieretten etter § 5–2 eller § 5–3, kan tidligst få nytt opptak til samme studieprogram ved neste ordinære opptak. En student kan ikke samtidig ha mer enn én studieplass per studieprogram.
- (2) Ved nytt opptak får studenten nye forsøk til eksamen jf. § 6–2 (3).

§ 3–3. Avlysning

Dersom manglende søking eller andre tvingende grunner gjør det nødvendig, kan dekan beslutte å ikke sette i gang et studium/emne.

§ 3–4. Reservert studieplass

- (1) Søknad om reservert studieplass kan innvilges dersom det har oppstått uforutsette og tungtveiende forhold, som gjør at søkeren ikke kan benytte studieplassen. Godkjente grunner kan være fødsel, adopsjon, innkalling til militærtjeneste o.l.
- (2) Søknaden må fremsettes innen 3 uker etter at studenten mottok studietilbudet.
- (3) Studieplassen kan reserveres i inntil ett år.
- (4) En student som er innvilget reservert studieplass, er garantert å få studieplass på det aktuelle studiet ved neste ordinære opptak. Det forutsettes at studietilbudet fremdeles eksisterer og at studenten søker på studiet innen søknadsfristen.

Kapittel 4. Studier – generelle bestemmelser**§ 4–1. Etablering og nedlegging av studier**

- (1) Styret gjør årlig vedtak om hvilke studieprogram som skal inngå i HiNTs studieportefølje.
- (2) Styret vedtar etablering og nedlegging av bevilgningsfinansierte studier med mer enn 60 studiepoengs omfang.
- (3) Dekan kan vedta etablering og nedlegging av eksterntfinansierte studier, og studier på 60 studiepoeng eller mindre.

§ 4–2. Studieplaner

- (1) Det skal fastsettes studieplan for alle studieprogram som tilbys ved HiNT.
- (2) Styret godkjenner studieplaner for nye bevilgningsfinansierte studieprogram med mer enn 60 studiepoengs omfang.
- (3) Dekan godkjenner studieplaner for eksterntfinansierte studier og for studier på 60 studiepoeng eller mindre, samt endringer i studieplaner for de studietilbud som allerede er etablert ved avdelingen.

§ 4–3. Emnebeskrivelse

- (1) Dekan godkjenner emnebeskrivelse for alle emner som tilbys ved avdelingen, og avgjør hvilke emner som skal tilbys som enkeltemner.
- (2) Dersom det er tvingende nødvendig, kan det gjøres endringer i emnebeskrivelse i løpet av studieåret.

§ 4–4. Godskriving og fritak

- (1) Studiesjefen avgjør søknader om godskriving av studiepoeng og fritak fra vurdering etter uhl. § 3–5. Avgjørelsen gjøres i samråd med dekan.
- (2) Det gis normalt ikke godskriving eller fritak for deler av emner.
- (3) Det kan ikke gis dobbel uttelling for samme faginnhold innenfor samme grad.
- (4) Studiepoengreduksjon foretas i det emne som gir gunstigste resultat for studenten.
- (5) Godskriving og fritak etter uhl. § 3–5 skal fremgå på vitnemål og karakterutskrift, med merknad om grunnlaget for godskrivingen/fritaket.

§ 4–5. Språk

Språk ved undervisning og vurdering er norsk, med mindre annet er fastsatt i studieplan og emnebeskrivelse.

§ 4–6. Tilrettelegging av studiesituasjonen

- (1) Dersom tungtveiende hensyn tilsier det, kan en student med særskilte behov innvilges tilrettelegging av studiesituasjonen.
- (2) Søknaden må inneholde dokumentasjon fra sakkyndig instans som spesifiserer behovet for tilrettelegging.
- (3) Det kan ikke innvilges tilrettelegging som kan medføre en reduksjon av de faglige krav som stilles ved det enkelte studium/emne.

§ 4–7. Obligatoriske arbeidskrav

- (1) Alle typer arbeidskrav som må være gjennomført og godkjent for at studenten gis adgang til vurdering og/eller kvalifiserer for endelig vurdering, skal fremgå av studieplan og emnebeskrivelse.
- (2) Obligatorisk deltakelse kan kun kreves når det er faglig begrunnet.
- (3) Rektor kan vedta retningslinjer for obligatorisk deltakelse og arbeidskrav ved HiNT.

Kapittel 5. Studierett**§ 5–1. Vilkår for studierett**

- (1) For å få studierett må studenten registrere seg og innen fastsatte frister betale
 - a. semesteravgift,
 - b. kopinoravgift,
 - c. avgift til læremidler og materialkostnader knyttet til undervisningen, og
 - d. egenbetaling/studieavgift, dersom dette fremgår av studieplan eller avtale.
- (2) Dersom studieprogrammet krever utdanningsplan må studenten, for å få eller beholde studieretten, godkjenne utdanningsplanen hvert semester innen fastsatt frist.

§ 5–2. Opphør av studierett

Studieretten opphører når studieprogrammet er fullført. Det samme gjelder dersom studenten

- a. selv trekker seg fra studiet,
- b. ved forespørsel ikke legger frem originaldokumentasjon brukt i opptaket, eller
- c. ikke oppfyller vilkårene i § 5–1.

§ 5–3. Tap av studierett

(1) Studieretten kan tapes dersom studenten

- a. har brukt opp sine forsøk til eksamen eller praksis i henhold til denne forskrift § 6–2,
 - b. har overskredet den fastsatte grensen utover normert tid jf. denne forskrift § 5–4, eller
 - c. ikke har avlagt studiepoeng i løpet av siste studieår i det studieprogrammet studenten har studierett i. Dette gjelder ikke dersom annet er avtalt i individuell utdanningsplan.
- (2) Der det fattes vedtak om utestengelse gjelder egne bestemmelser, jf. uhl. § 4–8 til § 4–10.

§ 5–4. Normert tid

- (1) Normert tid skal fremgå av studieplanen.
- (2) Dersom en student er innvilget permisjon, utvides studieretten tilsvarende permisjonens lengde.
- (3) Dersom en student er forsinket utover normert tid og eventuell permisjon, beholdes studieretten i inntil ett år i tillegg.

§ 5–5. Permisjoner

- (1) En student som får barn under studiene, har rett til permisjon fra studiene under svangerskap og til omsorg for barn, jf. uhl. § 4–5. Permisjon kan også gis ved førstegangstjeneste, sykdom og andre tungtveiende årsaker.
- (2) Permisjon kan kun innvilges for studenter som er tatt opp på studieprogram av minimum 60 studiepoengs omfang.
- (3) Normalt innvilges permisjon for inntil ett år av gangen.
- (4) En student med permisjon kan fremstille seg til vurdering i permisjonstiden. Det forutsettes da at pålagte avgifter betales for det aktuelle semesteret.
- (5) En student som er innvilget permisjon, skal gis anledning til å gjenoppta sine studier på tilsvarende nivå som før permisjonen, forutsatt at studiet fortsatt eksisterer. Ved gjenopptakelse av studiene skal det utarbeides en individuell utdanningsplan, og denne skal normalt være tilpasset gjeldende studieplan for det kullet studenten heretter skal følge.

Kapittel 6. Vurdering**§ 6–1. Vurderingsordninger**

- (1) Vurderingsordningen skal fremgå av emnebeskrivelsen.
- (2) Eksamen skal normalt skje i form av individuell prøving. Innenfor et studieprogram skal individuell prøving normalt utgjøre minst 50 % av vurderingen.

§ 6–2. Adgang til eksamen

- (1) En student som har studierett til studieprogram eller emne, har rett til å gå opp til de vurderinger som inngår i det aktuelle studiet/emnet.
- (2) En kandidat kan først fremstille seg til eksamen når han har oppfylt alle obligatoriske arbeidskrav som ifølge emnebeskrivelsen må være godkjent før det kan gis adgang til eksamen.
- (3) En student kan ikke fremstille seg til eksamen i samme emne mer enn 3 ganger. Dersom det kan dokumenteres at sterke velferdsgrunner kan ha påvirket forberedelser til eller gjennomføringen av eksamen, kan søknad om et 4. forsøk innvilges. Det kan da kreves at studenten følger undervisning og/eller gjennomfører nye arbeidskrav. En student kan ikke fremstille seg til praksis i samme emne mer enn 2 ganger.

(4) Dersom en avsluttende oppgave på minst 15 studiepoengs omfang (fordypnings-/kandidat-/bachelor-/masteroppgave) vurderes til ikke bestått, har kandidaten rett til å levere samme oppgave i bearbeidet form 1 gang. Dette blir da tellende som nytt eksamensforsøk. En oppgave som er vurdert til bestått kan ikke leveres til ny vurdering.

(5) Dersom en mappeeksamen levert til endelig vurdering vurderes til ikke bestått, har kandidaten rett til å levere samme mappeeksamen i bearbeidet form 1 gang. Dette blir da tellende som nytt eksamensforsøk. En mappeeksamen som er vurdert til bestått kan ikke leveres til ny vurdering.

§ 6-3. Muntlig og praktisk eksamen

(1) I henhold til uhl. § 3-9 er muntlig og praktisk eksamen offentlig. Dekan kan avgjøre at eksamen skal være unntatt offentlighet i det enkelte tilfelle etter ønske fra kandidaten dersom tungtveiende hensyn tilsier det.

(2) Dersom endelig karakter fastsettes etter justering ved muntlig eller praktisk eksamen, skal foreløpig karakter på den skriftlige delen senest kunngjøres 24 timer før tidspunktet for muntlig eller praktisk eksamen. Studiesjefen kan i særlige tilfeller vedta unntak for denne fristen.

(3) Dersom endelig karakter fastsettes etter justering ved muntlig eller praktisk eksamen, må det skriftlige produktet være vurdert til bestått karakter før muntlig eller praktisk eksamen kan gjennomføres.

§ 6-4. Privatister

(1) Den som ikke er tatt opp som student, men som fyller opptakskravene og andre krav for å gå opp til eksamen i et emne, har rett til å fremstille seg til eksamen i henhold til uhl. § 3-10, dersom vedkommende har søkt innen fastsatt frist.

(2) Privatister må betale semester- og eksamensavgift i henhold til fastsatte satser og frister.

(3) Privatisters rettigheter begrenser seg til adgangen til å delta i offentlige forelesninger der det ikke er fastsatt egenbetaling.

§ 6-5. Oppmelding til eksamen

(1) Ved å godkjenne utdanningsplanen, blir studenten oppmeldt til ordinær eksamen i de emner som inngår i utdanningsplanen.

(2) Kandidaten må selv melde seg opp til ny/utsatt eksamen og eksamen i enkeltemner innen gitte frister.

(3) Kandidaten har selv ansvar for å kontrollere at eksamensoppmeldinger er korrekte.

(4) Kandidaten kan selv trekke seg fra en eksamen innen 2 uker før eksamensdato. Kandidaten kan selv trekke seg fra praksisperiode innen 1 uke før oppstart av praksisperioden. Eksamensforsøk vil da ikke bli registrert.

(5) Oppmelding og trekk fra vurdering gjøres via StudentWeb, såfremt ikke annet er avtalt.

(6) Kandidaten er selv ansvarlig for å holde seg orientert om tid, sted og vurderingsordning for eksamen.

§ 6-6. Spesiell tilrettelegging i vurderingssituasjonen

(1) Studenter som har behov for spesiell tilrettelegging i forbindelse med vurdering, må innen fastsatte frister søke om dette. Det kan gjøres unntak fra fristen når behovet for tilrettelegging er uforutsett eller akutt.

(2) Søknad om tilrettelegging skal inneholde dokumentasjon fra sakkyndig instans som spesifiserer behovet for tilrettelegging i vurderingssituasjonen.

(3) Studenter med varig behov for tilrettelegging kan søke om å få innvilget tilrettelegging for den tiden studieprogrammet er normert til. Studenter som bruker lengre tid enn normert må søke på nytt.

(4) Spesiell tilrettelegging kan bl.a. være utvidet eksamenstid, endret vurderingsform, og bruk av hjelpemidler.

(5) Det kan ikke innvilges tilrettelegging som kan medføre en reduksjon av de faglige krav som stilles ved det enkelte studium/emne.

§ 6-7. Bruk av hjelpemidler ved eksamen

Oversikt over tillatte hjelpemidler ved eksamen skal være angitt i emnebeskrivelse, og skal framgå av eksamensoppgaven.

§ 6-8. Fravær fra eksamen

(1) Dersom en student er oppmeldt til eksamen, men unnlater å møte eller levere besvarelse uten gyldig grunn, regnes dette som 1 eksamensforsøk.

(2) Gyldig grunn kan være sykdom eller andre sterke velferdsgrunner som er dokumentert ved legeattest eller attest fra annen sakkyndig. Denne dokumentasjonen skal leveres innen 1 uke etter eksamensdato eller avbrutt praksis. Studiesjefen avgjør i hvert tilfelle hva som godkjennes som gyldig fravær. En student har rett til utsatt eksamen i forbindelse med fødsel jf. uhl. § 4-5 (1).

(3) Tilsvarende gjelder for studenter som blir syke underveis i en vurdering.

§ 6-9. Utsatt eksamen – ny eksamen

(1) Utsatt eksamen kan tilbys studenter som kan dokumentere gyldig grunn til fravær fra ordinær eksamen jf. § 6-10 (2). Utsatt eksamen arrangeres normalt i påfølgende semester.

(2) Ny eksamen kan tilbys studenter som ikke har bestått ordinær eksamen. Denne arrangeres normalt samtidig som neste ordinære eksamen, eller samtidig med utsatt eksamen dersom sådan arrangeres.

(3) Studenter som har gyldig fravær fra muntlig eller praktisk justering av et skriftlig produkt, eller som etter slik justering er vurdert til ikke bestått, kan tilbys ny eller utsatt muntlig eller praktisk eksamen. Det skriftlige produktet vurderes ikke på nytt. Gjennomføring av ny muntlig eller praktisk eksamen teller som et nytt eksamensforsøk.

(4) Ny eller utsatt praksisperiode tilbys studenter som har gyldig fravær eller ikke har bestått den ordinære praksisperioden. Ny eller utsatt praksisperiode arrangeres normalt samtidig som neste ordinære gjennomføring av praksisemnet.

(5) I studier med progresjonsbestemmelser der videre studier er avhengig av bestått eksamen, skal studenten få mulighet til å gå opp til ny/utsatt eksamen innenfor samme semester eller i påfølgende semester. Dette gjelder ikke for ny eller utsatt praksisperiode.

(6) Hvis det arrangeres ny/utsatt eksamen, kan studenter som ønsker å forbedre karakteren og studenter som ikke har møtt/levert ved ordinær eksamen, gis adgang.

(7) Ved ny eller utsatt eksamen gjelder pensumet som var fastsatt for siste ordinære eksamen i emnet.

§ 6–10. Ekstraordinær eksamen

En ekstraordinær eksamen kan ved behov arrangeres når et emne opphører. Denne arrangeres normalt innen ett år etter siste ordinære eksamen i emnet. Dersom slik eksamen arrangeres, gjelder de samme reglene for oppmelding som ved ordinær eksamen.

§ 6–11. Vurderingsuttrykk. Utrekning av endelig karakter.

(1) Vurderingsuttrykket skal framgå av studieplan og emnebeskrivelse. Vurderingsuttrykket er enten bestått/ikke bestått eller en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått.

(2) Dersom karakteren i et emne fastsettes på grunnlag av flere deksamener, skal alle deksamener være bestått før endelig karakter gis. Reglene for beregning av endelig karakter i et emne som består av flere deksamener, skal framgå av emnebeskrivelse.

(3) Dersom en student har avlagt samme eksamen flere ganger, gjelder den beste karakteren.

§ 6–12. Fusk

(1) Fusk og forsøk på fusk er regulert i uhl. § 4–7 og § 4–8 og gjeldende retningslinjer for håndtering av mistanke om fusk ved HiNT.

(2) Som fusk ved vurdering regnes blant annet

a. å ha ulovlige hjelpemidler tilgjengelig under eksamen.

b. å presentere andres arbeid som sitt eget.

c. å sitere kilder eller på annen måte benytte kilder uten tilstrekkelig kildehenvisning.

d. å gjenbruke eget arbeid som tidligere er vurdert/sensurert ved HiNT eller annen institusjon uten tilstrekkelig kildehenvisning.

e. å urettmessig ha skaffet seg adgang til vurdering ved f.eks. å ha fusket ved gjennomføring av arbeidskrav, ved intern prøving eller å ha fusket med oppmøtelister for obligatorisk deltakelse.

f. ureglementert samarbeid mellom eksamenskandidater eller grupper.

(3) Manglende kjennskap til regler for kildebruk, tillatte hjelpemidler o.l. fritar ikke studenten for ansvar.

(4) Dersom det under en skoleeksamen oppstår mistanke om fusk, skal studenten straks gjøres oppmerksom på at hun/han vil bli rapportert. Studenten har rett til å fullføre eksamen.

(5) Dersom det oppstår mistanke om fusk, vil sensur avventes gjennomført/kunngjort. Sensur gjennomføres og/eller kunngjøres først når det foreligger endelig vedtak om at fusk ikke har forekommet.

(6) Dersom en student får en eksamen annullert på grunnlag av fusk, regnes dette som ett eksamensforsøk.

§ 6–13. Sensur

(1) Dekan oppnevner sensorer og klagesensorer i tråd med høgskolens gjeldende retningslinjer.

(2) Så langt det er mulig, skal kandidaten sikres anonym sensur.

(3) Det skal utarbeides sensorveiledning for skriftlige eksamener. Denne skal være tilgjengelig for sensor i forbindelse med vurdering.

(4) Sensur skal foreligge innen 15 virkedager, såfremt ikke annet er vedtatt av styret. Sensur på bachelor- og masteroppgaver med mer enn 20 studiepoengs omfang skal foreligge innen 30 virkedager. For klagesensur gjelder forvaltningslovens frister.

(5) Sensur kunngjøres på StudentWeb.

Kapittel 7. Begrunnelse og klage

§ 7–1. Klage over formelle feil ved eksamen

(1) Klage på formelle feil ved eksamen eller sensur er regulert i uhl. § 5–2.

(2) En kandidat kan klage på formelle feil ved eksamen innen tre uker etter at han eller hun er eller burde vært kjent med det forhold som begrunner klagen. Er krav om begrunnelse for karakterfastsetting eller klage over karakterfastsettingen fremsatt, løper klagefristen fra kandidaten har fått begrunnelsen eller endelig avgjørelse av klagen foreligger.

§ 7–2. Begrunnelse for karakterfastsetting

(1) Krav om begrunnelse må fremsettes innen 1 uke etter at karakteren er kunngjort.

(2) Ved muntlig eksamen eller bedømmelse av praktiske ferdigheter må krav om begrunnelse fremsettes innen 24 timer etter at karakteren er kunngjort.

§ 7–3. Klage over karakterfastsetting

- (1) Klage på karakterfastsetting er regulert i uhl. § 5–3.
- (2) En kandidat kan klage på karakterfastsetting innen tre uker etter at sensuren er kunngjort. Er krav om begrunnelse for karakterfastsetting eller klage over formelle feil ved vurderingen fremsatt, løper klagefristen fra kandidaten har fått begrunnelsen eller endelig avgjørelse av klagen foreligger
- (3) Ved muntlig justering av skriftlig eksamenskarakter kan klage på det skriftlige produktet først fremsettes når den endelige karakteren er kunngjort.
- (4) Ved mappeeksamen kan klage over karakterfastsettingen først fremsettes når den endelige karakteren er kunngjort.
- (5) Bedømmelse av muntlig prestasjon og vurdering av praksisstudier eller lignende som etter sin art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages.
- (6) Karakterfastsetting på gruppearbeid kan kun påklages når alle gruppens medlemmer samtykker i klagen.
- (7) Ved klagesensur sendes eksamensoppgave, klagers besvarelse og sensorveiledning til klagesensorene. Hvis det ved plagiatskontroll eller ved førstegangs sensur blir oppdaget manglende kildehenvisning som ikke gir tilstrekkelig grunnlag for å opprette sak om fusk, kan HiNT opplyse om de manglende kildehenvisningene til nye sensorer.

§ 7–4. Fremsettelse av krav om begrunnelse og klage.

Krav om begrunnelse for karakterfastsetting, klage på formelle feil eller klage på karakterfastsetting skal fremsettes på fastsatt elektronisk skjema.

Kapittel 8. Vitnemål og karakterutskrift**§ 8–1. Vitnemål – karakterutskrift**

Det utstedes vitnemål og Diploma Supplement (DS) etter avsluttet grad, yrkesutdanning eller annet utdanningsprogram. For mindre enheter, ikke fullførte yrkesutdanninger eller annet utdanningsprogram, utstedes karakterutskrift.

§ 8–2. Tilknytningskrav

Studenter som har fått godskriving etter universitets- og høyskoleloven § 3–5 og som tilfredsstiller kravene til fullført studium, kan få vitnemål dersom minst 60 studiepoeng av studiet er gjennomført ved HiNT.

§ 8–3. Utstedelse av vitnemål og endelig karakterutskrift

- (1) Vitnemål utstedes kun en gang for hver fullført grad. Dersom en kandidat forbedrer karakterer som inngår på vitnemålet, skrives det ut karakterutskrift. Dersom en kandidat kan sannsynliggjøre at vitnemål er tapt, kan det i særskilte tilfeller utstedes duplikatvitnemål. Dette merkes som duplikat. Det kreves avgift for utstedelse av duplikatvitnemål.
- (2) Har studenten klaget iht. § 7–1 eller § 7–3, må studenten avvente resultatet av klagebehandlingen før vitnemål eller karakterutskrift blir utstedt. Har studenten allerede fått utstedt vitnemål/karakterutskrift som omfatter den aktuelle eksamen, vil en klage ikke bli behandlet før vitnemål/karakterutskrift er returnert.

Kapittel 9. Diverse bestemmelser**§ 9–1. Ikrafttredelse**

Denne forskrift trer i kraft fra 1. august 2015. Samtidig oppheves forskrift 15. februar 2012 nr. 244 om eksamen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag og forskrift 20. juni 2013 nr. 894 om bachelorgraden ved Høgskolen i Nord-Trøndelag.

§ 9–2. Overgangsbestemmelser

For alle eksamener avlagt før 1. august 2015 gjelder forskrift 15. februar 2012 nr. 244 om eksamen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag.

19. juni Nr. 857 2015**Forskrift om endring i forskrift om betalinger mv. til Patentstyret og Klagenemnda for industrielle rettigheter**

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 19. juni 2015 med hjemmel i lov 22. juni 2012 nr. 58 om Patentstyret og Klagenemnda for industrielle rettigheter (patentstyrelova) § 2 tredje ledd, lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter (patentloven) § 44 syvende ledd tredje punktum, § 68 annet ledd og § 69 første ledd første punktum og delegeringsvedtak 11. mars 2005 nr. 226. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 26. mars 2014 nr. 333 om betalinger mv. til Patentstyret og Klagenemnda for industrielle rettigheter gjøres følgende endringer:

Ny § 2a skal lyde:

Krav om anmerkning i patentregisteret eller i det særskilte registeret over europeiske patentsøknader som nevnt i patentloven § 44, må sendes eller leveres direkte til Patentstyret i papirformat eller ved elektronisk overføring per e-

post eller elektronisk gjennom Altinn. § 1 tredje ledd annet og tredje punktum og fjerde ledd gjelder tilsvarende. Med kravet skal følge dokumentasjon for det som kreves anmerket.

Patentstyret fører en egen journal over krav om anmerkninger i registrene.

Krav om anmerkning som overføres elektronisk, innføres i registeret under den datoen overføringen er bekreftet mottatt fra Patentstyrets elektroniske postadresssystem. Krav om anmerkning som sendes inn eller leveres i papirformat og innkommer til Patentstyret innen kl. 14.00 en virkedag, innføres i registeret under den datoen kravet er kommet inn. Når kontortiden er slutt før kl. 14.00, må kravet være innkommet innen kontortidens slutt for at det skal innføres i registeret under datoen kravet er kommet inn. Krav som innkommer senere enn nevnt i annet eller tredje punktum, innføres under neste virkedag.

I kapittel 3 skal ny § 42a lyde:

For anmerkning av panterett i patentregisteret eller i det særskilte registeret over europeiske patentsøknader, jf. patentloven § 44 tredje ledd, skal det betales et gebyr på kr 500. Dersom et krav om anmerkning omfatter panteretter i flere patenter m.m. som skal sikre samme pantekrav, betales et gebyr på kr 500 for den første anmerkningen med tillegg av kr 100 for hver ytterligere anmerkning i registeret.

§ 53 første ledd skal lyde:

For behandling av klage i Klagenemnda skal det betales gebyr etter følgende satser:

1	for klage etter patentloven	kr	5700,	
2	for klage etter patentloven § 44 syvende ledd	kr	1500,	
3	for klage etter varemerkeloven	kr	4400,	
4	for klage etter designloven	kr	4400,	
5	for krav om endring av gyldighetsperioden for et websak 15/1942 meddelt beskyttelsessertifikat for legemidler	kr	4400,	og
6	for klage etter foretaksnavneloven § 3–7	kr	4400.	

II

1. Forskriften trer i kraft 1. juli 2015.
2. Ny § 2a gjelder bare for krav om anmerkninger i registrene som innkommer etter at forskriften har trådt i kraft.

22. juni Nr. 858 2015

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova

Heimel: Fastsett av Kunnskapsdepartementet 22. juni 2015 med heimel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 14–4. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgjande endring:

Ny § 2–3a skal lyde:

§ 2–3a. *Nasjonale undersøkingar om læringsmiljøet for læringar og læreandidatar*

Fylkeskommunen skal sørge for at nasjonale undersøkingar om motivasjon, trivsel, mobbing, arbeids- og læringsmiljø, medverknad til opplæringa på arbeidsplassen og det fysiske miljøet blir gjennomførte og følgde opp lokalt.

II

Endringa blir sette i kraft 1. august 2015.

24. juni Nr. 859 2015

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 24. juni 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endring:

§ 33k fjerde ledd skal lyde:

Lås som oppankres eller fortøyes til land skal merkes på forsvarlig måte med minimum én blåse fra hvert deltakende fartøy i samfiskelaget.

II

Forskriften trer i kraft straks.

24. juni Nr. 860 2015**Forskrift om stopp i fisket etter blåveite i EU-sonen i 2015**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 24. juni 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12 og § 16 og forskrift 19. desember 2014 nr. 1839 om regulering av norske fartøys fiske i EU-sonen i 2015 § 3. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

§ 1. Stopp i fisket

Fisket etter blåveite i ICES-områdene IIa og VI i EU-sonen stoppes med øyeblikkelig virkning fra og med 24. juni 2015.

§ 2. Straff

Den som forsettelig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2015.

24. juni Nr. 861 2015**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 24. juni 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endring:

§ 33l skal lyde:

Landing av låssatt fangst kan skje ved opptak fra lås i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy.

Den låssatte fangsten kan også tas opp og føres i land av ett eller begge fartøyene i samfiskelaget (samføring). Ved samføring skal samfiskelaget snarest mulig melde fra til Norges Sildesalgslag om tidspunktet for opptak fra lås, kvantumet som skal samføres og landingssted.

II

Forskriften trer i kraft straks.

30. juni Nr. 862 2015**Forskrift om oppheving av forskrift om sanksjoner mot Sierra Leone**

Hjemmel: Fastsett av Utenriksdepartementet 30. juni 2015 med hjemmel i forskrift 23. oktober 1997 nr. 1116 om sanksjoner mot Sierra Leone § 4. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

I

Forskrift 23. oktober 1997 nr. 1116 om sanksjoner mot Sierra Leone oppheves.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

1. juli Nr. 863 2015**Forskrift om endring i forskrift om kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 1. juli 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. forskrift 18. desember 2014 nr. 1775 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 § 8 og § 25. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 5. januar 2015 nr. 11 om kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd skal lyde:

Ved beregning av fartøyskvoter for fartøy med ringnottillatelse skal det anvendes faktor 2,49 i Nordsjøen. Av den totale fartøyskvoten kan en maksimalkvote beregnet på grunnlag av en delkvotefaktor på 1,32 fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde IVa og IVb.

II

Forskriften trer i kraft straks.

1. juli Nr. 864 2015

Forskrift om fiske etter makrell innenfor fjordlinjene for fartøy over 28 meter største lengde

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 1. juli 2015 med hjemmel i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 33f. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

§ 1. Uten hinder av forbudet i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 33 f, er det frem til og med 1. september 2015 tillatt å fiske etter makrell innenfor fjordlinjene fra og med Troms fylke og sørover med fartøy over 28 meter største lengde.

Første ledd gjelder ikke i Ofoten øst for en linje mellom N 68° 24,73' Ø 16° 00,70' og N 68° 13,49' Ø 16° 04,70'.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft straks.

2. juli Nr. 865 2015

Forskrift om endring i forskrift om byggesak (byggesaksforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 2. juli 2015 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) § 21–1, § 25–2 og § 32–8. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 26. mars 2010 nr. 488 om byggesak (byggesaksforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 6–1 andre ledd skal lyde:

Forhåndskonferanse kan brukes i alle typer tiltak etter plan- og bygningsloven, uavhengig av størrelse og vanskelighetsgrad. Forhåndskonferanse kan også brukes for tiltak som er unntatt søknadsbehandling etter plan- og bygningsloven § 20–5 til § 20–7.

§ 15–3 skal lyde:

§ 15–3. Tidsavgrensede krav om tilsyn

Kommunen skal i en periode på 2 år fra 1. januar 2013, la følgende inngå i kommunens prioriterte tilsynsområder, jf. § 15–1 første ledd bokstav c:

- At krav til universell utforming er oppfylt i tiltaket
- At krav til energibruk er oppfylt i tiltaket.

Kommunen skal i en ny periode på 2 år fra 1. januar 2016, la følgende inngå i kommunens prioriterte tilsynsområder, jf. § 15–1 første ledd bokstav c:

- At krav til kvalifikasjoner er oppfylt i tiltaket, jf. tredje del. Godkjenning og ansvar
- At krav til produktdokumentasjon av byggevarer er oppfylt, jf. forskrift om dokumentasjon av byggevarer (DOK).

Ved utløpet av hver 2-årsperiode skal kommunen sende en oversikt med vurdering av tilsyn etter denne bestemmelsen til departementet.

§ 16–1 første ledd første og andre punktum skal lyde:

Foretak kan ilegges overtredelsesgebyr inntil angitte beløpsgrenser for forsettlig eller uaktsomme overtredelser som nevnt i bokstav a til h. Privatpersoner kan ilegges overtredelsesgebyr inntil halvparten av angitte beløpsgrenser for forsettlig eller uaktsomme overtredelser som nevnt i bokstav a til h.

§ 16–2 tredje ledd skal lyde:

Ved vurdering av overtredelsesgebyrets størrelse etter § 16–1 første ledd bokstav a til e, g og h kan det legges vekt på om overtrederen åpenbart kjente til at handlingen var i strid med krav gitt i eller med hjemmel i plan- og bygningsloven.

II

I forskrift 9. juni 2015 nr. 627 om endring i forskrift om byggesak gjøres følgende endring:

§ 15–3 skal lyde:

§ 15–3. Tidsavgrensede krav om tilsyn

Kommunen skal i en periode på 2 år fra 1. januar 2013, la følgende inngå i kommunens prioriterte tilsynsområder, jf. § 15–1 første ledd bokstav c:

- At krav til universell utforming er oppfylt i tiltaket
- At krav til energibruk er oppfylt i tiltaket.

Kommunen skal i en ny periode på 2 år fra 1. januar 2016, la følgende inngå i kommunens prioriterte tilsynsområder, jf. § 15–1 første ledd bokstav c:

- At krav til kvalifikasjoner er oppfylt i tiltaket, jf. Tredje del. Godkjenning og ansvar
- At krav til produktdokumentasjon av byggevarer er oppfylt, jf. forskrift om dokumentasjon av byggevarer (DOK).

Ved utløpet av hver 2-årsperiode skal kommunen sende en oversikt med vurdering av tilsyn etter denne bestemmelsen til departementet.

III

Endringene trer i kraft straks.

2. juli Nr. 866 2015

Forskrift om endring i forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler

Hjemmel: Fastsett av Kunnskapsdepartementet 2. juli 2015 med hjemmel i forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler § 72. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler gjøres følgende endringer:

§ 50 første ledd nr. 2 skal lyde:

2. Master, normert studietid 1 ½–2 år

Ny § 59 skal lyde:

§ 59. Høyskolen for dansekunst

Høyskolen for dansekunst kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

Nåværende § 59 – § 74 blir nye § 60 – § 75.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. juli Nr. 867 2015

Forskrift om stønader til dekning av utgifter knyttet til å komme i eller å beholde arbeid (tilleggsstønadsforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Arbeids- og sosialdepartementet 2. juli 2015 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 11–12 og § 15–11 og lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 13. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

§ 1. Vilkår for stønad

Stønader etter denne forskriften kan gis til

- a) medlem som gjennomfører et arbeidsrettet tiltak og som fyller vilkårene for tilleggsstønad i folketrygdloven § 11–12, jf. § 11–5.
- b) enslig mor eller far som gjennomfører godkjent utdanning og fyller vilkårene for tilleggsstønad i folketrygdloven § 15–11. Stønad til tilsyn for barn og andre familiemedlemmer kan også gis til enslig mor eller far som er tilmeldt Arbeids- og velferdsetaten som reell arbeidssøker som yrkesrettet aktivitet.
- c) tidligere familiepleier som gjennomfører godkjent utdanning og fyller vilkårene for tilleggsstønad i folketrygdloven § 16–9 jf. § 15–11.
- d) gjenlevende ektefelle som gjennomfører godkjent utdanning og fyller vilkårene for tilleggsstønad i folketrygdloven § 17–9 jf. § 15–11. Stønad til tilsyn for barn og andre familiemedlemmer kan også gis til en gjenlevende ektefelle som er tilmeldt Arbeids- og velferdsetaten som reell arbeidssøker som yrkesrettet aktivitet.
- e) deltaker på arbeidsmarkedstiltak som fyller vilkårene for tilleggsstønad i arbeidsmarkedsloven § 13 andre ledd.

For å fremme geografisk mobilitet på arbeidsmarkedet kan en arbeidssøker som uforskyldt ikke får arbeid på hjemstedet, få stønad til reise og flytting etter arbeidsmarkedsloven § 13 tredje ledd. Stønadene kan også gis til dekning av utgifter til reise og flytting til utlandet.

§ 2. Definisjon av tiltak

Med tiltak menes i denne forskriften de former for arbeidsmarkedstiltak og utdanning som for de ulike gruppene nevnt i § 1, kan gi rett til tilleggsstønader.

§ 3. Stønader til reise til deltakere på tiltak og arbeidsrettet utredning

Den som deltar på et tiltak, har krav på støtte til dekning av nødvendige utgifter til

- daglige reiser mellom bostedet og stedet der tiltaket blir gjennomført, dersom reiseavstanden er seks kilometer eller mer hver vei. Personer som på grunn av funksjonshemning, midlertidig skade eller sykdom har et særskilt behov for transport, kan få støtte selv om reiseavstanden er under seks kilometer,
- reiser til og fra obligatoriske samlinger i forbindelse med et tiltak som er tildelt av Arbeids- og velferdsetaten, dersom reiseavstanden er 30 kilometer eller mer hver vei,
- reiser til og fra tiltaksstedet ved oppstart og avslutning av tiltaket når deltakeren midlertidig må bo borte fra hjemmet,
- fire hjemreiser per år når deltakeren midlertidig må bo borte fra hjemmet under deltakelse på tiltaket. En deltaker med barn som ikke har fullført fjerde skoleår og som blir igjen på hjemstedet, får støtte til åtte hjemreiser per år. Arbeids- og velferdsetaten kan i særlige tilfeller gi støtte til flere hjemreiser,
- reiser etter bokstavene c og d for barn under 18 år som flytter med til tiltaksstedet.

Arbeids- og velferdsetaten kan gi støtte til reiser etter første ledd ved arbeidsrettet utredning i forbindelse med tiltak.

§ 4. Stønad til reise for å fremme geografisk mobilitet

Arbeidssøkere som uforskyldt er helt eller delvis arbeidsløse og er registrert hos Arbeids- og velferdsetaten, kan få støtte til dekning av nødvendige reiseutgifter dersom reiseavstanden er 50 kilometer eller mer hver vei. Det er et vilkår at søkeren ikke kan få arbeid på hjemstedet og er villige til å ta arbeid på et annet sted i Norge, Norden eller i EØS-området.

Ved vurderingen av om søkeren er uforskyldt ledig, skal Arbeids- og velferdsetaten ikke legge vekt på forhold som ligger lenger tilbake i tid enn åtte uker.

Stønad kan gis

- ved innkalling til Arbeids- og velferdsetaten i forbindelse med oppfølging for å komme i arbeid,
- i forbindelse med jobbintervju på annet sted enn bostedet, og
- i forbindelse med tiltredelse på nytt arbeidssted.

Arbeids- og velferdsdirektoratet kan gi nærmere retningslinjer om prioriteringen av personer som søker om støtte til dekning av nødvendige utgifter til reise etter denne paragrafen.

§ 5. Beregning av støtte til reise

Stønad til reise etter § 3 og § 4 skal dekke kostnadene ved den billigste reisemåten med et rutegående transportmiddel.

Dersom det ikke er praktisk mulig å bruke et rutegående transportmiddel, dekkes bruk av privat bil med 2,26 kroner per kilometer og andre nødvendige utgifter som bompenger mv.

Dersom det ikke er praktisk mulig å bruke et rutegående transportmiddel eller privat bil, dekkes utgiftene til drosje.

§ 6. Stønad til flytting

Den som må flytte fra hjemstedet for å delta på tiltak har krav på støtte til dekning av nødvendige utgifter til flyttingen.

Den som må flytte fra hjemstedet for å starte i arbeid på et annet sted i Norge, Norden eller i EØS-området kan gis støtte til dekning av nødvendige utgifter til flyttingen.

§ 7. Beregning av støtte til flytting

Den som bruker transportør, må dokumentere at det er innhentet minst to skriftlige tilbud fra transport- eller flyttebyrå. Det laveste tilbudet dekkes.

Den som velger å flytte selv, får dekket utgiftene til kjøring med egen bil én vei med samme sats som i § 5 andre ledd. Har søkeren innhentet tilbud før han eller hun velger å flytte selv, kan søkeren få dekket utgifter opp til beløpet i det laveste tilbudet.

§ 8. Stønad til bolig og overnatting

Den som deltar på tiltak eller arbeidsrettet utredning i forbindelse med tiltak har krav på støtte til dekning av nødvendige merutgifter til bolig eller overnatting som følge av deltakelsen.

Støtten gis til dekning av deltakerens

- utgifter til bolig eller overnatting som kommer i tillegg til utgiftene til bolig på hjemstedet eller
- utgifter som følger av at utgiftene på tiltaksstedet er høyere enn på hjemstedet.

§ 9. Beregning av støtte til bolig og overnatting

Støtten dekker faktiske kostnader oppad begrenset til 3 857 kroner per måned. En tiltaksdeltaker som av helsemessige årsaker har høyere utgifter til bolig på stedet der tiltaket eller den arbeidsrettede utredningen gjennomføres enn andre i samme situasjon, får dekket de faktiske merutgiftene.

Det gis ikke stønad til boutgifter til deltakere som har rett til støtte til dekning av de samme boutgiftene etter lov 24. august 2012 nr. 64 om bustøtte.

§ 10. Stønad til tilsyn for barn og andre familiemedlemmer

Den som deltar på tiltak, har krav på stønad til dekning av nødvendige utgifter til tilsyn for barn som ikke har fullført fjerde skoleår. Deltakeren kan få stønad til tilsyn for barn som har fullført fjerde skoleår når

- a) barnet må ha vesentlig mer pleie og/eller tilsyn enn det som er vanlig for jevnaldrende, eller
- b) deltakeren på grunn av tiltaket må være borte fra hjemmet i lengre perioder eller på andre tidspunkter enn en vanlig arbeidsdag.

Den som deltar på tiltak har krav på stønad til nødvendige utgifter til pleie og tilsyn for andre familiemedlemmer.

Det gis også stønad til tilsyn etter første og andre ledd i forbindelse med arbeidsrettet utredning i forbindelse med tiltak, og til enslig mor eller far og en gjenlevende ektefelle som er tilmeldt Arbeids- og velferdsetaten som reell arbeidssøker som yrkesrettet aktivitet.

Hvis begge foreldrene deltar på et tiltak gis stønad til tilsyn for barn til en av foreldrene. Hvis flere pårørende deltar på tiltak gis stønad til tilsyn for andre familiemedlemmer til en av de pårørende.

§ 11. Beregning av stønad til tilsyn for barn og andre familiemedlemmer

Stønad til tilsyn for barn er 100 kroner per dag for det første barnet, og 54 kroner per dag for hvert av de andre barna.

Stønad til tilsyn for andre familiemedlemmer er 100 kroner per dag.

§ 12. Stønad til læremidler

Den som deltar på tiltak og som ikke har rett til gratis læremidler etter annet regelverk, har krav på stønad til nødvendige utgifter til læremidler.

§ 13. Beregning av stønad til læremidler

Stønad til læremidler er 358 kroner per måned for en deltaker i utdanning eller opplæringstiltak på videregående skoles nivå og 715 kroner per måned for en deltaker i utdanning eller opplæringstiltak på universitets-, høyskole- eller fagskolenivå. Er opplæringstiltaket normert til femti prosent eller mindre, gis det halv sats. Har deltakeren særlig store utgifter til læremidler på grunn av en funksjonshemming har deltakeren rett til å få dekket sine faktiske utgifter til læremidler.

§ 14. Fravær fra fastsatt aktivitet

Stønadene stanses når fravær fører til at tiltaket ikke vil kunne gjennomføres på en tilfredsstillende måte.

§ 15. Framsetting av krav

For å kunne få innvilget stønader etter denne forskriften må det settes fram et krav. Arbeids- og velferdsetaten kan bestemme at slike krav må settes fram på et bestemt skjema.

For stønader som innvilges etter § 1 første ledd bokstav a) til d) gjelder de frister for framsetting av krav og regler om etterbetaling av ytelse for perioder før kravet ble satt fram som følger av reglene i folketrygdloven § 22–13.

Søknad om stønad til reise for å fremme geografisk mobilitet, jf. § 5, skal fremmes for Arbeids- og velferdsetaten på det sted søkeren oppholder seg før reisen. Søkere som kan påberope seg manglende orientering fra Arbeids- og velferdsetatens side om adgangen til å få slik stønad, kan likevel fremme søknad for Arbeids- og velferdsetaten på det nye arbeidsstedet etter at reisen er foretatt. Det samme gjelder i forbindelse med tiltredelse på nytt arbeidssted dersom Arbeids- og velferdsetaten har formidlet søkeren fra et annet land til arbeid her i land.

§ 16. Klageadgang mv.

For en deltaker som får vedtak etter § 1 første ledd bokstav a) til d) gjelder reglene om klage og anke i folketrygdloven § 21–12. For øvrig gjelder de alminnelige saksbehandlingsreglene i folketrygdloven kapittel 21.

For en deltaker som får vedtak etter § 1 første ledd bokstav e) og § 1 andre ledd, gjelder reglene om klage i arbeidsmarkedsloven § 17. For øvrig gjelder de alminnelige saksbehandlingsreglene som følger av arbeidsmarkedsloven kapittel 6.

§ 17. Ikrafttredelse mv.

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

Fra samme tidspunkt oppheves:

- forskrift 11. mars 1997 nr. 223 om utdanningsstønad
- forskrift 10. februar 2010 nr. 153 om tilleggsstønader etter folketrygdloven kapittel 11
- forskrift 12. august 2011 nr. 847 om mobilitetsfremmende stønad.

§ 18. Overgangsregler

Den som mottar stønader til dekning av utgifter knyttet til å komme i eller å beholde arbeid etter forskrift 11. mars 1997 nr. 223 om utdanningsstønad § 2 første ledd bokstav a til g, forskrift 20. desember 2001 nr. 1544 om arbeidsmarkedstiltak, forskrift 10. februar 2010 nr. 153 om tilleggsstønader etter folketrygdloven kapittel 11 eller forskrift 12. august 2011 nr. 847 om mobilitetsfremmende stønad ved ikrafttredelsen av denne forskriften, kan beholde stønadene ut vedtaksperioden på de vilkår og etter de satser som gjaldt per 31. desember 2015, dersom vedtaket har virkningstidspunkt før denne datoen.

Den som omfattes av denne forskriften § 1 bokstavene b eller d, og som mottar stønad til barnetilsyn, kan beholde stønadene ut vedtaksperioden på de vilkår og etter de satser som gjaldt per 31. desember 2015 dersom vedtaket har virkningstidspunkt før denne datoen.

2. juli Nr. 868 2015

Forskrift om endring i forskrift om arbeidsrettede tiltak mv.

Hjemmel: Fastsett av Arbeids- og sosialdepartementet 2. juli 2015 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 13. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 11. desember 2008 nr. 1320 om arbeidsrettede tiltak mv. gjøres følgende endring:

§ 7–4 første punktum skal lyde:

Tilskudd til skolepenger, studiereiser som er nødvendige for at deltakeren skal kunne ta eksamen, semesteravgift og eksamensgebyr gis på grunnlag av de faktiske utgiftene, innenfor maksimalsatser som fastsettes av departementet.

II

Ikrafttredelse mv.

Endringen trer i kraft 1. januar 2016.

2. juli Nr. 869 2015

Forskrift om overgangsregler i forbindelse med endringer i folketrygdloven kapittel 15, 16 og 17 fra 1. januar 2016

Hjemmel: Fastsett av Arbeids- og sosialdepartementet 2. juli 2015 med hjemmel i lov 19. juni 2015 nr. 42 om endringer i folketrygdloven mv. (stønader til enslig mor eller far og tilleggssønader til tiltaksdeltakere) del IV. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

§ 1. *Stønad under utenlandsopphold*

Endringene i § 15–3 andre ledd bokstav a) gjelder for et medlem som reiser ut av landet 1. januar 2016 eller senere.

Alle utenlandsopphold etter 1. januar 2016 telles med i beregningen av utenlandsopphold i inntil seks uker innenfor en 12 måneders periode etter § 15–3 andre ledd ny bokstav a) selv om utreisen var før 1. januar 2016.

§ 2. *Enslig mor eller far*

Et medlem som før 1. januar 2016 har søkt om og fyller vilkårene for stønad, og som har inngått samboerskap før 1. januar 2016, kan beholde stønaden inntil han eller hun har hatt samboer i tolv måneder. Avbrytes samboerskapet før det er gått tolv måneder, gjelder de nye reglene i § 15–4 ved inngåelse av nytt samboerskap, uavhengig av om dette inngås med den samme eller en ny partner.

For et medlem som ikke er formelt separert eller skilt, men som etter at samlivet er opphørt har krevd ekteskapet oppløst ved søknad om separasjon eller skilsmisse hos fylkesmannen eller ved at det er reist separasjons- eller skilsmissesak før 1. januar 2016, gjelder nye regler i § 15–4 fra 1. januar 2016 selv om det ikke er gått minst seks måneder siden det ble reist sak.

Et medlem som før 1. januar 2016 har søkt om og fyller vilkårene for å få innvilget stønad etter at et samlivsbrudd har vart i minst ett år, men som ikke har reist separasjons- eller skilsmissesak fordi spesielle forhold har gjort det vanskelig å reise slik sak, kan beholde stønaden på de vilkår som gjaldt før 1. januar 2016. Dersom medlemmet søker etter 1. januar 2016 eller samlivsbruddet ikke har vart i minst ett år 1. januar 2016, gjelder nye regler, og medlemmet vil ikke kunne innvilges stønad med mindre ekteskapet er krevd oppløst ved søknad om separasjon eller skilsmisse hos fylkesmannen eller ved at det er reist separasjons- eller skilsmissesak.

Bestemmelsen i § 15–4 om at et medlem som får barn med samme partner ikke anses for å være enslig mor eller far, gjøres gjeldende når barnet er født 1. januar 2016 eller senere. Dette gjelder ikke medlem som før 1. januar 2016 har søkt om og fyller vilkårene for overgangsstønad i to måneder før fødsel med termin før 1. januar 2016, selv om barnet blir født etter 1. januar 2016.

§ 3. *Omstillingstid etter skilsmisse, separasjon eller samlivsbrudd mellom ugifte foreldre*

Et medlem som før 1. januar 2016 har søkt om og fyller vilkårene for overgangsstønad i opptil to år før det yngste barnet fyller ti år etter skilsmisse, separasjon eller samlivsbrudd mellom ugifte foreldre, kan beholde stønaden på de vilkår som gjaldt før 1. januar 2016.

Dersom medlemmet søker overgangsstønad etter 1. januar 2016, gjelder de nye reglene uavhengig av tidspunktet for skilsmisse, separasjon eller samlivsbrudd.

§ 4. *Brukerkontakt*

Et medlem som før 1. januar 2016 har søkt om og fyller vilkårene for overgangsstønad, og vedtaket går ut over 31. desember 2015 og som er brukerkontakt som yrkesrettet aktivitet, kan beholde stønaden på de vilkår som gjaldt før 1. januar 2016.

Et medlem som er brukerkontakt, eller har vært brukerkontakt før 1. januar 2016, kan til og med 31. desember 2018 innvilges overgangsstønad for den tiden de har vært brukerkontakt (se § 15–6 åttende ledd jf. § 15–8 slik bestemmelsene lød før 1. januar 2016).

Et medlem som etter første ledd kan fortsette å være brukerkontakt og som har fått innvilget utdanningsstønad før 1. januar 2016, kan beholde utdanningsstønaden så lenge det er brukerkontakt, men likevel ikke lenger enn til og med 31. desember 2018.

§ 5. Utdanning som vilkår for overgangsstønad

Et medlem som før 1. januar 2016 har søkt om og fyller vilkårene for overgangsstønad og vedtaket går ut over 31. desember 2015, og som gjennomfører utdanning som oppfylte kravene til yrkesrettet aktivitet før 1. januar 2016, vil ved å fortsette på den påbegynte utdanningen fylle kravet til yrkesrettet aktivitet også etter 1. januar 2016, uten krav om at utdanningen må være nødvendig og hensiktsmessig etter ny § 15–6 første ledd bokstav c. Tilsvarende gjelder for et medlem som ikke har påbegynt en utdanning 1. januar 2016, men som kan dokumentere at hun eller han før 1. januar 2016 har konkrete planer om snarlig oppstart av slik utdanning, for eksempel ved å ha søkt eller kommet inn på den aktuelle utdanningen, eller at oppstart på en bestemt utdanning er planlagt i samarbeid med Arbeids- og velferdsetaten.

Et medlem som før 1. januar 2016 har søkt om og fyller vilkårene for utvidet stønadsperiode på grunn av nødvendig utdanning, kan få utvidet perioden på de vilkår som gjaldt før 1. januar 2016. Medlem som før 1. januar 2016 fyller vilkårene for overgangsstønad og vedtaket går ut over 31. desember 2015, og som oppfylte kravene til yrkesrettet aktivitet ved å gjennomføre nødvendig utdanning, kan få utvidet perioden på de vilkår som gjaldt før 1. januar 2016.

Kravet til utdanningen i første ledd første punktum og andre ledd gjelder tilsvarende for et medlem som har mottatt overgangsstønad under utdanning før 1. januar 2016 og gjenopptar den samme utdanningen.

§ 6. Midlertidig bortfall og utestenging

Nye bestemmelser om midlertidig bortfall av stønad og utestengning fra rett til stønad i ny § 15–12 gjelder for alle som mottar stønad etter 1. januar 2016.

Forhold som medfører midlertidig bortfall eller sanksjon som har inntrådt før 1. januar 2016, skal ikke ha betydning ved vurderingen etter § 15–12.

§ 7. Stønad til barnetilsyn

Et medlem som tar utdanning eller som er arbeidssøker, men ikke vil få rett til tilleggsstønader etter ny § 15–11, og som før 1. januar 2016 har søkt om og fyller vilkårene for stønad til barnetilsyn, kan til og med 31. desember 2018 beholde stønaden på de vilkår og etter de satser som gjaldt per 31. desember 2015.

§ 8. Utdanningsstønad

Et medlem som gjennomfører utdanning i henhold til § 5 i denne forskriften, hvor utdanningen ville gitt rett til utdanningsstønad etter de reglene som gjaldt før 1. januar 2016, gis rett til tilleggsstønader etter ny § 15–11.

Et medlem som har fått innvilget utdanningsstønad med virkningstidspunkt før 1. januar 2016, kan beholde denne på de vilkår som gjaldt før 1. januar 2016 ut vedtaksperioden.

§ 9. Tidligere familiepleier og gjenlevende

Overgangsreglene gjelder for medlem som får stønad etter folketrygdløven kapittel 16 og 17 så langt de passer.

§ 10. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

3. juli Nr. 870 2015

Forskrift om visse foreurensende stoffer i næringsmidler

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 3. juli 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 16 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54f (forordning (EØF) nr. 315/93), nr. 54zzzz (forordning (EF) nr. 1881/2006 endret ved forordning (EF) nr. 1126/2007, forordning (EF) nr. 565/2008, forordning (EF) nr. 629/2008, forordning (EU) nr. 105/2010, forordning (EU) nr. 165/2010, forordning (EU) nr. 420/2011, forordning (EU) nr. 835/2011, forordning (EU) nr. 1258/2011, forordning (EU) nr. 1259/2011, forordning (EU) nr. 594/2012, forordning (EU) nr. 1058/2012, forordning (EU) nr. 1067/2013, forordning (EU) nr. 212/2014, forordning (EU) nr. 488/2014 og forordning (EU) nr. 696/2014) og kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder grenseverdier for visse foreurensende stoffer i næringsmidler ved omsetning.

Forskriften gjelder for norsk land- og sjøterritorium, norske luft- og sjøfartøyer og innretninger på norsk kontinentalsokkel.

Ved konflikt mellom forordningens bestemmelser og denne bestemmelsen går alltid forordningens bestemmelser foran.

§ 2. Gjennomføring av forordning (EØF) nr. 315/93

EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54f (forordning (EØF) nr. 315/93) gjelder som norsk forskrift med de generelle tilpasningene som følger av EØS-avtalens protokoll 1 og EØS-avtalen for øvrig.

§ 3. Gjennomføring av forordning (EF) nr. 1881/2006

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzz (forordning (EF) nr. 1881/2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler) som endret ved

- a) forordning (EF) nr. 1126/2007 om fusariumtoksiner i mais
- b) forordning (EF) nr. 565/2008 om dioksiner og PCB i fiskelever
- c) forordning (EF) nr. 629/2008 om rapportering av overskridelser
- d) forordning (EU) nr. 105/2010 om okratoksin A
- e) forordning (EU) nr. 165/2010 om aflatoksiner
- f) forordning (EU) nr. 420/2011 om krabbebein
- g) forordning (EU) nr. 835/2011 om PAH
- h) forordning (EU) nr. 1258/2011 om nitrater
- i) forordning (EU) nr. 1259/2011 om dioksiner og PCB
- j) forordning (EU) nr. 594/2012 om okratoksin A, ikke-dioksinliknende PCB og melamin
- k) forordning (EU) nr. 1058/2012 om aflatoksiner i tørket fiken
- l) forordning (EU) nr. 1067/2013 om dioksiner og PCB i landdyrlever
- m) forordning (EU) nr. 212/2014 om citrinin
- n) forordning (EU) nr. 488/2014 om kadmiium
- o) forordning (EU) nr. 696/2014 om erukasyre

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 4. Nasjonale grenseverdier for radioaktivt cesium

Det er forbudt å omsette næringsmidler som inneholder radioaktivt cesium i høyere konsentrasjon enn grenseverdiene som er angitt i tabellen.

Næringsmidler		Grenseverdier for summen av cesium-134 og cesium-137 (Bq/kg)
a)	Barnemat	370
b)	Melk og melkeprodukter	370
c)	Kjøtt og kjøttprodukter av tamrein og vilt som er slaktet og omsettes i Norge	3 000
d)	Viltlevende ferskvannsfisk som er fanget og omsettes i Norge	3 000
e)	Øvrige næringsmidler	600

§ 5. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige vedtak i samsvar med matloven § 23 til § 26, for alle bestemmelsene i denne forskriften.

§ 6. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser.

§ 7. Straff

Overtrjedelse av bestemmelser gitt i denne forskriften, eller av enkeltvedtak som er gitt med hjemmel i denne forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Samtidig oppheves:

- a) forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler
- b) forskrift 26. mai 2000 nr. 550 om omsetningsforbud for sopp med høyt innhold av radioaktivt cesium.

Samtidig gjøres følgende endringer i forskrift 22. desember 2008 nr. 1622 om særlige regler for gjennomføring av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (animaliekontrollforskriften):

Tittelen til kapittel VI skal lyde:

Kapittel VI. Nasjonale bestemmelser om særskilt stempelmerking av ferskt kjøtt av tamrein og vilt som inneholder radioaktivt cesium mellom 600 og 3 000 Bq/kg

§ 17 skal lyde:

§ 17. Virkeområde

I dette kapitlet fastsettes bestemmelser om særskilt stempelmerking av ferskt kjøtt av tamrein og vilt som inneholder radioaktivt cesium mellom 600 og 3000 Bq/kg.

§ 18 skal lyde:

§ 18. Omsetningsområde

Ferskt kjøtt av tamrein og vilt som er slaktet i Norge, og som inneholder radioaktivt cesium mellom 600 og 3 000 Bq/kg kan bare omsettes i Norge. Det ordinære ovale stempelmerket skal erstattes med et særskilt stempelmerke beskrevet i § 19.

Forordninger

For å gjøre det lett å finne frem til ordlyden i forordningen som blir gjennomført, gjengir vi den i dette avsnittet. Teksten nedenfor er kun til informasjon, og er ikke en del av forskriften.

Forordning (EF) nr. 1881/2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler

Nedenfor gjengis til informasjon den norske oversettelsen av forordning (EF) nr. 1881/2006. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 1126/2007, forordning (EF) nr. 565/2008, forordning (EF) nr. 629/2008, forordning (EU) nr. 105/2010, forordning (EU) nr. 165/2010, forordning (EU) nr. 420/2011, forordning (EU) nr. 835/2011, forordning (EU) nr. 1258/2011, forordning (EU) nr. 1259/2011, forordning (EU) nr. 594/2012, forordning (EU) nr. 1058/2012, forordning (EU) nr. 1067/2013, forordning (EU) nr. 212/2014, forordning (EU) nr. 488/2014 og forordning (EU) nr. 696/2014).

Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringene og tilleggene som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg II er innarbeidet nedenfor.

► **B** Forordning (EF) nr. 1881/2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler som endret ved

- **M1** forordning (EF) nr. 1126/2007 om fusariumtoksiner i mais
- **M2** forordning (EF) nr. 565/2008 om dioksiner og PCB i fiskelever
- **M3** forordning (EF) nr. 629/2008 om rapportering av overskridelser
- **M4** forordning (EU) nr. 105/2010 om okratoksin A
- **M5** forordning (EU) nr. 165/2010 om aflatoksiner
- **M6** forordning (EU) nr. 420/2011 om krabbebein
- **M7** forordning (EU) nr. 835/2011 om PAH
- **M8** forordning (EU) nr. 1258/2011 om nitrater
- **M9** forordning (EU) nr. 1259/2011 om dioksiner og PCB
- **M10** forordning (EU) nr. 594/2012 om okratoksin A, ikke-dioksinliknende PCB og melamin
- **M11** forordning (EU) nr. 1058/2012 om aflatoksiner i tørket fiken
- **M12** forordning (EU) nr. 1067/2013 om dioksiner og PCB i landdyrlever
- **M13** forordning (EU) nr. 212/2014 om citrinin
- **M14** forordning (EU) nr. 488/2014 om kadmiom
- **M5** forordning (EU) nr. 696/2014 om erukasyre

EØS Tilpasning som følge av EØS-avtalen vedlegg II, kap. XII, nr. 54zzzz

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1881/2006

av 19. desember 2006

om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 315/93 av 8. februar 1993 om fastsettelse av framgangsmåter i Fellesskapet i forbindelse med forurensende stoffer i næringsmidler,¹ særlig artikkel 2 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kommisjonsforordning (EF) nr. 466/2001 av 8. mars 2001 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler² er blitt betydelig endret en rekke ganger. Det er igjen nødvendig å endre grenseverdiene for visse forurensende stoffer for å ta hensyn til nye opplysninger og utviklinger i Codex Alimentarius. Samtidig bør teksten, der dette er hensiktsmessig, presiseres. Forordning (EF) nr. 466/2001 bør derfor erstattes.
- 2) For å verne menneskers helse er det viktig at innholdet av forurensende stoffer holdes på et toksikologisk akseptabelt nivå.
- 3) I lys av ulikhetene mellom medlemsstatenes lovgivninger og den faren for konkurransevridning som dette kan medføre, er det for visse forurensende stoffer nødvendig med fellesskapstiltak for å sikre et ensartet marked, samtidig som forholdsmessighetsprinsippet overholdes.
- 4) Grenseverdiene bør settes på et så lavt nivå som det med rimelighet er mulig å oppnå gjennom god landbruks-, fiskeri- og framstillingspraksis, idet det tas hensyn til risikoen forbundet med konsum av næringsmidler. For forurensende stoffer som anses som genotoksisk kreftframkallende, eller i tilfeller der gjeldende eksponering av

befolkningen eller utsatte grupper i befolkningen er i nærheten av, eller overstiger det tolerable inntaket, bør grenseverdiene settes så lavt som mulig (ALARA). Slike tilnærmingsmåter sikrer at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak iverksetter tiltak for å unngå og redusere kontaminering så sant det er mulig, for å verne menneskers helse. Videre bør det med hensyn til helsevernet for spedbarn og småbarn, som er en utsatt gruppe, fastsettes en lav grenseverdi, som kan overholdes ved nøye utvelgelse av de råvarer som brukes til framstilling av næringsmidler for spedbarn og småbarn. Den nøye utvelgelsen av råmaterialer er også egnet for produksjonen av enkelte næringsmidler, som f.eks. kli for direkte konsum.

- 5) For at grenseverdiene skal kunne anvendes på tørkede, fortynnede, bearbejdede og sammensatte næringsmidler, der det er mangel på fastsatte grenseverdier i Fellesskapet, bør driftsansvarlige for næringsmiddelforetak fremlegge nærmere opplysninger om konsentrasjons- og fortynningsfaktorer, sammen med de relevante forsøksdata som er lagt til grunn for de foreslåtte faktorene.
- 6) For å sikre et effektivt vern av menneskers helse, skal produkter med et innhold av forurensende stoffer som overstiger de fastsatte grenseverdiene, ikke bringes i omsetning, verken som sådan, blandet med andre næringsmidler eller som næringsmiddelingsrediens.
- 7) Det er allment kjent at sortering eller annen fysisk behandling gjør det mulig å redusere aflatoksininnholdet i forsendelser av jordnøtter, nøtter, tørket frukt og mais. For å redusere innvirkningen på handelen mest mulig bør det tillates et høyere aflatoksininnhold for produkter som ikke er beregnet på direkte konsum, eller på anvendelse som næringsmiddelingsrediens. I slike tilfeller bør grenseverdiene for aflatoksin, samtidig som det tas hensyn til virkningene av ovennevnte behandlinger for å redusere aflatoksininnholdet i jordnøtter, nøtter, tørket frukt og mais, fastsettes med en lavere grenseverdi enn grenseverdiene som er fastsatt for de produktene som er beregnet på direkte konsum, eller brukt som næringsmiddelingsrediens.
- 8) For å muliggjøre en effektiv håndheving av grenseverdiene for visse forurensende stoffer i visse næringsmidler, bør det fastsettes egnede merkingsbestemmelser for disse tilfellene.
- 9) På grunn av de klimatiske forholdene i enkelte medlemsstater er det vanskelig å sikre at grenseverdiene for frisk salat og frisk spinat ikke overstiges. Disse medlemsstatene bør i et begrenset tidsrom få tillatelse til å bringe i omsetning frisk salat og frisk spinat som dyrkes på og er beregnet på konsum på medlemsstatenes territorium, med et nitratinhold som overstiger grenseverdiene. Salat- og spinatprodusenter som er etablert i de medlemsstatene som har gitt ovennevnte tillatelse, bør gradvis endre sine dyrkingsmetoder og gjennomføre retningslinjene for god landbrukspraksis som er anbefalt på nasjonalt plan.
- 10) Visse fiskearter med opprinnelse i Baltikum, kan ha et høyt innhold av dioksiner og dioksinlignende PCB. En betydelig andel av disse fiskeartene fra Baltikum vil overstige grenseverdiene og vil derfor måtte utelates fra kostholdet. Opplysninger tyder på at det kan ha uheldig innvirkning på helsen i Baltikum å utelate fisk fra kosten.
- 11) Sverige og Finland har en ordning som sørger for at forbrukerne blir underrettet om kostanbefalinger med sikte på å begrense visse utsatte befolkningsgruppers konsum av fisk fra Baltikum for å unngå eventuelle helserisikoer. Derfor bør Sverige og Finland i en overgangsperiode gis tillatelse til å bringe i omsetning visse fiskearter med opprinnelse i Baltikum som er beregnet på konsum på deres territorium, med et innhold av dioksiner og dioksinlignende PCB som er høyere enn det som er fastsatt i denne forordning. Det skal iverksettes nødvendige tiltak for å sikre at fisk og fiskeprodukter som overstiger grenseverdiene, ikke bringes i omsetning i andre medlemsstater. Finland og Sverige skal hvert år underrette Kommisjonen om resultatene fra overvåkingen av innholdet av dioksiner og dioksinlignende PCB i fisk fra Baltikum og rapportere om hvilke tiltak som er iverksatt for å redusere at mennesker eksponeres for dioksiner og dioksinlignende PCB i fisk fra Baltikum.
- 12) For å sikre at grenseverdiene blir håndhevet på en ensartet måte, skal de samme prøvetakings- og ytelseskriteriene benyttes av vedkommende myndigheter i hele Fellesskapet. Det er videre viktig at analyseresultatene rapporteres og tolkes på en ensartet måte. Tiltakene i forbindelse med prøvetaking og analyse fastsatt i denne forordning, sikrer ensartede regler for rapportering og tolkning.
- 13) For visse forurensende stoffer bør medlemsstatene og berørte parter overvåke og rapportere om innhold, i tillegg til å rapportere om hvilke framskritt som er gjort med hensyn til anvendelse av forebyggende tiltak, for at Kommisjonen skal kunne vurdere behovet for å endre eksisterende tiltak, eller vedta ytterligere tiltak.
- 14) Alle grenseverdier som vedtas på fellesskapsplan, kan bli gjennomgått for å ta hensyn til utviklingen i vitenskapelig og teknisk kunnskap og bedringer i god landbruks-, fiskeri- og framstillingspraksis.
- 15) Kli og kim kan bringes i omsetning for direkte konsum og det bør derfor fastsettes en grenseverdi for deoksynivalenol og zearalen i disse produktene.
- 16) Codex Alimentarius har nylig fastsatt en grenseverdi for bly i fisk som Fellesskapet godkjente. Gjeldende bestemmelser for bly i fisk bør derfor endres i samsvar med dette.
- 17) I europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse³ defineres næringsmidler av animalsk opprinnelse og enkelte av opplysningene om næringsmidler av animalsk opprinnelse bør derfor endres i samsvar med terminologien som brukes i den forordningen.
- 18) Det er nødvendig å fastsette at grenseverdiene for forurensende stoffer ikke får anvendelse på næringsmidler som er lovlig brakt i omsetning i Fellesskapet, før den datoen gjeldende grenseverdier trer i kraft.
- 19) Grønnsaker er den viktigste kilden til menneskers inntak av nitrat. I sin uttalelse av 22. september 1995⁴ fastslo Vitenskapskomiteen for næringsmidler at det samlede inntaket av nitrat normalt ligger langt under akseptabelt

- daglig inntak (ADI) på 3,65 mg/kg kroppsvekt. Komiteen anbefalte imidlertid fortsatt innsats for å redusere eksponeringen for nitrat via næringsmidler og vann.
- 20) Siden klimatiske forhold har stor innvirkning på nitratinholdet i visse grønnsaker som salat og spinat, bør det derfor fastsettes ulike grenseverdier for nitrat avhengig av årstiden.
 - 21) Når det gjelder aflatoksiner, konstaterte Vitenskapskomiteen for næringsmidler i sin uttalelse av 23. september 1994 at aflatoksiner er genotoksisk kreftframkallende stoffer.⁵ På bakgrunn av denne uttalelsen bør det totale aflatoksininholdet i næringsmidler (summen av aflatoxin B₁, B₂, G₁ og G₂) begrenses, i tillegg til aflatoxin B₁-innholdet alene, der aflatoxin B₁ så avgjørt er den giftigste forbindelsen. Når det gjelder aflatoxin M₁ i næringsmidler for spedbarn og småbarn, bør en mulig reduksjon i gjeldende grenseverdi vurderes i lys av utviklingen i analysemetodene.
 - 22) Når det gjelder okratoksin A (OTA), vedtok Vitenskapskomiteen for næringsmidler en vitenskapelig uttalelse den 17. september 1998.⁶ Det er gjennomført en vurdering av daglig inntak av OTA via kosten blant befolkningen i Fellesskapet⁷ innenfor rammen av rådsdirektiv 93/5/EØF av 25. februar 1993 om medlemsstatenes bistand til Kommisjonen og deres samarbeid ved vitenskapelig behandling av spørsmål i forbindelse med næringsmidler⁸ (SCOOP). På anmodning fra Kommisjonen vedtok den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) 4. april 2006⁹ en oppdatert vitenskapelig uttalelse i forbindelse med okratoksin A i næringsmidler, idet det ble tatt hensyn til nye vitenskapelige opplysninger, samtidig som den fastsatte et tolerabelt ukentlig inntak (TWI) på 120 ng/kg kroppsvekt.
 - 23) På bakgrunn av disse uttalelsene, bør det fastsettes grenseverdier for korn, kornprodukter, tørkede druer, brent kaffe, vin, druejuice og næringsmidler for spedbarn og småbarn, som alle i vesentlig grad bidrar til den generelle befolkningens eksponering for OTA eller til eksponeringen av utsatte forbrukere, som barn.
 - 24) Hvor hensiktsmessig det er å fastsette en grenseverdi for OTA i næringsmidler som tørket frukt, med unntak av tørkede druer, kakao og kakaoprodukter, krydder, kjøttprodukter, ubrent kaffe, øl og lakris, og foreta en gjennomgang av eksisterende grenseverdier, særlig når det gjelder OTA i tørkede druer og druejuice, vil bli vurdert i lys av EFSA's siste vitenskapelige uttalelse.
 - 25) Når det gjelder patulin, godkjente Vitenskapskomiteen for næringsmidler på sitt møte 8. mars 2000 et midlertidig største daglig inntak på 0,4 µg per kg kroppsvekt.¹⁰
 - 26) I 2001 ble SCOOP-oppgaven «Assessment of the dietary intake of patulin by the population of EU Member States» gjennomført innenfor rammen av direktiv 93/5/EØF.¹¹
 - 27) På bakgrunn av den vurderingen bør det, idet det tas hensyn til PMTDI, fastsettes grenseverdier for patulin i visse næringsmidler for å beskytte forbrukerne mot uakseptabel forurensning. Disse grenseverdiene skal gjennomgås og om nødvendig reduseres, idet det tas hensyn til den vitenskapelige og tekniske kunnskapsutviklingen og gjennomføringen av kommisjonsrekommendasjon 2003/598/EF av 11. august 2003 om forebygging og reduksjon av patulinforurensning i elpejuice og eplejuiceingredienser i andre drikkevarer.¹²
 - 28) Vitenskapskomiteen for næringsmidler har vedtatt en rekke uttalelser om Fusarium-toksiner, om deoksynivalenol i desember 1999¹³ der det fastsettes et tolerabelt daglig inntak (TDI) på 1 µg/kg kroppsvekt, zearalen i juni 2000¹⁴ der det fastsettes et midlertidig tolerabelt daglig inntak (TDI) på 0,2 µg/kg kroppsvekt, fumonisiner i oktober 2000¹⁵ (oppdatert i april 2003)¹⁶ der det fastsettes et tolerabelt daglig inntak (TDI) på 2 µg/kg kroppsvekt, nivalenol i oktober 2000¹⁷ der det fastsettes et midlertidig tolerabelt daglig inntak (TDI) på 0,7 µg/kg kroppsvekt, T-2- og HT-2-toksin i mai 2001¹⁸ der det fastsettes et kombinert midlertidig tolerabelt daglig inntak (TDI) på 0,06 µg/kg kroppsvekt og trichothecener som gruppe i februar 2002.¹⁹
 - 29) SCOOP-oppgaven «Collection of occurrence data on Fusarium toxins in food and assessment of dietary intake by the population of EU Member States» ble gjennomført innenfor rammen av direktiv 93/5/EØF i september 2003.²⁰
 - 30) På bakgrunn av de vitenskapelige uttalelsene og vurderingen av det daglige inntaket, bør det fastsettes grenseverdier for deoksynivalenol, zearalenon og fumonisiner. Når det gjelder fumonisiner, viser resultatene fra overvåkingen av nyere avlinger at mais og maisprodukter kan være svært forurenset av fumonisiner og det bør derfor iverksettes tiltak for å unngå at mais og maisprodukter med et så uakseptalt forurenset innhold får komme inn i næringskjeden.
 - 31) Antatt inntak viser at forekomsten av T-2- og HT-2-toksiner kan utgjøre et problem for menneskers helse. Derfor er det nødvendig å utarbeide en pålitelig og følsom metode, samle inn flere opplysninger om forekomster, gjennomføre flere undersøkelser/forske på faktorer knyttet til forekomsten av T-2- og HT-2-toksiner i korn og kornprodukter, særlig havre og havreprodukter, og dette skal gis høyeste prioritet.
 - 32) Ettersom 3-acetyl deoksynivalenol, 15-acetyl deoksynivalenol og fumonisin B₃ opptrer samtidig, er det ikke nødvendig å vurdere særskilte tiltak for hver av dem, siden tiltak særlig med hensyn til deoksynivalenol og fumonisin B₁ og B₂ også vil beskytte befolkningen mot uakseptabel eksponering fra 3-acetyl deoksynivalenol, 15-acetyl deoksynivalenol og fumonisin B₃. Det samme gjelder for nivalenol som til en viss grad forekommer samtidig med deoksynivalenol. Dessuten vurderes befolkningens eksponering for nivalenol å ligge betydelig under det midlertidig tolerable daglige inntaket (t-TDI). Når det gjelder andre trichothecener som ble vurdert i ovennevnte SCOOP-oppgave, for eksempel 3-acetyldeoksynivalenol, 15-acetyldeoksynivalenol, fusarenon-X, T2-triol, diacetoksyscirpenol, neosolaniol, monoacetoksyscirpenol og verrukol, tyder de begrensede opplysningene som foreligger på at de ikke forekommer i stor grad og generelt bare er funnet i små mengder.

- 33) Klimatiske forhold i vekstperioden, særlig under blomstringen, har stor innvirkning på innholdet av *Fusarium*-toksiner. God landbrukspraksis, der risikofaktorene reduseres til et minimum, kan imidlertid til en viss grad forhindre forurensningen av *Fusarium*-sopp. Kommisjonsrekommendasjon 2006/583/EF av 17. august 2006 om forebygging og reduksjon av *Fusarium*-toksiner i korn og kornprodukter²¹ inneholder allmenne prinsipper for forebygging og reduksjon av forurensning med *Fusarium*-toksiner (zearalenon, fumonisiner og trichothecener) i korn, som skal gjennomføres ved at det utarbeides nasjonale retningslinjer basert på disse prinsippene.
- 34) Det bør fastsettes grenseverdier for *Fusarium*-toksiner i ubearbeidede korn som bringes i omsetning for første bearbeiding. Rense-, sorterings- og tørkemetoder anses ikke som første bearbeiding, ettersom selve kjernen ikke utsettes for fysisk behandling. Fjerning av skallet anses som en første bearbeiding.
- 35) Ettersom den mengden av *Fusarium*-toksiner som fjernes gjennom rensing og bearbeiding kan variere, er det nødvendig å fastsette grenseverdier for kornprodukter som omsettes til sluttbruker og for de viktigste kornbaserte næringsmidlene, for å garantere en lovgivning som sikrer vern av menneskers helse.
- 36) Når det gjelder mais, er enda ikke alle faktorer som bidrar til dannelsen av *Fusarium*-toksiner, særlig zearalenon og fumonisin B₁ og B₂, nøyaktig kjent. Derfor gis de driftsansvarlige for næringsmiddelforetak i kornkjeden en tidsfrist for å undersøke hvordan disse mykotoksinene dannes og kartlegge hvilke forvaltningstiltak som skal vedtas for i størst mulig grad å forhindre deres forekomst. Det foreslås at grenseverdier basert på gjeldende tilgjengelige data får anvendelse fra 2007 dersom det innen den tid ikke er fastsatt særskilte grenseverdier på grunnlag av ny informasjon om forekomst og dannelse.
- 37) Tatt i betraktning av at innholdet av *Fusarium*-toksiner i ris er så lavt, foreslås det ingen grenseverdier for ris eller risprodukter.
- 38) Innen 1. juli 2008 bør det vurderes en gjennomgåelse av grenseverdiene for deoksynivalenol, zearalenon, fumonisin B₁ og B₂ og det bør også vurderes om det er hensiktsmessig å fastsette en grenseverdi for T-2- og HT-2-toksiner i korn og kornprodukter, samtidig som det tas hensyn til den vitenskapelige og tekniske kunnskapsutviklingen om disse toksinene i næringsmidler.
- 39) Når det gjelder bly, vedtok Vitenskapskomiteen for næringsmidler i sin uttalelse av 19. juni 1992²² den foreløpige grensen for tolerabelt ukentlig inntak (PTWI) på 25 µg/kg kroppsvekt, foreslått av WHO i 1986. Vitenskapskomiteen for næringsmidler fastslo i sin uttalelse at gjennomsnittsinholdet av bly i næringsmidler ikke umiddelbart gir grunn til bekymring.
- 40) I 2004 ble SCOOP-oppgave 3.2.11 «Assessment of the dietary exposure to arsenic, cadmium, lead and mercury of the population of the EU Member States»²³ gjennomført innenfor rammen av direktiv 93/5/EØF. I lys av denne vurderingen og uttalelsen fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler, bør det iverksettes tiltak for å redusere forekomsten av bly i næringsmidler i så stor grad som mulig.
- 41) Når det gjelder kadmium, godkjente Vitenskapskomiteen for næringsmidler i sin uttalelse av 2. juni 1995²⁴ et tillatt tolerabelt ukentlig inntak (PTWI) på 7 µg/kg/uke og anbefalte økt innsats for å redusere eksponering for kadmium gjennom kosten, fordi næringsmidler er hovedkilden til menneskers opptak av kadmium. Det ble foretatt en vurdering av eksponering for kadmium gjennom kosten i SCOOP-oppgave 3.2.11. I lys av denne vurderingen og uttalelsen fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler, bør det iverksettes tiltak for å redusere forekomsten av kadmium i næringsmidler i så stor grad som mulig.
- 42) Når det gjelder kvikksølv, vedtok den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) en uttalelse 24. februar 2004 i forbindelse med kvikksølv og metylkvikksølv i næringsmidler²⁵ og godkjente den foreløpige grensen for tolerabelt ukentlig inntak på 1,6 µg/kg kroppsvekt. Metylkvikksølv er den kjemiske formen som skaper størst bekymring og kan utgjøre mer enn 90 % av det samlede kvikksølvinnholdet i fisk og sjømat. På bakgrunn av resultatene fra SCOOP-oppgave 3.2.11 konkluderte den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) med at kvikksølvinnholdet i andre næringsmidler enn fisk og sjømat, var mindre problematisk. Kvikksølvformene som forekommer i disse andre næringsmidlene er hovedsakelig ikke metylkvikksølv og anses derfor å utgjøre en mindre risiko.
- 43) I tillegg til å fastsette grenseverdier, er målrettet forbrukeropplysning en egnet framgangsmåte når det gjelder å beskytte utsatte befolkningsgrupper mot metylkvikksølv. Derfor er det lagt ut informasjon om metylkvikksølv i fisk og fiskeprodukter på nettsidene til Kommisjonens generaldirektorat for helse og forbrukervern.²⁶ Flere medlemsstater har også offentliggjort informasjonsmateriale om disse spørsmålene som er av betydning for befolkningen.
- 44) Når det gjelder uorganisk tinn, konkluderte Vitenskapskomiteen for næringsmidler i sin uttalelse av 12. desember 2001²⁷ med at nivåer av uorganisk tinn på 150 mg/kg i drikker på boks og 250 mg/kg i andre konserverte næringsmidler kan forårsake mageirritasjon hos enkelte personer.
- 45) For å verne menneskers helse mot denne akutte helsefaren, er det nødvendig å fastsette grenseverdier for uorganisk tinn i konserverte næringsmidler og drikker på boks. Inntil det foreligger data om spedbarns og småbarns følsomhet for uorganisk tinn i næringsmidler, er det på et føre-var-grunnlag nødvendig å verne helsen til denne utsatte befolkningsgruppen og fastsette lavere grenseverdier.
- 46) Når det gjelder 3-monoklor-1,2-propandiol (3-MCPD) vedtok Vitenskapskomiteen for næringsmidler 30. mai 2001 en vitenskapelig uttalelse om 3-MCPD i næringsmidler,²⁸ som er en oppdatering av uttalelsen av 16. desember 1994²⁹ på grunnlag av nye vitenskapelige opplysninger, samtidig som den fastsatte et tolerabelt daglig inntak (TDI) på 2 µg/kg kroppsvekt for 3-MCPD.

- 47) SCOOP-oppgaven «Collection and collation of data on levels of 3-MCPD and related substances in foodstuffs» ble gjennomført innenfor rammen av direktiv 93/5/EØF og sluttført i juni 2004.³⁰ Inntaket av 3-MCPD via kosten skjer først og fremst gjennom soyasaus og produkter framstilt av soyasaus. I enkelte stater har også andre næringsmidler som spises i store mengder, som brød og nudler, vist seg å være vesentlige kilder til dette inntaket, først og fremst som følge av høyt forbruk og ikke av høyt innhold av 3-MCPD i disse næringsmidlene.
- 48) På bakgrunn av dette bør det fastsettes grenseverdier for 3-MCPD i hydrolysert vegetabilsk protein (HVP) og soyasaus idet det tas hensyn til risikoen forbundet med konsum av disse næringsmidlene. Medlemsstatene oppfordres til å undersøke om andre næringsmidler inneholder 3-MCPD for at det skal kunne avgjøres om det er nødvendig å fastsette grenseverdier for ytterligere næringsmidler.
- 49) Når det gjelder dioksiner og PCB, vedtok Vitenskapskomiteen for næringsmidler 30. mai 2001 en uttalelse om dioksiner og dioksinlignende PCB i næringsmidler,³¹ som er en oppdatering av uttalelsen av 22. november 2000³² om fastsettelse av et tolerabelt ukentlig inntak på 14 pg WHO-TEQ/kg kroppsvekt for dioksiner og dioksinlignende PCB.
- 50) Dioksiner som det vises til i denne forordning, omfatter en gruppe av 75 polyklorerte dibenzo-p-dioksiner (PCDD) og 135 polyklorerte dibenzofuraner (PCDF), hvorav 17 er toksiske. Polyklorerte bifenyler (PCB) er en gruppe av 209 ulike forbindelser som kan deles inn i to grupper etter toksikologiske egenskaper: 12 forbindelser har toksikologiske egenskaper som ligner dioksiner, og kalles derfor ofte «dioksinlignende PCB». Øvrige PCB-forbindelser har ikke dioksinlignende toksisitet, men en annen toksikologisk profil.
- 51) Hver forbindelse av dioksiner eller dioksinlignende PCB har ulik toksisitet. For å kunne angi disse forskjellige forbindelsenes toksisitet, er begrepet «toksisitetskvivalensfaktor» (TEF) blitt innført for å lette risikovurderingen og den forskriftsmessige kontrollen. Dette betyr at analyseresultatene for alle de individuelle dioksinforbindelsene og dioksinlignende PCB-forbindelsene uttrykkes i én enkelt målbar enhet: «TCDD-ekvivalentmengde» (TEQ).
- 52) Eksponeringsoverslag som tar hensyn til SCOOP-oppgaven «Assessment of dietary intake of dioxins and related PCBs by the population of EU Member States» og som ble sluttført i juni 2000³³ tyder på at en betydelig del av befolkningen i Fellesskapet har et inntak gjennom kostholdet som overstiger det tolerable ukentlige inntaket.
- 53) Fra et toksikologisk synspunkt bør alle grenseverdier gjelde for både dioksiner og dioksinlignende PCB, men i 2001 ble det på fellesskapsplan fastsatt grenseverdier bare for dioksiner og ikke for dioksinlignende PCB, fordi det på det aktuelle tidspunktet forelå svært begrensede opplysninger om forekomsten av dioksinlignende PCB. Siden 2001 er det imidlertid fremkommet flere opplysninger om forekomster av dioksinlignende PCB, derfor ble det i 2006 fastsatt grenseverdier for summen av dioksiner og dioksinlignende PCB, siden dette er den best egnede framgangsmåten, sett fra et toksikologisk synspunkt. For å sikre en smidig overgang bør nåværende grenseverdier for dioksiner fortsatt gjelde i en overgangsperiode samtidig med grenseverdiene for summen av dioksiner og dioksinlignende PCB. Næringsmidler skal i denne overgangsperioden overholde grenseverdiene for dioksiner og grenseverdiene for summen av dioksiner og dioksinlignende PCB. Senest 31. desember 2008 vil det bli tatt stilling til om den spesifikke grenseverdien for dioksiner skal oppheves.
- 54) For å fremme en forebyggende metode med sikte på å redusere forekomsten av dioksiner og dioksinlignende PCB i næringsmidler og fôrvarer, er det fastsatt tiltaksgrenser ved kommisjonsrekommendasjon 2006/88/EF av 6. februar 2006 om reduksjon av forekomsten av dioksiner, furaner og PCB i fôrvarer og næringsmidler.³⁴ Disse tiltaksgrensene er et verktøy som gjør det mulig for vedkommende myndigheter og driftsansvarlige å bestemme om det er relevant å identifisere en forurensningskilde, og å treffe tiltak for å redusere eller fjerne den. I og med at dioksiner og dioksinlignende PCB har forskjellige kilder, bør det fastsettes egne tiltaksgrenser både for dioksiner og for dioksinlignende PCB. Denne forebyggende metoden for aktivt å redusere forekomsten av dioksiner og dioksinlignende PCB i fôrvarer og næringsmidler, og gjeldende grenseverdier bør derfor gjennomgås på nytt innen et angitt tidsrom med sikte på å fastsette lavere grenseverdier. Grenseverdiene for dioksiner og dioksinlignende PCB skal derfor gjennomgås senest 31. desember 2008 med tanke på å redusere dem betydelig.
- 55) De driftsansvarlige skal bestrebe seg på å utbygge sin kapasitet slik at de kan fjerne dioksiner og dioksinlignende PCB fra fiskeolje. Den betydelig lavere grenseverdien som skal fastsettes innen 31. desember 2008, skal fastsettes på grunnlag av de tekniske mulighetene som gir den mest effektive dekontamineringsmetoden.
- 56) Med hensyn til fastsettelse av grenseverdier for andre næringsmidler innen 31. desember 2008, skal det rettes særlig oppmerksomhet mot behovet for å fastsette lavere grenseverdier for dioksiner og dioksinlignende PCB i næringsmidler beregnet på spedbarn og småbarn i lys av opplysningene som fremkom fra 2005-, 2006- og 2007-programmene for overvåking av dioksiner og dioksinlignende PCB i næringsmidler beregnet på spedbarn og småbarn.
- 57) Når det gjelder PAH, konkluderte Vitenskapskomiteen for næringsmidler i sin uttalelse av 4. desember 2002³⁵ med at en rekke polysyklisk aromatiske hydrokarboner er genotoksisk kreftframkallende stoffer. Den felles FAO-WHO-ekspertgruppen for tilsetningsstoffer i næringsmidler (JECFA) gjennomførte i 2005 en risikovurdering av PAH og antatte eksponeringsmarginer for PAH som grunnlag for å gi råd om forbindelser som både er genotoksiske og kreftframkallende.³⁶
- 58) Ifølge Vitenskapskomiteen for næringsmidler kan benzo(a)pyren, herunder også benz(a)antracen, benzo(b)fluoranten, benzo(j)fluoranten, benzo(k)fluoranten, benzo(g,h,i)perylene, pyren, syklopenta(c,d)pyren,

dibenz[a,h]antracen, dibenzo(a,e)pyren, dibenzo(a,h)pyren, dibenzo(a,i)pyren, dibenzo(a,l)pyren, indeno(1,2,3-cd)pyren og 5-metylpyren, benyttes som markør for forekomst og virkning av kreftframkallende polysyklisk aromatisk hydrokarbon i næringsmidler. Det vil være nødvendig med ytterligere analyser av de relative mengdene av disse polysyklisk aromatiske hydrokarbonene i næringsmidler for å kunne fastslå i en framtidig vurdering om benzo(a)pyren fortsatt er en egnet markør. I tillegg bør benzo(c)fluoren analyseres, i samsvar med en anbefaling fra JECFA.

- 59) Polysyklisk aromatisk hydrokarbon kan forurensse næringsmidler i forbindelse med oppvarmings- og tørkingsprosesser dersom forbrenningsprodukter kommer i direkte kontakt med næringsmidlene. I tillegg kan miljøforurensning føre til forurensning med Polysyklisk aromatisk hydrokarbon, særlig i fisk og fiskeprodukter.
- 60) Innenfor rammen av direktiv 93/5/EØF ble det som en særskilt SCOOP-oppgave samlet inn data om forekomsten av PAH i næringsmidler i 2004.³⁷ Det ble funnet høye verdier i tørket frukt, olivenolje av pressrester, røkt fisk, druekjerneolje, røkte kjøttprodukter, ferske bløtdyr, krydder/sauser og smaksingredienser.
- 61) For å verne menneskers helse er det nødvendig med grenseverdier for benzo(a)pyren i visse næringsmidler som inneholder fett og oljer, og i næringsmidler hvor røykings- og tørkingsprosesser kan føre til høye forurensningsverdier. Det er også nødvendig med grenseverdier i næringsmidler, særlig fisk og fiskerivarer, hvor miljøforurensning kan føre til høye forurensningsverdier, som f.eks. skyldes oljesøl fra skip.
- 62) I noen næringsmidler, som f.eks. tørket frukt og kosttilskudd, er det funnet benzo(a)pyren, men tilgjengelige data er uklare med hensyn til hvilke verdier som med rimelighet kan forventes oppnådd. Det er nødvendig med ytterligere undersøkelser for å bringe klarhet i hvilke verdier som med rimelighet kan forventes oppnådd i disse næringsmidlene. I mellomtiden bør grenseverdier for benzo(a)pyren i relevante bestanddeler, som f.eks. oljer og fett brukt i kosttilskudd, benyttes.
- 63) Grenseverdiene for polysyklisk aromatisk hydrokarbon (PAH) og behovet for å fastsette en grenseverdi for PAH i kakaosmør skal revideres innen 1. april 2007, samtidig som det tas hensyn til den vitenskapelige og tekniske kunnskapsutviklingen om forekomsten av benzo(a)pyren og andre kreftframkallende polysyklisk aromatiske hydrokarboner i næringsmidler.
- 64) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –
- 1 EFT L 37 av 13.2.1993, s. 1. Forordningen endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).
 - 2 EFT L 77 av 16.3.2001, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 199/2006 (EFT L 32 av 4.2.2006, s. 32).
 - 3 EUT L 139 av 30.4.2004, s. 55, rettet ved EUT L 226 av 25.6.2004, s. 22. Forordningen endret ved rådsforordning (EF) nr. 1662/2006 (EUT L 320 av 18.11.2006, s. 1).
 - 4 Rapporter fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler, 38. serie, uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om nitrat, s. 1, www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_38.pdf
 - 5 Rapporter fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler, 35. serie, uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om aflatoksiner, okratoksin A og patulin, s. 45, www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_35.pdf
 - 6 Uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om okratoksin A (uttalelse av 17. september 1998) www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out14_en.html.
 - 7 Rapporter om vitenskapelige samarbeidsoppgaver, oppgave 3.2.7 «Assessment of dietary intake of Ochratoxin A by the population of EU Member States». www.ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/task_3-2-7_en.pdf.
 - 8 EFT L 52 av 4.3.1993, s. 18.
 - 9 Uttalelse fra Vitenskapsgruppen for forurensende stoffer i næringsmiddelkjeden i Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), på anmodning fra Kommissjonen, om okratoksin A i næringsmidler. www.efsa.europa.eu/etc/medialib/efsa/science/contam/contam_opinions/1521.Par.0001.File.dat/contam_op_ej365_ochratoxin_a_food_en.pdf Protokoll fra det 120. møtet i Vitenskapskomiteen for næringsmidler som ble holdt 8. og 9. mars i Brussel, protokoll om patulin. www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out55_en.pdf.
 - 11 Rapporter om vitenskapelige samarbeidsoppgaver, oppgave 3.2.8, «Assessment of dietary intake of Patulin by the population of EU Member States». www.ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/3.2.8_en.pdf.
 - 12 EFT L 203 av 12.8.2003, s. 34.
 - 13 Uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om Fusarium-toksiner, del 1: Deoksynivalenol (DON), (uttalelse av 2. desember 1999) www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out44_en.pdf.
 - 14 Uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om Fusarium-toksiner, del 2: Zearalenon (ZEA), (uttalelse av 22. juni 2000) www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out65_en.pdf.
 - 15 Uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om Fusarium-toksiner, del 3: Fumonisin B₁ (FB₁) (uttalelse av 17. oktober 2000) www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out73_en.pdf.
 - 16 Oppdatert uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om Fumonisin B₁, B₂ og B₃ (uttalelse av 4. april 2003) www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out185_en.pdf.
 - 17 Uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om Fusarium-toksiner, del 4: Nivalenol (uttalelse av 19. oktober 2000) www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out74_en.pdf.
 - 18 Uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om Fusarium-toksiner, del 5: T-2-toksin og HT-2-toksin (vedtatt 30. mai 2001) www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out88_en.pdf.
 - 19 Uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om Fusarium-toksiner, del 6: Gruppeevaluering av T-2-toksin, HT-2-toksin, nivalenol og deoksynivalenol. (vedtatt 26. februar 2002) www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out123_en.pdf.
 - 20 Rapporter om vitenskapelige samarbeidsoppgaver, oppgave 3.2.10 «Collection of occurrence data of Fusarium toxins in food and assessment of dietary intake by the population of EU Member States». www.ec.europa.eu/food/fs/scoop/task3210.pdf.
 - 21 EFT L 234 av 29.8.2006, s. 35.
 - 22 Rapporter fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler, 32. serie, uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om «The potential risk to health presented by lead in food and drink», s. 7, www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_32.pdf
 - 23 Rapporter om vitenskapelige samarbeidsoppgaver, oppgave 3.2.11 «Assessment of dietary exposure to arsenic, cadmium, lead and mercury of the population of the EU Member States». www.ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/scoop_3-2-11_heavy_metals_report_en.pdf.

- 24 Rapporter fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler, 36. serie, uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om kadmium, s. 67, www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_36.pdf
- 25 Uttalelse fra Vitenskapsgruppen for forurensende stoffer i næringsmiddelkjeden i Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), på anmodning fra Kommisjonen, om kvikksølv og metylkvikksølv i næringsmidler (vedtatt 24. februar 2004) www.efsa.eu.int/science/contam/contam_opinions/259/opinion_contam_01_en1.pdf.
- 26 www.ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/information_note_mercury-fish_12-05-04.pdf.
- 27 Uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om akutte risikoer ved bruk av tinn i konserverte næringsmidler (vedtatt 12. desember 2001) www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out110_en.pdf.
- 28 Uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om 3-monoklor-1,2-propandiol (3-MCPD) som oppdaterer uttalelsen fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler fra 1994 (vedtatt 30. mai 2001) http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out91_en.pdf.
- 29 Rapporter fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler, 36. serie, uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om 3-monoklor-1,2-propandiol (3-MCPD), s. 31, www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_36.pdf
- 30 Rapporter om vitenskapelige samarbeidsoppgaver, oppgave 3.2.9 «Collection and collation of data on levels of 3-monochloropropanediol (3-MCPD) and related substances in foodstuffs». http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/scoop_3-2-9_final_report_chloropropanols_en.pdf.
- 31 Uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om risikovurderinger ved dioksiner og dioksinlignende PCB i næringsmidler. Oppdatering på grunnlag av nye vitenskapelige opplysninger som er blitt tilgjengelige etter at komiteen vedtok sin uttalelse 22. november 2000 (vedtatt 30. mai 2001) www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out90_en.pdf.
- 32 Uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om risikoer ved dioksiner og dioksinlignende PCB i næringsmidler (vedtatt 22. november 2000) www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out78_en.pdf.
- 33 Rapporter om vitenskapelige samarbeidsoppgaver, oppgave 3.2.5 «Assessment of dietary intake of dioxins and related PCBs by the population of EU Member States». www.ec.europa.eu/dgs/health_consumer/library/pub/pub08_en.pdf
- 34 EFT L 42 av 14.2.2006, s. 26.
- 35 Uttalelse fra Vitenskapskomiteen for næringsmidler om risikoer for menneskers helse med hensyn til polysyklisk aromatiske hydrokarboner i næringsmidler (uttalelse av 4. desember 2002) www.ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out153_en.pdf.
- 36 Evaluering av visse forurensende stoffer i næringsmidler – Rapport fra den felles FAO-WHO-ekspertgruppen for tilsetningsstoffer i næringsmidler), 64. møte, Roma, 8. til 17. februar 2005, s. 1 og s. 61. WHO Technical Report Series, No. 930, 2006 – whqlibdoc.who.int/trs/WHO_TRS_930_eng.pdf.
- 37 Rapporter om vitenskapelige samarbeidsoppgaver, oppgave 3.2.12 «Collection of occurrence data on polycyclic aromatic hydrocarbons in food». www.ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/scoop_3-2-12_final_report_pah_en.pdf.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Alminnelige regler

1. Næringsmidlene oppført i vedlegget skal ikke bringes i omsetning dersom de inneholder et forurensende stoff oppført i vedlegget, i en konsentrasjon som overstiger grenseverdiene i vedlegget.
2. De grenseverdiene som er fastsatt i vedlegget, gjelder for den spiselige delen av det aktuelle næringsmiddelet, med mindre annet er angitt i vedlegget.
«Når det gjelder grenseverdien for dioksiner og dioksinlignende PCB i marin olje, kan Island og Norge beholde en grenseverdi for summen av dioksiner, furaner og dioksinlignende PCB (WHO-PCDD/F-PCB-TEQ) på 4 pg/g fett.»

Artikkel 2

Tørkede, fortynnede, bearbejdede og sammensatte næringsmidler

1. Ved anvendelse av grenseverdiene oppført i vedlegget for næringsmidler som er tørket, fortynnet, bearbejdet eller sammensatt av mer enn én ingrediens, skal det tas hensyn til følgende:
 - a) endringer i konsentrasjonen av det forurensende stoffet på grunn av tørking eller fortynning,
 - b) endringer i konsentrasjonen av det forurensende stoffet på grunn av bearbejding,
 - c) de forholdsmessige andelene av ingredienser i produktet og
 - d) analysens mengdebestemmelse.
2. Når vedkommende myndighet gjennomfører en offentlig kontroll, skal den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket framlegge nærmere opplysninger om og begrunne konsentrasjons- og fortynningsfaktorene for gjeldende tørke-, fortynnings-, bearbejdings- og/eller blandingsprosesser for gjeldende tørkede, fortynnede, bearbejdede og/eller sammensatte næringsmidler.
Dersom den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket ikke framlegger nødvendige opplysninger om konsentrasjons- eller fortynningsfaktorene, eller dersom vedkommende myndighet på bakgrunn av den gitte begrunnelsen anser den faktoren som uhensiktsmessig, skal myndigheten selv definere faktoren, på grunnlag av tilgjengelige opplysninger og med tanke på å oppnå høyest mulig vern av menneskers helse.
3. Nr. 1 og 2 får anvendelse dersom det ikke er fastsatt særskilte grenseverdier for disse tørkede, fortynnede, bearbejdede eller sammensatte produktene.
4. Dersom fellesskapslovgivningen ikke omfatter særskilte grenseverdier for næringsmidler til spedbarn og småbarn, kan medlemsstatene fastsette strengere grenseverdier.

Artikkel 3

Forbud mot bruk, blanding og detoksifisering

1. Næringsmidler som ikke overholder grenseverdiene fastsatt i vedlegget, skal ikke brukes som næringsmiddel ingredienser.

2. Næringsmidler som overholder grenseverdiene fastsatt i vedlegget, skal ikke blandes med næringsmidler som ikke overholder disse grenseverdiene.

3. Næringsmidler som skal sorteres eller utsettes for annen form for fysisk behandling for å redusere foreureningsinnholdet, skal ikke blandes med næringsmidler beregnet på direkte konsum, eller beregnet brukt som næringsmiddelingsrediens.

4. Næringsmidler som inneholder forurensende stoffer som er oppført i avsnitt 2 i vedlegget (Mykotoksiner), skal ikke bevisst dekontamineres ved kjemiske behandlinger.

► M5

Artikkel 4

Særlige bestemmelser om jordnøtter, andre oljeholdige frø, nøtter, tørket frukt, ris og mais

Jordnøtter, andre oljeholdige frø, nøtter, tørket frukt, ris og mais som ikke overholder de relevante grenseverdiene for aflatoksiner fastsatt i nr. 2.1.5, 2.1.6, 2.1.7, 2.1.8, 2.1.10 og 2.1.11 i vedlegget, kan markedsføres dersom disse næringsmidlene:

- ikke er beregnet på direkte konsum eller på bruk som næringsmiddelingsrediens,
- overholder de relevante grenseverdiene fastsatt i nr. 2.1.1, 2.1.2, 2.1.3, 2.1.4, 2.1.9 og 2.1.12 i vedlegget,
- gjennomgår en behandling som omfatter sortering eller andre former for fysisk behandling, og som etter denne behandlingen ikke overskrider grenseverdiene fastsatt i nr. 2.1.5, 2.1.6, 2.1.7, 2.1.8, 2.1.10 og 2.1.11 i vedlegget, og denne behandlingen ikke fører til andre skadelige restmengder,
- er merket slik at bruksområdet framgår klart, og er påført angivelsen «produktet må sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling for å redusere innholdet av aflatoksiner før det konsumeres eller brukes som næringsmiddelingsrediens». Angivelsen skal være påført etiketten på hver enkelt sekk, eske osv. samt det originale følgedokumentet. Identifikasjonskoden for partiet/sendingen skal være påført hver enkelt sekk, eske osv. i sendingen samt det originale følgedokumentet, på en slik måte at den ikke kan slettes.

Artikkel 5

Særlige bestemmelser for jordnøtter, andre oljeholdige frø, produkter framstilt av disse og korn

En tydelig angivelse av tilsiktet bruk skal være påført etiketten på hver enkelt sekk, eske osv. samt det originale følgedokumentet. Dette følgedokumentet må klart kunne settes i forbindelse med sendingen ved at det angir identifikasjonskoden for sendingen, som er påført hver enkelt sekk, eske osv. i sendingen. Dessuten må forretningsvirksomheten til mottakeren av sendingen, som er angitt i følgedokumentet, være forenlig med tilsiktet bruk.

Dersom det ikke er tydelig angitt at tilsiktet bruk ikke er konsum, får grenseverdiene fastsatt i nr. 2.1.5 og 2.1.11 i vedlegget anvendelse på alle jordnøtter, andre oljeholdige frø og produkter framstilt av disse og korn som markedsføres.

Når det gjelder unntaket for jordnøtter og andre oljeholdige frø som skal knuses, og anvendelsen av grenseverdiene fastsatt i nr. 2.1.1 i vedlegget, får unntaket bare anvendelse på sendinger som er tydelig merket med bruksområde og angivelsen «produktet skal knuses med sikte på framstilling av raffinert vegetabilsk olje». Angivelsen skal være påført etiketten på hver enkelt sekk, eske osv. samt det/de originale følgedokument. Endelig bestemmelsessted skal være et knuseanlegg.

◄ M5

Artikkel 6

Særlige bestemmelser for salat

Med mindre salat som dyrkes på overdekket område (salat dyrket i veksthus) merkes som dette, får grenseverdiene for salat dyrket på friland, som fastsatt i vedlegget, anvendelse.

► M8

Artikkel 7

Unntak

► M7

-
-
-

◄ M7

► M8

4. Som unntak fra artikkel 1 kan Finland, Sverige og Latvia tillate at villaks (*Salmo salar*) og produkter av denne med opprinnelse i Baltikum som er beregnet på konsum på deres territorium, og som har et innhold av dioksiner og/eller dioksinlignende PCB-er og/eller ikke-dioksinlignende PCB-er som overstiger grenseverdiene i nr. 5.3 i vedlegget, bringes i omsetning, forutsatt at det finnes en ordning som sikrer at forbrukerne opplyses fullt ut om kostanbefalinger som skal begrense bestemte sårbare befolkningsgruppers konsum av villaks fra Baltikum og produkter av denne for å unngå eventuelle helserisikoer.

Finland, Sverige og Latvia skal fortsette å treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at villaks og produkter av denne som ikke er i samsvar med nr. 5.3 i vedlegget, ikke bringes i omsetning i andre medlemsstater.

Finland, Sverige og Latvia skal hvert år rapportere til Kommisjonen om de tiltakene de har truffet for effektivt å opplyse de bestemte sårbare befolkningsgruppene om kostanbefalingene og sikre at villaks og produkter av denne som ikke overholder grenseverdiene, ikke bringes i omsetning i medlemsstatene. De skal dessuten framlegge dokumentasjon på at disse tiltakene er effektive.

5. Som unntak fra artikkel 1 kan Finland og Sverige tillate at villsild som er større enn 17 cm (*Clupea harengus*), vill røye (*Salvelinus spp.*), vill elvenioye (*Lampetra fluviatilis*) og villørret (*Salmo trutta*) og produkter av disse med opprinnelse i Baltikum som er beregnet på konsum på deres territorium, og som har et innhold av dioksiner og/eller dioksinlignende PCB-er og/eller ikke-dioksinlignende PCB-er som overstiger grenseverdiene i nr. 5.3 i vedlegget, bringes i omsetning, forutsatt at det finnes en ordning som sikrer at forbrukerne opplyses fullt ut om kostanbefalinger som skal begrense bestemte sårbare befolkningsgruppers konsum av villsild som er større enn 17 cm, vill røye, vill elvenioye og villørret fra Baltikum og produkter av disse for å unngå eventuelle helserisikoer.

Finland og Sverige skal fortsette å treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at villsild som er større enn 17 cm, vill røye, vill elvenioye, villørret og produkter av disse som ikke er i samsvar med nr. 5.3 i vedlegget, ikke bringes i omsetning i andre medlemsstater.

Finland og Sverige skal hvert år rapportere til Kommisjonen om de tiltakene de har truffet for effektivt å opplyse de bestemte sårbare befolkningsgruppene om kostanbefalingene og sikre at fisk og fiskeprodukter som ikke overholder grenseverdiene, ikke bringes i omsetning i medlemsstatene. De skal dessuten framlegge dokumentasjon på at disse tiltakene er effektive.

◀ M8

Artikkel 8 Prøvetaking og analyse

Prøvetakingen og analysen for den offentlige kontrollen av grenseverdiene som fastsettes i vedlegget, skal utføres i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 1882/2006,¹ (EF) nr. 401/2006,² (EF) nr. 1883/2006³ og kommisjonsdirektiv 2001/22/EF,⁴ direktiv 2004/16/EF⁵ og direktiv 2005/10/EF.⁶

1 Se EUT L 404 av 30.12.2006, s. 25.

2 EUT L 70 av 9.3.2006, s. 12.

3 Se EUT L 404 av 30.12.2006, s. 32.

4 EFT L 77 av 16.3.2001, s. 14. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/4/EF (EUT L 19 av 21.1.2005, s. 50).

5 EUT L 42 av 13.2.2004, s. 16.

6 EUT L 34 av 8.2.2005, s. 15.

Artikkel 9 Overvåking og rapportering

► M7

1. Medlemsstatene skal overvåke nitratinnholdet i grønnsaker der innholdet av dette stoffet kan være betydelig, særlig i grønne bladgrønnsaker, og regelmessig meddele resultatene til EFSA.

◀ M7

► M6

2. Medlemsstatene og de berørte partene skal hvert år underrette Kommisjonen om resultatene fra undersøkelserne som er gjort, og framgangen med hensyn til anvendelsen av forebyggende tiltak for å unngå forurensning med okratoksin A, deoksynivalenol og zearalenon, fumonisin B₁ og B₂, T-2- og HT-2-toksin. Kommisjonen skal gjøre resultatene tilgjengelig for medlemsstatene. Opplysninger om forekomster skal oversendes EFSA.

3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om resultatene for aflatoksin framstilt i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 1152/2009.* Medlemsstatene skal underrette EFSA om resultatene for furan, etylkarbammat, perfluoroalkylerte stoffer og akrylamid framstilt i samsvar med kommisjonsrekommandasjon 2007/196/EF,** 2010/133/EU,*** 2010/161/EU,**** og 2010/307/EU.*****

* EUT L 313, 28.11.2009, s. 40.

** EUT L 88, 29.3.2007, s. 56.

*** EUT L 52, 3.3.2010, s. 53.

**** EUT L 68, 18.3.2010, s. 22.

***** EUT L 137, 3.6.2010, s. 4.

4. Opplysninger om forekomster av forurensende stoffer, som er innsamlet av medlemsstatene, bør eventuelt også rapporteres til EFSA.

◀ M6

Artikkel 10 Oppheving

Forordning (EF) nr. 466/2001 oppheves.

Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 11 Overgangstiltak

► M10

Denne forordning får ikke anvendelse på produkter som ble brakt i omsetning før datoene nevnt i bokstav a)–f) i samsvar med gjeldende bestemmelser på de respektive datoene:

◄ M10

- a) 1. juli 2006 for grenseverdiene for deoksynivalenol og zearalenon fastsatt i nr. 2.4.1, 2.4.2, 2.4.4, 2.4.5, 2.4.6, 2.4.7, 2.5.1, 2.5.3, 2.5.5 og 2.5.7 i vedlegget;

► M1

- b) 1. oktober 2007 for grenseverdiene for deoksynivalenol og zearalenon fastsatt i nr. 2.4.3, 2.4.8, 2.4.9, 2.5.2, 2.5.4, 2.5.6, 2.5.8, 2.5.9 og 2.5.10 i vedlegget;

◄ M1

- c) 1. oktober 2007 for grenseverdiene for fumonisin B₁ og B₂ som fastsatt i nr. 2.6 i vedlegget;
d) 4. november 2006 for grenseverdiene for summen av dioksiner og dioksinlignende PCB fastsatt i avsnitt 5 i vedlegget.

► M10

- e) 1. januar 2012 for grenseverdiene for ikke-dioksinlignende PCB fastsatt i avsnitt 5 i vedlegget,
f) 1. januar 2015 for grenseverdiene for okratoksin A i *Capsicum* spp fastsatt i nr. 2.2.11 i vedlegget.

◄ M10

Bevisbyrden med hensyn til når produktene ble brakt i omsetning, skal bæres av driftsansvarlig for næringsmiddelforetaket.

Artikkel 12 Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. mars 2007.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 19. desember 2006.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

Vedlegg Grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler

For å lese vedlegget se her:

3. juli Nr. 871 2015

Forskrift om prøvetaking og analyse for offentlig kontroll av visse forurensende stoffer i næringsmidler

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 3. juli 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 16 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzl (forordning (EF) nr. 401/2006 endret ved forordning (EU) nr. 178/2010 og forordning (EU) nr. 519/2014), nr. 54zzzo (forordning (EF) nr. 1882/2006), nr. 54zzzp (forordning nr. 333/2007 endret ved forordning (EU) nr. 836/2011), nr. 70 (forordning (EU) nr. 589/2014) og kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av nivåene av visse forurensende stoffer i innsatsvarer og næringsmidler.

Forskriften gjelder for norsk land- og sjøterritorium, norske luft- og sjøfartøyer, og innretninger på norsk kontinentalsokkel.

Ved konflikt mellom forordningens bestemmelser og denne bestemmelsen, går alltid forordningens bestemmelser foran.

§ 2. Gjennomføring av forordninger om prøvetaking og analyse

EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII,

- a) nr. 54zzzl (forordning (EF) nr. 401/2006 som endret ved forordning (EU) nr. 178/2010 og forordning (EU) nr. 519/2014 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av nivåene av mykotoksiner i næringsmidler

- b) nr. 54zzzo (forordning (EF) nr. 1882/2006) om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av nitrat i visse næringsmidler
- c) nr. 54zzzp (forordning (EF) nr. 333/2007 som endret ved forordning (EU) nr. 836/2011) om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv, uorganisk tinn, 3-MCPD og benzo(a)pyren i næringsmidler
- d) nr. 70 (forordning (EU) nr. 589/2014) om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder til offentlig kontroll av innholdet av dioksiner, dioksinliknende PCB og ikke-dioksinliknende PCB i visse næringsmidler og om oppheving av forordning (EU) nr. 252/2012

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige vedtak i samsvar med matloven § 23 til § 26, for alle bestemmelsene i denne forskriften.

§ 4. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser.

§ 5. Straff

Overtrjedelse av bestemmelser gitt i denne forskriften, eller av enkeltvedtak som er gitt med hjemmel i denne forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler.

Forordninger

For å gjøre det lett å finne frem til ordlyden i de forordningene som blir gjennomført, gjengir vi dem i dette avsnittet. Teksten nedenfor er kun til informasjon, og er ikke en del av forskriften.

Forordning (EF) nr. 401/2006 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av nivåene av mykotoksiner i næringsmidler

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 401/2006. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EU) nr. 178/2010. Alle endringer av grunnrettsakten er innarbeidet nedenfor.

► **B** Forordning (EF) nr. 401/2006 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av nivåene av mykotoksiner i næringsmidler som endret ved

► **M1** forordning (EU) nr. 178/2010

► **M2** forordning (EU) nr. 519/2014

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 401/2006

av 23. februar 2006

om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at førvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes,¹ særlig artikkel 11 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I kommisjonsforordning (EF) nr. 466/2001 av 8. mars 2001 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler² er det fastsatt grenseverdier for visse mykotoksiner i visse næringsmidler.
- 2) Prøvetaking spiller en svært viktig rolle når det gjelder å bestemme det nøyaktige innholdet av mykotoksiner, som vanligvis er svært heterogent fordelt i et parti. Det bør derfor fastsettes alminnelige kriterier som prøvetakingsmetoden må oppfylle.
- 3) Det bør også fastsettes alminnelige kriterier som analysemetodene bør oppfylle for å sikre at laboratoriene som foretar kontrollen, bruker analysemetoder med sammenlignbart ytelsesnivå.
- 4) I kommisjonsdirektiv 98/53/EF av 16. juli 1998 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder til offentlig kontroll av innholdet av visse forurensende stoffer i næringsmidler³ er det fastsatt prøvetakingsmetoder og ytelseskriterier for analysemetodene som skal brukes ved offentlig kontroll av innholdet av aflatoksiner i næringsmidler.
- 5) I kommisjonsdirektiv 2002/26/EF av 13. mars 2002 om fastsetjing av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av okratoksin A i næringsmiddel,⁴ kommisjonsdirektiv 2003/78/EF av 11. august

2003 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av patulin i næringsmidler⁵ og kommisjonsdirektiv 2005/38/EF av 6. juni 2005 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av Fusarium-toksiner i næringsmidler⁶ er det likeledes fastsatt prøvetakingsmetoder og ytelseskriterier for henholdsvis okratoksin A, patulin og Fusarium-toksiner.

- 6) Når det er mulig, bør samme prøvetakingsmetode brukes på samme produkt ved kontroll av mykotoksiner. Prøvetakingsmetodene og ytelseskriteriene for analysemetodene som skal brukes ved offentlig kontroll av alle mykotoksiner, bør derfor samles i én rettsakt slik at de blir lettere å anvende.
- 7) Aflatoksiner er svært heterogent fordelt i et parti, særlig i et næringsmiddelparti med stor partikkelstørrelse som tørkede fikener eller jordnøtter. For å oppnå representative prøver av næringsmiddelpartier med stor partikkelstørrelse, bør vekten av samleprøven være større enn for næringsmiddelpartier med mindre partikkelstørrelse. Ettersom fordelingen av mykotoksiner i bearbeidede produkter vanligvis er mindre heterogen enn for ubearbeidede kornprodukter, bør det utarbeides enklere prøvetakingsbestemmelser om bearbeidede produkter.
- 8) Direktiv 98/53/EF, 2002/26/EF, 2003/78/EF og 2005/38/EF bør derfor oppheves.
- 9) Det er hensiktsmessig at denne forordning får anvendelse fra samme dag som kommisjonsforordning (EF) nr. 856/2005 av 6. juni 2005 om endring av forordning (EF) nr. 466/2001 med hensyn til Fusarium-toksiner.⁷
- 10) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1, rettet i EUT L 191 av 28.5.2004, s. 1.

2 EFT L 77 av 16.3.2001, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 199/2006 (EUT L 32 av 4.2.2006, s. 34).

3 EFT L 201 av 17.7.1998, s. 93. Direktivet sist endret ved direktiv 2004/43/EF (EUT L 113 av 20.4.2004, s. 14).

4 EFT L 75 av 16.3.2002, s. 38. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/5/EF (EUT L 27 av 29.1.2005, s. 38).

5 EUT L 203 av 12.8.2003, s. 40.

6 EUT L 143 av 7.6.2005, s. 18.

7 EUT L 143 av 7.6.2005, s. 3.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Prøvetaking for offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler skal utføres etter de metoder som er fastsatt i vedlegg I.

Artikkel 2

Tillaging av prøver og analysemetoder brukt ved offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler skal oppfylle kriteriene i vedlegg II.

Artikkel 3

Direktiv 98/53/EF, 2002/26/EF og 2003/78/EF og 2005/38/EF oppheves.

Henvisninger til de opphevede direktivene skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 4

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 23. februar 2006.

For Kommisjonen
Markos KYPRIANOU
Medlem av Kommisjonen

Vedlegg I¹

Prøvetakingsmetoder for offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler

A. Alminnelige bestemmelser

Offentlige kontroller skal utføres i samsvar med bestemmelsene i forordning (EF) nr. 882/2004. Følgende alminnelige bestemmelser får anvendelse uten at det berører bestemmelsene i forordning (EF) nr. 882/2004.

A.1. Formål og virkeområde

Prøver beregnet på offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler skal tas etter metodene fastsatt i dette vedlegg. Samleprøver som oppnås på denne måten, skal anses som representative for partiene. På grunnlag av innholdet som blir funnet i laboratorieprøvene, skal det fastslås om grenseverdiene fastsatt i forordning (EF) nr. 466/2001 er overholdt.

A.2. Definisjoner

I dette vedlegg menes med:

- A.2.1. «parti» en identifiserbar mengde av et næringsmiddel levert under ett, der det ved offentlig kontroll er fastslått felles kjennetegn som f.eks. opprinnelse, art, emballasjetype, emballeringsbedrift, avsender eller merking.
- A.2.2. «delparti» del av et stort parti som er valgt ut med sikte på bruk av prøvetakingsmetoden. Hvert delparti skal være fysisk atskilt og identifiserbart.
- A.2.3. «enkeltprøve» en materialmengde som er tatt ut på ett enkelt sted i partiet eller delpartiet.
- A.2.4. «samleprøve» summen av enkeltprøvene fra et parti eller delparti.
- A.2.5. «laboratorieprøve» en prøve beregnet på laboratoriet.
- A.3. *Alminnelige bestemmelser*
- A.3.1. *Personell*
Prøvetakingen skal utføres av en person som er utpekt for dette formål av medlemsstaten.
- A.3.2. *Materiale til prøvetaking*
Prøvetakingen skal foretas separat for hvert parti. I samsvar med de særlige bestemmelsene om prøvetaking for de ulike mykotoksinene, skal store partier deles opp i delpartier, som det skal tas separate prøver fra.
- A.3.3. *Forholdsregler*
Under prøvetakingen og tillagingen av prøvene skal det tas forholdsregler for å unngå forandringer som kan ha innvirkning på
- innholdet av mykotoksin, ha skadelig innvirkning på den analytiske bestemmelse, eller forårsake at samleprøvene ikke er representative,
 - næringsmiddeltryggheten for partiene som det skal tas prøver fra.
- Alle nødvendige tiltak for å trygge sikkerheten for personene som tar prøvene, skal treffes.
- A.3.4. *Enkeltprøver*
Enkeltprøver skal så vidt mulig tas fra forskjellige steder i hele partiet eller delpartiet. Avvik fra denne framgangsmåten skal registreres i rapporten omhandlet i A.3.8 i dette vedlegg I.
- A.3.5. *Tillaging av samleprøven*
Samleprøven skal oppnås ved å samle alle enkeltprøvene.
- A.3.6. *Parallellprøver*
Parallellprøvene som tas for håndhevings-, handels- (klageadgangs-) eller referanseformål, skal tas fra den homogeniserte samleprøven, med mindre en slik framgangsmåte er i strid med medlemsstatens bestemmelser om rettighetene til den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket.
- A.3.7. *Emballering og transport av prøver*
Hver prøve skal plasseres i en ren beholder av inert materiale som gir tilstrekkelig beskyttelse mot forurensning og mot skader under transport. Alle nødvendige forholdsregler skal tas for å unngå endringer av prøvens sammensetning som kan oppstå under transport eller lagring.
- A.3.8. *Forsegling og merking av prøver*
Hver prøve som er tatt til offentlig bruk, skal forsegles på prøvetakingsstedet og identifiseres i samsvar med gjeldende regler i medlemsstaten.
For hver prøvetaking skal det utarbeides en rapport, slik at hvert parti entydig kan identifiseres, med angivelse av dato og sted for prøvetakingen og ytterligere opplysninger som kan være til hjelp for den som foretar analysen.
- A.4. *Forskjellige typer partier*
Næringsmidlene kan omsettes i bulk, i beholdere eller i enkeltemballasje, for eksempel sekker, poser eller forbrukerpakninger. Prøvetakingsmetoden kan brukes uansett hvilken form næringsmidlene bringes i omsetning i.
Med forbehold for de særlige bestemmelsene fastsatt i andre deler av dette vedlegg, skal følgende formel brukes som rettesnor når det tas prøver av partier som omsettes i enkeltemballasje, for eksempel sekker, poser eller forbrukerpakninger:
- $\text{Prøvetakingsfrekvens } n = (\text{partiets vekt} \times \text{enkeltprøvens vekt}) / (\text{samleprøvens vekt} \times \text{enkeltemballasjens vekt})$ vekt: i kg
 - Prøvetakingsfrekvens: hver ... sekk eller pose som en enkeltprøve skal hentes fra (desimaler avrundes til nærmeste hele tall).
- B. *Prøvetakingsmetode for korn og kornprodukter*
Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for aflatoksin B1, samlet aflatoksininnhold, okratoksin A og Fusarium-toksiner i korn og kornprodukter.
- B.1. *Enkeltprøvens vekt*
Enkeltprøven skal veie ca. 100 gram, med mindre annet er angitt i del B i vedlegg I.
For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.
For forbrukerpakninger på over 100 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 10 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 100 gram, skal 100 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen

eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1 og 2, forutsatt at vekten på samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven nevnt i tabell 1 og 2.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 100 gram og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 10 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 100 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 100 gram som mulig.

Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for korn og kornprodukter

B.2.

► M2

*Tabell 1
Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt*

<i>Vare</i>	<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Delpartiens vekt eller antall</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
Korn og kornprodukter	> 300 og < 1500	3 delpartier	100	10
	≥ 50 og ≤ 300	100 tonn	100	10
	< 50	–	3–100*	1–10

* Avhengig av partiets vekt – se tabell 2.

◄ M2

B.3.

Prøvetakingsmetode for korn og kornprodukter for partier på eller over 50 tonn

- Forutsatt at delpartiene fysisk kan atskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten på et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %. Dersom partiet ikke fysisk kan utskilles eller kan deles opp i delpartier, skal minst 100 enkeltprøver tas fra partiet. ► M2 For partier > 500 tonn er antall enkeltprøver fastsatt i del L.2 i vedlegg I. ◄ M2
- Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
- Antall enkeltprøver: 100. Samleprøvens vekt = 10 kg.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden fastsatt ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut. En annen prøvetakingsmetode kan også benyttes i tilfeller der det er praktisk umulig å benytte ovennevnte prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel når store partier med korn ligger på kornlagre eller i siloer.²

B.4.

Prøvetakingsmetode for korn og kornprodukter for partier under 50 tonn

For partier med korn og kornprodukter under 50 tonn skal det brukes en prøvetakingsplan som, avhengig av partiets vekt, omfatter 10–100 enkeltprøver, noe som gir en samleprøve på mellom 1 og 10 kg. For svært små partier (på eller under 0,5 tonn) kan det tas et mindre antall enkeltprøver, men samleprøven som inneholder alle enkeltprøvene skal da veie minst 1 kg.

Tallene i tabell 2 kan brukes for å bestemme hvor mange enkeltprøver som skal tas.

*Tabell 2
Antall enkeltprøver som skal tas avhengig av vekten på partiet med korn og kornprodukter*

<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
≤ 0,05	3	1
> 0,05–≤ 0,5	5	1
> 0,5–≤ 1	10	1
> 1–≤ 3	20	2
> 3–≤ 10	40	4
> 10–≤ 20	60	6
> 20–≤ 50	100	10

B.5.

Prøvetaking i detaljstledet

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i del B i vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstellet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg.³

B.6. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.
- Avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

C. *Prøvetakingsmetode for tørket frukt, herunder tørkede druer og bearbejdede produkter, med unntak av tørkede fiken*

Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for

- aflatoksin B1 og samlet aflatoksininnhold i tørket frukt, med unntak av tørkede fiken, og
- okratoksin A i tørkede druer (korinter, rosiner og sultanarosiner).

C.1. *Enkeltprøvens vekt*

Enkeltprøven skal veie ca. 100 gram, med mindre noe annet er angitt i del C i vedlegg I.

For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.

For forbrukerpakninger på over 100 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 10 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 100 gram, skal 100 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1 og 2, forutsatt at vekten på samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven nevnt i tabell 1 og 2.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 100 gram og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 10 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 100 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 100 gram som mulig.

C.2. *Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for tørket frukt, med unntak av fiken*

Tabell 1

Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt

Vare	Partiets vekt (tonn)	Delpartiens vekt eller antall	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
Tørket frukt	≥ 15	15–30 tonn	100	10
	< 15	–	10–100*	1–10

* Avhengig av partiets vekt – se tabell 2 i denne delen av dette vedlegg.

C.3. *Prøvetakingsmetode for tørket frukt (partier på eller over 15 tonn), med unntak av fiken*

- Forutsatt at delpartiene fysisk kan atskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten på et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %.
- Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
- Antall enkeltprøver: 100. Samleprøvens vekt = 10 kg.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

C.4. *Prøvetakingsmetode for tørket frukt (partier under 15 tonn), med unntak av fiken*

For partier med tørket frukt, med unntak av fiken, under 15 tonn skal det brukes en prøvetakingsplan som, avhengig av partiets vekt, omfatter 10–100 enkeltprøver, noe som gir en samleprøve på mellom 1 og 10 kg.

Tallene i nedenstående tabell kan brukes til å bestemme hvor mange enkeltprøver det skal tas.

Tabell 2

Antall enkeltprøver som skal tas avhengig av vekten på partiet med tørket frukt

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
≤ 0,1	10	1
> 0,1–≤ 0,2	15	1,5
> 0,2–≤ 0,5	20	2
> 0,5–≤ 1,0	30	3

<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
> 1,0–≤ 2,0	40	4
> 2,0–≤ 5,0	60	6
> 5,0–≤ 10,0	80	8
> 10,0–≤ 15,0	100	10

C.5. *Prøvetaking i detaljstleddet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstleddet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne del av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstleddet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg.⁴

C.6. *Særlige bestemmelser om prøvetaking for tørket frukt, med unntak av fiken, som omsettes i vakuumpakninger*

For partier på eller over 15 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier på under 15 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2 for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten på partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).

C.7. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

- Avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

► **M1**

D.1. *Prøvetakingsmetode for tørkede fikenener*

Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for aflatoksin B1 og samlet aflatoxininnhold i tørkede fikenener.

D.1.1. *Enkeltprøvens vekt*

Enkeltprøven skal veie ca. 300 gram, med mindre annet er oppgitt i del D.1 i vedlegg I.

For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.

For forbrukerpakninger på over 300 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 30 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 300 gram, skal 300 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1, 2 og 3, forutsatt at vekten av samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven i tabell 1, 2 og 3.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 300 gram, og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 30 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 300 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 300 gram som mulig.

D.1.2. *Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for tørkede fikenener*

Tabell 1

Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt

<i>Vare</i>	<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Delpartiens vekt eller antall</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
Tørkede fikenener	≥ 15	15–30 tonn	100	30
	< 15	–	10–100*	≤ 30

* Avhengig av partiets vekt – se tabell 2 i denne del D.1 i dette vedlegg.

D.1.3. *Prøvetakingsmetode for tørkede fikenener (partier ≥ 15 tonn)*

- Forutsatt at delpartiene fysisk kan utskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten av et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %.
- Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
- Antall enkeltprøver: 100.
- Vekten av samleprøven = 30 kg, som skal blandes og deles opp i tre like store laboratorieprøver på 10 kg og deretter males opp (oppdelingen i tre laboratorieprøver er ikke nødvendig for tørkede fikenener som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk

behandling dersom det tilgjengelige laboratorieutstyret har kapasitet til å homogenisere en prøve på 30 kg).

- Hver laboratorieprøve på 10 kg skal finmales separat og blandes grundig for å sikre en fullstendig homogenisering i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

D.1.4. *Prøvetakingsmetode for tørkede fikener (partier < 15 tonn)*

Antall enkeltprøver som skal tas, avhenger av partiets vekt, og det skal tas minst 10 og høyst 100 prøver.

Tallene i nedenstående tabell 2 kan brukes for å bestemme hvor mange enkeltprøver som skal tas, og den påfølgende oppdelingen av samleprøven.

Tabell 2

Antall enkeltprøver som skal tas, avhengig av partiets vekt og antall underoppdelinger av samleprøven

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg) (ved forbrukerpakninger kan samleprøvens vekt avvike – se punkt D.1.1)	Antall laboratorieprøver fra samleprøve
≤ 0,1	10	3	1 (ingen oppdeling)
> 0,1–≤ 0,2	15	4,5	1 (ingen oppdeling)
> 0,2–≤ 0,5	20	6	1 (ingen oppdeling)
> 0,5–≤ 1,0	30	9 (– < 12 kg)	1 (ingen oppdeling)
> 1,0–≤ 2,0	40	12	2
> 2,0–≤ 5,0	60	18 (– < 24 kg)	2
> 5,0–≤ 10,0	80	24	3
> 10,0–≤ 15,0	100	30	3

- Vekten av samleprøven ≤ 30 kg, som skal blandes og deles opp i to eller tre like store laboratorieprøver ≤ 10 kg og deretter males opp (oppdelingen i to eller tre laboratorieprøver er ikke nødvendig for tørkede fikener som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling dersom det tilgjengelige laboratorieutstyret har kapasitet til å homogenisere prøver på opptil 30 kg).

Dersom samleprøven veier mindre enn 30 kg, skal den deles opp i laboratorieprøver på følgende måte:

- < 12 kg: ingen oppdeling i laboratorieprøver,
- ≥ 12–< 24 kg: oppdeling i to laboratorieprøver,
- ≥ 24 kg: oppdeling i tre laboratorieprøver.
- Hver laboratorieprøve skal finmales separat og blandes grundig for å sikre en fullstendig homogenisering i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

D.1.5. *Prøvetakingsmetode for bearbejdede produkter og næringsmidler som er sammensatt av flere ingredienser*

D.1.5.1. *Bearbejdede produkter med svært lav partikkelvekt (homogen fordeling av aflatoksinfurensningen)*

- Antall enkeltprøver: 100. For partier under 50 tonn bør antall enkeltprøver være mellom 10 og 100, avhengig av partiets vekt (se tabell 3),

Tabell 3

Antall enkeltprøver som skal tas, avhengig av partiets vekt

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
≤ 1	10	1
> 1–≤ 3	20	2
> 3–≤ 10	40	4
> 10–≤ 20	60	6
> 20–≤ 50	100	10

- Enkeltprøvens vekt skal være ca. 100 gram. For partier i forbrukerpakning er enkeltprøvens vekt avhengig av vekten av emballasjen.
 - Samleprøvens vekt = 1–10 kg, tilstrekkelig blandet.
- D.1.5.2. *Andre bearbeidede produkter med relativt stor partikkelstørrelse (heterogen fordeling av aflatoksinforurensningen)*
 Prøvetakingsmetode og godkjenning som for tørkede fikener (D.1.3 og D.1.4).
- D.1.6. *Prøvetaking i detaljstledet*
 Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne delen av vedlegg I.
 Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes andre effektive prøvetakingsmetoder i detaljstledet, forutsatt at de sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at de beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg.⁵
- D.1.7. *Særlig prøvetakingsmetode for tørkede fikener og bearbeidede produkter som markedsføres i vakuumpakninger*
- D.1.7.1. *Tørkede fikener*
 For partier på eller over 15 tonn skal det tas minst 50 enkeltprøver for å få en samleprøve på 30 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 50 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).
- D.1.7.2. *Produkter framstilt av tørkede fikener med liten partikkelstørrelse*
 For partier på eller over 50 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier under 50 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 3, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 3).
- D.1.8. *Godkjenning av et parti eller et delparti*
 For tørkede fikener som skal sorteres eller gjennomgå annen form for fysisk behandling:
 - godkjenning dersom samleprøven eller gjennomsnittet av laboratorieprøvene ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
 - avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at samleprøven eller gjennomsnittet av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.
 For tørkede fikener beregnet på direkte konsum:
 - godkjenning dersom ingen av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
 - avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at en eller flere av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
 Dersom samleprøven veier 12 kg eller mindre:
 - godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
 - avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.
- D.2. *Prøvetakingsmetode for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter*
 Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for aflatoxin B1 og samlet aflatoxininnhold i jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter. ► **M2** Denne prøvetakingsmetoden skal også anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for okratoksin A, aflatoxin B1 og samlet aflatoxininnhold i krydder med en relativt stor partikkelstørrelse (en partikkelstørrelse som den hos jordnøtter eller større, f.eks. muskatnøtt). ◀ **M2**
- D.2.1. *Enkeltprøvens vekt*
 Enkeltprøven skal veie ca. 200 gram, med mindre annet er oppgitt i del D.2 i vedlegg I.
 For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.
 For forbrukerpakninger på over 200 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 20 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 200 gram, skal 200 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1, 2 og 3, forutsatt at vekten av samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven i tabell 1, 2 og 3.

- D.2.2. Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 200 gram, og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 20 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 200 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 200 gram som mulig.
- Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter*

Tabell 1

<i>Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt</i>				
<i>Vare</i>	<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Delpartiens vekt eller antall</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
Jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter	≥ 500	100 tonn	100	20
	> 125 og < 500	5 delpartier	100	20
	≥ 15 og ≤ 125	25 tonn	100	20
	< 15	–	10–100*	≤ 20

* Avhengig av partiets vekt – se tabell 2 i denne del D.2 i dette vedlegg.

- D.2.3. *Prøvetakingsmetode for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter (partier ≥ 15 tonn)*
- Forutsatt at delpartiene fysisk kan utskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten av et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %.
 - Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
 - Antall enkeltprøver: 100.
 - Vekten av samleprøven = 20 kg, som skal blandes og deles opp i to like store laboratorieprøver på 10 kg og deretter males opp (oppdelingen i to laboratorieprøver er ikke nødvendig for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling dersom det tilgjengelige laboratorieutstyret har kapasitet til å homogenisere en prøve på 20 kg).
 - Hver laboratorieprøve på 10 kg skal finnales separat og blandes grundig for å sikre en fullstendig homogenisering i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II.
 - Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.
- D.2.4. *Prøvetakingsmetode for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter (partier < 15 tonn)*
- Antall enkeltprøver som skal tas, avhenger av partiets vekt, og det skal tas minst 10 og høyst 100 prøver.
- Tallene i nedenstående tabell 2 kan brukes for å bestemme hvor mange enkeltprøver som skal tas, og den påfølgende oppdelingen av samleprøven.

Tabell 2

<i>Antall enkeltprøver som skal tas, avhengig av partiets vekt og antall underoppdelinger av samleprøven</i>			
<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg) (ved forbrukerpakninger kan samleprøvens vekt avvike – se punkt D.2.1)</i>	<i>Antall laboratorieprøver fra samleprøve</i>
≤ 0,1	10	2	1 (ingen oppdeling)
> 0,1–≤ 0,2	15	3	1 (ingen oppdeling)
> 0,2–≤ 0,5	20	4	1 (ingen oppdeling)
> 0,5–≤ 1,0	30	6	1 (ingen oppdeling)
> 1,0–≤ 2,0	40	8 (– < 12 kg)	1 (ingen oppdeling)
> 2,0–≤ 5,0	60	12	2
> 5,0–≤ 10,0	80	16	2
> 10,0–≤ 15,0	100	20	2

- Vekten av samleprøven ≤ 20 kg, som skal blandes og deles opp i to like store laboratorieprøver ≤ 10 kg og deretter males opp (oppdelingen i to laboratorieprøver er ikke nødvendig for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling dersom det tilgjengelige laboratorieutstyret har kapasitet til å homogenisere prøver på 20 kg).

Dersom samleprøven veier mindre enn 20 kg, skal den deles opp i laboratorieprøver på følgende måte:

- < 12 kg: ingen oppdeling i laboratorieprøver,
- ≥ 12 kg: oppdeling i to laboratorieprøver.
- Hver laboratorieprøve skal finmales separat og blandes grundig for å sikre en fullstendig homogenisering i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

D.2.5. *Prøvetakingsmetode for bearbejdede produkter, unntatt vegetabilsk olje, og næringsmidler som er sammensatt av flere ingredienser*

D.2.5.1. *Bearbejdede produkter (unntatt vegetabilsk olje) med liten partikkelstørrelse, f.eks. mel, peanøttsmør (homogen fordeling av aflatoksinfurensningen)*

- Antall enkeltprøver: 100. For partier under 50 tonn bør antall enkeltprøver være mellom 10 og 100, avhengig av partiets vekt (se tabell 3).

Tabell 3
Antall enkeltprøver som skal tas, avhengig av partiets vekt

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
≤ 1	10	1
$> 1 - \leq 3$	20	2
$> 3 - \leq 10$	40	4
$> 10 - \leq 20$	60	6
$> 20 - \leq 50$	100	10

- Enkeltprøvens vekt skal være ca. 100 gram. For partier i forbrukerpakning er enkeltprøvens vekt avhengig av vekten av emballasjen.
- Samleprøvens vekt = 1–10 kg, tilstrekkelig blandet.

D.2.5.2. *Bearbejdede produkter med relativt stor partikkelstørrelse (heterogen fordeling av aflatoksinfurensningen)*

Prøvetakingsmetode og godkjenning som for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter (D.2.3 og D.2.4).

D.2.6. *Prøvetaking i detaljistleddet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljistleddet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne delen av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes andre effektive prøvetakingsmetoder i detaljistleddet, forutsatt at de sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at de beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg.⁶

D.2.7. *Særlig prøvetakingsmetode for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner, trenøtter og bearbejdede produkter som markedsføres i vakuumpakninger*

D.2.7.1. *Pistasienøtter, jordnøtter (peanøtter), paranøtter*

For partier på eller over 15 tonn skal det tas minst 50 enkeltprøver for å få en samleprøve på 20 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 50 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2, for å få en samleprøve som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver av (se tabell 2).

D.2.7.2. *Aprikoskjerner, andre trenøtter enn pistasienøtter og paranøtter, andre oljeholdige frø*

For partier på eller over 15 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 20 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).

D.2.7.3. *Produkter framstilt av trenøtter, aprikoskjerner og jordnøtter (peanøtter) med liten partikkelstørrelse*

For partier på eller over 50 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier under 50 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 3, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 3).

D.2.8. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

For jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling:

- godkjenning dersom samleprøven eller gjennomsnittet av laboratorieprøvene ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at samleprøven eller gjennomsnittet av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

For jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter beregnet på direkte konsum:

- godkjenning dersom ingen av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at en eller begge laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,

Dersom samleprøven veier 12 kg eller mindre:

- godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

◀ M1

E.

▶ M2

Prøvetakingsmetode for krydder

Denne prøvetakingsmetoden skal anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for okratoksin A, aflatoksin B1 og samlet aflatoksininnhold i krydder, bortsett fra krydder med en relativt stor partikkelstørrelse (heterogen fordeling av mykotoksinforurensning).

◀ M2

E.1.

Enkeltprøvens vekt

Enkeltprøven skal veie ca. 100 gram, med mindre annet er angitt i del E i vedlegg I.

For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.

For forbrukerpakninger på over 100 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 10 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier mer enn 100 gram, skal 100 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1 og 2, forutsatt at vekten på samleprøven tilsvarende den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven nevnt i tabell 1 og 2.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 100 gram og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 10 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 100 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 100 gram som mulig.

E.2.

Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for krydder

Tabell 1

Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt

Vare	Partiets vekt (tonn)	Delpartiernes vekt eller antall	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
Krydder	≥ 15	25 tonn	100	10
	< 15	–	5–100*	0,5–10

* Avhengig av partiets vekt – se tabell 2 i denne delen av dette vedlegg.

E.3.

Prøvetakingsmetode for krydder (partier på eller over 15 tonn)

- Forutsatt at delpartiene fysisk kan atskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten på et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %.
- Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
- Antall enkeltprøver: 100. Samleprøvens vekt = 10 kg.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

E.4.

Prøvetakingsmetode for krydder (partier under 15 tonn)

For partier med krydder under 15 tonn skal det brukes en prøvetakingsplan som, avhengig av partiets vekt, omfatter 5–100 enkeltprøver, noe som gir en samleprøve på mellom 0,5 og 10 kg.

Tallene i nedenstående tabell kan brukes til å bestemme hvor mange enkeltprøver det skal tas.

Tabell 2
Antall enkeltprøver som skal tas avhengig av krydderpartiets vekt

<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
$\leq 0,01$	5	0,5
$> 0,01 \leq 0,1$	10	1
$> 0,1 \leq 0,2$	15	1,5
$> 0,2 \leq 0,5$	20	2
$> 0,5 \leq 1,0$	30	3
$> 1,0 \leq 2,0$	40	4
$> 2,0 \leq 5,0$	60	6
$> 5,0 \leq 10,0$	80	8
$> 10,0 \leq 15,0$	100	10

E.5. *Prøvetaking i detaljstledet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene om prøvetaking fastsatt i denne del av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstledet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 0,5 kg.⁷

E.6. *Særlig prøvetakingsmetode for krydder som omsettes i vakuumpakninger*

For partier på eller over 15 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2 for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten på partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).

E.7. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.
- Avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

F. *Prøvetakingsmetode for melk og melkeprodukter, morsmelkerstatning og tilskuddsblandinger, herunder spedbarnsmelk og tilskuddsmelk*

Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for aflatoksin M1 i melk, melkeprodukter, morsmelkerstatning og tilskuddsblandinger, herunder spedbarnsmelk og tilskuddsmelk samt næringsmidler (melk og melkeprodukter) til spesielle medisinske formål beregnet spesielt på spedbarn.

F.1. *Prøvetakingsmetode for melk, melkeprodukter, morsmelkerstatning og tilskuddsblandinger, herunder spedbarnsmelk og tilskuddsmelk*

Samleprøven skal være på minst 1 kg eller 1 liter, med mindre det ikke lar seg gjøre, f.eks. når prøven består av én flaske.

Det minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet, er angitt i tabell 1. Det fastsatte antall enkeltprøver er basert på den vanlige formen som de berørte produktene bringes i omsetning i. For flytende produkter i bulk skal partiet blandes så grundig som mulig uten at det påvirker kvaliteten på produktet, enten manuelt eller mekanisk, rett før prøvetaking. I så fall kan det antas at aflatoksin M1 er homogent fordelt i et gitt parti. Det er derfor tilstrekkelig å ta tre enkeltprøver fra et parti som skal utgjøre samleprøven.

Enkeltprøvene, som ofte kan bestå av en flaske eller en pakning, skal ha tilnærmet samme vekt. Enkeltprøvenes vekt skal være minst 100 gram, noe som gir en samleprøve på minst 1 kg eller 1 liter. Avvik fra denne metoden skal registreres i rapporten omhandlet i A.3.8 i vedlegg I.

Tabell 1
Minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet

<i>Form som produktene bringes i omsetning i</i>	<i>Partiets volum eller vekt (i liter eller kg)</i>	<i>Minste antall enkeltprøver som skal tas</i>	<i>Samleprøvens minste volum eller vekt (i liter eller kg)</i>
Bulk	–	3–5	1
Flasker/pakninger	≤ 50	3	1
Flasker/pakninger	50–500	5	1
Flasker/pakninger	> 500	10	1

F.2. *Prøvetaking i detaljstledet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljistleddet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne del av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljistleddet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.⁸

F.3. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet (eller beslutningsgrense – se vedlegg II nr. 4.4).
- Avslag dersom laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet (eller beslutningsgrense – se vedlegg II nr. 4.4).

►M1

G. *Prøvetakingsmetode for kaffe, kaffeprodukter, lakrisrot og lakrissekstrakt*

Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for okratoksin A i brente kaffebønner, malt brent kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt.

G.1. *Enkeltprøvens vekt*

Enkeltprøven skal veie ca. 100 gram, med mindre annet er oppgitt i denne del G i vedlegg I.

For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.

For forbrukerpakninger på over 100 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 10 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 100 gram, skal 100 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1 og 2, forutsatt at vekten av samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven i tabell 1 og 2.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 100 gram, og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 10 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 100 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 100 gram som mulig.

G.2. *Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for brent kaffe, malt brent kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt*

Tabell 1
Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt

<i>Vare</i>	<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Delpartiens vekt eller antall</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
Brente kaffebønner, brent malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt	≥ 15	15–30 tonn	100	10
	< 15	–	10–100*	1–10

* Avhengig av partiets vekt – se tabell 2 i denne delen av dette vedlegg.

G.3. *Prøvetakingsmetode for brente kaffebønner, brent malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt (partier ≥ 15 tonn)*

- Forutsatt at delpartiene fysisk kan utskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten av et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene avvike fra den angitte vekten med opptil 20 %.
- Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
- Antall enkeltprøver: 100.
- Samleprøvens vekt = 10 kg.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

G.4. *Prøvetakingsmetode for brente kaffebønner, brent malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt (partier < 15 tonn)*

For brente kaffebønner, brent malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt under 15 tonn skal det brukes en prøvetakingsplan som, avhengig av partiets vekt, omfatter fra 10 til 100 enkeltprøver, noe som gir en samleprøve på mellom 1 og 10 kg.

Tallene i nedenstående tabell kan brukes til å bestemme hvor mange enkeltprøver det skal tas.

Tabell 2

Antall enkeltprøver som skal tas, avhengig av vekten av partiet av brente kaffebønner, brent malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrisekstrakt

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
≤ 0,1	10	1
> 0,1–≤ 0,2	15	1,5
> 0,2–≤ 0,5	20	2
> 0,5–≤ 1,0	30	3
> 1,0–≤ 2,0	40	4
> 2,0–≤ 5,0	60	6
> 5,0–≤ 10,0	80	8
> 10,0–≤ 15,0	100	10

G.5. *Prøvetakingsmetode for brente kaffebønner, brent malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrisekstrakt markedsført i vakuumpakninger*

For partier på eller over 15 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).

G.6. *Prøvetaking i detaljstledet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene om prøvetaking fastsatt i denne delen av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstledet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg.⁹

G.7. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

- godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

◀ M1

H. *Prøvetakingsmetode for fruktjuice, herunder druejuice, druemost, eplesider og vin*

Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for

- okratoksin A i vin, druejuice og druemost, og
- patulin i fruktjuice, fruktnectar, alkoholsterke drikker, eplesider og andre gjærede drikker framstilt av epler eller som inneholder eplejuice.

H.1. *Prøvetakingsmetode*

Samleprøven skal være på minst én liter, med mindre det ikke lar seg gjøre, f.eks. når prøven består av én flaske.

Det minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet, er angitt i tabell 1. Det fastsatte antall enkeltprøver er basert på den vanlige formen som de berørte produktene bringes i omsetning i. For flytende produkter i bulk skal partiet blandes så grundig som mulig uten at det påvirker kvaliteten på produktet, enten manuelt eller mekanisk, rett før prøvetaking. I så fall kan det antas at okratoksin A og patulin er homogent fordelt i et gitt parti. Det er derfor tilstrekkelig å ta tre enkeltprøver fra et parti som skal utgjøre samleprøven.

Enkeltprøvene, som ofte kan bestå av en flaske eller en pakning, skal ha tilnærmet samme vekt. Enkeltprøvenes vekt skal være minst 100 gram, noe som gir en samleprøve på minst 1 liter. Avvik fra denne metoden skal registreres i rapporten omhandlet i A.3.8 i vedlegg I.

Tabell 1

Minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet

Form som produktene bringes i omsetning i	Partiets volum (i liter)	Minste antall enkeltprøver som skal tas	Samleprøvens minste volum (i liter)
Bulk (fruktjuice, alkoholsterke drikker, eplesider, vin)	–	3	1
Flasker/pakninger (fruktjuice, alkoholsterke drikker, eplesider)	≤ 50	3	1

<i>Form som produktene bringes i omsetning i</i>	<i>Partiets volum (i liter)</i>	<i>Minste antall enkeltprøver som skal tas</i>	<i>Samleprøvens minste volum (i liter)</i>
Flasker/pakninger (fruktjuice, alkoholsterke drikker, eplesider)	50–500	5	1
Flasker/pakninger (fruktjuice, alkoholsterke drikker, eplesider)	> 500	10	1
Flasker/pakninger med vin	≤ 50	1	1
Flasker/pakninger med vin	50–500	2	1
Flasker/pakninger med vin	> 500	3	1

H.2. *Prøvetaking i detaljistleddet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljistleddet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne del av vedlegg I.¹⁰

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljistleddet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

H.3. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.
- Avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

► M2

I. *Prøvetakingsmetode for epleprodukter i fast form*

Denne prøvetakingsmetoden skal anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for patulin i epleprodukter i fast form, herunder epleprodukter i fast form for spedbarn og småbarn.

◄ M2

I.1. *Prøvetakingsmetode*

Samleprøven skal veie minst 1 kg, med mindre det ikke lar seg gjøre, f.eks. ved prøvetaking av en enkeltpakning.

Det minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet, er angitt i tabell 1. ► M2 ◄ M2

Enkeltprøvene skal ha tilnærmet samme vekt. Enkeltprøvenes vekt skal være minst 100 gram, noe som gir en samleprøve på minst 1 kg. Avvik fra denne metoden skal registreres i rapporten omhandlet i A.3.8 i vedlegg I.

Tabell 1

Minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet

<i>Partiets vekt (kg)</i>	<i>Minste antall enkeltprøver som skal tas</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
< 50	3	1
50–500	5	1
> 500	10	1

Dersom partiet består av enkeltpakninger, er antall pakninger som skal utgjøre en samleprøve, angitt i tabell 2.

Tabell 2

Antall pakninger (enkeltprøver) som skal utgjøre samleprøven dersom partiet består av enkeltpakninger

<i>Antall pakninger eller enheter i partiet</i>	<i>Antall pakninger eller enheter som skal tas</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
1–25	1 pakning eller enhet	1
26–100	Ca. 5 %, minst 2 pakninger eller enheter	1
> 100	Ca. 5 %, høyst 10 pakninger eller enheter	1

I.2. *Prøvetaking i detaljstledet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene om prøvetaking fastsatt i denne del av vedlegget.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstledet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.¹¹

I.3. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til måleusikkerhet og korrigering for gjenfinning.
- Avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til måleusikkerhet og korrigering for gjenfinning.

J. *Prøvetakingsmetode for barnemat og bearbeidede kornbaserte næringsmidler for spedbarn og småbarn*

Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for

- aflatoksiner, okratoksin A og Fusarium-toksiner i barnemat og bearbeidede kornbaserte næringsmidler for spedbarn og småbarn,
- aflatoksiner og okratoksin A i næringsmidler til spesielle medisinske formål (bortsett fra melk og melkeprodukter) spesielt beregnet på spedbarn, og
- patulin i annen barnemat enn bearbeidede kornbaserte næringsmidler for spedbarn og småbarn. For å kontrollere grenseverdiene fastsatt for patulin i eplejuice og epleprodukter i fast form for spedbarn og småbarn skal prøvetakingsmetoden beskrevet i del I i vedlegg I benyttes.

J.1. *Prøvetakingsmetode*

- Prøvetakingsmetoden for korn og kornprodukter fastsatt i B.4 i vedlegg I skal benyttes for næringsmidler beregnet på spedbarn og småbarn. Antall enkeltprøver som skal tas, avhenger derfor av partiets vekt, og det skal tas minst 10 og høyst 100 prøver, i samsvar med tabell 2 i vedlegg I punkt B.4. For svært små partier (på eller under 0,5 tonn) kan det tas et mindre antall enkeltprøver, men samleprøven som inneholder alle enkeltprøvene skal da veie minst 1 kg.
- Enkeltprøvens vekt skal være ca. 100 gram. For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt, og for svært små partier (på eller under 0,5 tonn) skal enkeltprøvene ha en vekt som gjør at de sett under ett gir en samleprøve på minst 1 kg. Avvik fra denne metoden skal registreres i rapporten omhandlet i A.3.8.
- Samleprøvens vekt = 1–10 kg, tilstrekkelig blandet.

J.2. *Prøvetaking i detaljstledet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne del av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstledet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.¹²

J.3. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.
- Avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

► M1

K. *Prøvetakingsmetode for vegetabilsk olje*

Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for mykotoksiner, særlig aflatoksin B1, samlet aflatoksininnhold og zearalenon i vegetabilsk olje.

K.1. *Prøvetakingsmetode for vegetabilsk olje*

- Enkeltprøven skal veie minst 100 gram (ml) (avhengig av forsendelsens art, f.eks. vegetabilsk olje i bulk, skal det tas minst tre enkeltprøver på ca. 350 ml), noe som gir en samleprøve på minst 1 kg (liter).
- Det minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet, er angitt i tabell 1. Partiet skal blandes så grundig som mulig enten manuelt eller mekanisk rett før prøvetaking. I så fall kan det antas at aflatoksin er homogent fordelt i et gitt parti, og det er derfor tilstrekkelig å ta tre enkeltprøver fra et parti som skal utgjøre samleprøven.

Tabell 1
Minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet

<i>Markedsføringsform</i>	<i>Partiets vekt (kg)</i> <i>Partiets volum (i liter)</i>	<i>Minste antall enkeltprøver som skal tas</i>
Bulk*	–	3
Pakninger	≤ 50	3
Pakninger	> 50 til 500	5
Pakninger	> 500	10

* Forutsatt at delpartiene fysisk kan utskilles, skal store forsendelser i bulk/partier av vegetabilsk olje deles opp i delpartier i henhold til tabell 2 i denne delen.

Tabell 2
Underoppdeling av partier i delpartier etter partiets vekt

<i>Vare</i>	<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Delpartiens vekt³ eller antall</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
Vegetabilsk olje	≥ 1500	500 tonn	3	1
	> 300 og < 1500	3 delpartier	3	1
	≥ 50 og ≤ 300	100 tonn	3	1
	< 50	–	3	1

- K.2. *Prøvmingsmetode for vegetabilsk olje i detaljstledet*
 Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne delen av vedlegg I.
 Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes andre effektive prøvetakingsmetoder i detaljstledet, forutsatt at de sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at de beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg.¹³
- K.3. *Godkjenning av et parti eller et delparti*
 – godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
 – avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

◀M1

▶M2

- L. *Prøvetakingsmetode for svært store partier eller partier som lagres eller transporteres på en måte som gjør det umulig å ta prøver av hele partiet*
- L.1. *Allmenne prinsipper*
 Dersom transport eller lagring av et parti gjør det umulig å ta enkeltprøver av hele partiet, bør det tas prøver av slike partier når partiet er i flyt (dynamisk prøvetaking).
 Når det gjelder store lagre som er beregnet på lagring av næringsmidler, bør driftsansvarlige oppfordres til å installere utstyr på lagrene som gjør det mulig å foreta (automatisk) prøvetaking i hele det lagrede partiet.
 Ved anvendelse av prøvetakingsmetodene som er omhandlet i denne del L, underrettes den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket eller dennes representant om prøvetakingsmetoden. Dersom den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket eller dennes representant er i tvil når det gjelder framgangsmåten for prøvetaking, skal den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket eller dennes representant gi vedkommende myndighet mulighet til å ta prøver av hele partiet for sin regning.
 Prøvetaking av en del av partiet er tillatt, under forutsetning av at den del som tas ut for prøvetaking, utgjør minst 10 % av partiet det skal tas prøver av. Dersom det er tatt prøve av en del av et parti næringsmidler i samme klasse eller med samme betegnelse, og det fastslås at den ikke oppfyller Unionens krav, skal det antas at det samme gjelder for hele partiet, med mindre en ytterligere inngående vurdering viser at det ikke er belegg for at resten av partiet ikke oppfyller kravene.
 De relevante bestemmelsene om f.eks. enkeltprøvens vekt fastsatt i andre deler av dette vedlegg får anvendelse på prøvetaking av svært store partier eller partier som lagres eller transporteres på en måte som gjør det umulig å ta prøver av hele partiet.
- L.2. *Antall enkeltprøver som skal tas dersom partiene er svært store*
 Dersom de deler av et parti som tas ut for prøvetaking, er store (> 500 tonn), er antall enkeltprøver som skal tas = 100 enkeltprøver + <208>tonn. Dersom partiet veier mindre enn 1 500 tonn og kan inndeles i delpartier i samsvar med tabell 1 i del B, og under forutsetning av at delpartiene kan atskilles fysisk, skal det imidlertid tas det antall enkeltprøver som er fastsatt i del B.
- L.3. *Store partier som transporteres med skip*

- L.3.1. *Dynamisk prøvetaking av store partier som transporteres med skip*
 Prøvetaking av store partier i skip skal fortrinnsvis foretas mens produktet er i flyt (dynamisk prøvetaking).
 Prøvetakingen skal foretas per lasterom (enhet som kan atskilles fysisk). Lasterommene tømmes imidlertid delvis ett etter ett, slik at den opprinnelige fysiske atskillelsen ikke lenger eksisterer etter overføringen til lagringsstedene. Prøvetaking kan derfor foretas enten på grunnlag av den opprinnelige fysiske atskillelsen eller atskillelsen etter overføringen til lagringsstedene.
 Det kan ta flere dager å losse et skip. Vanligvis skal prøvetaking foretas med jevne mellomrom så lenge lossingen pågår. Det er imidlertid ikke alltid mulig eller hensiktsmessig at en offisiell inspektør er til stede for å ta prøver under hele lossingen. Det er derfor tillatt å ta prøver av en del av partiet (del som tas ut for prøvetaking). Antall enkeltprøver fastsettes ut fra størrelsen på den del som tas ut for prøvetaking.
 Selv om den offisielle prøven tas automatisk, skal en inspektør være til stede. Dersom den automatiske prøvetakingen foretas med forhåndsinnstilte parametere som ikke kan endres under prøvetakingen, og enkeltprøvene samles i en forseglet beholder som hindrer mulig svindel, kreves det at inspektøren er til stede bare når prøvetakingen starter, hver gang prøvebeholderen skal skiftes ut og når prøvetakingen avsluttes.
- L.3.2. *Statisk prøvetaking av partier som transporteres med skip*
 Dersom prøvetakingen foretas på en statisk måte, må det anvendes samme framgangsmåte som den som gjelder for lagringssteder (siloe) som er tilgjengelige ovenfra (se L.5.1).
 Prøvene skal tas (ovenfra) fra den tilgjengelige delen av partiet/lasterommet. Antall enkeltprøver fastsettes ut fra størrelsen på den del som tas ut for prøvetaking.
- L.4. *Prøvetaking av store partier som oppbevares i lagre*
 Prøvene skal tas fra den tilgjengelige delen av partiet. Antall enkeltprøver fastsettes ut fra størrelsen på den del som tas ut for prøvetaking.
- L.5. *Prøvetaking fra lagre (siloe)*
- L.5.1. *Prøvetaking fra siloe som er (lett) tilgjengelige ovenfra*
 Prøvene skal tas fra den tilgjengelige delen av partiet. Antall enkeltprøver fastsettes ut fra størrelsen på den del som tas ut for prøvetaking.
- L.5.2. *Prøvetaking fra siloe som ikke er tilgjengelige ovenfra (lukkede siloe)*
- L.5.2.1. *Siloe som ikke er tilgjengelige ovenfra (lukkede siloe), med en individuell størrelse på > 100 tonn*
 Det kan ikke tas prøver på en statisk måte av næringsmidler som lagres i slike siloe. Dersom det skal tas prøver av næringsmidler i en slik silo og det ikke er mulig å flytte partiet, skal det derfor inngås avtale med den driftsansvarlige om at han/hun skal underrette inspektøren om når siloen vil bli tømt, helt eller delvis, slik at det kan tas prøver mens næringsmidlene er i flyt.
- L.5.2.2. *Siloe som ikke er tilgjengelige ovenfra (lukkede siloe), med en individuell størrelse på < 100 tonn*
 I motsetning til det som er fastsatt i del L.1 (den del som tas ut for prøvetaking, utgjør minst 10 %), innebærer prøvetakingsmetoden overføring til en beholder med en størrelse på 50–100 kg, som prøven tas fra. Samleprøvens størrelse skal tilsvare hele partiet, og antall enkeltprøver skal beregnes ut fra mengden i den siloen som næringsmidlene overføres til en beholder fra med sikte på prøvetaking.
- L.6. *Prøvetaking av uemballerte næringsmidler i store lukkede beholdere*
 Prøver fra slike partier kan ofte ikke tas før de losses. Det er i enkelte tilfeller ikke mulig å losse slike beholdere på innførsels- eller kontrollstedet, og prøvetakingen bør derfor utføres når beholderne losses. Den driftsansvarlige skal underrette inspektøren om stedet og tidspunktet for lossing av beholderne.
- M. *Prøvetakingsmetode for kosttilskudd basert på ris gjæret med rød gjær (monascus purpureus)*
 Denne prøvetakingsmetoden skal brukes ved den offentlige kontrollen av grenseverdien fastsatt for citrinin i kosttilskudd basert på ris gjæret med rød gjær (*Monascus purpureus*).
Prøvetakingsmetode og prøvestørrelse
 Prøvetakingsmetoden er basert på en antakelse om at kosttilskuddene basert på ris gjæret med rød gjær (*Monascus purpureus*) markedsføres i forbrukerpakninger som vanligvis inneholder 30–120 kapsler per pakning.

Partistørrelse	Antall forbrukerpakninger det skal tas prøver av	Prøvestørrelse
1–50	1	Alle kapsler
51–250	2	Alle kapsler
251–1 000	4	Halvparten av alle kapsler i alle forbrukerpakninger det skal tas prøver av

<i>Partistørrelse</i>	<i>Antall forbrukerpakninger det skal tas prøver av</i>	<i>Prøvestørrelse</i>
> 1 000	4 + 1 forbrukerpakning per 1 000 forbrukerpakninger med høyst 25 forbrukerpakninger	≤ 10 forbrukerpakninger: halvparten av kapslene i hver forbrukerpakning > 10 forbrukerpakninger: fra hver forbrukerpakning tas det et likt antall kapsler for å oppnå en prøve som tilsvarer innholdet i 5 forbrukerpakninger

◀M2

- 1 En veiledning for vedkommende myndigheter for kontroll av samsvaret med EUs regelverk for aflatoksiner er tilgjengelig på http://europa.eu.int/comm/food/chemicalsafety/contaminants/aflatoxin_guidance_en.pdf. Veiledningen inneholder praktiske tilleggsopplysninger, men opplysningene i veiledningen er underordnet bestemmelsene i denne forordning.
- 2 ► **M2** Prøvetaking av slike partier skal utføres i samsvar med reglene fastsatt i del L. En veiledning om prøvetaking av store partier finnes i et dokument som er tilgjengelig på følgende nettsted: <http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/guidance-sampling-final.pdf>. Reglene for prøvetaking fastsatt i standarden EN ISO 24333:2009 eller i GAFTAs regler for prøvetaking («GAFTA 124») som driftsansvarlige for næringsmiddelforetak anvender for å sikre at bestemmelsene i lovgivningen overholdes, tilsvarer reglene for prøvetaking fastsatt i del L.

Ved prøvetaking av partier med tanke på *Fusarium*-toksiner tilsvarer reglene for prøvetaking fastsatt i EN ISO 24333:2009 eller GAFTAs regler for prøvetaking («GAFTA 124») som driftsansvarlige for næringsmiddelforetak anvender for å sikre at bestemmelsene i lovgivningen overholdes, reglene for prøvetaking fastsatt i del B. ◀ **M2**

- 3 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 4 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 5 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 6 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 7 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 0,5 kg, kan samleprøven veie mindre enn 0,5 kg.
- 8 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 9 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 10 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 liter, kan samleprøvens volum være mindre enn 1 liter.
- 11 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 12 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 13 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.

Vedlegg II

Kriterier for tillaging av prøver og for analysemetoder brukt ved offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler

1. *Innledning*
- 1.1. *Forholdsregler*

Ettersom fordelingen av mykotoksiner vanligvis er heterogen, bør prøvene tillages (og særlig homogeniseres) med grad unngås under analysen av aflatoksiner, da det skjer en gradvis nedbryting av aflatoksin når det utsettes for ultrafiolett lys.
- 1.2. *Beregning av forholdet skall/kjerner i hele nøtter*

Grenseverdiene fastsatt for aflatoksiner i forordning (EF) nr. 466/2001 får anvendelse på den spiselige delen. Innholdet av aflatoksiner i den spiselige delen kan bestemmes på følgende måter:

 - De hele nøttene i prøvene avskalles, og innholdet av aflatoksiner bestemmes direkte i den spiselige delen.
 - Prøven tillages med uavskallede nøtter. Prøvetakings- og analysemetoden må i så fall gjøre det mulig å beregne kjernenes vekt i samleprøven. Kjernenes vekt skal beregnes etter at det er fastlagt en egnet faktor for forholdet mellom skall og kjerne i hele nøtter. Ved hjelp av dette forholdet beregnes andelen av kjerner i samleprøven som brukes til tillaging og analyse av prøven.

Ca. 100 hele nøtter skal for dette formål tas ut vilkårlig fra partiet eller samleprøven. Forholdet kan fastlegges ved at et hundretalls nøtter veies og avskalles, hvoretter skall og kjerner veies separat.

Dette forholdet mellom skall og kjerne kan også benyttes ved senere analyser. Dersom det fastslås at en laboratorieprøve overskrider grenseverdien, skal imidlertid forholdet mellom skall og kjerne for denne prøven bestemmes ved hjelp av de ca. 100 nøttene som er uttatt.

2. *Behandling av prøven i laboratoriet*

Hver laboratorieprøve skal finnales og blandes grundig etter en metode som sikrer fullstendig homogenisering.

Dersom grenseverdien gjelder tørrstoffet, skal tørrstoffinnholdet i produktet bestemmes for en del av den homogeniserte prøven etter en metode som sikrer nøyaktig bestemmelse av tørrstoffinnholdet.

3. *Parallellprøver*

Parallellprøvene som tas for håndhevings-, handels- (klageadgangs-) eller referanseformål, skal tas av det homogeniserte materialet, med mindre en slik framgangsmåte er i strid med medlemsstatens bestemmelser om rettighetene til den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket.

4. *Analysemetode som laboratoriet skal bruke samt krav til laboratoriekontroll*

4.1. *Definisjoner*

Nedenfor følger noen av de vanligste definisjonene som laboratoriene skal bruke.

- r = Repeterbarhet: den verdi som den absolutte forskjell mellom to enkeltstående prøvingsresultater oppnådd under repeterbarhetsforhold, dvs. samme prøve, samme person, samme apparatur, samme laboratorium og kort tidsintervall, med en bestemt sannsynlighet (normalt 95 %) kan forventes å ligge under; $R = 2,8 \times S_r$.
- S_r = Standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under repeterbarhetsforhold.
- RSD_r = Relativt standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under repeterbarhetsforhold $[(S_r / \bar{X}) \times 100]$.
- R = Reproduserbarhet: den verdi som den absolutte forskjell mellom enkeltstående prøvingsresultater oppnådd under reproduserbarhetsforhold, dvs. av personer ved ulike laboratorier ved bruk av den standardiserte prøvingsmetoden med identisk materiale, med en bestemt sannsynlighet (normalt 95 %) kan forventes å ligge under; $R = 2,8 \times S_R$.
- S_R = Standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under reproduserbarhetsforhold.
- RSD_R = Relativt standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under reproduserbarhetsforhold $[(S_R / \bar{X}) \times 100]$.

► M2

4.2. *Generelle krav*

De bekreftende analysemetodene som benyttes ved kontroll av næringsmidler, skal være i samsvar med bestemmelsene i nr. 1 og 2 i vedlegg III til forordning (EF) nr. 882/2004.

4.3 *Særlige krav*

4.3.1. *Særlige krav til bekreftelsesmetoder*

4.3.1.1. *Ytelseskriterier*

Det anbefales å bruke fullt ut validerte bekreftelsesmetoder (f.eks. metoder som er blitt validert ved undersøkelser foretatt ved flere laboratorier for de respektive matrisene) dersom dette er relevant, og dersom slike er tilgjengelig. Andre egnede validerte bekreftelsesmetoder (f.eks. metoder som er blitt validert internt for relevante matriser som tilhører den berørte varegruppen) kan også brukes, forutsatt at de oppfyller ytelseskriteriene angitt i tabellene som følger.

Der det er mulig, skal valideringen av de internt validerte metodene omfatte sertifisert referansemateriale.

a) Ytelseskriterier for aflatoksiner

Kriterium	Konsentrasjonsområde	Anbefalt verdi	Høyeste tillatte verdi
Blindprøver	Alle	Ubetydelig	–
Gjenfinning – aflatoksin M1	0,01–0,05 mg/kg	60–120 %	
	> 0,05 mg/kg	70–110 %	
Gjenfinning – aflatoksin B ₁ , B ₂ , G ₁ , G ₂	< 1,0 mg/kg	50–120 %	
	1–10 mg/kg	70–110 %	
	> 10 mg/kg	80–110 %	
Reproduserbarhet (RSD_R)	Alle	Utrechnet etter Horwitz' ligning* **	2 × verdien utregnet etter Horwitz' ligning* **
Repeterbarhet RSD_r kan beregnes som 0,66 ganger reproduserbarhet RSD_R ved den relevante konsentrasjonen.			

Merk:

- Verdiene gjelder både for B₁ og for summen av B₁ + B₂ + G₁ + G₂

- Dersom summen for de enkelte aflatoksinene $B_1 + B_2 + G_1 + G_2$ skal oppgis, må hvert aflatoksins respons på analysemetoden enten være kjent eller likeverdig.

b) Ytelseskriterier for okratoksin A

Nivå µg/kg	Okratoksin A RSD _r %	RSD _R %	Gjenfinning %
< 1	≤ 40	≤ 60	50–120
≥ 1	≤ 20	≤ 30	70–110

c) Ytelseskriterier for patulin

Nivå µg/kg	Patulin RSD _r %	RSD _R %	Gjenfinning %
< 20	≤ 30	≤ 40	50–120
20–50	≤ 20	≤ 30	70–105
> 50	≤ 15	≤ 25	75–105

d) Ytelseskriterier for deoksynivalenol

Nivå µg/kg	Deoksynivalenol RSD _r %	RSD _R %	Gjenfinning %
> 100–≤ 500	≤ 20	≤ 40	60–110
> 500	≤ 20	≤ 40	70–120

e) Ytelseskriterier for zearalenon

Nivå µg/kg	Zearalenon RSD _r %	RSD _R %	Gjenfinning %
≤ 50	≤ 40	≤ 50	60–120
> 50	≤ 25	≤ 40	70–120

f) Ytelseskriterier for fumonisin B₁ og B₂ enkeltvis

Nivå µg/kg	Fumonisin B ₁ og B ₂ enkeltvis RSD _r %	RSD _R %	Gjenfinning %
≤ 500	≤ 30	≤ 60	60–120
> 500	≤ 20	≤ 30	70–110

g) Ytelseskriterier for T-2- og HT-2-toksin enkeltvis

Nivå µg/kg	T-2- og HT-2-toksin enkeltvis RSD _r %	RSD _R %	Gjenfinning %
15–250	≤ 30	≤ 50	60–130
> 250	≤ 25	≤ 40	60–130

h) Ytelseskriterier for citrinin

Nivå µg/kg	Citrinin Anbefalt RSD _R %	Høyeste tillatte RSD _R %	Gjenfinning %
Alle	0,66 × RSD _R	Utrechnet etter Horwitz' ligning* **	2 × verdien utregnet etter Horwitz' ligning* **

i) Merknader til ytelseskriteriene for mykotoksiner:

- Påvisningsgrensene i metodene som brukes, er ikke angitt, ettersom presisjonsverdiene er angitt ved de relevante konsentrasjonene.
- Presisjonsverdien er utregnet etter Horwitz' ligning, særlig den opprinnelige Horwitz' ligning (for konsentrasjoner $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$)* og Horwitz' endrede ligning (for konsentrasjoner $C < 1,2 \times 10^{-7}$).

* Horwitz' ligning for konsentrasjoner $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5 \log C)}$$

Ref.: W. Horwitz, L.R. Kamps, K.W. Boyer, J.Assoc.Off.Analy.Chem.,1980, 63, 1344)

** Horwitz' endrede ligning* for konsentrasjoner $C < 1,2 \times 10^{-7}$:

$$RSD_R = 22 \%$$

Ref.: M. Thompson, Analyst, 2000, 125, p. 385–386)

der:

- RSD_R står for det relative standardavviket beregnet ut fra resultater oppnådd under reproducerbarhetsforhold $[(sR/) \times 100]$.
- C er konsentrasjonsforholdet (dvs. $1 = 100 \text{ g/100 g}$, $0,001 = 1 \text{ 000 mg/kg}$).

Dette er en generell presisjonsligning som er funnet å være uavhengig av analytt og matrise, men som bare er avhengig av konsentrasjonen for de fleste rutineanalysemetoder.

4.3.1.2. Egnethetsprinsipp

For internt validerte metoder kan det alternativt benyttes en metode for å bedømme egnethet^{***} for å vurdere om metodene er egnet for offentlig kontroll. Metoder som er egnet for offentlig kontroll, må gi resultater med en standard måleusikkerhet (u) som er lavere enn høyeste standard måleusikkerhet beregnet ved hjelp av følgende formel:

$$U_f = (LOD / 2)^2 + (\alpha + C)^2$$

der:

- U_f er høyeste standard måleusikkerhet (µg/kg),
- LOD er metodens påvisningsgrense (µg/kg),
- α er en konstant tallverdi som skal brukes, og avhenger av verdien av C. Verdiene som skal brukes, er angitt i tabellen nedenfor,
- C er den relevante konsentrasjonen (µg/kg)

Dersom en analysemetode gir resultater med en måleusikkerhet som er mindre enn høyeste standard usikkerhet, skal metoden anses som like godt egnet som en metode som oppfyller ytelseskriteriene i nr. 4.3.1.1.

Tabell

Tallverdier som skal brukes for α som konstant i formelen angitt i dette punkt, avhengig av den relevante konsentrasjonen

C (µg/kg)	α
≤ 50	0,2
51–500	0,18
501–1 000	0,15
1 001–10 000	0,12
> 10 000	0,1

*** Ref.: M. Thompson and R. Wood, *Accred. Qual. Assur.*, 2006, 10, s. 471–478.

4.3.2. Særlige krav til semikvantitative screeningmetoder

4.3.2.1. Bruksområde

Bruksområdet omfatter bioanalytiske metoder basert på immungjenkjenning eller reseptorbinding (f.eks. ELISA, teststrimler, utstyr basert på lateral flow, immunsensorer) og fysisk-kjemiske metoder basert på kromatografi eller direktepåvisning ved bruk av massespektrometri (f.eks. massespektrometri (MS) under omgivelsesforhold). Andre metoder (f.eks. tynnsjikt-kromatografi) er ikke utelukket, forutsatt at signalene som genereres, er direkte knyttet til de relevante mykotoksinene og gjør det mulig å bruke prinsippet beskrevet nedenfor.

De særlige kravene får anvendelse på metoder der måleresultatet er en tallverdi, f.eks. en (relativ) respons fra en teststrimmelavleser, et signal fra LC-MS (væskerkromatografi/massespektrometri) osv., og der normale statistiske regler kan anvendes.

Kravene får ikke anvendelse på metoder som ikke genererer tallverdier (som f.eks. bare viser en synlig eller en ikke-synlig linje), som krever andre valideringsmetoder. Særlige krav til disse metodene er fastsatt i nr. 4.3.3.

Dette dokumentet beskriver framgangsmåtene for validering av screeningmetoder ved hjelp av en validering som foretas ved flere laboratorier, kontroll av ytelsen til en metode validert ved flere laboratorier og validering av en screeningmetode ved ett laboratorium.

4.3.2.2. Terminologi

Screeningmålkonsentrasjon (STC): den relevante konsentrasjonen for påvisning av mykotoksinet i en prøve. Når målet er å teste samsvar med fastsatte grenser, tilsvarer STC gjeldende grenseverdi. Til andre formål eller dersom ingen grenseverdi er fastsatt, forhåndsdefineres STC av laboratoriet.

Screeningmetode: en metode som brukes til utvelgelse av prøver med nivåer av mykotoksiner som overskrider screeningmålkonsentrasjonen (STC), med en gitt konfidensgrad. Ved mykotoksinscreening anses en konfidensgrad på 95 % som egnet for formålet. Resultatet av screeninganalysen er enten «negativt» eller «mistenkelig». Screeningmetodene skal sikre en kostnadseffektiv og høy analysekapasitet som øker muligheten til å oppdage nye tilfeller som innebærer høy eksponering og helsefare for forbrukerne. Metodene skal være basert på bioanalytiske metoder, LC-MS-metoder eller HPLC-metoder. Prøveresultater som overstiger grenseverdien, må kontrolleres ved å analysere den opprinnelige prøven på nytt med en bekreftelsesmetode.

Negativ prøve: en prøve med et mykotoksininnhold på < STC med en konfidensgrad på 95 % (dvs. at det er 5 % mulighet for at prøven er blitt feilrapportert som negativ).

Falskt negativ prøve: en prøve med et mykotoksininnhold på > STC, men som er blitt identifisert som negativ.

Mistenkelig prøve (positivt resultat): en prøve som overstiger grenseverdien (se nedenfor), og som kan ha et mykotoksininnhold som er høyere enn STC. Mistenkelige prøver må analyseres på nytt med en bekreftelsesanalyse for å sikre utvetydig identifisering og mengdebestemmelse av mykotoksinet.

Falskt mistenkelig prøve: en negativ prøve som er identifisert som mistenkelig.

Bekreftelsesmetoder: metoder som gir fullstendige eller utfyllende opplysninger, for å sikre utvetydig identifisering og mengdebestemmelse av mykotoksinet.

Grenseverdi: responsen, signalet eller konsentrasjonen som oppnås med screeningmetoden. Over denne verdien klassifiseres prøven som «mistenkelig». Grenseverdien bestemmes under valideringen, og det tas hensyn til målingens variabilitet.

Negativ kontrollprøve (blindmatrise): en prøve som er påvist ikke å inneholde¹ mykotoksinet det screenes for, f.eks. ved forhåndsbestemmelse der det brukes en tilstrekkelig følsom bekreftelsesmetode. Dersom det ikke er mulig å framstille blindprøver, kan materialet med lavest mulig nivå brukes, forutsatt at det kan fastslås at screeningmetoden er egnet for formålet.

Positiv kontrollprøve: prøve som inneholder mykotoksinet ved screeningmålkonsentrasjonen, f.eks. sertifisert referansemateriale, materiale med kjent innhold (f.eks. analysemateriale fra egnethetsprøvinger) eller som er blitt tilstrekkelig karakterisert ved hjelp av en bekreftelsesmetode. Dersom ingenting av det ovenstående foreligger, kan det brukes en blanding av prøver med forskjellige forurensningsnivåer eller en spiket prøve som er framstilt på laboratoriet, forutsatt at det kan dokumenteres at forurensningsnivået er blitt kontrollert.

4.3.2.3. *Framgangsmåte for validering*

Målet med valideringen er å vise at screeningmetoden er egnet for formålet. Dette gjøres ved å bestemme grenseverdien og andelen falskt negative og falskt mistenkelige prøver. I disse to parametrene inngår ytelsesegenskaper som f.eks. følsomhet, selektivitet og presisjon.

Screeningmetodene kan valideres ved flere laboratorier eller ved ett laboratorium. Dersom det allerede foreligger opplysninger om en validering foretatt ved flere laboratorier for en bestemt kombinasjon av mykotoksin/matrise/STC, er det tilstrekkelig at metodens ytelse kontrolleres på et laboratorium som bruker metoden.

4.3.2.3.1. *Innledende validering ved validering som foretas ved ett laboratorium*

Mykotoksiner:

Det skal foretas en validering for hvert berørte mykotoksin. Når det gjelder bioanalytiske metoder som gir en kombinert respons for en bestemt mykotoksingruppe (f.eks. aflatoxin B₁, B₂, G₁ og G₂, fumonisin B₁ og B₂), må det dokumenteres at disse kan brukes, og analysens begrensninger må angis i definisjonen av metodens bruksområde. Uønsket kryssreaktivitet (f.eks. DON-3-glykosid, 3- eller 15-acetyl-DON for immunbaserte metoder for DON) antas ikke å øke andelen falskt negative resultater for målmykotoksinene, men kan øke andelen falskt mistenkelige resultater. Denne uønskede økningen kan minskes ved å utføre en bekreftelsesanalyse for å sikre utvetydig identifisering og mengdebestemmelse av mykotoksinene.

Matriser:

Det bør foretas en innledende validering for hver enkelt vare eller, dersom det er vist at metoden kan brukes på flere varer, for hver varegruppe. I sistnevnte tilfelle velges en representativ og relevant vare fra den aktuelle gruppen (se tabell A).

Prøveserie:

Det minste antallet forskjellige prøver som kreves med tanke på validering, er 20 homogene negative kontrollprøver og 20 homogene positive kontrollprøver som inneholder mykotoksinet ved STC, og som er analysert under forhold med intermediær presisjon (RSD_{Ri}) spredt over fem forskjellige dager. Flere serier med 20 prøver som inneholder andre nivåer av mykotoksinet, kan legges til serien som inngår i valideringen, for å få kunnskap om i hvilken grad metoden kan skille mellom forskjellige mykotoksinkonsentrasjoner.

Konsentrasjon:

For hver STC som skal brukes i rutinemessig, må det foretas en validering.

4.3.2.3.2. *Innledende validering ved undersøkelser som foretas ved flere laboratorier*

Validering ved undersøkelser som foretas ved flere laboratorier, skal utføres i samsvar med en internasjonalt anerkjent protokoll for dette (f.eks. ISO 5725:1994 eller IUPAC International Harmonised Protocol), der det kreves bruk av gyldige opplysninger fra minst åtte forskjellige laboratorier. Bortsett fra dette er den eneste forskjellen fra valideringer som foretas ved ett laboratorium, at de ≥ 20 prøvene per vare/nivå kan fordeles jevnt blant laboratoriene som deltar, med minst to prøver per laboratorium.

4.3.2.4. *Bestemmelse av grenseverdi og andelen falskt mistenkelige resultater av blindprøver*

Den (relative) responsen fra de negative og positive kontrollprøvene brukes som grunnlag for beregning av de nødvendige parametrene.

Screeningmetoder med en respons som er proporsjonal med mykotoksinkonsentrasjonen

For screeningmetoder med en respons som er proporsjonal med mykotoksinkonsentrasjonen, gjelder følgende:

$$\text{Grenseverdi} = R_{\text{STC}} - t\text{-verdi}_{0,05} * SA_{\text{STC}}$$

R_{STC} = gjennomsnittlig respons fra de positive kontrollprøvene (ved STC)

t-verdi = ensidig t-verdi for en andel falskt negative resultater på 5 % (se tabell B)

SA_{STC} = standardavvik

Screeningmetoder med en respons som er omvendt proporsjonal med mykotoksinkonsentrasjonen

For screeningmetoder med en respons som er omvendt proporsjonal med mykotoksinkonsentrasjonen, bestemmes grenseverdien på følgende måte:

$$\text{Grenseverdi} = R_{\text{STC}} + t\text{-verdi}_{0,05} * SA_{\text{STC}}$$

Ved å bruke denne særlige t-verdien for å fastsette grenseverdien fastsettes andelen falskt negative resultater som standard til 5 %.

Vurdering av egnethet for formålet

Resultatene fra de negative kontrollprøvene brukes til å anslå den tilsvarende andelen falskt mistenkelige resultater. T-verdien beregnes slik at den tilsvarer en situasjon der et resultat av en negativ kontrollprøve er høyere enn grenseverdien og dermed feilaktig klassifiseres som mistenkelig.

$$t\text{-verdi} = (\text{grenseverdi} - \text{gjennomsnitt}_{\text{blindprøve}}) / SA_{\text{blindprøve}}$$

for screeningmetoder med en respons som er proporsjonal med mykotoksinkonsentrasjonen eller

$$t\text{-verdi} = (\text{gjennomsnitt}_{\text{blindprøve}} - \text{grenseverdi}) / SA_{\text{blindprøve}}$$

for screeningmetoder med en respons som er omvendt proporsjonal med mykotoksinkonsentrasjonen

Med utgangspunkt i den beregnede t-verdien, basert på frihetsgradene som beregnes ut fra antall eksperimenter, kan sannsynligheten for falskt mistenkelige prøver for en ensidig fordeling enten beregnes (f.eks. med regnearkfunksjonen «TDIST») eller hentes fra en tabell over t-fordeling.

Den tilsvarende verdien for den ensidige t-fordelingen angir andelen falskt mistenkelige resultater.

Dette er beskrevet nærmere med et eksempel i Analytical and Bioanalytical Chemistry DOI 10.1007/s00216-013-6922-1.

4.3.2.5. *Utvidelse av metodens bruksområde*

4.3.2.5.1. *Utvidelse av bruksområde til andre mykotoksiner:*

Når bruksområdet for en eksisterende screeningmetode utvides til andre mykotoksiner, kreves det en fullstendig validering for å dokumentere at metoden er egnet for formålet.

4.3.2.5.2. *Utvidelse til andre varer:*

Dersom det er kjent eller kan antas at screeningmetoden kan brukes på andre varer, må det kontrolleres at metoden er gyldig for andre varer. Dersom den nye varen tilhører en varegruppe (se tabell A) som det allerede er foretatt en innledende validering for, er det tilstrekkelig å foreta en begrenset tilleggsvalidering. Da skal minst 10 homogene negative kontrollprøver og 10 homogene positive kontrollprøver (ved STC) analyseres under forhold med intermediær presisjon. Alle positive kontrollprøver må være over grenseverdien. Dersom dette kriteriet ikke oppfylles, må det foretas en fullstendig validering.

4.3.2.6. *Kontroll av metoder som allerede er validert, ved hjelp av undersøkelser som foretas ved flere laboratorier*

Når det gjelder screeningmetoder som allerede er blitt validert ved en undersøkelse foretatt ved flere laboratorier, må metodens ytelse kontrolleres. Da skal minst 6 negative og 6 positive kontrollprøver (ved STC) analyseres. Alle positive kontrollprøver må være over grenseverdien. Dersom dette kriteriet ikke oppfylles, må laboratoriet utføre en omfattende årsaksanalyse for å fastslå hvorfor det ikke kan oppfylle spesifikasjonene oppnådd i undersøkelsen foretatt ved flere laboratorier. Først etter å ha truffet korrigerende tiltak skal laboratoriet på nytt kontrollere metodens ytelse på sitt laboratorium. Dersom laboratoriet ikke er i stand til å kontrollere resultatene fra undersøkelsen foretatt ved flere laboratorier, må det fastsette sin egen grenseverdi ved en fullstendig validering som foretas ved ett laboratorium.

4.3.2.7. *Kontinuerlig kontroll/løpende validering av metode*

Etter en innledende validering skal det innhentes ytterligere valideringsopplysninger ved å ta med minst to positive kontrollprøver i hvert parti av prøver som undersøkes. Den ene av de positive kontrollprøvene skal være en kjent prøve (f.eks. en prøve som brukes under den innledende valideringen), den andre skal være en annen vare fra samme varegruppe (dersom bare én vare analyseres, brukes en annen prøve av den aktuelle varen isteden). Det er frivillig å ta med en negativ kontrollprøve. Resultatene av de to positive kontrollprøvene legges til i det eksisterende valideringssettet.

Minst én gang i året må grenseverdien fastsettes og metodens gyldighet vurderes på nytt. Det er flere formål med den kontinuerlige kontrollen av metoden:

- kvalitetskontroll av partiet av undersøkte prøver,
- gi opplysninger om metodens robusthet ved forholdene som gjelder på laboratoriet som bruker metoden,
- vise at metoden kan brukes på andre varer,
- gjøre det mulig å justere grenseverdiene i tilfelle gradvise avvik over tid.

4.3.2.8.

Valideringsrapport

Valideringsrapporten skal inneholde:

- opplysninger om STC,
- opplysninger om den oppnådde grenseverdien,

Merk: Grenseverdien må ha samme antall signifikante tall som STC. Tallverdier som brukes til beregning av grenseverdien, må ha minst ett signifikant tall mer enn STC.

- opplysninger om beregnet andel falskt mistenkelige prøver,
- opplysninger om hvordan andelen falskt mistenkelige prøver ble generert.

Merk: Opplysningene om den beregnede andelen falskt mistenkelige prøver angir om metoden er egnet for formålet, ettersom de angir antall blindprøver (eller prøver med lavt forurensningsnivå) som skal kontrolleres.

Tabell A

Varegrupper for validering av screeningmetoder

<i>Varegrupper</i>	<i>Varekategorier</i>	<i>Representative varer i kategorien</i>
Høyt vanninnhold	Fruktjuicer	Eplejuice, druejuice
	Alkoholholdige drikker	Vin, øl, sider
	Rot- og knollvekster	Frisk ingefær
	Korn- eller fruktbaserte pureer	Pureer beregnet på spedbarn og småbarn
Høyt oljeinnhold	Nøtter	Valnøtt, hasselnøtt, kastanje
	Oljeholdige frø og produkter framstilt av dette	Rapsfrø, solsikkefrø, bomullsfrø, soyabønner, jordnøtter, sesamfrø osv.
Høyt stivelse- og/eller proteininnhold og lavt vann- og fettinnhold	Oljeholdige frukter og produkter framstilt av dette	Oljer og masser (f.eks. peanøttsmør, tahini)
	Kjerner av korn og produkter framstilt av dette	Hvete, rug, bygg, mais, ris, havre, fullkornbrød, hvitt brød, kjeks, frokostblandinger, pasta
	Produkter til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov	Tørket pulver til tilberedning av mat til spedbarn og småbarn
Høyt syreinnhold og høyt vanninnhold* «Vanskelige eller unike varer»**	Sitrusprodukter	Kakaobønner og produkter framstilt av dette, kopra og produkter framstilt av dette, kaffe, te, krydder, lakris
Høyt sukkerinnhold, lavt vanninnhold	Tørkede frukter	Fiken, rosiner, korinter, sultanarosiner
Melk og melkeprodukter	Melk	Ku-, geit- og bøffelmelk
	Ost	Ku-, geitost
	Melkeprodukter (f.eks. melkepulver)	Yoghurt, fløte

- * Dersom det brukes en buffer for å stabilisere pH-endringene i ekstraksjonsfasen, kan denne varegruppen innlemmes i varegruppen «Høyt vanninnhold».
- ** «Vanskelige og unike varer» bør bare gjennomgå en fullstendig validering dersom de analyseres ofte. Dersom de bare analyseres nå og da, kan valideringen reduseres til bare å omfatte kontroll av rapporteringsnivåene ved å bruke spikedde blindekstrakter.

Tabell B
Ensidig t-verdi for en andel falskt negative resultater på 5 %

Frihetsgrad	Antall replikater	t-verdi (5 %)
0 10	11	1 812
11	12	1 796
12	13	1 782
13	14	1 771
14	15	1 761
15	16	1 753
16	17	1 746
17	18	1,74
18	19	1 734
19	20	1 729
20	21	1 725
21	22	1 721
22	23	1 717
23	24	1 714
24	25	1 711
25	26	1 708
26	27	1 706
27	28	1 703
28	29	1 701
29	30	1 699
30	31	1 697
40	41	1 684
60	61	1 671
120	121	1 658
∞	∞	1 645

4.3.3. *Krav til kvalitative screeningmetoder (metoder som ikke genererer tallverdier)*

Forskjellige standardiseringsorganer (f.eks. AOAC, ISO) er i ferd med å utarbeide retningslinjer for validering av binære prøvingsmetoder. AOAC har nylig utarbeidet et utkast til retningslinjer for dette. Dette dokumentet kan anses som den nåværende tekniske status på dette området. Metoder som genererer binære resultater (f.eks. visuell kontroll av teststrimler), bør derfor valideres i henhold til disse retningslinjene.

www.aoac.org/imis15_prod/AOAC_Docs/ISPAM/Qual_Chem_Guideline_Final_Approved_031412.pdf

4.4. *Vurdering av måleusikkerhet, gjenfinningsberegning og resultatrapportering²*

4.4.1. *Bekreftelsesmetoder*

Analyseresultatet må rapporteres som følger:

- Korrigert for gjenfinning, med angivelse av gjenfinningsgrad. Korreksjon for gjenfinning er ikke nødvendig når gjenfinningsgraden er på mellom 90 og 110 %.
- Som $x \pm U$, der x er analyseresultatet og U den utvidede måleusikkerheten, ved bruk av en dekningsfaktor på 2 som gir en konfidensgrad på ca. 95 %.

For næringsmidler av animalsk opprinnelse kan det også tas hensyn til måleusikkerheten ved å fastsette beslutningsgrensen ($CC\alpha$) i samsvar med kommisjonsvedtak 2002/657/EF³ (nr. 3.1.2.5. i vedlegg I – for stoffer som det er fastsatt en tillatt grense for).

Dersom analyseresultatet er vesentlig lavere (> 50 %) enn grenseverdien eller mye høyere enn grenseverdien (dvs. mer enn 5 ganger høyere enn grenseverdien), og forutsatt at hensiktsmessige kvalitetsprosedyrer er anvendt og analysen bare har som formål å kontrollere samsvar med lovbestemmelser, kan analyseresultatet likevel rapporteres uten korreksjon for gjenfinning, og rapportering av gjenfinningsgrad og måleusikkerhet kan i disse tilfellene utelates.

De nåværende reglene for tolkning av analyseresultater med henblikk på godkjenning eller avvisning av partiet skal gjelde for analyseresultater av prøver som tas ved offentlig kontroll. Ved analyse for klageadgangs- og referanseformål får de nasjonale regler anvendelse.

4.4.2. *Screeningmetoder*

Resultatet av screeningen skal oppgis som enten å være i samsvar med kravene eller som mistenkt for ikke å være i samsvar med kravene.

«Mistenkt for ikke å være i samsvar med kravene» betyr at prøven overstiger grenseverdien, og at prøvens mykotoksininnhold kan være høyere enn STC. Mistenkelige prøver må analyseres på nytt med en bekreftelsesanalyse for å sikre utvetydig identifisering og mengdebestemmelse av mykotoksinet.

«I samsvar med kravene» betyr at mykotoksininnholdet i prøven er < STC med en konfidensgrad på 95 % (dvs. at det er 5 % mulighet for at prøven feilrapporteres som negativ). Analyseresultatet rapporteres som «< STC-nivå» med en angivelse av STC-nivået.

◀ M2

4.5. *Kvalitetsstandarder for laboratoriene*

Laboratoriet må overholde bestemmelsene i artikkel 12 i forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontroll for å sikre at førvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes.⁴

- 1 Prøvene anses for ikke å inneholde analytt dersom mengden i prøven ikke overstiger 1/5 av STC. Dersom nivået kan mengdebestemmes med en bekreftelsesmetode, må det tas hensyn til dette nivået ved valideringsvurderingen.
- 2 Nærmere opplysninger om framgangsmåter for beregning av måleusikkerhet og for vurdering av gjenfinning er tilgjengelig i rapporten «Report on the relationship between analytical results, measurement uncertainty, recovery factors and the provisions of EU food and feed legislation» – http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/report-sampling_analysis_2004_en.pdf.
- 3 Kommisjonsvedtak 2002/657/EF av 14. august 2002 om gjennomføring av rådsdirektiv 96/23/EF med hensyn til analysemetoders ytelse og tolking av resultater (EFT L 221 av 17.8.2002, s. 8).
- 4 Se også overgangsbestemmelsene fastsatt i artikkel 18 i

Forordning (EF) nr. 1882/2006 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av nitrat i visse næringsmidler

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1882/2006.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1882/2006 av 19. desember 2006

om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av nitrater i visse næringsmidler

KOMMISJONEN FOR DET EUROPEISKE FELLESSKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at førvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes,¹ særlig artikkel 11 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1881/2006 av 19. desember 2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler² fastsettes grenseverdier for nitrater i spinat, salat, issalat, barnemat og bearbejdede kornbaserte næringsmidler for spedbarn og småbarn.
- 2) Prøvetaking og framgangsmåter for tillaging av prøver spiller viktige roller når det gjelder å fastsette det nøyaktige innholdet av nitrater.
- 3) Det bør fastsettes alminnelige kriterier som analysemetodene bør oppfylle, for å sikre at laboratoriene som foretar kontrollen, bruker analysemetoder med samme ytelsesnivå.
- 4) Frisk salat og spinat er lett bederverlige produkter og i de fleste tilfeller er det ikke mulig å holde tilbake forsendelsene til analyseresultatet av den offentlige kontrollen er tilgjengelig. I slike tilfeller kan det hende at vedkommende myndighet anser det som hensiktsmessig og nødvendig å gjennomføre en offentlig prøvetaking i feltet kort tid før innhøsting.
- 5) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1, rettet ved EUT L 191 av 28.5.2004, s. 1. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 776/2006 (EUT L 136 av 24.5.2006, s. 3).

2 Se EUT L 364 av 20.12.2006.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Prøvetaking, tillaging av prøver samt analyser beregnet på offentlig kontroll av innholdet av nitrater i næringsmidlene oppført i avsnitt 1 i vedlegget til forordning (EF) nr. 1881/2006, skal gjennomføres i samsvar med metodene angitt i vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. mars 2007.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 19. desember 2006.

For Kommisjonen
Markos KYPRIANOU
Medlem av Kommisjonen

Vedlegg

Prøvetakingsmetoder, tillaging av prøver og analyser for offentlig kontroll av innholdet av nitrater i visse næringsmidler

A. Alminnelige bestemmelser

Offentlige kontroller skal utføres i samsvar med bestemmelsene i forordning (EF) nr. 882/2004. De alminnelige bestemmelsene nedenfor får anvendelse uten at det berører bestemmelsene i forordning (EF) nr. 882/2004.

A.1 Virkeområde

Prøver beregnet på offentlig kontroll av nitratinholdet i næringsmidler oppført i avsnitt 1 i vedlegget til forordning (EF) nr. 1881/2006, skal gjennomføres i samsvar med metodene angitt i dette vedlegg. Samleprøver som oppnås på denne måten, enten direkte fra et felt eller et parti, skal anses som representative for partiene.

Samsvar skal fastslås på grunnlag av de nivåer som fastslås i laboratorieprøvene.

A.2 Definisjoner

I dette vedlegg menes med:

- A.2.1 «parti» en identifiserbar mengde av et næringsmiddel innhøstet eller levert under ett, der det ved offentlig kontroll er fastslått felles kjennetegn som f.eks. opprinnelse, art eller jordtype på et område på høyst 2 hektar, emballasjetype, emballeringsbedrift, avsender eller merking,
- A.2.2 «delparti» del av et stort parti som er valgt ut med sikte på bruk av prøvetakingsmetoden. Hvert delparti skal være fysisk atskilt og identifiserbart,
- A.2.3 «enkeltprøve eller enhet» en materialmengde som er tatt ut på ett enkelt sted i partiet eller delpartiet. I dette tilfellet kan det være snakk om et enkelt salathode eller en spinatplante, eller en håndfull unge blader, eller en pose avskårne blader,
- A.2.4 «samleprøve» summen av enkeltprøvene fra et parti eller delparti,
- A.2.5 «laboratorieprøve» en prøve beregnet på laboratoriet,
- A.2.6 «felt» et spesifikt landområde med samme jordtype og dyrkingsmetoder, med én enkelt sort salat eller spinat som er på samme vekststadium. «Felt» kan også omtales som «parti» i forbindelse med prøvetakingsmetoden,
- A.2.7 «overdekket område» et spesifikt landområde i et drivhus eller en polytunnel (tunnel eller drivhus av plast eller polyetylen), med én enkelt sort salat eller spinat som er på samme vekststadium og som skal høstes samtidig. «Overdekket område» kan også omtales som «parti» i forbindelse med prøvetakingsmetoden.

A.3 Alminnelige bestemmelser

A.3.1 Personale

Prøvetakingen skal utføres av en person som er utpekt for dette formål av medlemsstaten.

A.3.2 Materiale til prøvetaking

Prøvetakingen skal foretas separat for hvert parti. Store partier (f.eks. partier på over 30 tonn eller som er større enn 3 hektar) skal deles opp i delpartier, som det skal tas separate prøver fra.

A.3.3 Forholdsregler

Under prøvetakingen og tillagingen av prøvene skal det tas forholdsregler for å unngå forandringer som kan ha innvirkning på

- nitratinholdet, som kan ha skadelig innvirkning på den analytiske bestemmelse eller forårsake at samleprøvene ikke er representative, f.eks. forekomst av jord på salat eller spinat under tillagingen,
- næringsmiddeltryggheten for partiene det skal tas prøver fra.

Alle nødvendige tiltak for å trygge sikkerheten for personene som tar prøvene, skal treffes.

A.3.4 Enkeltprøver

Enkeltprøver skal så langt det er mulig tas fra forskjellige steder i hele partiet eller delpartiet. Avvik fra denne framgangsmåten skal registreres i rapporten omhandlet i A.3.8 i dette vedlegg.

A.3.5 Tillaging av samleprøven

Samleprøven skal oppnås ved å samle alle enkeltprøvene.

A.3.6 Parallellprøver

Parallellprøvene som tas for håndhevings-, klageadgangs- eller referanseformål, skal tas fra den homogeniserte samleprøven, med mindre en slik framgangsmåte er i strid med medlemsstatenes bestemmelser om rettighetene til den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket.

A.3.7 Emballering og transport av prøver

Hver prøve skal plasseres i en ren, forseglest ugjennomsiktig plastpose av inert materiale som gir tilstrekkelig beskyttelse mot fuktighetstap, skader og forurensing.

Prøven skal overføres til laboratoriet innen 24 timer etter prøvetaking og skal oppbevares kjølig under transport. Dersom dette ikke er mulig, skal prøven dypfrysas innen 24 timer og oppbevares nedfrosset (i høyst 6 uker).

Alle ytterligere nødvendige forholdsregler skal tas for å unngå endringer av prøvens sammensetning som kan oppstå under transport eller oppbevaring.

A.3.8 *Forsegling og merking av prøver*

Hver prøve som er tatt til offentlig bruk, skal forsegles på prøvetakingsstedet og identifiseres i samsvar med gjeldende regler i medlemsstaten.

For hver prøvetaking skal det utarbeides en rapport, slik at hvert parti entydig kan identifiseres, med angivelse av sort, produsent, produksjonsmetode, dato, prøvetakingssted, den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket som er ansvarlig for forsendelsen, og ytterligere opplysninger som kan være til hjelp for den som foretar analysen.

A.4 **Forskjellige typer partier**

Næringsmidlene kan selges i løs vekt, i containere eller i enkeltemballasje som sekker, poser og forbrukerpakninger. Prøvetakingsmetoden kan anvendes uansett hvilken form varene markedsføres i.

B. Prøvetakingsmetode

Enkeltp prøver skal så vidt mulig tas fra forskjellige steder i hele partiet eller delpartiet.

B.1 **Prøvetaking fra feltet**

Dersom vedkommende myndighet anser det nødvendig å ta prøver av salat eller spinat fra feltet, skal prøvetakingen foregå på følgende måte:

Enkeltp prøver skal ikke innsamles fra områder som ikke synes å være representative for feltet eller det overdekkede området. Områder med forskjellige jordtyper som har vært underlagt forskjellige dyrkingsmetoder, som inneholder forskjellige sorter salat eller spinat eller som skal høstes til forskjellige tidspunkter, skal behandles som atskilte partier eller felt. Dersom feltet er større enn 3 hektar, skal det deles inn i delpartier på 2 hektar, og prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.

Enkeltp prøver skal innsamles ved at prøvetakeren går i et «W»- eller «X»-formet mønster over feltet. Avlinger som er høstet fra smale bed eller overdekkede områder, skal innsamles i et «W»- eller «X»-formet mønster fra forskjellige bed og legges sammen for å danne samleprøven.

Plantene må skjæres av ved jordoverflaten.

Prøven må inneholde minst 10 planter, og samleprøven på 10 planter må veie minst 1 kg. Prøvetakingen skal foretas bare på enheter som oppfyller markedsstandardene.¹ Jord og ytre uspiselige og skadede blader skal fjernes fra hver enkelt enhet.

¹ Markedsstandardene for salat, krusendiv og bredbladet endiv er fastsatt i kommisjonsforordning (EF) nr. 1543/2001 av 27. juli 2001 om fastsettelse av markedsstandarder for salat, krusendiv og bredbladet endiv (EFT L 203 av 28.7.2001, s. 9), sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 6/2005 av 4. januar 2005 (EUT L 2 av 5.1.2005, s. 3).

B.2 **Prøvetaking av partier på markedet av spinat, salat, barnemat og bearbejdede kornbaserte næringsmidler for spedbarn og småbarn**

Prøvetakingsmetoden gjelder for partier som er mindre enn eller tilsvarer 25 tonn.

Store partier (partier > 30 tonn) skal deles opp i delpartier, i prinsippet på 25 tonn, forutsatt at delpartiet fysisk kan utskilles. Ettersom vekten til et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av 25 tonn, kan vekten til delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %. Dette betyr at delpartiets vekt kan variere fra 15 til 30 tonn. Dersom partiet ikke fysisk kan utskilles eller deles opp i delpartier, skal prøven tas fra partiet.

Samleprøven skal veie minst 1 kg, med mindre det ikke lar seg gjøre, f.eks. ved prøvetaking av et salathode eller en enkeltpakning.

Det minste antall enkeltp prøver som skal tas fra partiet, er angitt i tabell 1.

Tabell 1

Minste antall enkeltp prøver som skal tas fra partiet

Partiets vekt (kg)	Minste antall enkeltp prøver som skal tas	Samleprøvens vekt (kg)
< 50	3	1
50–500	5	1
> 500	10	1

Dersom partiet består av enkeltpakninger, er antall pakninger som skal utgjøre en samleprøve, angitt i tabell 2.

Tabell 2

Antall pakninger (enkeltp prøver) som skal utgjøre samleprøven dersom partiet består av enkeltpakninger

Antall pakninger eller enheter i partiet	Antall pakninger eller enheter som skal tas	Samleprøvens vekt (kg)
1–25	1 pakning eller enhet	1
26–100	Ca. 5 %, minst 2 pakninger eller enheter	1
> 100	Ca. 5 %, høyst 10 pakninger eller enheter	1

Prøvetakingen skal foretas separat for hvert parti eller delparti som skal kontrolleres for samsvar. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut. Det sted i partiet der prøven tas, bør helst velges tilfeldig, men dersom dette ikke er fysisk mulig, skal prøven tas fra et tilfeldig valgt sted i de tilgjengelige delene av partiet.

B.3 Prøvetaking i detaljstledet

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene om prøvetaking fastsatt i B.2.

Dersom dette ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstledet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.¹

- 1 Dersom delen det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg. Ved prøvetaking av bearbejdede kornbaserte næringsmidler og næringsmidler for spedbarn og småbarn kan samleprøven veie mindre enn 0,5 kg.

B.4 Vurdering av om et parti eller delparti overholder grenseverdien

- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, samtidig som det tas hensyn til måleusikkerhet og korrigering for gjenfinning.
- Avslag dersom laboratorieprøven uten tvil overskrider grenseverdien, samtidig som det tas hensyn til måleusikkerhet og korrigering for gjenfinning (dvs. at analyseresultatet, korrigert for gjenfinning og minus usikkerhet i forbindelse med utvidet måling, brukes til å vurdere samsvar).

C. Tillaging av prøver

1. Ved prøvetaking av friske produkter skal tillaging av prøven om mulig finne sted innen 24 timer etter prøvetakingen. Dersom dette ikke er mulig, skal prøven oppbevares nedfrosset (i høyst seks uker).
2. Jord og ytre uspiselige og skadde blader skal fjernes fra hver enkelt enhet. Det er ikke tillatt å vaske prøvene da dette kan føre til at nitratinholdet reduseres.
3. Hele prøven skal homogeniseres (tilsetning av en kjent mengde vann er frivillig). Avhengig av størrelsen på blanderen/kvernen/hakkeren som brukes, kan en eller flere enheter kombineres for homogeniseringen. Det kan være lettere å utføre blandeprosessen dersom enhetene fryses og hakkes før homogeniseringen. Det må godtgjøres at homogeniseringsprosessen som brukes, resulterer i fullstendig homogenisering. Grundig homogenisering er av avgjørende betydning for optimal ekstraksjon og gjenfinning av nitrat. Prøvene skal behandles likt på denne måten uansett om de er tatt fra feltet eller detaljstledet.
4. Det skal tas en eller flere analyseprøver fra de kombinerte enhetene med henblikk på analyse.

D. Analysemetode, resultatrapportering og krav til laboratoriekontroll

D.1 Definisjoner

I dette vedlegg menes med:

- r = repeterbarhet den verdi som den absolutte forskjell mellom to enkeltstående prøvingsresultater oppnådd under repeterbarhetsforhold, dvs. samme prøve, samme person, samme apparatur, samme laboratorium og kort tidsintervall, med en bestemt sannsynlighet (normalt 95 %) kan forventes å ligge under; $R = 2,8 \times S_r$
- S_r = standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under repeterbarhetsforhold
- RSD_r = relativt standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under repeterbarhetsforhold
- $$[(s_r/\bar{X}) \times 100]$$
- R = reproducerbarhet den verdi som den absolutte forskjell mellom enkeltstående prøvingsresultater oppnådd under reproducerbarhetsforhold, dvs. av personer ved ulike laboratorier ved bruk av den standardiserte prøvingsmetoden med identisk materiale, med en bestemt sannsynlighet (normalt 95 %) kan forventes å ligge under; $R = 2,8 \times S_R$
- S_R = standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under reproducerbarhetsforhold
- RSD_R = relativt standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under reproducerbarhetsforhold
- $$[(s_R/\bar{X}) \times 100]$$

D.2 Generelle krav

Analysemetodene som benyttes ved kontroll av næringsmidler, skal være i samsvar med bestemmelsene i nr. 1 og 2 i vedlegg III til forordning (EF) nr. 882/2004.

D.3 Særlige krav

D.3.1 Ekstraksjonsmetode

Det må vies særlig oppmerksomhet til ekstraksjonsmetoden som benyttes. Flere ekstraksjonsmetoder har vist seg å sikre en effektiv ekstraksjon av nitrat, blant annet varmt vann eller metanol/vann (30/70). Ekstraksjon med kaldt vann kan bare benyttes dersom analyseprøven har vært nedfrosset før ekstraksjonen.

D.3.2 Ytelseskriterier

For analysemetoder som benyttes ved overvåking av nitratinnholdet, skal følgende spesifikke kriterier være oppfylt:

Kriterium	Konsentrasjonsområ- de	Anbefalt verdi	Høyeste tillatte verdi
Gjenfinning	< 500 mg/kg	60–120 %	
	< 500 mg/kg	90–110 %	
Presisjon RSD _R	Alle	Utrechnet etter Horwitz' ligning	2x verdien utregnet etter Horwitz' ligning

Presisjonen RSD_r kan beregnes som 0,66 ganger presisjonen RSD_R ved de relevante konsentrasjoner.

Merknader til ytelseskriteriene

- Konsentrasjonsområdene er ikke angitt, da presisjonsverdiene er beregnet ved de relevante konsentrasjoner.
- Presisjonsverdiene beregnes ut fra Horwitz' ligning, dvs.:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5 \log C)}$$
 der:
- RSD_R står for det relative standardavviket beregnet ut fra resultater som er oppnådd under reproduserbarhetsforhold $[(s/\bar{x}) \times 100]$
- C er konsentrasjonsforholdet (dvs. 1 = 100 g/100 g, 0,001 = 1000 mg/kg).

D.4 Vurdering av måleusikkerhet, gjenfinningsberegning og resultatrapportering¹

Analyseresultatet skal rapporteres korrigert eller ukorrigert for gjenfinning. Rapporteringsmåte og gjenfinningsprosent må oppgis. Analyseresultatet korrigert for gjenfinning skal brukes til å kontrollere samsvar.

Analyseresultatet skal rapporteres som $\times \pm - U$, der $\times$ er analyseresultatet og U er den utvidede måleusikkerheten.

U er den utvidede måleusikkerheten ved bruk av en dekningsfaktor på 2 som gir et konfidensintervall på ca. 95 %.

De nåværende tolkningsreglene for analyseresultatet med henblikk på godkjenning eller avslag av partiet skal gjelde for analyseresultater fra prøver som tas ved offentlig kontroll. Ved analyse for klageadgangs- eller referanseformål gjelder nasjonale regler.

¹ Nærmere opplysninger om framgangsmåter for beregning av måleusikkerhet og for vurdering av gjenfinning er tilgjengelig i rapporten «Report on the relationship between analytical results, measurement uncertainty, recovery factors and the provisions of EU food and feed legislation» – http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/report-sampling_analysis_2004_en.pdf.

D.5 Kvalitetsstandarder for laboratoriene

Laboratoriet må overholde bestemmelsene i artikkel 12 i forordning (EF) nr. 882/2004.

Forordning (EF) nr. 333/2007 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv, uorganisk tinn, 3-MCPD og benzo(a)pyren i næringsmidler

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 333/2007. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EU) nr. 836/2011. Alle endringer av grunnrettsakten er innarbeidet nedenfor.

► **B** Forordning (EF) nr. 333/2007 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv, uorganisk tinn, 3-MCPD og benzo(a)pyren i næringsmidler som endret ved

► **M1** Forordning (EU) nr. 836/2011 om prøvetaking og analyse av PAH

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 333/2007 av 28. mars 2007

om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv, uorganisk tinn, 3-MCPD og polycykliske aromatiske hydrokarboner i næringsmidler

◀ M1

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at førvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes,¹ særlig artikkel 11 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til rådsforordning (EØF) nr. 315/93 av 8. februar 1993 om fastsettelse av framgangsmåter i Fellesskapet i forbindelse med forurensende stoffer i næringsmidler² skal det fastsettes grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler for å verne folkehelsen.
- 2) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1881/2006 av 19. desember 2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler³ er det fastsatt grenseverdier for bly, kadmium, kvikksølv, uorganisk tinn, 3-MCPD og benzo(a)pyren i visse næringsmidler.
- 3) Ved forordning (EF) nr. 882/2004 er det fastsatt allmenne prinsipper for offentlig kontroll av næringsmidler. I visse tilfeller er det imidlertid nødvendig med mer spesifikke bestemmelser for å sikre at offentlige kontroller gjennomføres på en harmonisert måte i Fellesskapet.
- 4) De prøvetakings- og analysemetodene som skal brukes ved offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv, 3-MCPD, uorganisk tinn og benzo(a)pyren i visse næringsmidler, er fastsatt i henholdsvis kommisjonsdirektiv 2001/22/EF av 8. mars 2001 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv og 3-MCPD i næringsmidler,⁴ kommisjonsdirektiv 2004/16/EF av 12. februar 2004 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av tinn i konserverte næringsmidler⁵ og kommisjonsdirektiv 2005/10/EF av 4. februar 2005 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av benzo(a)pyren i næringsmidler.⁶
- 5) Mange av bestemmelsene om prøvetaking og analyse for offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv, uorganisk tinn, 3-MCPD og benzo(a)pyren i næringsmidler er ganske like. For å sikre klarhet i regelverket bør disse bestemmelsene slås sammen i én enkelt rettsakt.
- 6) Direktiv 2001/22/EF, 2004/16/EF og 2005/10/EF bør derfor oppheves og erstattes med en ny forordning.
- 7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1, rettet ved EUT L 191 av 28.5.2004, s. 1. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 1).

2 EFT L 37 av 13.2.1993, s. 1. Forordningen endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

3 EUT L 364 av 20.12.2006, s. 5.

4 EFT L 77 av 16.3.2001, s. 14. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/4/EF (EUT L 19 av 21.1.2005, s. 50).

5 EUT L 42 av 13.2.2004, s. 16.

6 EUT L 34 av 8.2.2005, s. 15.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

► M1

1. Prøvetaking og analyse for offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv, uorganisk tinn, 3-MCPD og polysykliske aromatiske hydrokarboner («PAH») oppført i del 3, 4 og 6 i vedlegget til forordning (EF) nr. 1881/2006, skal foretas i samsvar med vedlegget til denne forordning.

◄ M1

2. Nr. 1 får anvendelse med forbehold for bestemmelsene i forordning (EF) nr. 882/2004.

Artikkel 2

Direktiv 2001/22/EF, 2004/16/EF og 2005/10/EF oppheves.

Henvisninger til de opphevede direktivene skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. juni 2007.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 28. mars 2007.

For Kommisjonen
Markos KYPRIANOU
Medlem av Kommisjonen

*Vedlegg**Del A**Definisjoner*

I dette vedlegg menes med:	
«parti»	en identifiserbar mengde av et næringsmiddel levert under ett, der det ved offentlig kontroll er fastslått felles kjennetegn (f.eks. opprinnelse, art, emballasjetype, emballeringsbedrift, avsender eller merking). Når det gjelder fisk, skal også fiskenes størrelse være sammenlignbar,
«delparti»	del av et stort parti som er valgt ut med sikte på bruk av prøvetakingsmetoden. Hvert delparti skal være fysisk atskilt og identifiserbart,
«enkeltprøve»	en materialmengde som er tatt ut på ett enkelt sted i partiet eller delpartiet,
«samleprøve»	summen av alle enkeltprøvene som er tatt fra et parti eller delparti; samleprøver skal anses som representative for de partiene eller delpartiene de er tatt fra,
«laboratorieprøve»	prøve beregnet på laboratoriet.

*Del B**Prøvetakingsmetoder***B.1. ALMINNELIGE BESTEMMELSER****B.1.1. Personale**

Prøvetakingen skal utføres av en person som er utpekt for dette formål av medlemsstatene.

B.1.2. Materiale til prøvetaking

Prøvetakingen skal foretas separat for hvert parti eller delparti.

B.1.3. Forholdsregler

Under prøvetakingen skal det tas forholdsregler for å unngå forandringer som kan ha innvirkning på innholdet av forurensende stoffer, ha skadelig innvirkning på den analytiske bestemmelsen, eller forårsake at samleprøvene ikke er representative.

B.1.4. Enkeltprøver

Enkeltprøver bør så vidt mulig tas fra forskjellige steder i hele partiet eller delpartiet. Avvik fra denne framgangsmåten skal registreres i rapporten fastsatt i punkt B.1.8. i dette vedlegg.

B.1.5. Tillaging av samleprøven

Samleprøven oppnås ved å samle alle enkeltprøvene.

B.1.6. Prøver som tas for håndhevings-, klageadgangs- og referanseformål

Prøvene som tas for håndhevings-, klageadgangs- og referanseformål, skal tas fra den homogeniserte samleprøven, med mindre dette er i strid med medlemsstatens regler med hensyn til rettighetene til den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket.

B.1.7. Emballering og transport av prøver

Hver prøve skal plasseres i en ren beholder av inert materiale som gir tilstrekkelig beskyttelse mot forurensning, mot tap av analytter ved at de adsorberes til innsiden av beholderen, og mot skader under transport. Alle nødvendige forholdsregler skal tas for å unngå endringer av prøvens sammensetning som kan oppstå under transport eller lagring.

► M1

Ved prøvetaking for PAH-analyse skal plastbeholdere om mulig unngås, da de kan endre prøvens innhold av PAH. Inerte, PAH-frie glassbeholdere som gir tilstrekkelig beskyttelse av prøven mot lys, skal brukes når det er mulig. Der dette er praktisk umulig, skal direkte kontakt mellom prøven og plast unngås, f.eks. når det dreier seg om faste prøver, ved å pakke prøven inn i aluminiumsfolie før den plasseres i prøvetakingsbeholderen.

◄ M1**B.1.8. Forsegling og merking av prøver**

Hver prøve som er tatt til offentlig bruk, skal forsegles på prøvetakingsstedet og identifiseres i samsvar med gjeldende regler i medlemsstaten.

For hver prøvetaking skal det utarbeides en rapport, slik at hvert parti eller delparti entydig kan identifiseres (det skal vises til partiets nummer), med angivelse av dato og sted for prøvetakingen og ytterligere opplysninger som kan være til hjelp for den som foretar analysen.

► M1**B.2. PRØVETAKINGSPLANER****B.2.1. Inndeling av partier i delpartier**

Store partier skal deles opp i delpartier forutsatt at delpartiet fysisk kan utskilles. Tabell 1 får anvendelse på produkter som omsettes i bulkforsendelser (f.eks. korn). Tabell 2 får anvendelse på andre produkter. Ettersom vekten på et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %.

B.2.2. Antall enkeltprøver

Samleprøven skal veie minst 1 kg eller 1 liter, med mindre det ikke lar seg gjøre, f.eks. dersom prøven består av én pakning eller enhet.

Det minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet eller delpartiet, er angitt i tabell 3.

For flytende produkter i bulk skal partiet eller delpartiet blandes så grundig som mulig uten at det påvirker produktets kvalitet, enten manuelt eller mekanisk, rett før prøvetaking. I så fall antas det at forurensende stoffer er homogent fordelt i et gitt parti eller delparti. Det er derfor tilstrekkelig å ta tre enkeltprøver fra et parti eller delparti som skal utgjøre samleprøven.

Enkeltprøvene skal ha tilnærmet samme vekt/volum. Enkeltprøvenes vekt/volum skal være minst 100 gram eller 100 milliliter, noe som gir en samleprøve på minst ca. 1 kg eller 1 liter. Avvik fra denne metoden skal registreres i rapporten fastsatt i nr. B.1.8. i dette vedlegg.

Tabell 1

Inndeling av partier i delpartier for produkter som omsettes i bulksendinger

<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Vekt eller antall delpartier</i>
≥ 1 500	500 tonn
> 300 og < 1 500	3 delpartier
≥ 100 og ≤ 300	100 tonn
< 100	–

Tabell 2

Inndeling av partier i delpartier for andre produkter

<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Vekt eller antall delpartier</i>
≥ 15	15–30 tonn
< 15	–

Tabell 3

Minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet eller delpartiet

<i>Partiets/delpartiets volum eller vekt (i kilo eller liter)</i>	<i>Minste antall enkeltprøver som skal tas</i>
< 50	3
≥ 50 og ≤ 500	5
> 500	10

Dersom partiet eller delpartiet består av enkeltpakninger eller enkeltenheter, er antallet pakninger eller enheter som skal utgjøre en samleprøve, angitt i tabell 4.

Tabell 4

Antall pakninger eller enheter (enkeltprøver) som skal utgjøre samleprøven dersom partiet eller delpartiet består av enkeltpakninger eller enkeltenheter

<i>Antall pakninger eller enheter i partiet/delpartiet</i>	<i>Antall pakninger eller enheter som skal inngå i prøvetakingen</i>
≤ 25	minst én pakning eller enhet
26–100	ca. 5 %, minst 2 pakninger eller enheter
> 100	ca. 5 %, høyst ti pakninger eller enheter

Grenseverdiene for uorganisk tinn gjelder for innholdet i hver boks, men av praktiske årsaker er det nødvendig å bruke samleprøver. Dersom analyseresultatet for en samleprøve av bokser ligger rett under grenseverdien for uorganisk tinn, og det foreligger mistanke om at enkelte bokser overstiger grenseverdien, kan det være nødvendig å foreta flere analyser.

Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden fastsatt i denne delen uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser (f.eks. på grunn av emballasjeform og skader på partiet) eller dersom det er praktisk umulig å benytte ovennevnte prøvetakingsmetode, kan en annen prøvetakingsmetode benyttes forutsatt at den er tilstrekkelig representativ for partiet eller delpartiet det skal tas prøver fra, og at den dokumenteres i detalj.

B.2.3. Særlige bestemmelser om prøvetaking av stor fisk i store partier

Dersom partiet eller delpartiet som det skal tas prøver fra, inneholder store fisker (der hver fisk veier mer enn ca. 1 kg), og partiet eller delpartiet veier over 500 kg, skal enkeltprøven bestå av fiskens midtparti. Hver enkeltprøve skal veie minst 100 g.

B.3. PRØVETAKING I DETALJISTLEDDET

Prøvetaking av næringsmidler i detaljistleddet skal om mulig skje i samsvar med bestemmelsene om prøvetaking nevnt i nr. B.1 og B.2 i dette vedlegg.

Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden fastsatt i nr. B.2.2 uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser (f.eks. på grunn av emballasjeform og skader på partiet) eller dersom det er praktisk umulig å benytte ovennevnte prøvetakingsmetode, kan en annen prøvetakingsmetode benyttes forutsatt at den er tilstrekkelig representativ for partiet eller delpartiet det skal tas prøver fra, og at den dokumenteres i detalj.

◀ M1

Del C

Tillaging og analyse av prøver

C.1. *KVALITETSSIKRING AV LABORATORIENE*

Laboratoriene skal overholde bestemmelsene i artikkel 12 i forordning (EF) nr. 882/2004.

Laboratoriene skal delta i relevante ordninger for egnethetsprøving som er i samsvar med «International Harmonised Protocol for the Proficiency Testing of (Chemical) Analytical Laboratories»² utarbeidet i regi av IUPAC/ISO/AOAC.

Laboratoriene skal kunne vise at de har tatt i bruk framgangsmåter for intern kvalitetskontroll. Eksempler på slike er å finne i «ISO/AOAC/IUPAC Guidelines on Internal Quality Control in Analytical Chemistry Laboratories».³

Der det er mulig, skal analysens nøyaktighet vurderes ved å inkludere egnet sertifisert referansemateriale i analysen.

C.2. *TILLAGING AV PRØVER*

C.2.1. *Forholdsregler og generelle betraktninger*

Det grunnleggende kravet er å oppnå en representativ og ensartet laboratorieprøve uten å tilføre sekundær forurensning.

Alt prøvemateriale som laboratoriet mottar, skal brukes til tillaging av laboratorieprøver.

På grunnlag av det innholdet som er funnet i laboratorieprøvene, skal det fastslås om grenseverdiene fastsatt i forordning (EF) nr. 1881/2006, er overholdt.

C.2.2. *Særlige framgangsmåter for tillaging av prøver*

C.2.2.1. *Særlige framgangsmåter for bly, kadmium, kvikksølv og uorganisk tinn*

Den som foretar analysen, skal sikre at prøvene ikke forurenses under tillagingen. Dersom det er mulig, skal apparater og utstyr som kommer i kontakt med prøven, ikke inneholde de metallene som skal fastsettes, og skal være laget av inert materiale, f.eks. plast som polypropylen, polytetrafluoretylen (PTFE) osv. Disse skal rengjøres med syre for å redusere risikoen for forurensning i størst mulig grad. Rustfritt stål av høy kvalitet kan brukes til skjærende egger.

► M1

Det finnes mange tilfredsstillende framgangsmåter for tillaging av prøver som kan brukes til de produktene som skal vurderes. For de aspekter som ikke særlig omfattes av denne forordning, er CEN-standarden «Foodstuffs – Determination of trace elements – Performance criteria, general considerations and sample preparation»¹ tilfredsstillende, men andre kan være like godt egnet.

◀ M1

Når det gjelder uorganisk tinn, skal det sikres at alt materiale tas med i løsningen, siden det er kjent at tap lett kan forekomme, særlig på grunn av hydrolyse til uløselige hydratiserte Sn(IV)-oksider.

► M1

C.2.2.2. *Særlige framgangsmåter for polysykliske aromatiske hydrokarboner*

Den som foretar analysen, skal sikre at prøvene ikke forurenses under tillagingen. Beholdere skal skylles med aceton eller heksan med høy renhet før bruk for å redusere risikoen for forurensning i størst mulig grad. Apparater og utstyr som kommer i kontakt med prøven, skal om mulig være laget av inert materiale, f.eks. aluminium, glass eller polert rustfritt stål. Plast som polypropylen eller PTFE skal unngås da analytten kan absorberes til disse materialene.

◀ M1

C.2.3. *Behandling av prøven slik den mottas i laboratoriet*

Hele samleprøven finmales (når det er relevant) og blandes omhyggelig etter en metode som sikrer fullstendig homogenisering.

C.2.4. *Prøver som tas for håndhevings-, klageadgangs- og referanseformål*

Prøvene som tas for håndhevings-, klageadgangs- og referanseformål, skal tas fra det homogeniserte materialet, med mindre dette er i strid med medlemsstatens regler for prøvetaking med hensyn til rettighetene til den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket.

C.3. *ANALYSEMETODER*

C.3.1. *Definisjoner*

I denne forordning menes med:

«r» = repeterbarhet den verdien som innenfor en bestemt sannsynlighet (normalt 95 %) kan forventes å ligge under den absolutte differansen mellom individuelle prøvingsresultater

		oppnådd under repeterbarhetsvilkår (dvs. samme prøve, samme person, samme apparatur, samme laboratorium og kort tidsintervall), hvorav følger at $r = 2,8 \times s_r$.
«S _r »	=	standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under repeterbarhetsvilkår.
«RSD _r »	=	relativt standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under repeterbarhetsvilkår $[(s_r / \bar{X}) \times 100]$.
«R»	=	reproduserbarhet den verdien som innenfor en bestemt sannsynlighet (normalt 95 %) kan forventes å ligge under den absolutte differansen mellom prøvingsresultater oppnådd under reproduserbarhetsvilkår (dvs. av personer ved ulike laboratorier ved bruk av den standardiserte prøvingsmetoden med identisk materiale), hvorav følger at $R = 2,8 \times s_R$.
«S _R »	=	standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under reproduserbarhetsvilkår.
«RSD _R »	=	relativt standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under reproduserbarhetsvilkår $[(s_R / \bar{X}) \times 100]$.
«LOD»	=	påvisningsgrense det minste målte innhold som med rimelig statistisk sikkerhet gjør det mulig å påvise forekomst av analytt. Påvisningsgrensen er numerisk lik tre ganger standardavviket for gjennomsnittsverdien ved blindprøver ($n > 20$).
«LOQ»	=	grense for mengdebestemmelse det laveste innholdet av en analytt som kan måles med rimelig statistisk sikkerhet. Dersom både nøyaktighet og presisjon er konstant i et konsentrasjonsområde rundt påvisningsgrensen, er grensen for mengdebestemmelse numerisk lik seks eller ti ganger standardavviket for gjennomsnittsverdien i blindprøver ($n > 20$).
► M1 «HORRAT* _r »	=	målt RSD _r delt på RSD _r -verdien beregnet ved hjelp av Horwitz' endrede ligning** (se nr. C.3.3.1 «Merknader til ytelseskriteriene»), der det antas at $r = 0,66 R$.

* Horwitz W. and Albert, R., 2006, The Horwitz Ratio (HorRat): A useful Index of Method Performance with respect to Precision, Journal of AOAC International, Vol. 89, 1095–1109.

** M. Thompson, Analyst, 2000, p. 125 and 385–386.

◄ M1

► M1 «HORRAT** _R »	=	målt RSD _R delt på RSD _R -verdien beregnet ved hjelp av Horwitz' endrede ligning** (se nr. C.3.3.1 «Merknader til ytelseskriteriene»)
-------------------------------	---	---

* Horwitz W. and Albert, R., 2006, The Horwitz Ratio (HorRat): A useful Index of Method Performance with respect to Precision, Journal of AOAC International, Vol. 89, 1095–1109.

** M. Thompson, Analyst, 2000, p. 125 and 385–386.

◄ M1

► M1 «U»	=	kombinert standard måleusikkerhet som oppnås ved bruk av innsatsmengdenes individuelle standard måleusikkerheter i en målemetode.*
----------	---	--

* International vocabulary of metrology – Basic and general concepts and associated terms (VIM), JCGM 200:2008.

◄ M1

«U»	=	utvidet måleusikkerhet, ved hjelp av en dekningsfaktor på 2 som gir et konfidensnivå på ca. 95 % ($U = 2u$).
«Uf»	=	høyeste standard måleusikkerhet.

► M1

C.3.2

Alminnelige krav

Analysemetodene som benyttes ved kontroll av næringsmidler, skal være i samsvar med bestemmelsene i vedlegg III til forordning (EF) nr. 882/2004.

Analysemetodene for det samlede innholdet av tinn er egnet for offentlig kontroll av innholdet av uorganisk tinn.

Når det gjelder analyse av bly i vin, er det metodene og reglene fastsatt av OIV* som får anvendelse, i samsvar med artikkel 31 i rådsdirektiv (EF) nr. 479/2008.**

* Den internasjonale vinorganisasjon.

** Rådsforordning (EF) nr. 479/2008 av 29. april 2008 om den felles markedsordning for vin, om endring av forordning (EF) nr. 1493/1999, (EF) nr. 1782/2003, (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 3/2008 og om oppheving av forordning (EØF) nr. 2392/86 og (EF) nr. 1493/1999 (EUT L 148, 6.6.2008, s. 1).

◀ **M1**

C.3.3. Særlige krav

▶ **M1**

C.3.3.1. Ytelseskriterier

Dersom det ikke er fastsatt noen spesiell metode for bestemmelse av forurensende stoffer i næringsmidler på fellesskapsplan, kan laboratoriene selv velge hvilken validert analysemetode de vil bruke for de respektive matrisene, forutsatt at den valgte metoden oppfyller de spesifikke ytelseskriteriene angitt i tabell 5–7.

Det anbefales å bruke fullt validerte metoder (f.eks. metoder som er validerte ved felles undersøkelse for den respektive matrisen) hvis de er relevante og hvis slike foreligger. Andre egnede valideringsmetoder (f.eks. internt validerte metoder for den respektive matrisen) kan også brukes forutsatt at de oppfyller ytelseskriteriene fastsatt i tabell 5, 6 og 7.

Om mulig skal valideringen omfatte et sertifisert referansemateriale.

a) Ytelseskriterier for analysemetoder for bly, kadmium, kvikksølv og uorganisk tinn:

Tabell 5

Parameter	Kriterium
Anvendelsesområde	Næringsmidlene angitt i forordning (EF) nr. 1881/2006
Spesifisitet	Fri for matrise- eller spektralinterferens
Repeterbarhet (RSD _r)	HORRAT _r under 2
Reproduserbarhet (RSD _R)	HORRAT _R under 2
Gjenfinning	Bestemmelsene i nr. D.1.2 får anvendelse
	Uorganisk tinn
	Bly, kadmium, kvikksølv
	grenseverdi < 0,100 mg/kg
	grenseverdi ≥ 0,100 mg/kg
LOD	≤ 5 mg/kg
	≤ en femtedel av grenseverdien
LOQ	≤ 10 mg/kg
	≤ to femtedeler av grenseverdien
	≤ en femtedel av grenseverdien

b) Ytelseskriterier for analysemetoder for 3-MCPD:

Tabell 6

Parameter	Kriterium
Anvendelse	Næringsmidlene angitt i forordning (EF) nr. 1881/2006
Spesifisitet	Fri for matrise- eller spektralinterferens
Blindprøver	Under LOD
Repeterbarhet (RSD _r)	0,66 ganger RSD _R utregnet etter Horwitz' endrede ligning
Reproduserbarhet (RSD _R)	Utregnet etter Horwitz' endrede ligning
Gjenfinning	75–110 %
LOD	≤ 5 µg/kg (i tørrstoff)
LOQ	≤ 10 µg/kg (i tørrstoff)

c) Ytelseskriterier for analysemetoder for polysykliske aromatiske hydrokarboner:

De fire polysykliske aromatiske hydrokarbonene disse kriteriene gjelder for, er benzo(a)pyren, benz(a)antracen, benzo(b)fluoranten og krysén.

Tabell 7

Parameter	Kriterium
Anvendelse	Næringsmidlene angitt i forordning (EF) nr. 1881/2006
Spesifisitet	Fri for matrise- eller spektralinterferens, verifisering av positiv påvisning
Repeterbarhet (RSD _r)	HORRAT _r under 2
Reproduserbarhet (RSD _R)	HORRAT _R under 2
Gjenfinning	50–120 %

<i>Parameter</i>	<i>Kriterium</i>
LOD	$\leq 0,30 \mu\text{g/kg}$ for hver av de fire stoffene
LOQ	$\leq 0,90 \mu\text{g/kg}$ for hver av de fire stoffene

d) Merknader til ytelseskriteriene:

Horwitz' ligning* (i konsentrasjoner $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$) og Horwitz' endrede ligning** (i konsentrasjoner $C < 1,2 \times 10^{-7}$) er generelle presisjonsligninger som er uavhengig av analytt og matrise og som bare er avhengig av konsentrasjonen for de fleste rutineanalysemetoders vedkommende.

Horwitz' endrede ligning i konsentrasjoner $C < 1,2 \times 10^{-7}$:

der:

- RSD_R står for det relative standardavviket beregnet ut fra resultater som er oppnådd under reproduktibilitetsforhold $[(s_R /) \times 100]$.
- C er konsentrasjonsforholdet (dvs. $1 = 100 \text{ g/100 g}$, $0,001 = 1 \text{ 000 mg/kg}$). Horwitz' endrede ligning gjelder i konsentrasjoner $C < 1,2 \times 10^{-7}$.

Horwitz' ligning i konsentrasjoner $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$:

$$RSD_R = 2C^{(-0,15)}$$

der:

- RSD_R står for det relative standardavviket beregnet ut fra resultater som er oppnådd under reproduktibilitetsforhold $[(s_R /) \times 100]$.
- C er konsentrasjonsforholdet (dvs. $1 = 100 \text{ g/100 g}$, $0,001 = 1 \text{ 000 mg/kg}$). Horwitz' ligning gjelder i konsentrasjoner $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$.

* W. Horwitz, L.R. Kamps, K.W. Boyer, J.Assoc.Off.Analy.Chem.,1980, 63, 1344.

** M. Thompson, Analyst, 2000, p. 125 and 385–386.

◀ M1

▶ M1

C.3.3.2.

Metode for å bedømme egnethet

For internt validerte metoder kan det alternativt benyttes en metode for å bedømme egnethet* for å vurdere om de er egnet for offentlig kontroll. Metoder som er egnet for offentlig kontroll, må gi resultater med en kombinert standard måleusikkerhet (u) som er lavere enn høyeste standard måleusikkerhet beregnet ved hjelp av formelen nedenfor:

$$U_f = <208>(((LOD/2)^2) + ((\alpha C)^2))$$

der:

- U_f er høyeste standard måleusikkerhet ($\mu\text{g/kg}$),
- LOD er metodens påvisningsgrense ($\mu\text{g/kg}$). LOD må oppfylle ytelseskriteriene angitt i nr. C.3.3.1 for den relevante konsentrasjonen,
- C er den relevante konsentrasjonen ($\mu\text{g/kg}$),
- α er en tallfaktor som skal brukes, og som er avhengig av verdien av C . Verdiene som skal brukes, er angitt i tabell 8.

Tabell 8

Tallverdier som skal brukes for α som konstant i formelen angitt i dette nummer, avhengig av den relevante konsentrasjonen

$C (\mu\text{g/kg})$	α
≤ 50	0,2
51–500	0,18
501–1000	0,15
1001–10000	0,12
> 10000	0,1

Den som foretar analysen, skal ta hensyn til «Report on the relationship between analytical results, measurement uncertainty, recovery factors and the provisions in EU food and feed legislation».**

* M. Thompson and R. Wood, Accred. Qual. Assur., 2006, p. 10 and 471–478.

* http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/report-sampling_analysis_2004_en.pdf

◀ M1

2 «The international harmonized protocol for the proficiency testing of analytical chemistry laboratories» av M. Thompson, S.L.R. Ellison og R. Wood, Pure Appl. Chem., 2006, 78, 145–96.

3 Redigert av M. Thompson og R. Wood, Pure Appl. Chem., 1995, 67, 649–666.

4 Standard EN 13804:2002, «Foodstuffs – Determination of trace elements – Performance criteria, general considerations and sample preparation», CEN, Rue de Stassart 36, B-1050 Brussels.

Del D

Rapportering og tolking av resultatene

D.1 *RAPPORTERING*

D.1.1. *Presentasjon av resultater*

Resultatene skal presenteres i de samme enhetene og med samme antall signifikante sifre som grenseverdiene fastsatt i forordning (EF) nr. 1881/2006.

D.1.2. *Gjenfinningsberegning*

Dersom analysemetoden omfatter ekstraksjon, skal analyseresultatene korrigeres for gjenfinning. I så fall skal gjenfinningsprosenten rapporteres.

► M1

Dersom analysemetoden ikke omfatter ekstraksjon (f.eks. når det gjelder metaller), kan resultatet rapporteres ukorrigert for gjenfinning, dersom det godtgjøres, helst ved at det benyttes egnet sertifisert referansemateriale, at den sertifiserte konsentrasjonen, idet det tas hensyn til måleusikkerheten, er oppnådd (dvs. stor målenøyaktighet), og at metoden dermed ikke er misvisende. Dersom resultatet rapporteres ukorrigert for gjenfinning, skal dette opplyses.

◄ M1

D.1.3. *Måleusikkerhet*

Analyseresultatet skal rapporteres som $x \pm U$, der x er analyseresultatet og U er den utvidede måleusikkerheten, og ved bruk av en dekningsfaktor på 2, som gir et konfidensnivå på ca. 95 % ($U = 2u$).

► M1

Den som foretar analysen, skal ta hensyn til «Report on the relationship between analytical results, measurement uncertainty, recovery factors and the provisions in EU food and feed legislation».*

* http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/report-sampling_analysis_2004_en.pdf

◄ M1

D.2 *TOLKING AV RESULTATENE*

D.2.1. *Godkjenning av et parti eller delparti*

Partiet eller delpartiet godkjennes dersom analyseresultatet fra laboratorieprøven ikke overstiger den relevante grenseverdien fastsatt i forordning (EF) nr. 1881/2006, idet det tas hensyn til den utvidede måleusikkerheten og korrigeringen av resultatene for gjenfinning, dersom den analysemetoden som er brukt, omfatter ekstraksjon.

D.2.2. *Avvisning av et parti eller delparti*

Partiet eller delpartiet avvises dersom analyseresultatet fra laboratorieprøven uten rimelig tvil overstiger den relevante grenseverdien fastsatt i forordning (EF) nr. 1881/2006, idet det tas hensyn til den utvidede måleusikkerheten og korrigeringen av resultatene for gjenfinning, dersom den analysemetoden som er brukt, omfatter ekstraksjon.

D.2.3. *Anvendelse*

De eksisterende tolkingsreglene gjelder for de analyseresultatene som oppnås på prøven som er tatt for håndhevingsformål. Når det gjelder analyse for klageadgangs- eller referanseformål, gjelder nasjonale regler.

Forordning (EU) nr. 589/2014 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder til offentlig kontroll av innholdet av dioksiner, dioksinliknende PCB og ikke-dioksinliknende PCB i visse næringsmidler og om oppheving av forordning (EF) nr. 252/2012

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 289/2014.

For å lese forordning (EU) nr. 589/2014 se her:

3. juli Nr. 872 2015

Forskrift om endring i forskrift om toll og vareførsel (tollforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 3. juli 2015 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 4–20 annet ledd. Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 17. desember 2008 nr. 1502 om toll og vareførsel (tollforskriften) gjøres følgende endring:

§ 4–20–4 skal lyde:

§ 4–20–4. Internettfortolling

Vare til personlig bruk med verdi til og med 3000 kr kan fortolles ved å bruke tollmyndighetenes fortollingsløsning på internett. Dette gjelder ikke særavgiftspliktige varer og varer som er avhengige av tillatelser fra andre myndigheter.

II

Forskriften trer i kraft 6. juli 2015.

3. juli Nr. 873 2015

Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra Folkerepublikken Kina

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 3. juli 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12, § 16, § 17 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg XII nr. 54zzzc (beslutning EU 2015/1068). Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 31. august 2004 nr. 1229 om særskilte beskyttelsestiltak ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra Folkerepublikken Kina gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (vedtak 2002/994/EF som endret ved vedtak 2004/621/EF, vedtak 2005/573/EF, vedtak 2008/463/EF, vedtak 2008/639/EF, vedtak 2009/799/EF, beslutning 2012/482/EU og beslutning EU 2015/1068).

Vedlegget Del I skal lyde:

Del I. Liste over produkter av animalsk opprinnelse bestemt til konsum eller til dyrefôr som kan importeres til EØS uten sertifikatet som nevnt i § 3

- Fisk og fiskeprodukter, unntatt:
 - akvakulturprodukter,
 - rensede og/eller behandlede reker,
 - kreps av arten *Procambrus clarkii* fanget ved fiske i naturlig ferskvann.
- Gelatin,
- Kjæledyrfôr som er omfattet av forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum,
- Stoffer som skal benyttes som tilsetningsstoffer i næringsmidler som er omfattet av forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler,
- Stoffer som skal benyttes som eller benyttes i kosttilskudd som er omfattet av forskrift 20. mai 2004 nr. 755 om kosttilskudd,
- Kondroitin sulfat og glukosamin ansett som fôrmidler som er omfattet av forskrift 2. april 2011 nr. 360 om merking og omsetning av fôrvarer,
- L-Cystein og L-cystin ansett som fôrtilsetningsstoffer som er omfattet av forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer.

II

Endringene trer i kraft straks.

6. juli Nr. 874 2015

Forskrift om adgang til ved tariffavtale å fravike reglene om likebehandling ved utleie fra bemanningsforetak

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 6. juli 2015 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 14–12a tredje ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XVIII nr. 32k (direktiv 2008/104/EF). Kunngjort 10. juli 2015 kl. 15.10.

§ 1. Vilkår for fravik

Et bemanningsforetak, jf. arbeidsmiljøloven § 14–12, kan fravike reglene om likebehandling etter arbeidsmiljøloven § 14–12a første ledd, dersom bemanningsforetaket er bundet av tariffavtale inngått med fagforening med innstillingsrett etter arbeidstvistloven.

Adgangen til å fravike likebehandlingsreglene etter første ledd gjelder for arbeid innenfor tariffavtalens virkeområde. Likebehandlingsreglene kan fravikes også for arbeidstakere som ikke er bundet av tariffavtalen, forutsatt at disse på tilsvarende måte gis rettigheter etter avtalen.

Den generelle beskyttelsen av arbeidstakerne må i alle tilfelle respekteres.

§ 2. Ikrafttredelse og overgangsregel

Forskriften trer i kraft 15. juli 2015, likevel slik at den først får virkning ved inngåelse av en ny tariffavtale eller etter revisjon av en tariffavtale.

2. juli Nr. 875 2015**Forskrift om endring i forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 2. juli 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9–1, § 10–42, § 15–3, § 15–4 og § 16–1, jf. forskrift 4. desember 2007 nr. 1353 om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise § 3 nr. 3.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66zab (forordning (EF) nr. 474/2006 endret ved forordning (EF) nr. 910/2006, forordning (EF) nr. 1543/2006, forordning (EF) nr. 235/2007, forordning (EF) nr. 787/2007, forordning (EF) nr. 1043/2007, forordning (EF) nr. 1400/2007, forordning (EF) nr. 331/2008, forordning (EF) nr. 715/2008, forordning (EF) nr. 1131/2008, forordning (EF) nr. 298/2009, forordning (EF) nr. 619/2009, forordning (EF) nr. 1144/2009, forordning (EU) nr. 273/2010, forordning (EU) nr. 590/2010, forordning (EU) nr. 791/2010, forordning (EU) nr. 1071/2010, forordning (EU) nr. 390/2011, forordning (EU) nr. 1197/2011, forordning (EU) nr. 295/2012, forordning (EU) 1146/2012, forordning (EU) nr. 659/2013, forordning (EU) nr. 1264/2013, forordning (EU) nr. 368/2014, forordning (EU) nr. 1318/2014 og forordning (EU) 2015/1014). Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

I forskrift 4. desember 2007 nr. 1353 om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise gjøres følgende endring:

§ 1 tredje ledd nytt nr. 25 skal lyde:

25. gjennomføringsforordning (EU) 2015/1014 av 25. juni 2015,

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Til forskriftens vedheng tilføyes følgende forordning:

Forordning (EU) 2015/1014

For å lese forordning (EU) 2015/1014 se her:

Engelsk versjon.

2. juli Nr. 876 2015**Forskrift om endring i forskrift om tiltakspenger mv. (tiltakspengeforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 2. juli 2015 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 13. Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

I forskrift 4. november 2013 nr. 1286 om tiltakspenger mv. (tiltakspengeforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Formålet med tiltakspenger er å oppfordre til å delta på, og å sikre inntekt for deltakere i arbeidsmarkedstiltak.

Overskriften til § 2 skal lyde:

Hvem som kan få tiltakspenger

§ 2 tredje ledd oppheves.

§ 4 oppheves.

§ 5 første ledd skal lyde:

Enhver som mottar tiltakspenger, må som hovedregel melde seg til Arbeids- og velferdsetaten hver fjortende dag (meldeperioden). Melding skal gis ved bruk av meldekort eller på annen måte som Arbeids- og velferdsetaten bestemmer. Meldeplikten omfatter opplysninger som har betydning for retten til ytelse.

§ 6 første ledd skal lyde:

Tiltakspenger gis for alle dager som tiltaksdeltakeren faktisk deltar på tiltak (tiltaksdager).

§ 6 andre ledd skal lyde:

Ytelsen kan også utbetales på offentlige fridager og i jule- og påskeferie når disse faller på en dag som normalt ville ha vært en tiltaksdag.

§ 7 tredje ledd oppheves.

Nåværende § 7 fjerde og femte ledd blir tredje og fjerde ledd.

§ 9 første punktum skal lyde:

Tiltaksdeltakere som har opphold i institusjon, fengsel mv. med fri kost og losji under gjennomføringen av tiltaket, kan ikke samtidig motta tiltakspenger.

§ 10 skal lyde:

Fravær fra arbeidsmarkedstiltaket fører til reduksjon av tiltakspengene. Ytelsen faller bort for alle dager med fravær.

Dokumenterer tiltaksdeltakeren at fraværet skyldes at han eller hun var syk, gis det tiltakspenger med full sats de tre første sykedagene og med 75 prosent av satsen resten av arbeidsgiverperioden. Tilsvarende som ved egen sykdom, gis det tiltakspenger dersom det dokumenteres at fraværet skyldes at deltakerens barn eller barnepasserer til deltakerens barn var syk.

Dokumenterer tiltaksdeltakeren at fraværet skyldes et jobbintervju, en avtalt time i det offentlige hjelpeapparatet eller sterke velferdsgrunner, reduseres ikke ytelsen.

II

Ikrafttredelse mv.

Endringene trer i kraft 1. januar 2016.

3. juli Nr. 877 2015

Forskrift om endring i forskrift om plantevernmidler

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 3. juli 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 12 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV (forordning (EU) nr. 1136/2014, forordning (EU) nr. 1316/2014, forordning (EU) nr. 1330/2014, forordning (EU) nr. 1334/2014, forordning (EU) 2015/51, forordning (EU) 2015/52, forordning (EU) 2015/58, forordning (EU) 2015/232, forordning (EU) 2015/306, forordning (EU) 2015/307, forordning (EU) 2015/308, forordning (EU) 2015/404, forordning (EU) 2015/415 og forordning (EU) 2015/418). Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

I forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XX kap. I (direktiv 2009/128/EF) og vedlegg II kap. XV (forordning (EF) nr. 1107/2009 (som endret ved forordning (EU) nr. 518/2013), forordning (EU) nr. 540/2011 (som endret ved forordning (EU) 2015/418), forordning (EU) nr. 544/2011 (som endret ved forordning (EU) nr. 283/2013 og forordning (EU) nr. 1136/2014), forordning (EU) nr. 545/2011 (som endret ved forordning (EU) 284/2013), forordning (EU) nr. 546/2011, forordning (EU) nr. 547/2011, forordning (EU) nr. 942/2011, forordning (EU) nr. 943/2011, forordning (EU) nr. 1045/2011, forordning (EU) nr. 1078/2011, forordning (EU) nr. 1127/2011, forordning (EU) nr. 1372/2011, forordning (EU) nr. 1381/2011, forordning (EU) nr. 823/2012 (som endret ved forordning (EU) nr. 460/2014), forordning (EU) nr. 578/2012, forordning (EU) nr. 686/2012 (som endret ved forordning (EU) 2015/52), forordning (EU) nr. 844/2012, forordning (EU) nr. 108/2014, forordning (EU) nr. 116/2014, beslutning 2012/677/EU, beslutning 2012/480/EU, beslutning 2012/191/EU, beslutning 2012/363/EU, beslutning 2013/205/EU, beslutning 2013/38/EU, beslutning 2013/431/EU og beslutning 2014/289/EU).

§ 4 skal lyde:

§ 4. *Forordning (EU) nr. 540/2011 om liste over aktive stoffer*

EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV (forordning (EU) nr. 540/2011 som endret ved forordning (EU) nr. 541/2011, forordning (EU) nr. 542/2011, forordning (EU) nr. 702/2011, forordning (EU) nr. 703/2011, forordning (EU) nr. 704/2011, forordning (EU) nr. 705/2011, forordning (EU) nr. 706/2011, forordning (EU) nr. 736/2011, forordning (EU) nr. 740/2011, forordning (EU) nr. 786/2011, forordning (EU) nr. 787/2011, forordning (EU) nr. 788/2011, forordning (EU) nr. 797/2011, forordning (EU) nr. 798/2011, forordning (EU) nr. 800/2011, forordning (EU) nr. 806/2011, forordning (EU) nr. 807/2011, forordning (EU) nr. 810/2011, forordning (EU) nr. 820/2011, forordning (EU) nr. 974/2011, forordning (EU) nr. 993/2011, forordning (EU) nr. 1022/2011, forordning (EU) nr. 1100/2011, forordning (EU) nr. 1134/2011, forordning (EU) nr. 1143/2011, forordning (EU) nr. 87/2012, forordning (EU) nr. 127/2012, forordning (EU) nr. 287/2012, forordning (EU) nr. 359/2012, forordning (EU) nr. 369/2012, forordning (EU) nr. 571/2012, forordning (EU) nr. 582/2012, forordning (EU) nr. 589/2012, forordning (EU) nr. 595/2012,

forordning (EU) nr. 597/2012, forordning (EU) nr. 608/2012, forordning (EU) nr. 637/2012, forordning (EU) nr. 735/2012, forordning (EU) nr. 746/2012, forordning (EU) nr. 1037/2012, forordning (EU) nr. 1043/2012, forordning (EU) nr. 1197/2012, forordning (EU) nr. 1237/2012, forordning (EU) nr. 1238/2012, forordning (EU) nr. 17/2013, forordning (EU) nr. 22/2013, forordning (EU) nr. 175/2013, forordning (EU) nr. 187/2013, forordning (EU) nr. 188/2013, forordning (EU) nr. 190/2013, forordning (EU) nr. 200/2013, forordning (EU) nr. 201/2013, forordning (EU) nr. 350/2013, forordning (EU) nr. 355/2013, forordning (EU) nr. 356/2013, forordning (EU) nr. 365/2013, forordning (EU) nr. 366/2013, forordning (EU) nr. 367/2013, forordning (EU) nr. 368/2013, forordning (EU) nr. 369/2013, forordning (EU) nr. 373/2013, forordning (EU) nr. 375/2013, forordning (EU) nr. 378/2013, forordning (EU) nr. 485/2013, forordning (EU) nr. 532/2013, forordning (EU) nr. 533/2013, forordning (EU) nr. 546/2013, forordning (EU) nr. 568/2013, forordning (EU) nr. 570/2013, forordning (EU) nr. 762/2013, forordning (EU) nr. 767/2013, forordning (EU) nr. 781/2013, forordning (EU) nr. 790/2013, forordning (EU) nr. 798/2013, forordning (EU) nr. 802/2013, forordning (EU) nr. 826/2013, forordning (EU) nr. 827/2013, forordning (EU) nr. 828/2013, forordning (EU) nr. 829/2013, forordning (EU) nr. 832/2013, forordning (EU) nr. 833/2013, forordning (EU) nr. 1031/2013, forordning (EU) nr. 1089/2013, forordning (EU) nr. 1124/2013, forordning (EU) nr. 1136/2013, forordning (EU) nr. 1150/2013, forordning (EU) nr. 1165/2013, forordning (EU) nr. 1166/2013, forordning (EU) nr. 1175/2013, forordning (EU) nr. 1176/2013, forordning (EU) nr. 1177/2013, forordning (EU) nr. 1178/2013, forordning (EU) nr. 1187/2013, forordning (EU) nr. 1192/2013, forordning (EU) nr. 1195/2013, forordning (EU) nr. 1199/2013, forordning (EU) nr. 85/2014, forordning (EU) nr. 140/2014, forordning (EU) nr. 141/2014, forordning (EU) nr. 143/2014, forordning (EU) nr. 144/2014, forordning (EU) nr. 145/2014, forordning (EU) nr. 149/2014, forordning (EU) nr. 151/2014, forordning (EU) nr. 154/2014, forordning (EU) nr. 187/2014, forordning (EU) nr. 192/2014, forordning (EU) nr. 193/2014, forordning (EU) nr. 462/2014, forordning (EU) nr. 485/2014, forordning (EU) nr. 486/2014, forordning (EU) nr. 487/2014, forordning (EU) nr. 496/2014, forordning (EU) nr. 504/2014, forordning (EU) nr. 563/2014, forordning (EU) nr. 571/2014, forordning (EU) nr. 629/2014, forordning (EU) nr. 632/2014, forordning (EU) nr. 678/2014, forordning (EU) nr. 878/2014, forordning (EU) nr. 880/2014, forordning (EU) nr. 890/2014, forordning (EU) nr. 891/2014, forordning (EU) nr. 916/2014, forordning (EU) nr. 917/2014, forordning (EU) nr. 918/2014, forordning (EU) nr. 921/2014, forordning (EU) nr. 922/2014, forordning (EU) nr. 1316/2014, forordning (EU) nr. 1330/2014, forordning (EU) nr. 1334/2014, forordning (EU) 2015/51, forordning (EU) 2015/58, forordning (EU) 2015/232, forordning (EU) 2015/306, forordning (EU) 2015/307, forordning (EU) 2015/308, forordning (EU) 2015/404, forordning (EU) 2015/415 og forordning (EU) 2015/418 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1107/2009 vedrørende liste over godkjente aktive stoffer gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 6 bokstav a) skal lyde:

- a) (forordning (EU) nr. 544/2011 som endret ved forordning (EU) nr. 283/2013, som endret ved forordning (EU) nr. 1136/2014) om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1107/2009 vedrørende datakrav ved godkjenning av aktive stoffer,

§ 7 skal lyde:

§ 7. Oppgavefordeling mellom medlemsland

EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV (forordning (EU) nr. 686/2012 sist endret ved forordning (EU) 2015/52) om utpeking av medlemsstater som i forbindelse med framgangsmåten for fornyelse skal vurdere aktive stoffer med godkjenninger som utløper senest 31. desember 2018, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

6. juli Nr. 878 2015

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 1301/2014 av 18. november 2014 om de tekniske spesifikasjonene for samtrafikkevne som gjelder for delsystemet «energi» i den europeiske unions jernbanesystem (TSI-ENE) og forskrift om gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 1303/2014 av 18. november 2014 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkevne som gjelder sikkerhet i jernbanetunneler i Den europeiske unions jernbanesystem (TSI-sikkerhet i jernbanetunneler)

Hjemmel: Fastsett av Statens jernbanetilsyn 6. juli 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 16 første ledd og forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkevnen i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 sjette ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37ag, nr. 37dh og nr. 37dn (forordning (EU) nr. 1301/2014) og nr. 37db og nr. 37dba (forordning (EU) nr. 1303/2014). Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

I forskrift 19. juni 2015 nr. 720 om gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 1301/2014 av 18. november 2014 om de tekniske spesifikasjonene for samtrafikkveier som gjelder for delsystemet «energi» i den europeiske unions jernbanesystem (TSI-ENE) gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37ag, 37dh og 37dn (forordning 1301/2014/EU) om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkveier som gjelder for delsystemet «energi» i den europeiske unions jernbanesystem (TSI-ENE) gjelder som norsk forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

I forskrift 16. juni 2015 nr. 685 om gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 1303/2014 av 18. november 2014 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkveier som gjelder sikkerhet i jernbanetunneler i Den europeiske unions jernbanesystem (TSI-sikkerhet i jernbanetunneler) gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37db og 37dba (forordning 1303/2014/EU) om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkveier som gjelder sikkerhet i jernbanetunneler i den europeiske unions jernbanesystem (TSI-sikkerhet i jernbanetunneler) gjelder som norsk forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

III

Forskriften trer i kraft straks.

7. juli Nr. 879 2015

Forskrift om økologisk akvakulturproduksjon og merking av økologiske akvakulturprodukter

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og fiskeridepartementet 7. juli 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 10, § 21 og § 23 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å fremme økologiske prinsipper knyttet til fiskehelse, fiskevelferd, miljø og forbrukerhensyn. Videre er det et formål å legge til rette for at norske produkter får markedsadgang i utlandet. Dette gjøres ved å fastsette nasjonale produksjonskrav for økologiske akvakulturprodukter som medfører at det regelverket som gjelder etter denne og andre forskrifter tilsvarer det regelverket som gjelder i EU-land i henhold til rådsforordning (EF) nr. 834/2007 og kommisjonsforordning (EF) nr. 889/2008 som endret ved forordning (EF) nr. 710/2009, forordning (EU) nr. 505/2012, forordning (EU) nr. 1030/2013, forordning (EU) nr. 1364/2013 og forordning (EU) nr. 1358/2014.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften forstås med

- akvakulturanlegg med lukket resirkulering:* et anlegg der akvakultur foregår i et lukket miljø på land eller på et fartøy med vann som resirkuleres, og som er avhengig av permanent energitilførsel utenfra for å stabilisere miljøet for akvakulturdyrene
- akvakulturprodukter:* akvakulturdyr, tang og tare, næringsmidler bearbeidet av disse produktene og fôrprodukter til bruk i produksjonen av akvakulturdyr
- bearbeiding:* arbeid med konservering og/eller behandling av økologiske produkter, herunder slaktning og oppdeling for animalske produkter, samt emballering, merking og endringer i merkingen med hensyn til økologisk produksjonsmetode
- driftsansvarlig:* den eller de fysiske eller juridiske personene som har ansvar for at kravene i denne forskriften overholdes i den økologiske virksomheten vedkommende driver
- virksomhet:* alle produksjonsenheter som drives med felles ledelse for det formål å produsere økologiske akvakulturprodukter
- dyretetthet:* innenfor rammen av akvakultur, dyrenes levendevekt per kubikkmeter vann på ethvert tidspunkt i tilvekstfasen
- energi fra fornybare kilder:* fornybare ikke-fossile energikilder: vind, sol, geotermisk energi, bølge- og tidevannsenergi, vannkraft, gass fra fyllplasser, gass fra renseanlegg og biogasser
- klekkeri:* et sted for avl, klekking og oppdrett i de tidlige stadiene av akvakulturdyrs liv
- legemidler:* produkter som definert i legemiddelloven § 2

- j) *merking*: ord, betegnelser, opplysninger, varemerker eller -navn, bilder eller symboler som gjelder et produkt, og som er påført emballasje, dokumenter, skilt, etiketter, halsetiketter eller krager som følger eller som viser til et produkt
- k) *omleggingsperiode*: overgang fra ikke-økologisk til økologisk virksomhet i løpet av et gitt tidsrom der bestemmelsene om økologisk produksjon er blitt anvendt
- l) *polykultur*: innenfor rammen av akvakultur og produksjon av tang og tare, oppdrett eller dyrking av to eller flere arter, vanligvis fra ulike trofiske nivåer, i samme produksjonsenhet
- m) *produksjonsenhet*: alle aktiva som brukes i en produksjonssektor, som produksjonslokaler, fiskedammer, inneslutningssystemer for tang og tare eller akvakulturdyr, konsesjoner for kyst- eller havbunnsområder, lokaler for lagring av råvarer og andre innsatsvarer som er relevante for denne bestemte produksjonssektoren
- n) *produksjonssyklus*: innenfor rammen av akvakultur og produksjon av tang og tare, livsløpet til et akvakulturdyr eller en tang- eller tareplantes livssyklus fra første livsstadium til innhøsting
- o) *reklame*: enhver framstilling for allmennheten på annen måte enn gjennom en etikett der hensikten eller den sannsynlige virkningen er å påvirke og forme holdninger, overbevisninger og atferd for å direkte eller indirekte fremme salget av økologiske produkter
- p) *storkjøkkenvirksomhet*: bearbeiding av økologiske produkter på restauranter, sykehus, i kantiner og andre lignende næringsmiddelforetak på stedet for salg eller levering til sluttforbrukeren
- q) *settefiskanlegg*: et mellomliggende ledd i produksjonssystemet, mellom klekke- og tilvekststadiet. Yngel- og settefiskstadiet avsluttes i løpet av produksjonssyklusens første tredel med unntak av arter som gjennomgår smoltifisering
- r) *økologiske produkter*: produkter produsert i samsvar med kravene etter forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk produksjon av landbruksprodukter og næringsmidler eller i samsvar med kravene i denne forskriften.

§ 3. Virkeområde

Forskriften gjelder aktiviteter i enhver fase av produksjon, omsetning og distribusjon av akvakulturprodukter dersom det i reklame for eller i merking av produktene brukes eller skal brukes opplysninger som henviser til den økologiske produksjonsmetoden.

Forskriften gjelder ikke

- a) storkjøkkenvirksomhet
- b) aktiviteter knyttet til produkter som stammer fra fiske av viltlevende arter
- c) omsetning og distribusjon i Norge av produkter produsert i andre land.

Kapittel 2. Krav som gjelder all produksjon

§ 4. Bruk av opplysninger om økologisk produksjon i reklame og merking

Bare dersom et akvakulturprodukt er produsert i samsvar med kravene i denne forskriften kan det brukes opplysninger i reklame for eller merking av produktet som henviser til den økologiske produksjonsmetoden.

En driftsansvarlig som mener eller har mistanke om at et akvakulturprodukt ikke oppfyller kravene etter denne forskriften, skal straks sørge for at enhver bruk av opplysninger som nevnt i første ledd fjernes.

Opplysninger som nevnt i første ledd kan ikke brukes dersom

- a) produktet er produsert i strid med driftskrav i andre forskrifter eller i lov rettet mot virksomheter omfattet av denne forskriften
- b) det angis i reklame for eller merking av produktene at de inneholder, består av eller er fremstilt ved hjelp av genmodifiserte organismer.

§ 5. Godkjenning

Virksomheter som ønsker å drive aktiviteter omfattet av denne forskriften må søke kontroll- og tilsynsmyndigheten om godkjenning. Godkjenning skal gis til virksomheter som oppfyller forskriftens krav. Hver virksomhet med eget organisasjonsnummer i Enhetsregisteret skal godkjennes særskilt.

Virksomheter som selger produkter direkte til forbrukeren eller sluttbrukeren er unntatt fra kravet om godkjenning. Unntaket gjelder likevel ikke virksomheter som

- a) produserer eller bearbeider produktene
- b) lagrer produktene på andre steder enn salgsstedet
- c) setter bort aktivitetene nevnt i bokstav a og b til tredjemann.

Godkjenningsvedtaket gjelder for en periode som løper frem til kontroll- og tilsynsmyndighetens neste kontroll. Vedtaket fornyes etter kontrollen dersom kravene i forskriften fremdeles er oppfylt. Når det gjelder produksjon av muslinger, skal kontrollbesøk finne sted før og under produksjon av maksimal biomasse. Ved produksjon av andre akvakulturprodukter skal kontroller skje minst en gang årlig. Kontroll av virksomheter som bare driver handel med ferdigpakkede produkter kan likevel skje mindre hyppig enn en gang årlig.

Godkjenning eller regodkjenning skal likevel ikke gis dersom virksomheten er i strid med driftskrav i andre forskrifter eller i lov.

Godkjente virksomheter får utstedt et godkjenningsbevis i samsvar med vedlegg 7.

Vedtaket om godkjenning kan trekkes tilbake helt eller delvis ved vesentlige brudd på bestemmelsene i matloven eller denne forskriften.

§ 6. Søknad om godkjenning

Søknaden om godkjenning skal inneholde minst disse opplysningene:

- a) Virksomhetens navn, adresse og organisasjonsnummer
- b) angivelse av virksomhetens og produktenes art
- c) produksjonens beliggenhet
- d) dato da produsenten sluttet å bruke produkter hvis bruk ikke er i samsvar med reglene for økologisk produksjon på de berørte områder.

§ 7. Driftsbeskrivelse

Virksomheter som har søkt om godkjenning skal opprette en driftsbeskrivelse med følgende opplysninger:

- a) en fullstendig beskrivelse av anleggene på land og til sjøs
- b) eventuelt miljøvurderingen som er nevnt i § 11 tredje ledd
- c) eventuelt rapporten fra miljøovervåkingen som er nevnt i § 11 fjerde ledd
- d) når det gjelder bløtdyr, et sammendrag av det særskilte kapittel i planen for bærekraftig forvaltning som kreves i samsvar med § 36 andre ledd
- e) for viltvoksende tang og tare en fullstendig driftsbeskrivelse og et kart over innsamlingsområdene på kysten og til sjøs over områder på land der virksomhet etter innsamling finner sted.

For enheter som bearbeider akvakulturprodukter, skal den fullstendige beskrivelsen nevnt i første ledd bokstav a) angi de anlegg som benyttes til mottak, bearbeiding, emballering, merking og lagring av produktene. Videre skal beskrivelsen omfatte framgangsmåtene for transport av produktene.

For enheter som bearbeider fôr skal beskrivelsen som er nevnt i første ledd bokstav a) inneholde følgende opplysninger:

- a) hvilke anlegg som benyttes til mottak, tilberedning og lagring av produkter beregnet på bruk som fôrvarer, før og etter slike former for virksomhet
- b) hvilke anlegg som benyttes til lagring av andre produkter som brukes i tilberedningen av fôrvarer
- c) hvilke anlegg som benyttes til lagring av rengjørings- og desinfeksjonsmidler
- d) der det er nødvendig, en beskrivelse i samsvar med forskrift 2. april 2011 nr. 360 om merking og omsetning av fôrvarer § 2 jf. forordning (EF) nr. 767/2009 artikkel 15 bokstav a), av fôrblendingen som den driftsansvarlige akter å produsere, og opplysninger om hvilken art eller kategori fôrblendingen er beregnet på
- e) der det er nødvendig, betegnelsen på fôrmidlene den driftsansvarlige akter å tilberede.

Når det gjelder virksomhet som settes bort til tredjemann, skal den fullstendige beskrivelsen av enheten nevnt i første ledd bokstav a) omfatte:

- a) en liste over underleverandører med beskrivelse av deres virksomhet
- b) en skriftlig avtale fra underleverandørene om at deres virksomhet vil være godkjent etter § 5
- c) alle konkrete tiltak, herunder blant annet et egnet regnskapssystem, som skal treffes i enheten for å sikre at de produkter den driftsansvarlige bringer i omsetning, kan spores tilbake til leverandørene, selgerne, mottakerne og kjøperne, alt etter som.

Dersom virksomheten har flere produksjonseenheter i samme område, skal driftsbeskrivelsen også inneholde opplysninger om enheter som produserer ikke-økologiske produkter, og om lagringsplasser for innsatsvarer.

Driftsbeskrivelsen skal være oppdatert til enhver tid og skal være tilgjengelig for kontroll- og tilsynsmyndigheten.

§ 8. Melding om endringer i virksomheten

Den driftsansvarlige skal i god tid melde fra til kontroll- og tilsynsmyndigheten om enhver endring i opplysningene oppgitt i godkjenningssøknaden jf. § 6 og driftsbeskrivelsen jf. § 7.

§ 9. Regnskap

Lager- og finansregnskap skal oppbevares i enheten eller i lokalene slik at den driftsansvarlige kan identifisere og kontroll- og tilsynsmyndigheten kontrollere:

- a) leverandøren og, dersom de ikke er identiske, selgeren av produktene
- b) arten og mengden av økologiske produkter som er blitt levert til enheten, og eventuelt av alle innkjøpte materialer og bruken av disse, samt eventuelt sammensetningen av fôrblendingene
- c) arten og mengden av alle økologiske produkter som er lagret i lokalene
- d) arten, mengden, mottakerne og, dersom de ikke er identiske, kjøperne av ethvert produkt som har forlatt enheten eller første mottakers lokaler eller lagringsanlegg
- e) for driftsansvarlige som ikke lagrer eller fysisk håndterer slike økologiske produkter, arten og mengden av økologiske produkter som er kjøpt og solgt, og leverandørene, og dersom de ikke er identiske, selgerne eller eksportørene og kjøperne, og dersom de ikke er identiske, mottakerne.

Regnskapet skal også omfatte resultatene av kontrollen ved mottak av produkter og alle andre opplysninger som kontroll- og tilsynsmyndigheten trenger for å kunne føre effektiv kontroll. Opplysningene i regnskapet skal dokumenteres med relevante regnskapsbilag. Regnskapet skal vise balansen mellom innsatsfaktorer og produksjon.

Dersom virksomheten har flere produksjonseenheter i samme område, skal regnskapet også inneholde opplysninger som nevnt i første og andre ledd om enheter som produserer ikke-økologiske produkter, og lagringsplasser for innsatsvarer.

§ 10. Omlegging til økologisk produksjon

Følgende regler skal få anvendelse på en virksomhet som har startet med økologisk produksjon:

- a) omleggingsperioden skal tidligst starte når kontroll- og tilsynsmyndigheten har mottatt virksomhetens godkjenningssøknad etter § 5
- b) under omleggingen gjelder alle bestemmelsene i denne forskriften
- c) det gjelder særskilte omleggingsperioder for tang og tare og akvakulturdyr, jf. § 13 og § 19
- d) i en virksomhet eller et anlegg som delvis driver økologisk produksjon og delvis er under omlegging til økologisk produksjon, skal den driftsansvarlige holde de økologisk produserte produktene atskilt fra dem som er under omlegging, og holde akvakulturdyrene atskilt eller slik at de lett kan atskilles, og føre egnede fortegnelser som dokumenterer skillet
- e) det er ikke tillatt å omsette akvakulturprodukter som er produsert under omleggingsperioden nevnt i bokstav c, som økologiske.

§ 11. Vannets egnethet og plan for bærekraftig forvaltning

Virksomheten skal foregå på steder som ikke er forurenset av produkter eller stoffer som ikke er godkjent for økologisk produksjon, eller av forurensende stoffer som kan skade produktenes økologiske egenskaper.

Økologiske og ikke-økologiske produksjonsenheter skal være tilstrekkelig atskilt. Slike tiltak for atskillelse skal være basert på den økologiske produksjonsenhetens naturlige omgivelser, separate vanddistribusjonssystemer, avstander, tidevannsstrømmer samt oppstrøms og nedstrøms plassering i forhold til andre produksjonsenheter.

Det er krav om en miljøvurdering som står i forhold til produksjonsenhetens størrelse for all ny virksomhet som søker om tillatelse til å produsere økologisk og som produserer mer enn 20 tonn akvakulturprodukter per år, for å klarlegge produksjonsenhetens og det umiddelbare nærmiljøets tilstand og de sannsynlige virkninger av virksomheten. Den driftsansvarlige skal oversende miljøvurderingen til tilsynsmyndigheten. Innholdet i miljøvurderingen skal være basert på forskrift 19. desember 2014 nr. 1758 om konsekvensvurderinger etter sektorlover vedlegg IV. Dersom enheten allerede har vært gjenstand for en tilsvarende vurdering, skal det være lov å bruke den for dette formål.

Bestemmelser om miljøovervåking og tiltak ved uakseptabel miljøtilstand følger av akvakulturdriftsforskriften § 35 og § 36. Rapporten om miljøovervåkingen utarbeidet i samsvar med akvakulturdriftsforskriften § 35 fjerde ledd skal være tilgjengelig for kontroll- og tilsynsmyndigheten.

Virksomheten skal kunne framlegge en plan for kontroll og reparasjon av teknisk utstyr.

Driftsansvarlige som driver virksomhet innen akvakultur og tang og tare skal helst bruke fornybare energikilder og resirkulere materialer og skal, som et ledd i planen for bærekraftig forvaltning, utarbeide en avfallsbegrensningsplan som skal iverksettes når produksjonen begynner. Der det er mulig, skal bruken av restvarme være begrenset til energi fra fornybare kilder. Når det gjelder innhøsting av tang og tare, skal det foretas en engangsvurdering av biomassen før virksomheten begynner.

Kapittel 3. Særlige krav til produksjon av tang og tare**§ 12. Virkeområde**

Dette kapitlet fastsetter særlige produksjonskrav for innsamling og dyrking av tang og tare. Det får tilsvarende anvendelse for produksjon av alle flercellede marine alger eller fytoplankton og mikroalger for videre bruk som fôr til akvakulturdyr.

§ 13. Omleggingsperioden for tang og tare

Omleggingsperioden for et innhøstingsfelt for tang og tare skal være seks måneder.

Omleggingsperioden for en enhet som dyrker tang og tare, skal være seks måneder eller en hel produksjonssyklus dersom denne er lengre enn seks måneder.

§ 14. Bærekraftig innhøsting av viltvoksende tang og tare

Dokumentasjon skal oppbevares i enheten eller lokalene slik at den driftsansvarlige kan identifisere og tilsynsmyndigheten kan kontrollere at produsentene utelukkende har levert viltvoksende tang og tare produsert i samsvar med denne forskriften.

Innhøsting av ville tangplanter og deler av disse som vokser naturlig i havet anses for å være en økologisk produksjonsmetode forutsatt at vokstedene er karakterisert ved høy økologisk kvalitet, som definert i forskrift 15. desember 2006 nr. 1446 om rammer for vannforvaltningen. Det må ikke innsamles ville spiselige tangplanter som ikke oppfyller kriteriene for klasse A- og B- områder som definert i animaliekontrollforskriften.

Innhøstingen skal foregå på en slik måte at den mengde som høstes, ikke har noen vesentlig innvirkning på vannmiljøet. Tiltak skal treffes for å sikre at tang- og tareplantene kan fornye seg ved at det anvendes egne innhøstingsmetoder og tas hensyn til minstepørrelser, alder, reproduksjonssykluser og størrelsen på gjenværende tang- og tareplanter.

Dersom tang- og tareplantene høstes fra et delt eller felles innhøstingsområde, skal det kunne dokumenteres at den samlede høsten er i samsvar med forskriften.

Når det gjelder kravene til registrering av opplysninger om anslag over avlingsvolumer per sesong og kilder til mulig forurensning av innhøstingsfelt, jf. § 17 andre ledd bokstav b) og c), skal dokumentasjonen vise at forvaltningen er bærekraftig, og at innhøstingsområdene ikke lider skade på lang sikt.

§ 15. Dyrking av tang og tare

Ved dyrking av tang og tare til havs skal det bare brukes næringsstoffer som forekommer naturlig i miljøet eller som stammer fra økologisk produksjon av akvakulturdyr, helst i nærheten som del av et polykultursystem.

Dyrkingstettheten eller driftsintensiteten skal registreres, og vannmiljøets integritet skal opprettholdes ved å sikre at den største mengde tang og tare som kan produseres uten negative følger for miljøet, ikke overskrides.

Liner og annet utstyr til dyrking av tang og tare skal i den grad det er mulig, gjenbrukes eller gjenvinnes.

§ 16. Grohemmende tiltak og rengjøring av utstyr og anlegg

Påvekstorganismer skal bare fjernes med fysiske metoder eller for hånd og i den grad det er mulig, settes ut i sjøen igjen i en viss avstand fra virksomheten.

Rengjøring av produksjonsutstyr og produksjonsanlegg skal bare skje ved fysiske eller mekanisk tiltak. Dersom dette ikke er tilfredsstillende, kan bare stoffene oppført i vedlegg 1 brukes.

§ 17. Produksjonsjournal for tang og tare

Den driftsansvarlige skal registrere opplysninger om tang- og tareproduksjonen i en journal som til enhver tid skal være tilgjengelig i virksomhetens lokaler for kontroll- og tilsynsmyndigheten. Journalen skal inneholde minst opplysninger om arter, dato for innhøsting samt mengde som er innhøstet.

Ved innsamling av viltvoksende tang og tare skal journalen også inneholde:

- historikk over innhøstingsvirksomhet for hver enkelt art i navngitte felt
- anslag over avlingsvolumer per sesong
- kilder til mulig forurensning av innhøstingsfelt
- bærekraftig årlig avkastning for hvert felt.

Kapittel 4. Særlige krav til produksjon av akvakulturdyr**§ 18. Virkeområde**

Dette kapitlet fastsetter særlige produksjonskrav for arter av fisk, krepsdyr, pigghuder og bløtdyr som omfattes av vedlegg 2.

Det får tilsvarende anvendelse på dyreplankton, mikrokrepsdyr, hjuldyr, ormer og andre vanndyr som brukes som fôr.

§ 19. Omleggingsperiode

Følgende omleggingsperioder for akvakulturproduksjonseenheter skal gjelde for følgende typer akvakulturanlegg, akvakulturdyrene medregnet:

- for anlegg som ikke kan tømmes, rengjøres og desinfiseres, en omleggingsperiode på 24 måneder
- for anlegg som er tømt eller brakklagt, en omleggingsperiode på tolv måneder
- for anlegg som er tømt, rengjort og desinfisert, en omleggingsperiode på seks måneder
- for anlegg i åpen sjø, herunder anlegg for dyrking av muslinger, en omleggingsperiode på tre måneder.

Mattilsynet kan beslutte å godkjenne som en del av omleggingsperioden eventuelle tidligere perioder hvor det kan dokumenteres at det aktuelle anlegget ikke er blitt behandlet eller eksponert for produkter som ikke er godkjent for økologisk produksjon.

§ 20. Det akvatiske miljøets egnethet og planer for bærekraftig forvaltning

Det følger av akvakulturdriftsforskriften § 30 at ved vesentlig fare for skade eller unødige påkjenninger fra predatorer, alger eller maneter skal det iverksettes tiltak som sikrer et forsvarlig fiskehold. De beskyttelsestiltak og forebyggende tiltak som er truffet mot rovdyr skal registres i planen for bærekraftig forvaltning.

Driftsansvarlige som har anlegg i nærheten av hverandre, skal samordne utarbeidelsen av sine forvaltningsplaner, og dette skal kunne dokumenteres.

Dersom produksjonen av akvakulturdyr skjer i fiskedammer, tanker eller vannrenner, skal oppdrettsanleggene være utstyrt med enten naturlige filterbunner, bunnfellingsbassenger, biologiske eller mekaniske filtre for oppsamling av overskudd av næringsstoffer, eller benytte tang og tare eller dyr, muslinger og alger, som bidrar til å forbedre kvaliteten på avløpsvannet. Avløpsvannet skal overvåkes med regelmessige mellomrom der det er aktuelt.

§ 21. Samtidig produksjon av økologiske og ikke-økologiske akvakulturdyr

Klekkerier og settefiskanlegg kan opprette både økologiske og ikke-økologiske fiskeyngel i samme virksomhet forutsatt at det finnes et tydelig fysisk skille mellom enhetene og et separat vandtdistribusjonssystem.

Det kan drives enheter for økologisk og ikke-økologisk produksjon av akvakulturdyr i samme virksomhet for tilvekstproduksjon forutsatt at kravene etter § 11 andre ledd overholdes. Videre må dyrene i de ulike enhetene være i ulike produksjonsfaser og håndteringsperioder.

Den driftsansvarlige skal oppbevare dokumentasjon som viser at bestemmelsene i paragrafen her er overholdt.

§ 22. Økologiske akvakulturdyrs opprinnelse

Det følger av akvakulturdriftsforskriften § 5 at det er forbudt å bruke arter som ikke fremkommer naturlig i området. Oppdrettet skal ta sikte på å frambringe stammer som er bedre tilpasset oppdrettsvilkårene, og som har god helse og utnytter fôrressursene godt. Dokumentasjon for dyrenes opprinnelse og behandling skal stilles til rådighet for tilsynsmyndigheten.

Det skal velges arter som kan oppdrettes uten å forårsake vesentlig skade på ville bestander.

Kunstig fremstilt polyploide, kunstig hybridisering, kloning og produksjon av enkjønnede stammer, med unntak av sortering for hånd, skal ikke brukes.

§ 23. Ikke-økologiske akvakulturdyrs opprinnelse og håndtering av disse

Dersom det ikke er mulig å skaffe økologiske akvakulturdyr, kan det for avlsformål eller for å forbedre genmaterialet innføres viltfangede eller ikke-økologiske akvakulturdyr til en virksomhet. Slike akvakulturdyr skal holdes under økologisk forvaltning i minst tre måneder før de kan brukes til avl.

Med sikte på videre oppdrett og når det ikke er mulig å skaffe økologisk yngel av akvakulturdyr, kan ikke-økologisk yngel innføres på virksomheten. I så fall skal minst de siste to tredelene av produksjonssyklusen forvaltes økologisk.

Andelen ikke-økologisk yngel av akvakulturdyr som kan innføres på virksomheten, skal være høyst, 50 % per 31. desember 2014 og 0 % per 31. desember 2015.

Innsamling av villlevende yngel med sikte på videre oppdrett er særlig begrenset til larver og yngel av fisk eller krepsdyr som naturlig strømmer til når dammer, inneslutningssystemer og innhengninger fylles.

§ 24. Oppdrett av akvakulturdyr

Oppdrettsmiljøet for akvakulturdyr skal være slik utformet at akvakulturdyrene i samsvar med deres særlige behov:

- a) har tilstrekkelig plass til å få oppfylt sitt velferdsbehov
- b) holdes i vann av god kvalitet med et tilstrekkelig oksygeninnhold, og
- c) holdes under temperatur- og lysforhold som er i samsvar med artens behov og som tar hensyn til geografisk beliggenhet
- d) når det gjelder ferskvannsfisk, har tilgang til bunnforhold som er mest mulig lik naturlige forhold
- e) når det gjelder karper, har tilgang til en naturlig jordbunn.

Dyretettheten og oppdrettspraksis er fastsatt i vedlegg 2 etter arter eller artsgrupper. Ved vurdering av dyretetthetens og oppdrettspraksisens innvirkning på oppdrettsfiskens velferd skal fiskens tilstand, som finneskader, andre skader, vektøkning, atferd og generell helsetilstand, og vannkvaliteten overvåkes.

Akvatiske inneslutningssystemer skal utformes og konstrueres slik at de gir en strømningshastighet og fysiokjemiske parametere som fremmer dyrenes helse og velferd og tilfredsstiller deres atferdsmessige behov.

Akvakulturdriftsforskriften § 37 til § 39 gir bestemmelser om plikt til å forebygge og begrense rømming, meldeplikt ved rømming og plikt til å foreta gjenfangst etter rømt fisk.

§ 25. Akvatiske inneslutningssystemer

Akvakulturanlegg med lukket resirkulering til produksjon av akvakulturdyr er forbudt med mindre det er snakk om klekkerier og settefiskanlegg eller produksjon av arter som brukes som økologiske fôrorganismer.

Oppdrettsanlegg på land skal oppfylle følgende vilkår:

- a) i systemer med gjennomstrømning skal det være mulig å overvåke og kontrollere strømningshastigheten og vannkvaliteten i både innstrømmende og utstrømmende vann
- b) minst fem prosent av omkretsen rundt anlegget, grensen mellom land og vann, skal bestå av naturlig vegetasjon.

Inneslutningssystemer til havs skal:

- a) plasseres et sted der vanngjennomstrømning, dybde og utskiftning av vannmassen er tilstrekkelig til at havbunnen og den omgivende vannmassen påvirkes minst mulig
- b) ha hensiktsmessig utforming, konstruksjon og vedlikehold med hensyn til eksponering for driftsmiljøet.

Kunstig oppvarming eller nedkjøling av vann skal bare være tillatt i klekkerier og settefiskanlegg. Naturlig grunnvann fra borehull kan brukes til å varme opp eller kjøle ned vann på alle produksjonsstadier.

§ 26. Håndtering av akvakulturdyr

Akvakulturdyrene skal håndteres minst mulig og så skånsomt som mulig, og hensiktsmessig utstyr og rutiner skal brukes for å hindre stress og fysisk skade som følge av håndteringen. Gytebestander skal håndteres slik at fysisk skade og stress reduseres til et minimum, og om nødvendig bedøves. Sortering skal begrenses til et minimum eller foretas etter behov for å sikre fiskens velferd.

Følgende begrensninger skal gjelde for bruken av kunstig belysning:

- a) for å forlenge det naturlige dagslys kan det av hensyn til de oppdrettede dyrs etologiske behov og helsetilstand samt de geografiske forhold ikke brukes kunstig lys i mer enn 16 timer per dag, bortsett fra for reproduksjonsformål
- b) plutselige forandringer i lysintensitet skal unngås ved overgangen fra lys til mørke gjennom bruk av en lysdemper eller bakgrunnsbelysning.

Lufting av vann er tillatt for å sikre dyrenes velferd og helse, forutsatt at det anvendes mekaniske luftere som fortrinnsvis drives av fornybare energikilder. Slik lufting skal registreres i akvakulturjournalen.

Dersom det er nødvendig av hensyn til dyrenes helse eller i kritiske produksjonsperioder og under transport, er det tillatt å bruke oksygen i følgende tilfeller:

- a) i unntakstilfeller ved temperaturøkning eller ved fall i det atmosfæriske trykk eller utilsiktet forurensning
- b) ved sporadiske framgangsmåter for håndtering som prøvetaking og sortering
- c) for å sikre at den oppdrettede bestanden overlever.

Bestemmelser om avliving av fisk følger av akvakulturdriftsforskriften § 34 og forskrift 30. oktober 2006 nr. 1250 om slakterier og tilvirkingsanlegg for fisk § 14.

Det skal oppbevares dokumentasjon for aktiviteter etter fjerde ledd.

§ 27. Forbud mot bruk av hormoner, visse stoffer og genmodifiserte organismer

Bruk av hormoner, hormonderivater, vekstfremmende stoffer og syntetiske aminosyrer er forbudt.

Genmodifiserte organismer og produkter framstilt av eller med genmodifiserte organismer skal ikke brukes i økologisk produksjon, med unntak av veterinærpreparater.

§ 28. Produkter og stoffer tillatt i økologisk akvakulturproduksjon

Fôrmidler av animalsk og mineralsk opprinnelse kan brukes i økologisk akvakultur bare dersom de er oppført i vedlegg 3.

Tilsetningsstoffer i fôrvarer, visse produkter som brukes i fôrvarer og tekniske hjelpestoffer kan brukes dersom de er oppført i vedlegg 4 og overholder begrensningene fastsatt der.

§ 29. Generelle regler for fôr til fisk, krepsdyr og pigghuder

Ved utarbeiding av fôrplaner skal følgende prioriteres:

- a) dyrenes helse
- b) høy produktkvalitet, også når det gjelder ernæringsmessig sammensetning, som skal sikre at sluttproduktet for konsum er av høy kvalitet
- c) liten innvirkning på miljøet.

§ 30. Særlig regler for fôr til kjøttetende akvakulturdyr

For fôr til kjøttetende akvakulturdyr skal følgende prioriteres:

- a) økologiske fôrprodukter fra akvakulturproduksjon
- b) fiskemel og fiskeolje fra slakteavfall fra økologisk akvakultur
- c) fiskemel og fiskeolje og ingredienser fra fisk fra avskjær fra fisk som allerede er fanget for konsum i bærekraftige fiskerier
- d) økologiske fôrmidler av vegetabilsk eller animalsk opprinnelse
- e) fôrprodukter, som stammer fra hel fisk fra bærekraftig fiskeri, som er sertifisert i henhold til ordninger som anerkjennes av Mattilsynet.

Dagsrasjonen kan bestå av høyst 60 % økologiske planteprodukter.

Astaksantin framstilt hovedsakelig fra økologiske kilder, f.eks. skall fra økologiske krepsdyr, kan anvendes i fôrrasjonen til laks og ørret innenfor grensene av deres fysiologiske behov. Dersom økologiske kilder ikke er tilgjengelige, kan naturlige kilder av astaksantin, for eksempel phaffia-gjær, brukes.

Histidin, som fremkommer ved fermentering, kan anvendes i fôrrasjoner til laksefisk når de oppførte fôrprodukter i første ledd ikke inneholder tilstrekkelige mengder histidin til å oppfylle fiskens ernæringsmessige behov og forebygger katarakt.

§ 31. Særlig regler for fôr til visse akvakulturdyr

Akvakulturdyrene nevnt i vedlegg 2 avsnitt 1.4 skal fôres med fôr som finnes naturlig i dammer og sjøer.

Dersom naturlige fôrressurser ikke finnes i tilstrekkelige mengder som nevnt i første ledd kan økologisk fôr av vegetabilsk opprinnelse, som helst skal være dyrket på oppdrettsanlegget, eller tang og tare brukes. Driftsansvarlige skal oppbevare dokumentasjon som underbygger behovet for å bruke tilleggsfôr.

§ 32. Særlige regler for fôr til økologisk yngel

Ved larveoppdrett av økologisk yngel kan konvensjonell fytoplankton og dyreplankton anvendes som fôr.

§ 33. Vekstområde for bløtdyr

Oppdrett av muslinger kan skje i samme vannområde der det også produseres økologisk beinfisk og tang og tare i et polykultursystem som skal dokumenteres i planen for bærekraftig forvaltning. Muslinger kan også produseres sammen med snegler, f.eks. store strandsnegler, i polykultur.

Økologisk produksjon av muslinger skal foregå innenfor områder som er avgrenset med stolper, bøyer eller andre tydelige markører og skal, avhengig av hva som er hensiktsmessig, foregå i notposer, bur eller andre kunstige strukturer.

Økologiske skalldyranslegg skal redusere risikoen for skade på verneverdige arter til et minimum. Dersom det brukes beskyttelsesnett mot rovdyr, skal disse være utformet slik at de ikke er til skade for dykkende fugler.

§ 34. Anskaffelse av yngel til bløtdyrproduksjon

Dersom det ikke skjer vesentlige skade på miljøet og det er tillatt i henhold til lokal lovgivning, kan det anvendes vill yngel fra utenfor produksjonsenhetsens grenser forutsatt at muslingene kommer fra:

- a) overtallige banker eller banker som har små muligheter til å overleve vinteren, eller
- b) yngel som har festet seg naturlig på samlere.

Det skal registreres hvordan, hvor og når viltlevende yngel ble innsamlet for å muliggjøre sporing til innsamlingsområdet.

Yngel fra ikke-økologiske klekkerier for muslinger kan likevel innføres på økologiske produksjonsenheter inntil følgende høyeste prosentandeler: 50 % per 31. desember 2014 og 0 % per 31. desember 2015.

For østers av slekten *Crassostrea* skal det fortrinnsvis anvendes stammer som er selektivt avlet, for å redusere muligheten for at dyrene gyter i naturmiljøet.

§ 35. Forvaltning ved bløtdyrproduksjon

Dyretettheten må ikke overstige den dyretetthet som gjelder ved produksjon av ikke-økologiske skalldyr på stedet. Sortering, uttynning og justeringer av dyretetthet skal skje med utgangspunkt i biomassen og for å sikre dyrenes velferd og høy produktkvalitet.

Påvekstorganismer skal fjernes med fysiske metoder eller for hånd og i den grad det er mulig, settes ut i sjøen igjen i en viss avstand fra skjelloppdrettsanlegget. Skalldyr kan behandles én gang i løpet av produksjonssyklusen med en kalkløsning for å bekjempe konkurrerende påvekstorganismer.

§ 36. Dyrkingsregler for bløtdyrproduksjon

Dyrking på liner og andre metoder nevnt i vedlegg 2 avsnitt 1.5 er tillatt i økologisk produksjon.

Dyrking av muslinger i bunnkultur er tillatt bare dersom miljøet i innsamlings- og dyrkingsområdene ikke påvirkes vesentlig. Slik minimal miljøvirkning skal dokumenteres ved hjelp av en undersøkelse av og rapport om driftsområdet som den driftsansvarlige skal legge fram for tilsynsmyndigheten. Rapporten skal inngå som et eget kapittel i planen for bærekraftig forvaltning.

§ 37. Særlige dyrkingsregler for østers

Det er tillatt å dyrke i notposer på stativ. Slike og andre strukturer som brukes til oppdrett av østers, skal være utformet slik at de ikke danner en ubrutt barriere langs kysten. Bestanden skal plasseres omhyggelig i tidevannssonen for å optimere produksjonen. Produksjonen skal oppfylle kriteriene oppført i vedlegg 2 avsnitt 1.5.

§ 38. Alminnelige regler om sykdomsforebygging

Bestemmelser om helsekontroll med stamfisk og matfisk følger av akvakulturdriftsforskriften § 50 og § 62. Bestemmelser om helsekontroll av muslinger følger av akvakulturdriftsforskriften § 13 og § 14.

Inneslutningssystemer, utstyr og redskaper skal rengjøres og desinfiseres på hensiktsmessig måte. Bare produktene oppført i vedlegg 1 kan brukes.

Akvakulturdriftsforskriften § 11, § 36, § 40, § 41 og § 44 gir bestemmelser om brakklegging.

Dersom det er aktuelt, skal fiskefôrrester, ekskrementer og døde dyr fjernes umiddelbart for å unngå risiko for betydelig miljøskade med hensyn til vannets kvalitet, redusere risikoen for sykdom til et minimum og unngå at insekter og gnagere tiltrekkes.

Ultrafiolett lys og ozon kan brukes bare i klekkerier og settefiskanlegg.

For biologisk kontroll av ektoparasitter skal det fortrinnsvis brukes leppefisk og ferskvann, saltvann og natriumkloridløsninger.

§ 39. Veterinærbehandling

Sykdom skal behandles umiddelbart for å unngå at dyrene lider. Kjemisk framstilte allopatiske veterinærpreparater, herunder antibiotika, kan brukes ved behov og på strenge vilkår, når fytoterapeutiske, homøopatiske eller andre produkter er uegnede til å ivareta dyrenes helse og velferd.

Dersom det oppstår et helseproblem til tross for forebyggende tiltak for å sikre dyrehelsen kan veterinærbehandling brukes i følgende prioriterte rekkefølge:

- a) stoffer fra planter, dyr eller mineraler i en homøopatisk fortynning
- b) planter og planteekstrakter som ikke har bedøvende virkning, og
- c) stoffer som sporstoffer, metaller, naturlige stoffer som stimulerer immunforsvaret eller godkjente probiotika.

Bruken av allopatiske behandlinger er begrenset til to behandlinger per år, med unntak av vaksinasjoner og obligatoriske utryddelsesplaner. Dersom produksjonssyklusen er kortere enn ett år, er imidlertid bare én allopatisk behandling tillatt. Dersom de nevnte grenser for allopatiske behandlinger overskrides, kan de berørte akvakulturprodukter ikke selges som økologiske produkter. Tilbakeholdningstiden for allopatisk veterinærbehandling og parasittbehandling, herunder behandling innenfor rammen av obligatoriske kontrollordninger og utryddelsesplaner, skal være dobbelt så lang som tilbakeholdningstiden fastsatt for produktet. Hvis det ikke er fastsatt noen tilbakeholdtid for produktet, skal den være 48 timer.

Bruken av parasittbehandlinger utover de obligatoriske kontrollordninger som Mattilsynet har ansvar for, skal være begrenset til to ganger i året eller en gang per år dersom produksjonssyklusen er kortere enn 18 måneder.

Bruk av veterinærpreparater skal oppgis til tilsynsmyndigheten før dyrene markedsføres som økologiske. Den behandlede bestand skal være klart identifiserbar.

§ 40. Produksjonsjournal for akvakulturdyr

Akvakulturdriftsforskriftens § 41 og § 42 gir bestemmelser om journal på lokalitetsnivå og på produksjonsenhetsnivå.

I tillegg skal den driftsansvarlige føre journal med følgende opplysninger:

- a) omleggingsperioden for dyr som ankommer virksomheten
- b) når det gjelder karpe og beslektede arter; dokumentasjon som underbygger behovet for å anvende tilleggsfôr.

Opplysningene journalført i medhold av akvakulturdriftsforskriften jf. første ledd og i medhold av andre ledd skal til enhver tid skal være tilgjengelig i virksomhetens lokaler for kontroll- og tilsynsmyndigheten.

Kapittel 5. Særlige krav til produksjon av bearbeidede næringsmidler og fôr

§ 41. Generelle regler for produksjon av bearbeidede næringsmidler og fôr

Tilsetningsstoffer, tekniske hjelpestoffer og ingredienser som brukes til bearbeiding av næringsmidler eller fôr, og bearbeidingsmetode som eventuelt er brukt, f.eks. røyking, skal overholde prinsippene for god framstillingspraksis.

Driftsansvarlige som produserer fôr eller næringsmidler, skal etablere og ajourføre hensiktsmessige framgangsmåter basert på en systematisk identifikasjon av kritiske behandlingstrinn.

Anvendelsen av framgangsmåtene nevnt i andre ledd skal til enhver tid sikre at framstilte bearbeidede produkter overholder reglene for økologisk produksjon.

Driftsansvarlige skal overholde og gjennomføre framgangsmåtene nevnt i andre ledd. Særlig skal driftsansvarlige:

- treffe forebyggende tiltak for å unngå risikoen for forurensning fra stoffer eller produkter som ikke er godkjent
- gjennomføre egnede rengjørings tiltak, kontrollere om de har vært effektive, og dokumentere tiltakene
- sikre at ikke-økologiske produkter ikke bringes i omsetning med opplysning om en økologisk produksjonsmetode.

Utover bestemmelsene fastsatt i andre og fjerde ledd skal den driftsansvarlige når også ikke-økologiske produkter bearbeides eller lagres i den berørte produksjonsenhet:

- utføre virksomheten sammenhengende til rekken av handlinger er avsluttet, fysisk eller tidsmessig atskilt fra lignende handlinger som utføres i forbindelse med ikke-økologiske produkter
- oppbevare økologiske produkter, før og etter nevnte tiltak, atskilt enten fysisk eller tidsmessig fra ikke-økologiske produkter
- underrette kontroll- og tilsynsmyndigheten om dette og gi den tilgang til et ajourført journal over alle tiltak og bearbeidede mengder
- treffe nødvendige tiltak for å sikre at partiene kan identifiseres og for å unngå at de blandes sammen med ikke-økologiske produkter
- håndtere økologiske produkter først etter hensiktsmessig rengjøring av produksjonsutstyret.

§ 42. Generelle regler for produksjon av bearbeidede næringsmidler

Produksjon av bearbeidede økologiske næringsmidler skal holdes atskilt i tid eller rom fra produksjon av bearbeidede ikke-økologiske næringsmidler.

Følgende vilkår skal få anvendelse på sammensetningen av økologiske bearbeidede næringsmidler:

- produktet skal hovedsakelig framstilles av ingredienser av akvakulturopprinnelse. Når det skal fastslås om et produkt er hovedsakelig framstilt av ingredienser av akvakulturopprinnelse, skal det ikke tas hensyn til tilsatt vann og koksalt
- bare tilsetningsstoffer, tekniske hjelpestoffer, aromaer, vann, salt, preparater av mikroorganismer og enzymer, mineraler, sporstoffer, vitaminer samt aminosyrer og andre mikronæringsstoffer i næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov, kan brukes, og bare i den grad de er godkjent for bruk i økologisk produksjon i samsvar med denne forskriften, jf. vedlegg 5
- mineraler, herunder sporstoffer, vitaminer, aminosyrer og mikronæringsstoffer er kun tillatt dersom det er påbudt ved lov at de skal anvendes i de aktuelle næringsmidler
- bare stoffer og produkter i henhold til aromaforskriften § 1 jf. forordning (EF) nr. 1334/2008 artikkel 3 nr. 2 bokstav c og d, artikkel 15 bokstav a og artikkel 16 kan brukes
- ikke-økologiske landbruksingredienser kan brukes bare dersom de er godkjent for bruk i økologisk produksjon etter denne forskriften, jf. vedlegg 6
- en økologisk ingrediens skal ikke forekomme sammen med samme ingrediens i ikke-økologisk form eller en ingrediens framstilt av produkter under omlegging.

Stoffer og teknikker som gjenskaper egenskaper som går tapt ved bearbeiding og lagring av økologiske næringsmidler, retter opp følgene av uaktsom bearbeiding av disse produktene eller på annen måte kan være villedende med hensyn til produktenes egentlige art, skal ikke brukes.

§ 43. Generelle regler for produksjon av bearbeidet fôr

Produksjon av bearbeidet økologisk fôr skal holdes atskilt i tid eller rom fra produksjon av bearbeidet ikke-økologisk fôr.

Økologiske fôrmidler eller fôrmidler fra produksjon under omlegging, skal ikke inngå i det økologiske fôrproduktet sammen med tilsvarende fôrmidler som er produsert etter ikke-økologiske metoder.

Fôrmidler som brukes eller bearbeides i økologisk produksjon, skal ikke være bearbeidet med kjemisk framstilte løsemidler.

Bruken av tilsetningsstoffer i fôrvarer og tekniske hjelpestoffer skal begrenses mest mulig og brukes bare dersom det foreligger vesentlige tekniske eller spesielle ernæringsmessige behov.

§ 44. Regnskap ved produksjon av bearbeidet fôr

For at det skal kunne foretas en tilfredsstillende kontroll av virksomheten, skal regnskapet nevnt i § 9 inneholde opplysninger om tilsetningsstoffenes og fôrmidlenes opprinnelse, art og mengde, og om salget av de ferdige produktene.

§ 45. Særlig om merking av eller reklame for økologiske fôrprodukter

Opplysninger som henviser til den økologiske produksjonsmetode kan bare brukes i reklame for eller merking av bearbeidede fôrprodukter dersom alle ingredienser i produktet av vegetabilsk eller animalsk opprinnelse er fra økologisk produksjon og minst 95 prosent av fôrproduktets tørrstoff består av økologiske produkter.

Ved merkingen av bearbeidede fôrprodukter skal opplysninger som henviser til den økologiske produksjonsmetode være adskilt fra de opplysningene som er nevnt i forskrift 2. april 2011 nr. 360 om merking og omsetning av fôrvarer § 2 jf. forordning (EF) nr. 767/2009 artikkel 11 nr. 2, og artiklene 14 til 22.

§ 46. Særlige bestemmelser om tang og tare

Dersom sluttproduktet er fersk tang og tare, skal den ferskhøstede tangen og taren skylles med sjøvann. Dersom sluttproduktet er tørket tang og tare, kan også ferskvann brukes til skylling. Salt kan brukes til å fjerne fuktighet.

Til tørking er det forbudt å bruke åpen flamme som kommer i direkte kontakt med tangen og taren. Dersom det brukes tau eller annet utstyr i tørkeprosessen, skal de være fri for grohemmende midler og rengjørings- og desinfiseringsmidler, bortsett fra midler som er oppført i vedlegg 1 for dette formål.

Kapittel 6. Innsamling, emballering, transport og oppbevaring av produkter**§ 47. Innsamling av produkter og transport til tilberedningsenheter**

De driftsansvarlige kan foreta samtidig innsamling av økologiske og ikke-økologiske produkter bare dersom egnede tiltak er truffet for å unngå enhver sammenblanding av økologiske og ikke-økologiske produkter, og for å sikre at de økologiske produkter kan identifiseres.

Den driftsansvarlige skal sørge for at opplysninger om innsamlingsdager og -tider, transportrute samt datoer og klokkeslett for mottak av produktene er tilgjengelig for tilsynsmyndigheten.

§ 48. Emballering og transport av produkter til andre driftsansvarlige eller enheter

De driftsansvarlige skal sikre at økologiske produkter transporteres til andre enheter, herunder grossister og detaljister, bare i egnede emballasjer, beholdere eller kjøretøyer som er lukket på en slik måte at innholdet ikke kan byttes ut uten at forseglingen blir endret eller ødelagt, og som er forsynt med merking som, med forbehold for eventuelle andre lovfestede opplysninger, angir:

- a) navn og adresse til den driftsansvarlige og, dersom de ikke er identiske, til eieren eller selgeren av produktet
- b) varebetegnelsen eller en beskrivelse av fôrblendingen, fulgt av en henvisning til den økologiske produksjonsmetoden
- c) navn eller kodenummer på kontroll- og tilsynsmyndigheten
- d) eventuelt partiets identifikasjonsmerke som gjør det mulig å knytte partiet til regnskapet nevnt i § 9.

Opplysningene nevnt i første ledd bokstav a) til d) kan også oppgis i et følgedokument dersom et slikt dokument entydig kan knyttes til emballasjen, beholderen eller kjøretøyet som produktet befinner seg i. Dette følgedokumentet skal inneholde opplysninger om leverandøren eller transportøren.

Lukking av emballasjen, beholderne eller kjøretøyene er ikke nødvendig når:

- a) transporten foregår direkte mellom en driftsansvarlig og en annen driftsansvarlig som begge er underlagt den økologiske kontrollordning, og
- b) produktene følges av et dokument som inneholder de opplysninger som kreves i henhold til første ledd, og
- c) både avsender og mottaker skal føre registre over slik transport og stille dem tilgjengelig for kontroll- og tilsynsmyndigheten.

§ 49. Særlige regler for transport av fôr til andre produksjons-, tilberedningsenheter eller lagringssteder

I tillegg til bestemmelsene i § 48 skal driftsansvarlige ved transport av produkter til andre produksjons-, tilberedningsenheter eller lagringssteder sørge for at følgende vilkår er oppfylt:

- a) under transport må økologisk produsert fôr, omleggingsfôr og ikke-økologisk fôr holdes effektivt fysisk atskilt fra hverandre
- b) ferdig økologisk fôr skal transporteres fysisk eller tidsmessig atskilt fra andre ferdige produkter
- c) under transporten skal mengden av produkter ved start og hver enkelt mengde som leveres i løpet av en leveringsrunde, registreres.

Kjøretøyer og beholdere som har transportert ikke-økologiske produkter, kan brukes til å transportere økologiske produkter forutsatt at:

- a) det er foretatt egnet rengjøring, som også er kontrollert, før transporten av økologiske produkter starter; den driftsansvarlige skal dokumentere disse tiltakene
- b) den driftsansvarlige sikrer at alle egnede tiltak er iverksatt, avhengig av de risikoene som ble vurdert i samsvar med § 41 og sørger nødvendig for at ikke-økologiske produkter ikke bringes i omsetning med en henvisning til økologisk produksjon
- c) den driftsansvarlige fører en journal over slik transport og stiller det tilgjengelig for kontroll- og tilsynsmyndigheten.

§ 50. Transport av levende fisk

Levende fisk skal transporteres i hensiktsmessige tanker med rent vann som skal oppfylle deres fysiologiske behov med hensyn til temperatur og oppløst oksygen.

Før økologisk fisk og fiskeprodukter kan transporteres, skal tankene være grundig rengjort, desinfisert og skylt. Det skal treffes forholdsregler for å redusere stress. Under transport må dyretettheten ikke være så høy at den er skadelig for arten.

Virksomheten skal oppbevare dokumentasjon som viser at kravene i denne paragrafen er oppfylt.

§ 51. Mottak av produkter fra andre enheter og andre driftsansvarlige

Ved mottak av et økologisk produkt skal den driftsansvarlige kontrollere at emballasjen eller beholderen er lukket når dette kreves, og at opplysningene nevnt i § 48 foreligger.

Den driftsansvarlige skal kontrollere opplysningene i merkingen nevnt i § 48 mot opplysningene i følgedokumentene. Resultatet av denne kontrollen skal angis uttrykkelig i regnskapet nevnt i § 9.

§ 52. Lagring av produkter

Steder som brukes til lagring av produkter, skal forvaltes på en måte som sikrer at partiene kan identifiseres og at enhver sammenblanding med eller forurensning fra produkter og stoffer som ikke er i samsvar med reglene for økologisk produksjon, kan unngås. Økologiske produkter skal være klart identifiserbare til enhver tid.

Når det gjelder produksjonsenheter for økologisk produksjon av tang og tare og akvakulturdyr, er det forbudt å lagre andre innsatsvarer i produksjonsenheten enn dem som er tillatt i henhold til denne forskriften.

Oppbevaring av allopatiske veterinærpreparater og antibiotika er tillatt på virksomheten forutsatt at de er forskrevet av en veterinær i forbindelse med behandlingene nevnt i § 39 andre ledd, at de oppbevares på et sted under tilsyn, og at de føres inn i produksjonsjournalen for akvakulturdyr nevnt i § 40.

Dersom en driftsansvarlig håndterer både ikke-økologiske produkter og økologiske produkter og sistnevnte oppbevares i lagringsanlegg der det også oppbevares andre landbruksprodukter, akvakulturprodukter eller næringsmidler:

- a) skal de økologiske produkter holdes atskilt fra de øvrige landbruksprodukter, akvakulturprodukter og næringsmidler
- b) skal alle nødvendige tiltak treffes for å sikre at partiene kan identifiseres, og at sammenblanding eller forveksling med ikke-økologiske produkter unngås
- c) skal det være foretatt egnet rengjøring, som også er kontrollert, før transporten av økologiske produkter starter; driftsansvarlige skal dokumentere disse tiltakene.

Kapittel 7. Avsluttende bestemmelser

§ 53. Gebyr

Virksomheter som er godkjent for økologisk akvakulturproduksjon, jf. § 5, skal betale gebyr for kontroll.

Akvakulturvirksomheter betaler grunngebyr på kr 3009 per år. I tillegg betaler de følgende gebyrer:

- a) kr 995 per time for gjennomføring av inspeksjon
- b) kr 995 per time for saksbehandling
- c) analysegebyr til selvkost for analyser av produkter eller i produksjonen
- d) gebyr tilsvarende statens satser for utgifter til reise, diett og overnatting i forbindelse med inspeksjon.

Virksomheter som driver med annet enn primærproduksjon betaler følgende grunngebyr per år:

- a) kr 6280 for virksomheter som tilbereder, herunder pakker, merker eller foredler, økologiske landbruksprodukter eller næringsmidler
- b) kr 1565 for virksomheter som lagrer eller omsetter økologiske landbruksprodukter eller næringsmidler.

Ved tilknytning etter 1. september betaler virksomheter nevnt i andre ledd halvt gebyr for årlig deltakelse i kontrollordningen.

Virksomheter nevnt i andre ledd betaler følgende tilleggsgebyr:

- a) kr 4715 for virksomheter som ønsker inspeksjon på kort varsel med ferdigstilling innen 12 uker
- b) kr 3930 dersom virksomhetene avbestiller en inspeksjon mindre enn en uke før avtalt tidspunkt eller ikke møter opp til avtalt inspeksjon, med mindre det kan dokumenteres gyldige grunner for avbestillingen eller uteblivelsen.

For gebyr som ikke betales i rett tid betales rente i samsvar med lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. Det kan også pålegges purregebyr. Gebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 54. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26.

Mattilsynet kan delegere vedtaks- og tilsynsmyndighet til andre offentlige eller private organer med unntak av myndighet etter § 19 andre ledd. I slike tilfeller er Mattilsynet klageinstans.

§ 55. Forholdet til andre forskrifter

Flere av bestemmelsene i denne forskriften gjelder forhold som er regulert også i annet regelverk, herunder i akvakulturdriftsforskriften. Bestemmelser i forskriften som gjelder forhold som er regulert i annet regelverk, er å anse som informasjonsbestemmelser, med mindre de stiller tilleggskrav til eller strengere krav enn det som følger av annet regelverk.

§ 56. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 57. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 28.

§ 58. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 2. februar 2009 nr. 106 om anerkjennelse av standarder for sertifisering av økologisk akvakulturproduksjon.

§ 59. Overgangsordning

Virksomheter som på ikrafttredelsestidspunktet for forskriften er sertifisert av Debio i henhold til Debios standard Regler for økologisk akvakultur av mars 2013, er å anse som godkjent etter denne forskriften.

Virksomheter som før denne forskriften trådte i kraft har betalt gebyr for 2015 etter Debios standard Regler for økologisk akvakultur av mars 2013, skal ikke betale nytt gebyr for 2015 etter denne forskriften.

Vedlegg 1. Produkter til rengjøring og desinfisering ved produksjon av akvakulturdyr og tang og tare**1.1. Stoffer til rengjøring og desinfisering av utstyr og anlegg der det ikke finnes akvakulturdyr:**

- ozon
- natriumhypokloritt
- kalsiumhypokloritt
- kalsium hydroksid
- kalsiumoksid
- kaustisk soda
- alkohol
- kobbersulfat: bare fram til 31. desember 2015
- kaliumpermanganat
- tefrøke framstilt av naturlige kameliafrø (skal bare brukes i rekeproduksjon)
- blandinger av kaliumperoksymonosulfat og natriumklorid, som produserer hypoklorsyre

1.2. Begrenset liste over stoffer som kan brukes der det finnes akvakulturdyr:

- kalkstein (kalsiumkarbonat) til pH-kontroll
- dolomitt til korrigering av pH (skal bare brukes i rekeproduksjon)
- natriumklorid
- hydrogenperoksid
- natriumperoksykarbonat
- organiske syrer (eddiksyre, melkesyre, sitronsyre)
- humussyre
- peroksyeddiksyrer
- pereddiksyre og peroktansyre
- jodoformer (kun i nærheten av egg).

Vedlegg 2. Produksjonssystem og tetthet for ulike fiskearter**Avsnitt 1.1**

Økologisk produksjon av laksefisk i ferskvann:

Sjørørret (*Salmo trutta*) — Regnbueørret (*Oncorhynchus mykiss*) — Bekkerøye (*Salvelinus fontinalis*) — Laks (*Salmo salar*) — Røye (*Salvelinus alpinus*)

Produksjonssystem	Systemer for matfiskanlegg skal få tilførsel av vann fra åpne systemer. Strømningshastigheten må sikre en oksygenmetning på minst 60 % for bestanden og sikre dens velbefinnende og at avløpsvannet fra oppdrettet fjernes.
Høyeste dyretetthet	Laks 20 kg/m ³ Sjørørret og regnbueørret 25 kg/m ³ Arktisk røye 25 kg/m ³

Avsnitt 1.2

Økologisk produksjon av laksefisk i sjøvann:

Laks (*Salmo salar*) — Sjørørret (*Salmo trutta*) — Regnbueørret (*Oncorhynchus mykiss*)

Høyeste dyretetthet	10 kg/m ³ i merder
---------------------	-------------------------------

Avsnitt 1.3

Økologisk produksjon av torsk (*Gadus morhua*) og annen torskefisk:

Produksjonssystem	I inneslutningssystemer i åpen sjø (merder) med tilstrekkelig strømningshastighet til at fisken sikres best mulig velferd, eller i åpne systemer på land.
Høyeste dyretetthet	15 kg/m ³

Avsnitt 1.4

Økologisk produksjon av fisk i innlandsvann:

Berørte arter: Karpefamilien (*Cyprinidae*) og andre beslektede arter innenfor rammen av polykultur, herunder abbor og gjørs.

Produksjonssystem	I fiskedammer som med jevne mellomrom skal tømmes helt, og i innsjøer. Innsjøer må brukes utelukkende til økologisk produksjon, herunder dyrking av avlinger på tørre områder. Fangstområdet skal ha et innløp med rent vann og være av en størrelse som sikrer fisken størst mulig velbefinnende. Fisken skal oppbevares i rent vann etter innhøsting. Behandling med syntetiske kjemikalier for kontroll av hydrofytter og plantevekst i produksjonsvannet er forbudt. Områder med naturlig vegetasjon skal opprettholdes omkring enheter i innlandsvann som en buffersone mot eksterne landområder som ikke inngår i dyrkingsvirksomheten, i samsvar med reglene for økologisk akvakultur. Ved tilvekst i «polykultur» må alle kriterier fastsatt i disse spesifikasjoner for de øvrige arter av innsjøfisk etterleves.
Avkastning	Den samlede produksjon er begrenset til 1 500 kg fisk (alle arter) per hektar per år.

Avsnitt 1.5

Bløtdyr og pigghuder:

Produksjonssystemer	Langliner, flåter, bunnkultur, notposer, bur, brett, lanternenett, vertikale påler og andre inneslutningssystemer. Ved oppdrett av bløtdyr på flåter skal det høyst være ett nedhengende rep per kvadratmeter overflateareal. Nedhengende rep skal ikke være lengre enn 20 meter. Nedhengende rep skal ikke tynnes ut i løpet av produksjonssyklusen, men de kan deles opp forutsatt at opprinnelig dyretetthet ikke økes.
---------------------	--

Vedlegg 3. Fôrmidler tillatt i økologisk produksjon

1. Fôrmidler av mineralsk opprinnelse

A	Kalkholdige skall av marine skjell
A	Kullsur algekalk (Maerl)
A	Lithothamnion
A	Kalsiumglukonat
A	Kalsiumkarbonat
A	Magnesiumoksid (vannfritt magnesium)
A	Magnesiumsulfat
A	Magnesiumklorid
A	Magnesiumkarbonat
A	Defluorinert fosfat
A	Kalsiummagnesiumfosfat
A	Magnesiumfosfat
A	Mononatriumfosfat
A	Kalsiumnatriumfosfat

A	Natriumklorid
A	Natriumhydrogenkarbonat
A	Natriumkarbonat
A	Natriumsulfat
A	Kaliumklorid

2. Andre fôrmidler

Gjærings(bi)produkter fra mikroorganismer der cellene er inaktivert eller drept:

A	Saccharomyces cerevisiae
A	Saccharomyces carlsbergiensis

Vedlegg 4. Fôrtilsetninger tillatt i økologisk produksjon

1. Teknologiske tilsetningsstoffer

a) Konserveringsmidler

Tillatelse	ID-nummer	Stoff	Beskrivelse, bruksvilkår
A	1a	E 200	Sorbinsyre
A	1a	E 236	Maursyre
B	1a	E 237	Natriumformiat
A	1a	E 260	Eddiksyre
A	1a	E 270	Melkesyre
A	1a	E 280	Propionsyre
A	1a	E 330	Sitronsyre

b) Antioksidanter

Tillatelse	ID-nummer	Stoff	Beskrivelse, bruksvilkår
A	1b	E 306	Tokoferolrike ekstrakter av naturlig opprinnelse

c) Emulgeringsmidler og stabiliserende midler, fortykningsmidler og geleringsmidler

Tillatelse	ID-nummer	Stoff	Beskrivelse, bruksvilkår
A	1	E 322	Lecitin Bare dersom det kommer fra økologiske råvarer Bare til bruk som fôr til akvakulturdyr

d) Bindemidler, antiklumpemidler og koaguleringsmidler

Tillatelse	ID-nummer	Stoff	Beskrivelse, bruksvilkår
B	1	E 535	Natriumferrocyanid Høyeste innhold: 20 mg/kg NaCl (beregnet som ferrocyanidanion)
A	1	E 551b	Kolloidal silisiumoksid
A	1	E 551c	Kiselgur (diatoméjord, renset)
A	1	E 558	Bentonitt-montmorillonitt
A	1	E 559	Kaolinleire, asbestfri
A	1	E 560	Naturlig blanding av steatitt og kloritt
A	1	E 561	Vermikulitt
A	1	E 562	Sepiolitt
B	1	E 566	Natrolitt-fonolitt
B	1	E 568	Klinoptilolitt av sedimentær opprinnelse, [oppfôringssvin; oppfôringsskylinger; oppfôringsskalkuner; storfe; laks]
A	1	E 599	Perlitt

e) *Ensilasjetilsetningsstoffer*

<i>Tillatelse</i>	<i>ID-nummer</i>	<i>Stoff</i>	<i>Beskrivelse, bruksvilkår</i>
A	1k	Enzymer, gjær og bakterier	Bruk begrenset til produksjon av ensilasje når værforholdene ikke tillater en tilstrekkelig gjæring.

2. *Sensoriske tilsetningsstoffer*

<i>Tillatelse</i>	<i>ID-nummer</i>	<i>Stoff</i>	<i>Beskrivelse, bruksvilkår</i>
A	2b	Aromastoffer	Bare ekstrakter fra landbruksprodukter

3. *Ernæringsmessige tilsetningsstoffer*a) *Vitaminer*

<i>Tillatelse</i>	<i>ID-nummer</i>	<i>Stoff</i>	<i>Beskrivelse, bruksvilkår</i>
A	3a	Vitaminer og provitaminer	Avledet av landbruksprodukter – Dersom de er avledet syntetisk, kan bare de som er identiske med vitaminer avledet av landbruksprodukter, brukes til dyr med én mage og akvakulturdyr. – Dersom de er avledet syntetisk, kan bare vitamin A, D og E som er identiske med vitaminer avledet av landbruksprodukter, brukes til drøvtyggere, etter forhåndsgodkjenning fra medlemsstaten basert på en vurdering av mulighetene for økologiske drøvtyggere til å få i seg de nødvendige mengder av disse vitaminene gjennom sine fôrrasjoner

b) *Sporstoffer*

<i>Tillatelse</i>	<i>ID-nummer</i>	<i>Stoff</i>	<i>Beskrivelse, bruksvilkår</i>
A	3b	E1 Jern	jernoksid – jern(II)karbonat – jernsulfat, heptahydrat – jernsulfat, monohydrat
A	3b	E2 Jod	– kalsiumjodat, vannfritt
A	3b	E3 Kobolt	basisk koboltkarbonat, monohydrat – koboltsulfat, monohydrat og/eller heptahydrat
A	3b	E4 Kobber	basisk kobberkarbonat, monohydrat – kobberoksid – kobbersulfat, pentahydrat
A	3b	E5 Mangan	mangankarbonat – manganoksid – mangansulfat, monohydrat
A	3b	E6 Sink	sinkoksid – sinksulfat, monohydrat – sinksulfat, heptahydrat
A	3b	E7 Molybden	– natriummolybdat
A	3b	E8 Selen	natriumselenat – natriumselenitt

4. Avlstekniske tilsetningsstoffer

Tillatelse	ID-nummer	Stoff	Beskrivelse, bruksvilkår
A		Enzymer og mikroorganismer	

Vedlegg 5. Tilsetningsstoffer som kan brukes i produksjon av bearbeidede økologiske akvakulturprodukter

Del A – tilsetningsstoffer, herunder bærestoffer

Tilsetningsstoffer som er merket med en asterisk i kolonnen for kodennummer, anses som ingredienser av landbruksopprinnelse.

Kode	Betegnelse	Framstilling av næringsmidler av		Særlige vilkår
		Vegetabilsk opprinnelse	Animalsk opprinnelse	
E 170	Kalsiumkarbonat	X	X	Skal ikke brukes til farging eller tilsetning av kalsium i produkter
E 270	Melkesyre	X	X	
E 290	Karbondioksid	X	X	
E 296	Eplesyre	X		
E 300	Askorbinsyre	X	X	Kjøttprodukter
E 306*	Tokoferolrikt ekstrakt	X	X	Antioksidant i fettstoffer
E 325	Natriumlaktat		X	Melkebaserte produkter og kjøttprodukter
E 330	Sitronsyre	X		
E 331	Natriumsitrater		X	
E 333	Kalsiumsitrater	X		
E 334	Vinsyre (L(+)-)	X		
E 335	Natriumtartrat	X		
E 336	Kaliumtartrat	X		
E 406	Agar	X	X	Melkebaserte produkter og kjøttprodukter
E 410*	Johannesbrødkjernemel	X	X	
E 412*	Guarkjernemel	X	X	
E 414*	Arabisk gummi	X	X	
E 415	Xantangummi	X	X	
E 501	Kaliumkarbonat	X		
E 503	Ammoniumkarbonat	X		
E 504	Magnesiumkarbonat	X		
E 516	Kalsiumsulfat	X		Bærestoffer
E 551	Silisiumdioksid	X		Antiklumpemiddel for urter og krydder
E 938	Argon	X	X	
E 939	Helium	X	X	
E 941	Nitrogen	X	X	
E 948	Oksygen	X	X	

Del B – tekniske hjelpestoffer, tilsetningsstoffer og andre produkter som kan brukes ved bearbeiding av økologisk produserte ingredienser av landbruksopprinnelse

Betegnelse		Framstilling av næringsmidler av		Særlige vilkår
		vegetabilsk opprinnelse	animalsk opprinnelse	
Vann	X		X	Drikkevann i henhold drikkevannsforskriften
Kalsiumklorid (E509)	X			Koaguleringsmiddel
Kalsiumhydroksid (E526)	X			
Kalsiumsulfat (E516)	X			Koaguleringsmiddel
Magnesiumklorid (eller nigari) (E511)	X			Koaguleringsmiddel
Sitronsyre (E330)	X		X	Til regulering av pH-verdien i saltlaken som

Betegnelsen	Framstilling av næringsmidler av vegetabilsk opprinnelse	Framstilling av næringsmidler av animalsk opprinnelse	Særlige vilkår
Ammoniumhydroksid (E527)		X	brukes i osteproduksjon Produksjon av olje fra og hydrolyse av stivelse Produksjon av gelatin
Hydrogenperoksid		X	Produksjon av gelatin
Karbondioksid	X	X	
Nitrogen (E941)	X	X	
Etanol	X	X	Løsemiddel
Eggalbumin	X		
Kasein	X		
Gelatin	X		
Fiskelim	X		
Vegetabilsk olje	X	X	Smøremiddel, slippmiddel eller skumdempende middel
Aktivt karbon (E153)	X		
Talkum (E553b)	X		
Cellulose (E460)	X	X	I samsvar med spesifikke renhetskriterier for tilsetningsstoffet E 553b Produksjon av gelatin
Kisulgur (E551)	X	X	Produksjon av gelatin
Perlitt	X	X	Produksjon av gelatin
Hasselnøttskall	X		
Rismel	X		
Bivoks (E901)	X		Slippmiddel
Karnaubavoks (E903)	X		Slippmiddel

Vedlegg 6. Ingredienser av landbruksopprinnelse som ikke er økologisk produsert, men tillatt å bruke i produksjon av bearbeidede økologiske akvakulturprodukter

1. Ubearbeidede planteprodukter og avledede produkter framstilt ved prosesser

1.1 Spiselige frukter, nøtter og frø

– eikenøtter	<i>Quercus</i> spp.
– kolanøtter	<i>Cola acuminata</i>
– stikkelsbær	<i>Ribes uva-crispa</i>
– pasjonsfrukt	<i>Passiflora edulis</i>
– bringebær (tørkede)	<i>Rubus idaeus</i>
– rødrips (tørkede)	<i>Ribes rubrum</i>

1.2 Spiselige kryddere og urter

– peruviansk pepper	<i>Schinus molle</i> L.
– pepperrotfrø	<i>Armoracia rusticana</i>
– galanga	<i>Alpinia officinarum</i>
– saflor	<i>Carthamus tinctorius</i>
– brønnkarse	<i>Nasturtium officinale</i>

1.3 Diverse

Tang og tare som er tillatt i tilberedningen av ikke-økologiske næringsmidler.

2. Planteprodukter

2.1 Fettstoffer, også raffinerte, men ikke kjemisk modifiserte, framstilt av andre planter enn

– kakao	<i>Theobroma cacao</i>
– kokos	<i>Cocos nucifera</i>
– oliven	<i>Olea europaea</i>
– solsikke	<i>Helianthus annuus</i>
– palme	<i>Elaeis guineensis</i>
– raps	<i>Brassica napus, rapa</i>
– saflortistel	<i>Carthamus tinctorius</i>
– sesam	<i>Sesamum indicum</i>

– soya

Glycine max

2.2 *Sukker, stivelse og andre produkter fra korn og rotknoller*

- fruktose
- rispapir
- tynt usyret brød
- risstivelse og stivelse av voksaktig mais som ikke er kjemisk modifisert.

2.3 *Diverse*

- erteprotein *Pisum* spp.
- rom, utelukkende framstilt av sukkerrørsaft
- kirsebærbrennevin framstilt av de frukter og aromaer som er nevnt i artikkel 27 nr. 1 bokstav c).

3. *Animalske produkter*

Vannorganismer som ikke stammer fra akvakultur, og som er tillatt i konvensjonell næringsmiddelproduksjon

- gelatin
- mysepulver «herasuola»
- tarmer.

Vedlegg 7. Modell for godkjenningbevis som skal utstedes til virksomheten

For å lese vedlegg 7 se her:

7. juli Nr. 880 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 7. juli 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltelevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 12, jf. forskrift 12. desember 2014 nr. 1596 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 § 12 tredje ledd. Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

I forskrift 12. desember 2014 nr. 1596 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 gjøres følgende endring:

§ 7 første ledd skal lyde:

Fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 600 tonn.

II

Forskriften trer i kraft straks.

7. juli Nr. 881 2015

Forskrift om endring i forskrift om fiske etter makrell innenfor fjordlinjene for fartøy over 28 meter største lengde

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 7. juli 2015 med hjemmel i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 33f. Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

I forskrift 1. juli 2015 nr. 864 om fiske etter makrell innenfor fjordlinjene for fartøy over 28 meter største lengde gjøres følgende endringer:

Overskrift (endret) skal lyde:

Forskrift om fiske etter makrell innenfor fjordlinjene

§ 1 første ledd (endret) skal lyde:

Uten hinder av forbudet i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 33f, er det frem til og med 1. september 2015 tillatt å fiske etter makrell innenfor fjordlinjene fra og med Troms fylke og sørover med fartøy på eller over 28 meter største lengde.

§ 2 (ny) skal lyde:

§ 2. Uten hinder av forbudet i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 33f, er det frem til og med 1. september 2015 tillatt å fiske etter makrell innenfor fjordlinjene i Finnmark fylke med fartøy på eller over 15 meter største lengde.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket etter makrell etter første ledd før 1. september 2015 dersom det blir nødvendig som følge av bifangst av andre arter.

Gjeldende § 2 blir ny § 3.

II

Forskriften trer i kraft straks.

8. juli Nr. 882 2015

Forskrift om opphevelse av forskrift om meldeplikt for kraftpriser

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 8. juli 2015 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven) § 23 første ledd annet punktum, jf. delegeringsvedtak 14. juni 2013 nr. 634. Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

Forskrift 12. desember 1997 nr. 1392 om meldeplikt for kraftpriser oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

8. juli Nr. 883 2015

Vedtak om endring i vedtak om delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til Debio og det lokale og regionale Mattilsynet etter økologiforskriften § 17 mv. og i instruks for utøving av delegert myndighet etter økologiforskriften

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 8. juli 2015 med hjemmel i forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler § 17 mv. og forskrift 7. juli 2015 nr. 879 om økologisk akvakulturproduksjon og merking av økologiske akvakulturprodukter § 54. Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

I vedtak 22. november 2005 nr. 1368 om delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til Debio og det lokale og regionale Mattilsynet etter økologiforskriften § 17 mv. gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved Hovedkontoret 22. november 2005 med hjemmel i forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler § 17 mv. og forskrift 7. juli 2015 nr. 879 om økologisk akvakulturproduksjon og merking av økologiske akvakulturprodukter § 54.

Delegeringsvedtakets tittel skal lyde:

Delegering av myndighet fra Mattilsynet til Debio etter økologiforskriften og forskrift om økologisk akvakultur

Punkt 1 skal lyde:

1. *Delegering av myndighet til å føre tilsyn og fatte enkeltvedtak*

1.1 *Utgangspunkt*

Mattilsynet delegerer til Debio myndighet til å føre tilsyn og fatte enkeltvedtak etter forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler (heretter kalt økologiforskriften) § 17 andre avsnitt, med unntak av følgende oppgaver:

- Tilsyn og enkeltvedtak knyttet til import av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler fra tredjeland
- Midlertidige tillatelser til bruk av ikke-økologiske ingredienser i økologiske næringsmidler (forskriften § 4 jf. forordning (EØF) nr. 2092/91 artikkel 5 nr. 3 bokstav b og nr. 5a bokstav b jf. forordning (EF) nr. 207/1993 artikkel 3 nr. 1)
- Midlertidige tillatelser til bruk av ikke-økologiske fôrvarer (forskriften § 4 jf. forordning (EØF) nr. 2092/91 vedlegg IB nr. 4.9)
- Dispensasjonsvedtak.

Mattilsynet delegerer til Debio myndighet til å føre tilsyn og fatte enkeltvedtak etter forskrift 7. juli 2015 nr. 879 om økologisk akvakulturproduksjon og merking av økologiske akvakulturprodukter (heretter kalt forskrift om økologisk akvakultur) § 54 andre avsnitt, med unntak av følgende oppgaver:

- Godkjenning som en del av omleggingsperioden eventuelle tidligere perioder hvor det kan dokumenteres at det aktuelle anlegget ikke er blitt behandlet eller eksponert for produkter som ikke er godkjent for økologisk produksjon jf. forskriften § 19 andre avsnitt.
- Dispensasjonsvedtak.

1.2 *Innkrevning av gebyrer*

Mattilsynet delegerer også til Debio myndighet til å kreve inn gebyrer etter økologiforskriften § 19, forskrift om økologisk akvakultur § 53 og forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet når det gjelder gebyr for godkjenning av økologisk produksjon/foredling/import – tilknytning til kontrollordningen.

1.3. *Administrering av frødatabasen og vedtak om individuelle tillatelser*

Mattilsynet delegerer til Debio myndighet til å administrere økofrødatabasen etter økologiforskriften § 4 jf. forordning (EF) nr. 1452/2003 artikkel 6 nr. 2 jf. artikkel 8 nr. 1 bokstav c, 8 nr. 2, 9 og 10 nr. 1. Debio delegeres også myndighet til å fatte tillatelser etter forordningen artikkel 4 jf. artikkel 5 og til å rapportere til Mattilsynet etter artikkel 12.

Delegeringsvedtaket gjelder med de unntak og presiseringer som følger av eventuelle supplerende instruks

Punkt 2 skal lyde:

2. *Klage*

Enkeltvedtak fattet av Debio med hjemmel i økologiforskriften eller forskrift om økologisk akvakultur kan påklages til Mattilsynet ved Hovedkontoret etter bestemmelsene i forvaltningsloven kapittel VI. Klagen skal fremsettes for det organet som har fattet vedtaket. Dersom vedtaksorganet ønsker å opprettholde vedtaket, oversendes klagen med en begrunnet innstilling til klageinstansen. Klagefristen er tre uker fra melding om vedtaket er mottatt.

Punkt 3 skal lyde:

3. *Instruksjonsmyndighet, tilbaketrekking og endring av delegert myndighet*

Mattilsynet ved Hovedkontoret kan gi nærmere instruks for utøvelse av den delegerte myndigheten. Instruksene kan blant gjelde samhandling og gjensidig informasjonsutveksling mellom Debio og Mattilsynets ulike nivåer. Mattilsynet ved Hovedkontoret kan når som helst trekke tilbake eller endre delegert myndighet.

Punkt 2.1, 3.1, 4, 4.1, 4.2, 5 og 6 oppheves.

II

I instruks 22. november 2005 nr. 1369 fra det sentrale Mattilsynet til Debio og det lokale og regionale Mattilsynet for utøving av delegert myndighet etter økologiforskriften § 17 mv. gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 22. november 2005 med hjemmel i forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler § 17, forskrift 7. juli 2015 nr. 879 om økologisk akvakulturproduksjon og merking av økologiske akvakulturprodukter § 54 og delegeringsvedtak 22. november 2005 nr. 1368 fra Mattilsynet til Debio etter økologiforskriften og forskrift om økologisk akvakultur, punkt 3.

Instruksens tittel skal lyde:

Instruks fra Mattilsynet ved Hovedkontoret til Debio og det regionale Mattilsynet for utøving av delegert myndighet etter økologiforskriften og forskrift om økologisk akvakultur

Punkt 1.1 første avsnitt skal lyde:

Dersom det konstateres overtredelser i bestemmelsene i forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler (heretter kalt økologiforskriften) eller etter forskrift 7. juli 2015 nr. 879 om økologisk akvakulturproduksjon og merking av økologiske akvakulturprodukter (heretter kalt forskrift om økologisk akvakultur) kan Debio i enkeltvedtak påby at henvisninger til den økologiske produksjonsmetode må fjernes fra det aktuelle produktet, partiet eller hele produksjonen.

Etter ordet «økologiforskriften» tilføyes «eller forskrift om økologisk akvakultur» i punkt 1.1 andre avsnitt.

«Mattilsynets distriktskontor» skal endres til «det regionale Mattilsynet» i tittelen på punkt 2, punkt 2.1, punkt 2.2 og punkt 2.3.

Punkt 1.1 tredje avsnitt skal lyde:

Overtredelse av bestemmelsene i økologiforskriften eller forskrift om økologisk akvakultur eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av forskriftene er straffbart etter matloven § 28. Informasjonsbestemmelser om dette er gitt i økologiforskriften § 21 og forskrift om økologisk akvakultur § 57.

Punkt 1.1 femte avsnitt skal lyde:

Kravene i økologiforskriften og i forskrift om økologisk akvakultur gjelder som et frivillig tillegg til andre krav som stilles til virksomhetene i øvrig generelt og spesielt obligatorisk regelverk som håndheves av Mattilsynet, for eksempel om hygiene, helse, dyrevelferd og merking, eller av Fiskeridirektoratet, for eksempel om miljøovervåking eller rømming. Et grunnvilkår som må være oppfylt for at en virksomhet skal kunne drive økologisk produksjon eller markedsføre produkter som økologiske mv. er derfor at virksomheten overholder alle de krav som stilles i øvrig obligatorisk regelverk. Dersom Debio ved inspeksjon i en virksomhet oppdager forhold som kan tenkes å være overtredelser av øvrig regelverk som håndheves av Mattilsynet eller av Fiskeridirektoratet, skal Debio varsle henholdsvis Mattilsynets regionkontor i det aktuelle området eller Fiskeridirektoratet om dette skriftlig. I et slikt tilfelle kan ikke virksomheten godkjennes for økologisk produksjon mv. før det er avklart om virksomheten overholder kravene i det øvrige obligatoriske regelverket.

Punkt 1.1 sjettede avsnitt skal lyde:

Dersom Debios påbud og forbud mv. jf. ovenfor ikke etterfølges, og det skulle bli nødvendig med en opptrapping av virkemiddelbruken overfor virksomheten, skal saken oversendes til det regionale Mattilsynet i det aktuelle området for oppfølging etter matinformasjonsforskriften § 1 jf. forordning (EU) nr. 1169/2011 artikkel 7 om forbud mot villedende merking.

Punkt 1.2 første avsnitt skal lyde:

Når Debio fører tilsyn og fatter vedtak etter økologiforskriften og forskrift om økologisk akvakultur er Debio å anse som et forvaltningsorgan, og pålegges derfor å følge bestemmelsene i forvaltningsloven, offentleglova, og alminnelige forvaltningsmessige prinsipper. Dette omfatter også plikt til å veilede om kontrollordningen.

Punkt 2.2 skal lyde:

2.2 *Oppfølging av saker overfor virksomheter som ikke er og kanskje heller ikke skal være tilknyttet kontrollordningen*

Det regionale Mattilsynet skal også følge opp saker om uriktig henvisning til økologisk produksjonsmetode etter matinformasjonsforskriften § 1 jf. forordning (EU) nr. 1169/2011 artikkel 7 dersom de ved tilsyn oppdager villedende økologisk merking i virksomheter som ikke er tilknyttet kontrollordningen og derfor ikke blir kontrollert av Debio.

Storkjøkkenvirksomheter er ikke omfattet av virkeområdet for økologiforskriften eller forskrift om økologisk akvakultur. Videre er enkelte detaljister unntatt fra plikten til å være tilknyttet kontrollordningen etter økologiforskriften og fra kravet om godkjenning etter forskrift om økologisk akvakultur. Saker om uriktig henvisning til økologiske produksjonsmetode i slike virksomheter, følges derfor opp av det regionale Mattilsynet og ikke av Debio.

Dersom det regionale Mattilsynet oppdager at andre virksomheter omfattet av økologiforskriften eller forskrift om økologisk akvakultur enn dem nevnt over bruker henvisning til økologisk produksjonsmetode uten å være tilknyttet kontrollordningen, skal det sendes skriftlig varsel til Debio, som kan ta kontakt med virksomhetene med sikte på eventuell tilknytning til kontrollordningen.

III

Endringene trer i kraft straks.

8. juli Nr. 884 2015

Forskrift om endring i forskrift om yrkestransport innenlands med motorvogn og fartøy (yrkestransportforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 8. juli 2015 med hjemmel i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova) § 10 og § 35.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 19a (forordning (EF) nr. 1071/2009 endret ved forordning (EU) nr. 613/2012), nr. 19aa (beslutning 2009/992/EU), nr. 19ab (forordning (EU) nr. 1213/2010), nr. 25a (forordning (EF) nr. 1072/2009 endret ved forordning (EU) nr. 612/2012), nr. 26b (forordning (EØF) nr. 3916/90), nr. 26d (forordning (EF) nr. 792/94), nr. 26e (forordning (EF) nr. 2327/2003), nr. 27 (forordning (EØF) nr. 4058/89), nr. 32a (forordning (EF) nr. 1073/2009 endret ved forordning (EU) nr. 611/2012) og nr. 32aa (forordning (EU) nr. 361/2014). Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

I forskrift 26. mars 2003 nr. 401 om yrkestransport innenlands med motorvogn og fartøy (yrkestransportforskriften) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportforskriften)

§ 55 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 32a (forordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009, som endret ved forordning (EU) nr. 611/2012) om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss og om endring av forordning (EF) nr. 561/2006 og vedlegg XIII nr. 32aa (forordning (EU) nr. 361/2014 av 9 april 2014) om fastsettelse av nærmere regler for anvendelsen av forordning (EF) nr. 1073/2009 med hensyn til dokumenter for internasjonal persontransport med turvogn og buss, og om oppheving av kommisjonsforordning (EF) nr. 2121/98, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

10. juli Nr. 885 2015

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 10. juli 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 16 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98. Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fiske i sjøen gjøres det følgende endring:

§ 33h fjerde ledd (endret) ledd skal lyde:

Notfartøy som skal drive samfiske etter makrell må begge tilhøre enten reguleringsgruppen notfartøy med største lengde under 13 meter eller garn- og snøregruppen. I garn- og snøregruppen er det kun fartøy med hjemmelslengde under 13 meter og største lengde under 15 meter som kan drive samfiske for låssetting.

II

Forskriften trer i kraft straks.

10. juli Nr. 886 2015

Forskrift om endring i forskrift om maksimalkvoter i fisket etter øyepål i 2015

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 10. juli 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12 og § 16 jf. forskrift 9. desember 2014 nr. 1551 om regulering av fisket etter øyepål i 2015 § 2 andre ledd og § 7 første ledd, og forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–8 og § 2–12. Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

I forskrift 15. januar 2015 nr. 58 om maksimalkvoter i fisket etter øyepål i 2015 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

Maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse i fisket etter øyepål i Norges økonomiske sone beregnes ved å bruke faktoren 15.

II

Forskriften trer i kraft straks.

10. juli Nr. 887 2015

Forskrift om endring i forskrift om landings- og sluttseddel

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og fiskeridepartementet 10. juli 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 14 og § 16 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

I forskrift 6. mai 2014 nr. 607 om landings- og sluttseddel gjøres følgende endringer:

Ny § 23 skal lyde:

§ 23. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for sikre en bærekraftig forvaltning av de viltlevende marine ressurser gjennom registrering av opplysninger om fangsten til bruk ved ressurskontroll, kvotekontroll og for statistikkformål.

§ 23 blir heretter ny § 24.

II

Denne forskriftsendring trer i kraft straks.

13. juli Nr. 888 2015

Forskrift om endring i forskrift om bruk av kjøretøy

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 13. juli 2015 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 15, § 16, § 17, § 20, § 36 og § 43, jf. delegeringsvedtak 17. mars 1967 nr. 3462 pkt. 7. Kunngjort 14. juli 2015 kl. 14.15.

I

I forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy gjøres følgende endring:

Kapittel 2. Registrering endres til å lyde slik:

§ 2-1. Definisjoner

I dette kapittel menes med

- a) *motorvognregisteret*: Statens vegvesens database over alle norske sivile kjøretøy. Motorvognregisteret er ikke et realregister.
- b) *registrering*: en offentlig tillatelse til at et kjøretøy kan tas i bruk enten på eller utenfor offentlig veg. Registrering innebærer en identifisering av kjøretøyet, og at det utstedes et kjennemerke jf. direktiv 1999/37/EF, senest endret ved direktiv 2003/127/EF.
- c) *vognkort*: et dokument som bekrefter at kjøretøyet er registrert. Innehaver av vognkortet er den person i hvis navn kjøretøyet er registrert, jf. direktiv 1999/37/EF senest endret ved direktiv 2003/127/EF. Dokumentet må være i overenstemmelse med vilkårene i § 2-8.
- d) *melding om eierskifte*: en skriftlig melding til Statens vegvesen om at kjøretøyet overdras fra selger til kjøper. Meldingen må være i overenstemmelse med vilkårene i § 2-27.
- e) *midlertidig avregistrering*: når kjennemerkene frivillig innleveres eller inndras etter vilkårene i § 2-31. Kjøretøyet kan senere påregistreres dersom alle vilkårene for registrering er oppfylt.
- f) *endelig avregistrering*: når kjøretøyet blir vraket eller ført ut av landet jf. vilkårene i § 2-33 andre ledd, og det markeres som vraket eller utført i motorvognregisteret.

§ 2-2. Hvilke kjøretøy som er registreringspliktige

- (1) Motorvogn og tilhenger til motorvogn er registreringspliktig med følgende unntak:
 - a) Traktor som er konstruert for fart ikke over 20 km/t.
 - b) Motorredskap som er konstruert for fart ikke over 50 km/t. Slik redskap er likevel registreringspliktig når den er konstruert for fart over 20 km/t, hovedsakelig er innrettet for person- eller godstransport eller til trekking av annet kjøretøy, og brukes på offentlig veg.
 - c) Motorredskap som er konstruert for fart over 50 km/t, og som bare brukes utenfor offentlig veg. Kryssing av offentlig veg er tillatt med slik motorredskap.
 - d) Tilhenger til traktor eller motorredskap som ikke er registreringspliktig.
 - e) Tilhenger til registreringspliktig traktor eller motorredskap når tilhengeren bare brukes utenfor offentlig veg. Kryssing av offentlig veg er tillatt med slik tilhenger.
 - f) Tilhenger til beltemotorsyssel.
 - g) Tilhenger til beltebil når tilhengeren bare brukes utenfor offentlig veg. Kryssing av offentlig veg er tillatt med slik tilhenger.
- (2) Kjøretøy som ikke er registreringspliktig, tillates ikke registrert.

§ 2-3. Hvem kjøretøy skal registreres på

- (1) Kjøretøy skal registreres på kjøretøyets eier.
- (2) For kjøretøy som er solgt med forbehold om eiendomsrett for selgeren, regnes kjøperen som eier.
- (3) Ved utleie av kjøretøy på leasingkontrakt, regnes utleieren som eier.

§ 2-4. Motorvognregisteret

Registreringspliktige kjøretøy skal registreres i Det sentrale motorvognregister hvor Statens vegvesen er behandlingsansvarlig.

§ 2-5. Vilkår for registrering første gang i Norge

- (1) Melding om registrering første gang i Norge gis til regionvegkontoret på fastsatt blankett.

- (2) Før registrering skjer første gang i Norge må kjøretøyet være godkjent av regionvegkontoret eller inneha typegodkjenning gyldig i Norge.
- (3) Følgende dokumenter må legges fram ved registrering første gang i Norge:
- a) Bevis for at toll og avgifter er betalt for alle avgiftspliktige kjøretøy.
 - b) Bevis for at kjøretøyet er trafikksikret. Er det tvil om forsikringsplikten, kan regionvegkontoret kreve bevis for at kjøretøyet ikke trenger å være forsikret.
 - c) Identitetsbevis for kjøretøyets eier. For personlig eier skal beviset inneholde fødselsnummer (11 sifre) eller D-nummer. For virksomheter skal beviset inneholde organisasjonsnummer (9 sifre).
 - d) Løyve dersom det er påbudt for kjøretøyet.
 - e) Erklæring (lisens) fra Norges Bilsportforbund eller Norges Motorsykkelforbund om at kjøretøyet er lisensiert i overensstemmelse med reglement gitt av forbundene. Det må fremgå at kjøretøyet er godkjent i henhold til de tekniske og sikkerhetsmessige krav i reglementet dersom det skal registreres som lisensiert rallybil, trial- eller enduromotorsyssel.
 - f) For kjøretøy som tidligere har vært registrert i annet land enn Norge skal alle deler av kjøretøyets vognkort eller dokumentasjon tilsvarende vognkort innleveres. Består vognkortet av to deler kan kjøretøyet registreres på ny i Norge selv om del 2 av vognkortet mangler hvis det foreligger skriftlig eller elektronisk bekreftelse om rett til nyregistrering fra myndighetene i det land hvor kjøretøyet tidligere var registrert.

§ 2-6. Registreringsplikt

- (1) Registreringspliktig kjøretøy skal ikke brukes eller bli tillatt brukt uten å være registrert på eieren og utstyrt med vognkort og kjennemerke.
- (2) Kjøretøyets eier eller rådighetshaver er ansvarlig for at registreringsplikten oppfylles.

§ 2-7. Utsatt registreringsplikt for fortollet utenlandsregistrert kjøretøy

- (1) Utenlandsregistrert kjøretøy kan brukes med gyldige utenlandske kjennemerker og vognkort eller dokumentasjon tilsvarende vognkort i inntil 30 dager etter at kjøretøyet er fortollet her i landet.
- (2) Utlevert melding til avgiftsberegning og registrering (blankett NA-0221) samt gyldig vognkort eller dokumentasjon tilsvarende vognkort skal til enhver tid medbringes i kjøretøyet frem til kjøretøyet er registrert her i landet.
- (3) Utenlandske kjennemerker skal innleveres til regionvegkontoret før norske kjennemerker kan utleveres. Innleverte kjennemerker skal makuleres. Dersom det kan dokumenteres at utenlandske kjennemerker er innlevert på et tidligere tidspunkt kan norske kjennemerker likevel utleveres.
- (4) Politi, regionvegkontor eller tollvesen kan på stedet inndra kjennemerker på utenlandsregistrert kjøretøy som er fortollet, uavhengig av om kjøretøyet er i bruk eller ikke, når
- a) enten utenlandske kjennemerker eller vognkort eller dokumentasjon tilsvarende vognkort ikke lenger er gyldig,
 - b) kjøretøyet ikke er forsikret,
 - c) det er mer enn 30 dager siden blankett NA-0221 ble utlevert, eller
 - d) blankett NA-0221, vognkort eller dokumentasjon tilsvarende vognkort ikke medbringes kjøretøyet.
- (5) Uten utenlandske kjennemerker kan fortollet utenlandsregistrert kjøretøy kun brukes om det er påsatt gyldige prøvekjennemerker.

§ 2-8. Vognkort

- (1) Vognkortet skal bestå av to deler. Del 1 skal være en teknisk del og alltid følge med under kjøring. Del 2 er en eierdel og skal oppbevares av registrert eier atskilt fra kjøretøyet. Innholdet i vognkortet samsvarer med direktiv 1999/37/EF, senest endret ved direktiv 2003/127/EF, vedlegg I kapittel II og vedlegg II kapittel II.
- (2) Regionvegkontoret utsteder vognkort og midlertidig vognkort. Det midlertidige vognkortet skal gjelde frem til utstedelse av det ordinære vognkortet, men likevel ikke mer enn 1 måned. Det midlertidige vognkortet skal alltid medbringes under kjøring. Rettelser eller tilføyelser i vognkortet må bare gjøres av Statens vegvesen.
- (3) Del 2 av tidligere utstedt vognkort skal innleveres før enhver utstedelse av nytt vognkort. Dersom vognkort del 2 mangler, må registrert eier levere fullstendig utfylt tapsmeldingsskjema til regionvegkontoret før nytt vognkort kan bestilles.
- (4) I lisensiert rallybil, trial- eller enduromotorsyssel utstyrt med kjennemerker med hvite tegn på sort bunn, skal det under bruk alltid følge med vognlisens utstedt av Norges Bilsportforbund eller Norges Motorsykkelforbund samt påmeldings-, start- eller treningsbekreftelse utstedt av nevnte forbund eller arrangør.

§ 2-9. Kjennemerke

- (1) Bil skal ha kjennemerke foran og bak. Beltemotorsyssel skal ha kjennemerke foran eller på venstre side. Annet registreringspliktig kjøretøy skal ha kjennemerke bak.
- (2) Tildelt kjennemerke skal følge kjøretøyet.
- (3) Kjøretøy må ikke ha merke, skilt eller liknende som kan forveksles med påbudt merke eller kjennemerke, eller som kan vanskeliggjøre identifikasjon av kjøretøyet.
- (4) Kjennemerke skal være godt synlig og ikke være dekket av uvedkommende gjenstander.

(5) Kjennemerke skal være sikkert festet til kjøretøyet. Festet må ikke forandre lesbarheten eller gjøre det mulig å mistyde bokstaver eller tall. Festet skal ha samme eller tilnærmet samme farge som fargen på det sted på kjennemerket det festes.

(6) Innlevert eller inndratt kjennemerke oppbevares av regionvegkontoret i 6 måneder.

(7) Kjennemerker til kjøretøy som er registrert for første gang for mindre enn 30 år siden, og kjennemerker til kjøretøy som ikke har vært registrert og har årsmodell nyere enn 31 år, skal kun produseres med dagens godkjente utstyr for produksjon av kjennemerker.

§ 2–10. Unntak fra tildelt tegnkombinasjon

(1) Når det foreligger særlig tungtveiende grunner kan regionvegkontoret, ved enkeltvedtak, gjøre unntak fra § 2–9 andre ledd og tildele nytt kjennemerke med ny tegnkombinasjon. Med særlig tungtveiende grunner forstås bl.a. forfalsking av kjennemerke og kjøretøy som skal bli eller har vært ambassadekjøretøy.

(2) Eier av kjøretøyet må betale for nytt kjennemerke.

§ 2–11. Utforming av kjennemerker

(1) Kjennemerke til kjøretøy skal være av utførelse fastsatt av Vegdirektoratet.

(2) Regionvegkontoret bestemmer hvilket kjennemerke som skal tildeles kjøretøyet.

(3) Registreringspliktig kjøretøy skal ha kjennemerke med sorte tegn på hvit reflekterende bunn, med følgende unntak

- a) Kjøretøy som bare brukes utenfor offentlig veg, herunder kjøretøy registrert for bruk på Svalbard, kan ha kjennemerke med lysegule tegn på sort bunn. Kjøretøy som på grunn av vekt eller dimensjon ikke tillates brukt på offentlig veg, skal ha slikt kjennemerke. Kryssing av offentlig veg er tillatt for kjøretøy med slikt kjennemerke. Om nødvendig må dispensasjon eller brukstillatelse være innhentet.
- b) Varebil klasse 2 skal ha kjennemerke med sorte tegn på grønn reflekterende bunn.
- c) Kjøretøy tilhørende Forsvaret skal ha kjennemerke med sorte tegn på gul bunn.
- d) Kjøretøy som eies av fremmed stats diplomatiske eller konsulære stasjon, av diplomatisk eller konsulær tjenestemann, av diplomatisk stasjons administrative eller tekniske personale eller av familiemedlem, og som nyter privilegier og immunitet i henhold til Wien-konvensjonen av 1961 om diplomatisk samkvem, eller Wien-konvensjonen av 1963 om konsulært samkvem, skal ha kjennemerke med gule tegn på blå reflekterende bunn.
- e) Lisensiert rallybil, trial- eller enduromotorsykel som er fritatt for engangsavgift/tilleggsavgift, og som utelukkende brukes under konkurranse og organisert treningskjøring i henhold til reglement og godkjenning av Norges Bilsportforbund eller Norges Motorsykkelforbund, samt kjøring til og fra slike arrangement, skal ha kjennemerker med hvite tegn på sort bunn.
- f) Årsprøvekjennemerke skal ha hvite tegn på rød bunn. Dagsprøvekjennemerke skal ha sorte tegn på rød bunn. Prøvekjennemerke som brukes på kjøretøy tilhørende Forsvaret, kan ha røde tegn på gul bunn.
- g) Kjøretøy som oppfyller vilkår fastsatt i forskrift 28. mars 1967 nr. 9350 om bruk av utenlandsk motorvogn i riket og om særskilt registrering av motorvogn for midlertidig bruk skal i tillegg ha en 45 mm loddrett, rød bord på hver side av kjennemerket. Med hvit skrift skal den venstre bord være påført tallet for den måned, og den høyre bord være påført de to siste sifre av tallet for det år registreringsens gyldighet utløper.

§ 2–12. Unntak fra krav til utforming av kjennemerker

Regionvegkontoret kan, ved enkeltvedtak, gjøre unntak fra bestemmelsene i § 2–11 tredje ledd om utforming av kjennemerke når et kjøretøy som har blitt ombygd i henhold til forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr og forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil, ikke har fått utlevert nye kjennemerker. Unntaket gjelder for bruk av tidligere tildelte kjennemerker inntil riktige kjennemerker er mottatt og utlevert til kjøretøyets eier, og skal gjelde i maksimalt 7 dager etter at kjøretøyet er omregistrert.

§ 2–13. Størrelse på kjennemerke til bil og tilhenger til bil

(1) For bil og tilhenger til bil som registreres for første gang eller som bytter kjennemerker gjelder følgende:

- a) Stort, smalt kjennemerke skal være 52 cm bredt og 11 cm høyt.
- b) Stort høyt kjennemerke skal være 34 cm bredt og 21 cm høyt.
- c) Lite smalt kjennemerke skal være 30,3 cm bredt og 8,5 cm høyt.
- d) Lite høyt kjennemerke skal være 22 cm bredt og 15,2 cm høyt.

(2) For bil og tilhenger til bil som tildeles kjennemerke xx.xx.2014 eller senere gjelder følgende:

- a) Bil skal ha store kjennemerker. De kan være smale eller høye.
- b) Lisensiert rallybil som er fritatt for engangsavgift/tilleggsavgift, skal ha lite kjennemerke. Det kan være smalt eller høyt.
- c) Tilhenger til bil skal ha stort kjennemerke. Det kan være smalt eller høyt. Tilhenger til bil med bredde ikke over 1,25 m kan ha lite kjennemerke. Det kan være smalt eller høyt.

(3) For bil og tilhenger til bil som er registrert for første gang, som bytter kjennemerker eller er tildelt kjennemerke før 15. september 2012 gjelder kjøretøyforskriftens kapittel 39.

(4) For andre kjøretøy enn bil og tilhenger til bil gjelder kjøretøyforskriften kapittel 39.

§ 2-14. Plassering av kjennemerker på bil og tilhenger til bil

- (1) For bil og tilhenger til bil som registreres første gang i Norge gjelder bestemmelsene i denne paragraf. For eldre kjøretøy og andre kjøretøygrupper gjelder kjøretøyforskriften kapittel 39.
- (2) Kjennemerke foran skal være plassert slik at høyden fra vegbanen til nederste kant av kjennemerket er 25 cm eller mer. Høyden fra vegbanen til øverste kant skal være mindre enn 80 cm.
- (3) I særlige tilfelle, hvor en bils konstruksjon eller det utstyr den brukes med gjør det nødvendig, kan høyden fra vegbanen til øverste kant av kjennemerket foran økes til den høyde som er nødvendig. Målene skal tas når bilen er ubelastet.
- (4) Kjennemerke foran skal være godt synlig i et område avgrenset av 4 plan gjennom kjennemerkets 4 sidekanter. Disse plan skal sideveis og utover danne en vinkel på minst 30 grader med bilens lengdeakse. Det øverste plan skal danne en vinkel på minst 30 grader oppover, målt i forhold til horisontalplanet, og det nederste plan må være horisontalt eller danne en vinkel nedover. Såfremt kjennemerkets øverste kant er høyere enn 120 cm fra vegbanen, skal det nederste plan danne en vinkel på minst 15 grader i forhold til horisontalplanet. Midten av kjennemerket skal være plassert så nær kjøretøyets midtlinje som mulig.
- (5) Plassering av bakre kjennemerke for bil og tilhenger til bil skal tilfredsstille kravene i direktiv 70/222/EØF.
- (6) Reglene i denne paragraf gjelder likevel ikke bil og tilhenger til bil som omfattes av § 2-15.
- (7) For andre kjøretøy enn bil og tilhenger til bil gjelder kjøretøyforskriften kapittel 39.

§ 2-15. Generelle bestemmelser om kjennemerker etter tidligere registreringsordninger

- (1) Kjøretøy som ble førstegangsregistrert for mer enn 30 år siden kan tildeles kjennemerker i henhold til registreringsordning gjeldende på tidspunktet for førstegangsregistreringen.
- (2) Kjøretøy med årsmodell eldre enn 31 år, kan tildeles kjennemerker i henhold til registreringsordning gjeldende pr. 1. januar året etter kjøretøyets modellår.
- (3) For kjøretøy omfattet av første eller andre ledd kan alternativt kjennemerker av nyere utførelse tildeles, under forutsetning av at kjøretøyet tilhører en registreringsordning som er 30 år eller eldre.
- (4) Kjøretøy som ikke har tidsriktig kjennemerke og som tilhører registreringsordninger fra før 1. april 1971, kan tildeles nytt tidsriktig kjennemerke. Forutsetningen for dette er at det er dokumentert at kjøretøyets kjennemerke ikke er tidsriktig og at det kjennemerke som ønskes tildelt er tidsriktig.
- (5) Kjennemerke skal tildeles av regionvegkontoret, og skal for ettertiden følge kjøretøyet.
- (6) Utforming, kvalitet, antall, plassering og belysning av kjennemerke skal være utført som fastsatt i den registreringsordning det tilhører

§ 2-16. Kjennemerke for registreringsordning før 1. april 1971

- (1) Kjennemerke kan utføres på to måter:
 - a) En bokstav og tre til seks tall. Mellom bokstav og tallkombinasjon skal det i halv høyde være en vannrett strek med samme bredde som bokstav og tall.
 - b) Seks tall. Tallene skal stå i par med en vannrett strek i halv høyde mellom parene.
- (2) Kjennemerket skal være godt leselig på en avstand av 30 meter.
- (3) Eier må selv få produsert kjennemerkene.
- (4) Kjennemerker tildeles med følgende tidligere fylkesbokstaver:
A-B-C-D-E-F-G-H-I-K-L-O-R-S-T-U-V-W-X-Y-Z.
- (5) Eier kan velge fritt blant bokstav og tallkombinasjoner som ikke er i bruk.

§ 2-17. Kjennemerke for registreringsordning fra og med 1. april 1971 til og med 31. mars 1982

- (1) Kjennemerke skal bestå av to bokstaver og 4 eller 5 tall. Tallene og bokstavene skal stå i hver sin gruppe. Utforming og utførelse skal være i overensstemmelse med «Bestemmelser om kjøretøy», hovedgruppe 27 gjeldende fra 1. april 1971.
- (2) Kjennemerker av denne typen skal ved førstegangsregistrering tildeles fra samme serier som benyttes ved førstegangsregistrering ellers.

§ 2-18. Kjennemerke for registreringsordning etter 31. mars 1982 frem til 1. januar 2002

- (1) Kjennemerke skal bestå av to bokstaver og 4 eller 5 tall. Tallene og bokstavene skal stå i hver sin gruppe. Utforming og utførelse skal være i overensstemmelse med «Bestemmelser om kjøretøy», datert 3. mai 1984.
- (2) Tildeling skjer som angitt i § 2-17 andre ledd.

§ 2-19. Generelt om bruk av prøvekjennemerke m.m.

- (1) Registreringspliktig kjøretøy kan flyttes, prøves, demonstreres eller kjøres i forbindelse med registrering uten å være registrert. Ved slik bruk skal kjøretøyet ha påsatt gyldig prøvekjennemerke og være i forsvarlig stand. Bruk av prøvekjennemerke til annet formål er ikke tillatt. Vognkort og kjøreseddel for årsprøvekjennemerke eller kjøreseddel for dagsprøvekjennemerke skal medbringes.
- (2) Bruk av prøvekjennemerke til ordinær transport av personer og gods er ikke tillatt med mindre det medbringes spesiell tillatelse utstedt av regionvegkontoret. Det regnes ikke som ordinær transport når bil påsatt prøvekjennemerke trekker tilhenger påsatt prøvekjennemerke og dette vogntoget ikke er lastet med noen form for gods, eller når registrert bil trekker tilhenger påsatt prøvekjennemerke og tilhengeren er lastet med tilhengere/tilhengerunderstell (chassis).

(3) Nødvendig dokumentasjon og opplysninger skal framlegges for kontroll med utstedelse, tildeling og bruk av prøvekjennemerke.

§ 2–20. Bruk av dagsprøvekjennemerker

(1) Dagsprøvekjennemerke kan utstedes til virksomhet eller person som har bruk for slikt kjennemerke i enkelttilfelle. Brukstiden skal begrenses til det som normalt er nødvendig i hvert tilfelle.

(2) Vedkommende skal være fylt 16 år, skal kunne legitimere seg og skal kunne oppgi hvilket kjøretøy kjennemerket skal brukes på.

(3) Skade som kjøretøy gjør under kjøring med dagsprøvekjennemerke, skal straks meldes til regionvegkontoret ved bruk av standard skademeldingsblankett.

§ 2–21. Unntak for utstedelse av dagsprøvekjennemerker til registrerte kjøretøy

Når det foreligger særlig tungtveiende grunner kan regionvegkontoret, ved enkeltvedtak, gjøre unntak fra bestemmelsene i § 2–19 første ledd første punktum og utstede dagsprøvekjennemerker til registrert kjøretøy. Med særlig tungtveiende grunner forstås bl.a. flytting av anleggsmaskiner fra anlegg til anlegg, terminalkjøretøy som skal på verksted og campingvogner som er registrert med anleggskjennemerker som skal flyttes til sommer- eller vintersted.

§ 2–22. Gebyr for dagsprøvekjennemerke

Gebyr for utstedelse av dagsprøvekjennemerke skal være kr 270,– pr. gyldighetsdag (kl. 00.00–24.00). Gebyr for ubenyttede dager refunderes ikke.

§ 2–23. Bruk av årsprøvekjennemerker

(1) Årsprøvekjennemerke kan tildeles virksomhet eller person som har stadig bruk for slik kjennemerke i sin virksomhet og som er registrert i Merverdiavgiftsregisteret i henhold til lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven).

(2) Årsprøvekjennemerke skal bare brukes i nærvær av innehaver eller dennes ansatte. Kunde kan dog bruke forhandlers årsprøvekjennemerke uten slikt nærvær i forbindelse med registrering av kjøpt kjøretøy eller når kjøringen skjer i prøve- eller demonstrasjonsøyemed og brukens varighet ikke overstiger 24 timer for hver enkelt kunde og hvert enkelt kjøretøy.

(3) Kjøreseddel for årsprøvekjennemerke skal alltid være utfylt og bringes med under kjøring, gjenpart skal oppbevares i minst ett år, og regionvegkontoret kan kreve at gjenpartene framlegges ved kontroll.

(4) Årsprøvekjennemerke skal innleveres til regionvegkontoret når virksomheten opphører og ellers når behovet for slikt kjennemerke bortfaller. Regionvegkontoret kan inn dra årsprøvekjennemerke når vilkårene for å bli tildelt slikt kjennemerke ikke lenger er tilstede.

§ 2–24. Inndragning av prøvekjennemerker

(1) Ved overtredelse av bestemmelsene i § 2–19, § 2–20, § 2–21 og § 2–23, kan politi, regionvegkontor eller tollvesen inn dra prøvekjennemerke på stedet.

(2) Regionvegkontoret kan fastsette at inndragningen skal gjelde for et bestemt tidsrom eller for alltid.

(3) Regionvegkontoret kan nekte utstedelse eller tildeling av prøvekjennemerke til den som tidligere har overtrådt bestemmelsene i § 2–19, § 2–20, § 2–21 og § 2–23.

(4) Regionvegkontoret kan også nekte utstedelse av dagsprøvekjennemerker til samme kjøretøy og for samme formål dersom bruken vil være i strid med bestemmelsene i § 2–20 og § 2–21.

§ 2–25. Tap og tyveri av kjennemerke

(1) Tap og tyveri av kjennemerke skal meldes til politiet før regionvegkontoret utsteder nye kjennemerker med ny tegnkombinasjon. Kjøretøy som er eldre enn 30 år og har kjennemerker med utforming eller bokstav- og tallkombinasjon fra tidligere registreringsordninger etter § 2–15 til § 2–18, kan få erstatningskjennemerker i de tilfeller hvor kjøretøyets eier ønsker det. Regionvegkontoret kan kreve at kjøretøyet utstyres med nytt kjennemerke dersom det ikke lenger er godt lesbart, er skadet eller ikke passer inn i kjennemerkeserien.

(2) Den som har lånt eller fått tildelt årsprøvekjennemerke plikter omgående å melde eventuelt tap eller tyveri av dette til politiet samt framlegge gjenpart av politianmeldelsen for regionvegkontoret.

(3) Ved tap og tyveri av kjennemerker som nevnt i første ledd, kan regionvegkontoret, ved enkeltvedtak, gi unntak fra bestemmelsen i § 2–8 tredje ledd om at vognkort del 2 må innleveres før enhver utstedelse av nytt vognkort.

§ 2–26. Nasjonalitetsmerke

(1) Ved utpassering fra Norge skal registreringspliktig kjøretøy være utstyrt med nasjonalitetsmerke som fastsatt av Vegdirektoratet.

(2) Nasjonalitetsmerket skal enten være et eget merke eller være integrert i kjennemerket. Kjøretøy med integrert nasjonalitetsmerke skal ha dette både foran og bak, dersom det er påbudt med kjennemerke begge steder.

§ 2–27. Endring av registreringsforhold

(1) Når kjøretøy skifter eier, skal dette meldes skriftlig med begge underskrift på samme melding om eierskifte til regionvegkontoret innen 3 dager. Kjennemerke, fabrikat, understallsnummer, begge eieres navn og adresse, fødselsnummer og/eller organisasjonsnummer og dato for eierskifte skal oppgis.

(2) Tidligere eier er ansvarlig for at melding om eierskifte og vognkort del 2 blir innlevert.

(3) På vegne av døds- eller konkursbo skal melding gis av den som har myndighet til å handle på boets vegne. Tilsvarende gjelder den som forestår auksjon over kjøretøy som er inndratt av det offentlige.

(4) Attest fra namsmyndighet om avsluttet utleveringsforretning for kjøretøy eller rettskraftig avgjørelse som fastsetter eierskap over kjøretøyet kan erstatte melding om eierskifte.

(5) Eier eller rådgivertshaver skal gi skriftlig melding til regionvegkontoret innen 3 dager ved

- a) endring av kjøretøyet slik at det ikke lenger samsvarer med opplysningene i vognkortet,
- b) bruksendring som medfører endring av motorvognavgift.

§ 2–28. Unntak fra vilkår om innlevering av melding om eierskifte

Når det foreligger særlig tungtveiende grunner kan regionvegkontoret, ved enkeltvedtak, gjøre unntak fra bestemmelsen i § 2–27 første ledd, og fatte vedtak om eierskifte uten at melding om eierskifte er innlevert. Med særlig tungtveiende grunner forstås bl.a. dokumentasjon fra offentlig instans eller at tidligere eier er et foretak som er slettet i foretaksregisteret.

§ 2–29. Vilkår for omregistrering

(1) Følgende dokumenter må legges fram før vedtak om omregistrering fattes:

- a) Bevis for at avgifter er betalt for alle avgiftspliktige kjøretøy.
- b) Bevis for at kjøretøyet er trafikksikret. Er det tvil om forsikringsplikten, kan regionvegkontoret kreve bevis for at kjøretøyet ikke trenger å være forsikret.
- c) Kjøretøyets eier må identifisere seg. Personlig eier skal oppgi fødselsnummer (11 sifre) eller D-nummer. Virksomheter skal oppgi organisasjonsnummer (9 sifre).
- d) Løyve dersom det er påbudt for kjøretøyet.
- e) Erklæring (lisens) fra Norges Bilsportforbund eller Norges Motorsykkelforbund om at kjøretøyet er lisensiert i overensstemmelse med reglement gitt av forbundene. Det må fremgå at kjøretøyet er godkjent i henhold til de tekniske og sikkerhetsmessige krav i reglementet dersom det skal registreres som lisensiert rallybil, trial- eller enduromotorsykel.

(2) Dersom kjøretøyet har vært registrert i Norge tidligere, skal kjøretøyets vognkort del 2, jf. § 2–8, innleveres før vedtak om omregistrering fattes. Dette gjelder ikke dersom vedtak om eierskifte er fattet etter § 2–28, eller når registrert eier har meldt inn eierskifte på nett.

(3) Før kjøretøyet kan omregistreres, må eierskiftehistorikken i motorvognregisteret være fullstendig.

§ 2–30. Unntak fra vilkår om innlevering av vognkort del 2 før vedtak om omregistrering

Når det foreligger særlig tungtveiende grunner kan regionvegkontoret, ved enkeltvedtak, gjøre unntak fra bestemmelsen i § 2–29 andre ledd og fatte vedtak om omregistrering uten at vognkort del 2 er innlevert.

§ 2–31. Vilkår for midlertidig avregistrering

Kjøretøyet anses midlertidig avregistrert når

- a) kjennemerkene leveres til regionvegkontoret,
- b) politiet, tollvesenet eller regionvegkontoret inndrar kjennemerkene,
- c) kjøretøyet er avmerket som avregistrert i motorvognregisteret og kjennemerkene oppbevares av en annen part i medhold av avtale med Statens vegvesen,
- d) kjennemerkene er inndratt som følge av vedtak om bruksforbud og inndragning av kjennemerkene skjer med hjemmel i vegtrafikkloven § 36 nr. 3, og/eller bilansvarslova § 19 jf. forskrift om trafikkskyld mv. § 7, anses avregistreringen for å være midlertidig, jf. direktiv 2000/53/EF, eller
- e) kjennemerkene innleveres frivillig som følge av vedtak om bruksforbud.

§ 2–32. Unntak fra vilkår for midlertidig avregistrering

(1) Regionvegkontoret kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra bestemmelsen i § 2–31 bokstav a og midlertidig avregistrere kjøretøyet når

- a) det ikke foreligger et nytt vedtak om eierskifte,
- b) eier inngir informasjon om en ny eier av kjøretøyet og
- c) eier har gjort det som er rimelig å forvente for å dokumentere eierskifte.

Avregistreringen av kjøretøyet skal tilbakedateres til søknadstidspunktet, med mindre tidligere eier dokumenterer å ha vært i kontakt med offentlig instans på et tidligere tidspunkt.

(2) Regionvegkontoret kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra bestemmelsen i § 2–31 bokstav a og midlertidig avregistrere kjøretøyet når

- a) det ikke foreligger et nytt vedtak om eierskifte,
- b) eier ikke kan inngi informasjon om en ny eier av kjøretøyet og
- c) eier har gjort det som er rimelig å forvente for å dokumentere at vedkommende ikke lenger er i besittelse av kjøretøyet.

Kjøretøyet skal avregistreres etter 1 år regnet fra søknadstidspunktet, med mindre eier dokumenterer å ha vært i kontakt med offentlig instans på et tidligere tidspunkt.

(3) Regionvegkontoret kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra bestemmelsen i § 2–31 bokstav a og midlertidig avregistrere kjøretøyet når

- a) det ikke foreligger et nytt vedtak om eierskifte,

- b) det foreligger særlig tungtveiende grunner og
- c) forholdet ikke kan behandles etter første eller andre ledd.

Med særlig tungtveiende grunner forstås bl.a. at kjøretøyet er ført ut av landet uten at innlevert melding om eierskifte er lagt inn i motorvognregisteret og uten at kjennemerke innlevert. Avregistreringen av kjøretøyet skal tilbakedateres til søknadstidspunktet, med mindre tidligere eier dokumenterer å ha vært i kontakt med offentlig instans på et tidligere tidspunkt.

§ 2–33. Endelig avregistrering

(1) Når det foreligger vrakmelding, anses avregistreringen for å være endelig, jf. direktiv 2000/53/EF. Vrakmelding skal foreligge før endelig avregistrering. Avregistreringen anses også som endelig når kjennemerkene er innlevert etter andre ledd.

- (2) Registrert kjøretøy som er ført ut av riket og som ikke lenger oppfyller kravene for registrering og hvor
- a) kjennemerkene er inndratt ved innførsel/fortolling inn i annet land, eller
 - b) kjøretøyet er registrert i utlandet,

skal avregistreres ved at kjennemerkene sendes regionvegkontoret. Eventuelt skal avregistrering skje etter at regionvegkontoret har mottatt erklæring fra utenlandsk offentlig myndighet om at kjennemerkene er destruert.

§ 2–34. Gebyr for å få tilbake kjennemerker

(1) Når kjennemerke inndras etter vegtrafikkloven § 36, og det på forhånd foreligger begjæring om slik inndragning, skal det betales et gebyr før kjennemerke kan utleveres. Gebyret skal være kr 1 460,– ved utlevering av kjennemerke inndratt etter 1. januar 2015, kr 1 410,– ved utlevering av kjennemerke som er blitt inndratt i perioden 1. januar 2014–31. desember 2014, kr 1 360,– ved utlevering av kjennemerke som er blitt inndratt i perioden 1. januar–31. desember 2013, kr 1 320,– ved utlevering av kjennemerke som er blitt inndratt i perioden 1. januar–31. desember 2012, kr 1 280,– ved utlevering av kjennemerke som er blitt inndratt i perioden 1. januar–31. desember 2011, kr 1 200,– ved utlevering av inndratt kjennemerke som er blitt inndratt i perioden 1. juli 2004–31. desember 2010, kr 1 150,– ved utlevering av inndratt kjennemerke som er blitt inndratt i perioden 1. februar 2004–30. juni 2004, kr 1 110,– ved utlevering av inndratt kjennemerke som er blitt inndratt i perioden 1. mars 2003–31. januar 2004, kr 900,– ved utlevering av inndratt kjennemerke som er blitt inndratt i perioden 1. januar 1996–28. februar 2003, kr 600,– ved utlevering av inndratt kjennemerke er blitt inndratt i 1995 og kr 300,– ved utlevering av inndratt kjennemerke som er blitt inndratt i perioden 1. juli 1993–31. desember 1994.

- (2) Gebyr skal ikke betales når eieren selv har levert inn kjennemerkene.
- (3) Det kan bare kreves betalt ett gebyr for samme avskilting, uten hensyn til om flere bestemmelser er overtrådt.
- (4) Gebyr innbetales til regionvegkontoret med angivelse av betalingsårsaken.
- (5) Gebyret betales ikke dersom unnlatelsen som førte til inndragningen skyldes eierens dødsfall, plutselig inntreffende og alvorlig sykdom, når kjøretøyet er kjøpt på tvangsauksjon eller ved særlige tilfelle for øvrig av ekstraordinær art, som er behørig godtgjort. I tvilstilfelle skal gebyret betales. Vedtaket kan i så fall påklages til Vegdirektoratet.

II

Endringen trer i kraft 1. september 2015.

10. mars Nr. 889 2015

Endring i delegering av kompetanse til Fiskeridirektoratet til å fastsette årlige reguleringsforskrifter for fiske

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 10. mars 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 15, § 16, § 26, § 27, § 36, § 37 og § 47. Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I vedtak 16. oktober 2001 nr. 4686 om delegering av kompetanse til Fiskeridirektoratet til å fastsette årlige reguleringsforskrifter for fiske gjøres følgende tilføyelse i vedlegget:

- Norsk fiske etter tobis
- Norsk fiske etter øyepål
- Norsk fiske etter vassild
- Norsk fiske etter hestmakrell
- Norsk fiske etter nordsjøsild
- Norsk fiske etter reker i Nordsjøen og Skagerrak
- Norsk fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak
- Norsk fiske etter lodde i Barentshavet
- Norsk fiske etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen
- Norsk fiske etter blåkkeite

II

Dette delegeringsvedtaket trer i kraft straks.

27. mai Nr. 890 2015

Forskrift om bachelorgrad ved Samisk høyskole

Hjemmel: Fastsatt av styret for Samisk høyskole 27. mai 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) og forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler. Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

§ 1. Virkeområde

Forskriften omhandler krav til bachelorgrad ved Samisk høyskole.

§ 2. Definisjoner

I forskriften brukes følgende begreper;

a) *Studier i henhold til rammeplan*

Utdanning med fagplaner, vedtatt av Samisk høyskole, og som gjennomføres i henhold til nasjonal rammeplan.

b) *Integrert utdanning*

Utdanning i henhold til studieplan, godkjent av styret for Samisk høyskole.

c) *Studieprogram*

Studieløp med et definert innhold i henhold til fag- eller studieplan, som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad (enkeltemner, halvtårsstudier, årsstudier, kandidatutdanning, bachelorgrad, grunnskolelærerutdanning).

d) *Grad*

Utdanning/studieprogram av et bestemt omfang, som gir rett til vitnemål.

e) *Emne*

Del av utdanning/studieprogram/grad som har avsluttende vurdering på grunnlag av forskrift om eksamen og sluttvurdering ved Samisk høyskole. Den minste godkjente enheten som kan inngå i utdanning, studieprogram eller grad.

f) *Studiepoeng*

Mål på omfanget av studier og emner måles i studiepoeng. Et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.

g) *Fordypning*

Bestemt mengde studiepoeng som gir faglig fordypning i et bestemt fagfelt.

h) *Studieplan*

Plan for det faglige innholdet i studier som ikke er regulert av rammeplan.

i) *Fagplan*

En konkretisering av det faglige innholdet i studier som er regulert av rammeplan

j) *Diploma Supplement*

Vitnemålsvedlegg som gir informasjon om: kandidatens kvalifikasjon, utdanningens innhold, institusjonen som har gitt utdanningen, utdanningssystemet.

§ 3. Krav til bachelorgrad

Bachelorgrad oppnås ved:

a) Fullført 3-årig yrkesrettet utdanning (180 studiepoeng) som er i henhold til nasjonale rammeplaner.

b) Fullført 3-årig integrert utdanning (180 studiepoeng) i henhold til studieplaner som er godkjent ved Samisk høyskole. Det kreves at kandidaten har fullført et arbeide på minimum 10 studiepoeng. Utdanningen kan være enten helhetlig 3-årig utdanning (180 studiepoeng) eller 2 årig utdanning (120 studiepoeng) og i tillegg fag som utgjør 60 studiepoeng.

c) Fullført 3-årig utdanning (180 studiepoeng). Det kreves en fordypning på minst 90 studiepoeng i et fagfelt og minst 30 studiepoeng i et annet fagfelt. Det kreves at studenten gjennomfører et selvstendig arbeide med et omfang på minimum 10 studiepoeng.

§ 4. Krav til minste emne(enhet) i bachelorgrad

Det minste emnet i § 3 b) og § 3 c) bachelorgrad er på minimum 10 studiepoeng. Mindre emner innen samme fagfelt kan godkjennes dersom de samlet utgjør minimum 10 studiepoeng.

§ 5. Godskriving av annen utdanning og fritak for eksamen eller prøve

Det er mulig å få fritak for prøve/eksamen som er del av grunnlaget for bachelorgraden, dersom tidligere gjennomført prøve/eksamen eller realkompetanse oppfyller faglige krav.

Studenten kan søke om å få tidligere gjennomført emne, fag og utdanning, gjennomført ved Samisk høyskole eller ved en annen instans for høyere utdanning som følger lov om universiteter og høyskoler, jf. § 3–4, § 3–5 eller utenlandsk utdanning, godkjent som en del av bachelorgraden. Det kreves at studiene oppfyller denne forskriften om bachelorgrad.

Emne, faggruppe eller selvstendig arbeide som er del av hovedfagseksamen eller grunnlag for mastergrad, godkjennes ikke som del av bachelorgrad.

§ 6. Faglig overlapping

I studieprogrammer som avsluttes med grad skal overlapping i faglig innhold ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng. Overlapping utover 10 studiepoeng må kompenseres med tilleggsstudiepoeng.

§ 7. Vitnemål

Fullført utdanning som i henhold til denne forskrifts § 3 gir bachelorgrad, dokumenteres med vitnemål.

Det er et vilkår for å skrive ut vitnemål for oppnådd bachelorgrad ved Samisk høyskole at studenten har avlagt minst 60 av studiepoengene ved institusjonen.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter § 3 c) utstedes etter søknad. Søker skal selv dokumentere at gjeldende krav oppfylles.

Minimum 60 studiepoeng som skal utgjøre grunnlaget for ny bachelorgrad, kan ikke være del av grunnlaget for tidligere oppnådd grad eller yrkesutdanning. Nye emner/enheter skal sammen med tidligere gjennomførte emner, eller i tillegg til disse, medføre at den nye graden har en annen faglig fordypning enn tidligere oppnådd grad.

§ 8. Klagebehandling

Studenter har i henhold til bestemmelser i forvaltningslovens kap. 4, rett til å klage på enkeltvedtak. Normal klagefrist er 3 uker.

Klager angående bachelorgrader behandles i styrets klagenemnd. Klagenemndas vedtak er endelig.

§ 9. Utfyllende bestemmelser

Forsknings- og studiestyret ved Samisk høyskole kan fastsette utfyllende bestemmelser til denne forskriften.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft fra 1. juni 2015.

1. juni Nr. 891 2015

Forskrift om endring i forskrift om felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler § 4–7 til § 4–10

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 1. juni 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 5–1 sjette og syvende ledd. Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 10. oktober 2005 nr. 1192 om felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler § 4–7 til § 4–10 gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Forskriften gjelder opprettelse av felles klagenemnd etter lov om universiteter og høyskoler § 5–1 nr. 7. Klagenemndas oppgave er å behandle klager over enkeltvedtak truffet med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler

- § 4–7 om annullering av eksamen eller prøve
 - § 4–8 om utestenging og bortvisning
 - § 4–9 om utestenging grunnet straffbare forhold – politiattest
 - § 4–10 om utestenging etter skikkethetsvurdering.
- Nemnda skal i tillegg behandle klage på avgjørelser etter offentleglova.

II

Forskriften trer i kraft 1. juni 2015.

1. juli Nr. 892 2015

Forskrift om nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser (ny mat-forskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 1. juli 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd og § 10 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 96 (forordning (EF) nr. 258/97 som endret ved forordning (EF) nr. 1829/2003 artikkel 38 og forordning (EF) nr. 1332/2008 artikkel 23) og vedlegg II kap. XII nr. 97 (forordning (EF) nr. 1852/2001). Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

§ 1. Gjennomføring av forordninger

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 96 (forordning (EF) nr. 258/97 som endret ved forordning (EF) nr. 1829/2003 artikkel 38 og forordning (EF) nr. 1332/2008 artikkel 23) om nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 97 (forordning (EF) nr. 1852/2001) om fastsettelse av nærmere regler for å gjøre visse opplysninger tilgjengelige for allmennheten og for vern av opplysninger som er oversendt i medhold av forordning (EF) nr. 258/97 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Ansvarlig myndighet i Norge for mottak og behandling av søknader, herunder godkjenning og ekvivalensgodkjenning av nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser

Søknader om godkjenning av nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser skal i Norge rettes til Mattilsynet, i henhold til § 1 første ledd, jf. artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 258/97.

Mattilsynet behandler søknader i henhold til § 1 første ledd, og fatter vedtak om godkjenning i henhold til § 1 første ledd, jf. artikkel 4 nr. 2 annet ledd første strekpunkt i forordning (EF) nr. 258/97.

For nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser som er godkjent i EU av Kommisjonen i henhold til § 1 første ledd, jf. artikkel 7 i forordning (EF) nr. 258/97, skal Mattilsynet fatte tilsvarende vedtak om godkjenning i Norge innen 30 dager.

Forespørsel om en uttalelse om et næringsmiddel eller en næringsmiddelingsrediens i det vesentlige tilsvarende et eksisterende næringsmiddel eller næringsmiddelingsrediens, skal i Norge rettes til Mattilsynet, i henhold til § 1 første ledd, jf. artikkel 3 nr. 4 i forordning (EF) nr. 258/97.

Mattilsynet kan forby eller begrense omsetningen av produkter som er godkjent i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, dersom produktet medfører helserisiko eller risiko for miljøet, i henhold til § 1 første ledd, jf. artikkel 12 første ledd i forordning (EF) nr. 258/97.

§ 3. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26.

§ 4. Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 5. Disposisjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. september 2015.

Samtidig oppheves § 16b i generell forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 for produksjon og omsetning mv. av næringsmidler.

Forordninger

For å gjøre det lett å finne frem til ordlyden i de forordningene som blir gjennomført, gjengir vi dem i dette avsnittet. Teksten nedenfor er kun til informasjon, og er ikke en del av forskriften.

Forordningene er ved kunngjøring foreløpig ikke EØS-tilpasset. EØS-tilpassede forordninger på norsk vil bli lagt inn før forskriften trer i kraft 1. september 2015.

Forordning (EF) nr. 258/97 om nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 258/97. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 1829/2003 artikkel 38 og forordning (EF) 1332/2008 artikkel 23.

For å lese forordning (EF) nr. 258/97 se her:
Norsk versjon.

For å lese tilpasningsteksten til artikkel 7 se her:
Norsk versjon.

For å lese forordning (EF) nr. 1829/2003 artikkel 38 se her:
Dansk versjon.

For å lese forordning (EF) nr. 1332/2008 artikkel 23 se her:
Norsk versjon.

Forordning (EF) nr. 1852/2001 om fastsettelse av nærmere regler for å gjøre visse opplysninger tilgjengelige for allmennheten, og for beskyttelse av opplysninger som er oversendt i medhold av forordning (EF) nr. 258/97

Nedenfor gjengis til informasjon dansk oversettelse av forordning (EF) nr. 1852/2001.

For å lese forordning (EF) nr. 1852/2001 se her:
Dansk versjon.

11. juli Nr. 893 2015

Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Klima- og miljødepartementet 11. juli 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12q (direktiv (EU) 2015/573 og direktiv (EU) 2015/574). Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2a–3 siste ledd skal lyde:

Importøren og distributøren skal underrette alle tidligere salgssledd og Miljødirektoratet dersom de mener eller har grunn til å tro at et EE-produkt ikke er i samsvar med kravet i første ledd.

§ 2a–4 andre ledd skal lyde:

Importøren skal sikre at den tekniske dokumentasjonen på anmodning fra Miljødirektoratet kan gjøres tilgjengelig for myndigheten i ti år etter at EE-produktene er omsatt for første gang på EØS-markedet.

§ 2a–5 andre ledd skal lyde:

Importøren skal oppbevare en kopi av samsvarserklæringen i ti år etter at EE-produktet er omsatt for første gang på EØS-markedet og stille den til rådighet for Miljødirektoratet.

§ 2a–12 første ledd skal lyde:

Produsenten kan utpeke en representant gjennom skriftlig fullmakt. Representanten er ansvarlig for de oppgaver som er angitt i fullmakten og fullmakten skal som minimum omfatte plikt for representanten til å holde samsvarserklæringen og den tekniske dokumentasjonen tilgjengelig for Miljødirektoratet i ti år etter at EE-produktet er omsatt på EØS-markedet for første gang.

§ 2a–14 første ledd skal lyde:

Både produsent, produsentens representant, importør og distributør av EE-produkter skal på anmodning fra Miljødirektoratet, i en periode på ti år etter at EE-produktet er omsatt på EØS-markedet for første gang, identifisere:

- alle markedsdeltakere som har levert EE-produkt til dem, og
- alle markedsdeltakere som de har levert EE-produkt til.

Vedlegg 2 skal lyde:

Vedlegg 2. Bruksområder som er unntatt fra forbudet i § 2a–3 som gjelder særskilt for medisinsk utstyr og overvåkings- og kontrollinstrumenter

Unntak	Unntaket gjelder fram til:
<i>Utstyr som utnytter eller påviser ioniserende stråling</i>	
1. Bly, kadmium og kvikksølv i detektorer for ioniserende stråling.	Kategori 8 og 9 generelt: 21. juli 2021 Kategori 8 in vitro: 21. juli 2023 Kategori 9 industriell: 21. juli 2024
2. Blylagre i røntgenrør.	
3. Bly i amplifikasjonsutstyr for elektromagnetisk stråling: mikrokanalplate og kapillærplate.	
4. Bly i glassfritte i røntgenrør og bildeforsterkere, og bly i bindemiddel av glassfritte for montering av gasslasere og til vakuumrør for omdanning av elektromagnetisk stråling til elektroner.	
5. Bly i utstyr for skjerming mot ioniserende stråling.	
6. Bly i testgjenstander for røntgen.	
7. Blystearatkrystaller til røntgendiffraksjon.	
8. Radioaktiv kadmiumisotopkilde for bærbar røntgenfluorescensspektrometre.	

Sensorer, detektorer og elektroder

<i>Unntak</i>	<i>Unntaket gjelder fram til:</i>
1a. Bly og kadmium i ionselektive elektroder, herunder glass i pH-elektroder.	Kategori 8 og 9 generelt: 21. juli 2021 Kategori 8 in vitro: 21. juli 2023 Kategori 9 industriell: 21. juli 2024
1b. Blyanoder i elektrokjemiske oksygensensorer.	
1c. Bly, kadmium og kvikksølv i detektorer for infrarødt lys.	
1d. Kvikksølv i referanselektroder: kvikksølvklorid med lavt kloridinnhold, kvikksølvsvulfat og kvikksølvoksid.	
<i>Annet</i>	
9. Kadmium i helium-kadmium-lasere.	Kategori 8 og 9 generelt: 21. juli 2021 Kategori 8 in vitro: 21. juli 2023 Kategori 9 industriell: 21. juli 2024
10. Bly og kadmium i atomabsorpsjonsspektroskopilamper.	
11. Bly i legeringer som superleder og varmeleder i MRI.	
12. Bly og kadmium i metalliske bindinger som skaper superledende magnetkretser i MR-detektorer, SQUID-detektorer, NMR-detektorer (kjernemagnetisk resonans) eller FTMS-detektorer (massespektrometer med fouriertransformasjon)	Utløper 30. juni 2021
13. Bly i motvekt.	Kategori 8 og 9 generelt: 21. juli 2021 Kategori 8 in vitro: 21. juli 2023 Kategori 9 industriell: 21. juli 2024
14. Bly i piezoelektriske enkeltkrystallmaterialer for ultralyd-omformere.	
15. Bly i loddemateriale for ultralyd-omformere.	
16. Kvikksølv i kapasitets- og tapsmålebroer med svært høy nøyaktighet og i høyfrekvente RF-svitsjer og -releer i overvåkings- og kontrollinstrumenter, høyst 20 mg kvikksølv per svitsj eller relé.	
17. Bly i loddemateriale i bærbare førstehjelpsdefibrillatorer.	Utløper 21. juli 2021
18. Bly i loddemateriale for IR-avbildingsmoduler med høy ytelse for påvisning i området 8–14 µm.	Kategori 8 og 9 generelt: 21. juli 2021 Kategori 8 in vitro: 21. juli 2023 Kategori 9 industriell: 21. juli 2024
19. Bly i LCoS-skjermer (flytende krystall på silikon).	
20. Kadmium i røntgenmålefilter.	
21. Kadmium i fosforbelegg i bildeforsterkere for røntgenbilder og i reservedeler for røntgensystemer som bringes i omsetning i EU før 1. januar 2020	Utløper 31. desember 2019. I reservedeler for røntgensystemer som bringes i omsetning i EU før 1. januar 2020.
22. Blyacetatmarkører i stereotaktiske hoderammer til bruk ved CT og MR og i posisjoneringssystemer for gammastråle- og partikkelterapiutstyr	Utløper 30. juni 2021
23. Bly som legeringsstoff i lagre og slitelater i medisinsk utstyr som utsettes for ioniserende stråling	Utløper 30. juni 2021
24. Bly for å oppnå vakuumtette forbindelser mellom aluminium og stål i bildeforsterkere for røntgenbilder	Utløper 31. desember 2019.
25. Bly i overflatebelegg på koplingssystemer med stifter som krever ikke-magnetiske koplinger, og som brukes varig ved en temperatur under –20 °C ved normale bruks- og lagringsforhold	Utløper 30. juni 2021
26. Bly i:	Utløper 30. juni 2021
– loddemateriale på kretskort,	
– belegg på termineringer på elektriske og elektroniske komponenter og belegg på kretskort,	
– loddemateriale for tilkopling av ledninger og kabler,	
– loddemateriale for tilkopling av transdusere og følere som brukes varig ved en temperatur under –20 °C ved normale bruks- og lagringsforhold.	

<i>Unntak</i>	<i>Unntaket gjelder fram til:</i>
27. Bly i: – loddemateriale, – belegg på termineringer på elektriske og elektroniske komponenter og kretskort, – forbindelsespunkter på elektroniske ledninger, skjjermer og innkapslede koplinger som brukes i: a) magnetfelt som befinner seg innenfor en radius på én meter fra isosenteret til magneten i medisinsk MR-utstyr, herunder pasientmonitører som skal brukes innenfor denne radiusen, eller b) magnetfelt som befinner seg innenfor en avstand på én meter fra den utvendige overflaten til syklotronmagneter, og magneter som brukes til transport av stråler og regulering av stråleretning til bruk ved partikkelterapi.	Utløper 30. juni 2020
28. Bly til loddemateriale til montering av digitale array-detektorer av kadmiumtellurid og kadmiumsinktellurid på kretskort	Utløper 31. desember 2017
29. Bly som superleder eller varmeleder i legeringer som brukes i kjølehoder i kryokjølere og/eller i kryokjølte kjølesonder og/eller i kryokjølte ekvipotensialutjevningssystemer i medisinsk utstyr (kategori 8) og/eller i industrielle overvåkings- og kontrollinstrumenter	Utløper 30. juni 2021
30. Seksverdig krom i alkalidispensere som brukes til framstilling av fotokatoder i bildeforsterkere for røntgenbilder.	Utløper 31. desember 2019. I reservedeler til røntgensystemer som bringes i omsetning i EU før 1. januar 2020.
31. Bly, kadmium og seksverdig krom i ombrukte reservedeler som er gjenvunnet fra medisinsk utstyr som bringes i omsetning før 22. juli 2014, og som brukes i utstyr i kategori 8 som bringes i omsetning før 22. juli 2021, forutsatt at ombruken finner sted i kontrollerbare, lukkede retursystemer mellom bedrifter, og at forbrukeren informeres om at delene er ombrukte	Utløper 21. juli 2021
32. Bly i loddemateriale på kretskort i detektorer og dataregistreringsutstyr for positronemisjonstomografer som er integrert i MR-utstyr	Utløper 31. desember 2019
33. Bly i loddemateriale på bestykkede kretskort som brukes i annet mobilt medisinsk utstyr i klasse IIa og IIb i henhold til direktiv 93/42/EØF, enn bærbare defibrillatorer til bruk i akutsituasjoner	For klasse IIa utløper unntaket 30. juni 2016 og 31. desember 2020 for klasse IIb
34. Bly som aktivator i fluorescerende pulver i utladningslamper som brukes som ekstrakorporale fotofereselamper som inneholder BSP-fosfor (BaSi2O5:Pb)	Utløper 22. juli 2021
35. Kvikksølv i kaldkatodelysstoffrør (CCFL) til bakkelysning i LCD-skjjermer (høyst 5 mg kvikksølv pr. lyskilde)	Utløper 21. juli 2024
36. Bly brukt i andre ledersystemer enn «C-press» ledersystemer med deformerbare ben (compliant pins)	Utløper 31. desember 2020. Kan etter denne dato brukes i reservedeler til industrielle overvåkings- og reguleringsinstrumenter som bringes i omsetning innen den 1. januar 2021
37. Bly i platinerte platinaelektroder (PPE) som benyttes til målinger av ledningsevne	Utløper 31. desember 2018
38. Bly i loddemateriale i en grenseflate av SDE (stacked die element) med stor flate	Utløper 31. desember 2019. Kan etter denne dato brukes i reservedeler til CT- og røntgensystemer som bringes i omsetning innen 1. januar 2020.
39. Bly i mikrokanalplater (MCP)	Utløper 21. juli 2021 for medisinsk utstyr og overvåkings- og kontrollutstyr, 21. juli 2023 for

<i>Unntak</i>	<i>Unntaket gjelder fram til:</i>
40. Bly i dielektrisk keramikk i kondensatorer med merkespenning på mindre enn 125 V AC eller 250 V DC	medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk og 21. juli 2024 for industrielle overvåknings- og kontrollinstrumenter. Utløper 31. desember 2020. Kan etter denne dato brukes i reservedeler til industrielle overvåknings- og reguleringsinstrumenter som bringes i omsetning innen den 1. januar 2021.
41. Bly som termisk stabilisator i polyvinylklorid (PVC), som brukes som basismateriale i amperometriske, potentiometriske og konduktometriske elektrokjemiske sensorer i medisinsk utstyr til in vitrodiagnostikk for analyse av blod, andre kroppsvæsker og kroppsgasser.	Utløper 31. desember 2018
42. Kvikksølv i elektriske roterende konnektorer i intravaskulære ultralydbildesystemer, som er egnet til drift med høy driftsfrekvens (> 50MHz).	Utløper 30. juni 2019

II

Forskriften trer i kraft straks.

11. juli Nr. 894 2015

Forskrift om endring i forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften)

Hjemmel: Fastsett av Klima- og miljødepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet 11. juli 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, § 5 og § 8a, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og om avfall (forurensningsloven) § 9, § 49, § 51, § 78, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 første ledd, § 3–1 tredje ledd, § 4–5 sjette ledd og syvende ledd, § 5–4 tredje ledd og fjerde ledd, og lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 tredje ledd, § 27, § 43 bokstav a og b.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12zc (forordning (EU) nr. 317/2014, forordning (EU) 2015/628 og forordning (EU) 2015/326). Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften) gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. REACH-forordningen

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006 som endret ved forordning (EF) nr. 1354/2007, forordning (EF) nr. 987/2008, forordning (EF) nr. 134/2009, forordning (EF) nr. 552/2009, forordning (EU) nr. 276/2010, forordning (EU) nr. 143/2011 med senere korrigering, forordning (EU) nr. 207/2011, forordning (EU) nr. 253/2011, forordning (EU) nr. 453/2010, forordning (EU) nr. 252/2011, forordning (EU) nr. 366/2011, forordning (EU) nr. 109/2012, forordning (EU) nr. 125/2012, forordning (EU) nr. 412/2012, forordning (EU) nr. 494/2011 med senere korrigering, forordning (EU) nr. 835/2012, forordning (EU) nr. 836/2012, forordning (EU) nr. 126/2013, forordning (EU) nr. 348/2013, forordning (EU) nr. 847/2012, forordning (EU) nr. 1272/2013, forordning (EU) nr. 848/2012, forordning (EU) nr. 301/2014, forordning (EU) nr. 474/2014, forordning (EU) nr. 895/2014, forordning (EU) 2015/282, forordning (EU) nr. 317/2014, forordning (EU) 2015/628 og forordning (EU) 2915/326) om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Under «Forordninger» skal følgende tilføyes i innledningen, etter forordning (EU) 2015/282:

forordning (EU) nr. 317/2014 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006

forordning (EU) 2015/628 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006

forordning (EU) 2015/326 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006

I listen over kunngjorte forordninger skal følgende tilføyes etter forordning (EU) 2015/282:

For å lese forordning (EU) nr. 317/2014 se her:

For å lese forordning (EU) 2015/628 se her:

For å lese forordning (EU) 2015/326 se her:

13. juli Nr. 895 2015

Forskrift om endring i forskrift om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 13. juli 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 13 (forordning (EU) 2015/394). Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 12 (forordning (EF) nr. 470/2009) og nr. 13 (forordning (EU) nr. 37/2010 endret ved forordning (EU) nr. 758/2010, forordning (EU) nr. 759/2010, forordning (EU) nr. 761/2010, forordning (EU) nr. 890/2010, forordning (EU) nr. 914/2010, forordning (EU) nr. 362/2011, forordning (EU) nr. 363/2011, forordning (EU) nr. 84/2012, forordning (EU) nr. 85/2012, forordning (EU) nr. 86/2012, forordning (EU) nr. 107/2012, forordning (EU) nr. 122/2012, forordning (EU) nr. 123/2012, forordning (EU) nr. 201/2012, forordning (EU) nr. 202/2012, forordning (EU) nr. 221/2012, forordning (EU) nr. 222/2012, forordning (EU) nr. 436/2012, forordning (EU) nr. 466/2012, forordning (EU) nr. 1161/2012, forordning (EU) nr. 1186/2012, forordning (EU) nr. 1191/2012, forordning (EU) nr. 59/2013, forordning (EU) nr. 115/2013, forordning (EU) nr. 116/2013, forordning (EU) nr. 394/2013, forordning (EU) nr. 406/2013, forordning (EU) nr. 489/2013, forordning (EU) nr. 1056/2013, forordning (EU) nr. 1057/2013, forordning (EU) nr. 1235/2013, forordning (EU) nr. 19/2014, forordning (EU) nr. 20/2014, forordning (EU) nr. 200/2014, forordning (EU) nr. 201/2014, forordning (EU) nr. 418/2014, forordning (EU) nr. 676/2014, forordning (EU) nr. 677/2014, forordning (EU) nr. 681/2014, forordning (EU) nr. 682/2014, forordning (EU) nr. 683/2014, forordning (EU) nr. 967/2014, forordning (EU) nr. 1277/2014, forordning (EU) nr. 1390/2014, forordning (EU) 2015/149, forordning (EU) 2015/150, forordning (EU) 2015/151, forordning (EU) 2015/152 og forordning (EU) 2015/394).

Ny § 3 bokstav (at) skal lyde:

at) forordning (EU) 2015/394

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

I forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr gjøres følgende endringer i den konsoliderte versjonen av forordning (EU) nr. 37/2010:

I tabell 1 erstattes radene om Tulatromysin med følgende:

<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Rest-markør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Farmakologisk virksomt stoff	Rest-markør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser	Terapeutisk klassifisering	EU-regelverk
Tulatromysin	(2R,3S,4R,5R,8R,10R,11R,12S,1	Sau, geit	450 µg/kg	Muskel	Skal ikke brukes til dyr som	Antimikrobielle	Forordning (EU) nr. 37/2010,

3S,14R)-2-etyl-3,4,10,13-tetrahydrokso-3,5,8,10,12,14-heksametyl-11-[[3,4,6-trideokso-3-(dimetylamin)-β-D-xyloheksopyranosyl]oksoD]>Mo>I~m-XYLO-HEKSOPYRANOS uttrykt som tulatro-mycin-ekvivalenter

produserer melk til humant konsum

legemidler/antibiotika

endret ved forordning (EU) nr. 1359/2014 og forordning (EU) nr. 2015/152 og forordning (EU) 2015/394

Storfe	250 µg/kg	Fett
	5400 µg/kg	Lever
	1800 µg/kg	Nyre
	300 µg/kg	Muskel
	200 µg/kg	Fett
	4 500 µg/kg	Lever
Svin	3 000 µg/kg	Nyre
	800 µg/kg	Muskel
	300 µg/kg	Hud og fett i naturlig forhold
	4 000 µg/kg	Lever
	8 000 µg/kg	Nyre
	µg/kg	

13. juli Nr. 896 2015

Forskrift om endring i forskrifter om rammeplan

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 13. juli 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–2 annet ledd. Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 1. mars 2010 nr. 295 om rammeplan for grunnskolelærerutdanningene for 1.–7. trinn og 5.–10. trinn gjøres følgende endringer:

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. Nasjonale deleksamener

Departementet kan bestemme at det skal avholdes nasjonale obligatoriske deleksamener, og om resultatet skal føres på vitnemålet.

Gjeldende § 5 blir § 6 og gjeldende § 6 blir § 7.

II

I forskrift 25. januar 2008 nr. 128 til rammeplan for sykepleierutdanning gjøres følgende endringer:

Ny § 6 skal lyde:

§ 6. Nasjonale deksamener

Departementet kan bestemme at det skal avholdes nasjonale obligatoriske deksamener, og om resultatet skal føres på vitnemålet.

Gjeldende § 6, § 7 og § 8 blir § 7, § 8 og § 9.

III

I forskrift 27. juni 2012 nr. 687 om rammeplan for bachelor i regnskap og revisjon gjøres følgende endringer:

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. Nasjonale deksamener

Departementet kan bestemme at det skal avholdes nasjonale obligatoriske deksamener, og om resultatet skal føres på vitnemålet.

Gjeldende § 5 blir § 6.

IV

Forskriften trer i kraft 1. august 2015.

14. juli Nr. 897 2015

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og miljødepartementet 14. juli 2015 med hjemmel i liv 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 20 og § 24. Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 22. mars 2002 nr. 313 om utøvelse av jakt, felling og fangst gjøres følgende endringer:

Ny § 29a om kunstig lys ved åtejakt på jerv skal lyde:

§ 29a. Kunstig lys ved åtejakt på jerv

Fast montert kunstig lys kan benyttes ved åtejakt på jerv i prosjektområdene for prosjekter godkjent av Klima- og miljødepartementet for utprøving av slikt tiltak. Klima- og miljødepartementet kan fastsette vilkår for bruk av kunstig lys.

Avgrensningen av prosjektområdene skjer i samråd med Fylkesmannen.

Bestemmelsene i første ledd gjelder til og med 15. februar 2018.

§ 34 skal lyde:

Bruker av fangstredskap som fanger viltet levende plikter å føre tilsyn med fangstredskapet minst én gang hvert døgn. Ved fangst av villmink, gaupe og jerv skal det minst føres tilsyn hver morgen og kveld.

For jerv kan tilsyn med kamera kombinert med elektronisk overvåking erstatte fysisk tilsyn i prosjektområdene for prosjekter godkjent av Klima- og miljødepartementet for utprøving av slikt tiltak. Det er et vilkår at fangstbåsen ikke plasseres lenger unna enn at fysisk tilsyn kan gjennomføres uansett vær- og føreforhold. Klima- og miljødepartementet kan fastsette ytterligere vilkår.

Bestemmelsene i annet ledd gjelder til og med 15. februar 2018.

Brukeren plikter straks å slippe fri fredet viltart eller viltart som ikke tillates fanget i vedkommende redskap.

Bruker av fangstredskap som avliver viltet, plikter å føre tilsyn med fangstredskapet minst én gang hver uke. Den som skal bruke snarer til fangst av rype plikter å føre regelmessig tilsyn med snarene minst hver andre dag.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Kommentarer

Kommentar til § 29a om kunstig lys ved åtejakt på jerv skal lyde:

Kommentar til § 29a

Av hensyn til erfaringsinnhenting stilles krav om føring av logg for hvert åte der det benyttes kunstig lys. Av loggen skal det framgå avstand fra lys til åte, radius på opplyst areal fra åte, registrert vilt inklusiv jerv på åtet, skutt/påskutt jerv på åtet og hendelsesforløp. Dette inngår i retningslinjene til forskriften.

Kommentar til § 34 om krav om tilsyn skal lyde:

Kommentar til § 34

Følgende vilkår gjelder for kameraovervåking/elektronisk overvåking:

- Det må benyttes viltkameraer som er innstilt slik at de sender bilde til jegeren minimum to ganger daglig, morgen og kveld. Dato og tidspunkt skal framgå av bildene.
- Viltkameraene må stilles slik at man lett kan se om båsen er åpen eller lukket, samt at det kan identifiseres hvilke dyr som går inn i fangstbåsen.
- I tillegg til minimum to bilder pr dag skal kameraene ta bilder som sendes jegeren ved bevegelse foran kameraet. Jegeren skal også kunne sende SMS til kameraet slik at det tar bilde av båsen og sender det til jegeren.
- Som supplement til kameraet bør en fellevarsler monteres, som sender varsel til jeger dersom lokket faller ned.
- Det skal være en alarmløsning som melder fra straks systemet ikke fungerer, som eksempel om mobilnettet er nede eller alarmen ikke har kontakt.
- Det skal umiddelbart gjøres tilsyn med båsen ved teknisk svikt med kamera og/eller alarmløsningen.
- Alle bilder skal arkiveres sikkert i en logg. Dersom bilde(r) mangler skal det gå klart fram av loggen hva som er årsak og hvilke tiltak som er iverksatt. Loggen skal løpende kunne fremvises på forespørsel fra naturoppsynet. Etter endt lisensfelleringsperiode skal loggen rapporteres til Fylkesmannen i sin helhet.
- Ved godkjenning av fangstbåser til jerv skal Fylkesmannen vurdere plasseringen strengt før tillatelse blir gitt. God dekning for sending av bilder fra kameraene er en forutsetning. Videre skal jervebåsen plasseres slik at fysisk tilsyn kan gjennomføres uansett vær- og føreforhold, og uten at fysisk tilsyn tar uforholdsmessig lang tid. Av kontrollhensyn legges det opp til at Fylkesmannen lagrer plassering av fangstbåsene digitalt i et egnet verktøy, og sørger for at naturoppsynet får tilgang til GPS-posisjoner.

14. juli Nr. 898 2015

Forskrift om endring i forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag

Hjemmel: Fastsett av Klima- og miljødepartementet 14. juli 2015 med hjemmel i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven) § 4a. Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag gjøres følgende endringer:

§ 5b skal lyde:

Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til bruk av snøscooter på vinterføre for utkjøring og tilsyn med jervebåser som er tillatt av fylkesmannen etter forskrift 22. mars 2002 nr. 313 om utøvelse av jakt, felling og fangst § 31 første ledd bokstav a). Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til bruk av snøscooter på vinterføre for utkjøring av åte og åtebuer i forbindelse med felling av jerv. Kjøring etter første og annet punktum skal skje etter bestemte traseer som angis i kommunens vedtak. Antall tillatte turer etter annet punktum skal avgrenses og framgå av tillatelsen. Lisenshaver skal føre logg som på forespørsel må forevises til naturoppsynet.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Merknader

I forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag skal følgende merknad legges til:

Merknader til forskriften § 5b

Av hensyn til kontrollerbarhet og erfaringsinnhenting stilles krav om føring av kjørebok, der opplysninger om når, hvem og hvor man har kjørt skal framgå. Kjøreboka skal framvises på forespørsel til naturoppsynet. Antall turer det kan kjøres skal framgå av tillatelsen, og normalt vil utkjøring av åtebu og bås kun kreve én transporterung pr. lisensfelleringsperiode. Åte vil kreve flere turer pr. periode, men vil avgrenses ved kommunens tillatelse, slik det fremgår av forskriften.

14. juli Nr. 899 2015

Forskrift om endring i forskrift til privatskolelova

Hjemmel: Fastsett av Kunnskapsdepartementet 14. juli 2015 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) § 2–1 sjette ledd, § 2–3 andre ledd, § 3–1 femte ledd, § 3–7 tredje ledd, § 3–11, § 6–1 tredje ledd, § 6–1 fjerde ledd, § 6–2 første ledd, § 7–1b og § 7–2 tredje ledd. Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskolelova gjøres følgende endringer:

Tittelen på forskriften skal lyde:

Forskrift til friskolelova

Hjemmelsfeltet til forskriften skal lyde:

Fastsett av Kunnskapsdepartementet 14. juli 2006 med heimel i lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) § 2–1 sjette ledd, § 2–3 andre ledd, § 3–1 femte ledd, § 3–7 tredje ledd, § 3–11, § 6–1 tredje ledd, § 6–1 fjerde ledd, § 6–2 første ledd, § 7–1b og § 7–2 tredje ledd.

§ 1–1 skal lyde:

Denne forskrifta gjeld skolar som driv verksemd etter friskolelova.

Hjemmelshenvisningen etter kapittel 2 skal lyde:

(Heimel: friskolelova § 7–2 tredje ledd).

§ 2–1 skal lyde:

Skolen skal jamleg vurdere i kva grad organiseringa, tilrettelegginga og gjennomføringa av opplæringa medverkar til å nå dei måla som er fastsette i den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3. Skolen sitt styre har ansvar for å sjå til at vurderinga blir gjennomført etter føresetnadene.

§ 2–4 andre ledd skal lyde:

For elevar som får spesialundervisning, jf. friskolelova § 3–6, og når det dessutan er klart at prøvene ikkje vil ha mykje å seie for opplæringa til eleven, kan skolen gjere vedtak om å frita eleven frå å delta i prøvene. Det same gjeld elevar som har enkeltvedtak om særskild språkopplæring etter friskolelova § 3–5. Eleven sjølv eller foreldra kan likevel bestemme at eleven skal ta prøvene.

§ 2A–1 første ledd første punktum skal lyde:

Alle læreplanar som godkjennast etter friskolelova § 2–3 første ledd må oppfylle krava i denne føreseгна.

§ 2A–2 skal lyde:

§ 2A–2. Skolar godkjend på grunnlag av livssyn

Skolar som er godkjend på grunnlag av livssyn, jf. friskolelova § 2–1 første ledd bokstav a), må synleggjere verdigrunnlaget sitt i læreplanen, under dette i læreplanane til relevante fag. I høve til fag- og timefordelinga i Læreplanverket for Kunnskapsløftet eller Læreplanverket for Kunnskapsløftet – Samisk, kan det godkjennast at desse skolane flytter timar mellom fag for å styrke fag som er særleg viktig i forhold til grunnlaget til skolen.

§ 2A–3 første ledd skal lyde:

Skolar som er godkjend på grunnlag av ei anerkjend pedagogisk retning, jf. friskolelova § 2–1 første ledd bokstav b), må synleggjere den anerkjende pedagogiske retninga i læreplanen.

§ 2A–4 skal lyde:

§ 2A–4. Internasjonale skolar

Ved internasjonale skolar, jf. friskolelova § 2–1 første ledd bokstav c), skal opplæringa vere i samsvar med ein relevant internasjonal læreplan.

Ny § 2A–4a skal lyde:

§ 2A–4a. Skolar som er godkjent på grunnlag av ein særskilt profil

Skolar som er godkjend på grunnlag av ein særskilt profil med spesiell faglig merksemd retta mot et emne, jf. friskolelova § 2–1 første ledd bokstav i), må synleggjere profilen i læreplanen, under dette i læreplanane til relevante fag.

Skolar som er godkjend på grunnlag av ein særskilt profil med annan pedagogikk, jf. friskolelova § 2–1 første ledd bokstav i), må synleggjere skolens særskilte pedagogikk i læreplanen.

I høve til fag- og timefordelinga i Læreplanverket for Kunnskapsløftet eller Læreplanverket for Kunnskapsløftet – Samisk, kan det godkjennast at desse skolane flytter timar mellom fag for å styrke fag som er særleg viktig for grunnlaget til skolen.

Ny § 2A–4b skal lyde:

§ 2A–4b. Norske skolar i utlandet og andre skolar

Ved norske skolar i utlandet, jf. friskolelova § 2–1 første ledd bokstav e), og andre skolar som ikkje er særskilt nemnt i kapittel 2A i denne forskrifta, skal opplæringa vere i samsvar med Læreplanverket for Kunnskapsløftet eller

Læreplanverket for Kunnskapsløftet – Samisk. Læreplanverket for Kunnskapsløftet eller Læreplanverket for Kunnskapsløftet – Samisk omfattar den generelle delen av læreplanen, prinsipp for opplæringa, læreplanane for faga og fag- og timefordelinga.

For toppidrettsgymnas skal opplæringa være i samsvar med krava som framgår av friskolelova § 2–1 tredje ledd.

§ 2A–9 tredje ledd skal lyde:

Reglane om individuell vurdering i kapittel 3 og reglane om krav til pedagogisk kompetanse for undervisningspersonale i friskolelova § 4–2 gjeld ikkje. Elles gjeld friskolelova med tilhøyrande forskrifter.

§ 2A–11 første ledd skal lyde:

Elevane i grunnskolen skal følgje opplæringa i alle fag slik det er fastsett i den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3. Dette gjeld likevel ikkje fullt ut for elevar på ungdomstrinnet som har tilstrekkeleg kompetanse i grunnskolefaga til å følgje opplæringa i eit eller fleire fag på vidaregåande nivå i samsvar med dei læreplanane skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3. På vidaregåande nivå kan elevar på ungdomstrinnet ta fellesfag og programfag, som byggjer på fag i grunnskolen. Dagleg leiar gjer enkeltvedtak om at eleven på ungdomstrinnet skal ta eit eller fleire fag i vidaregåande opplæring. Fylkesmannen er klageinstans. Før dagleg leiar gjer enkeltvedtaket, skal det innhenta samtykke frå eleven eller foreldra til eleven.

§ 2B–1 første ledd skal lyde:

Skolen skal tilby leksehjelp, jf. friskolelova § 7–1e, med til saman åtte timar kvar veke til elevar i grunnskolen. Dei åtte timane fordelast fritt på årstrinna slik skolen avgjer. Formålet med leksehjelpa er å gi eleven støtte til læringsarbeidet, kjensle av meistring og gode rammer for sjølvstendig arbeid. Leksehjelpa skal og medverke til å utjamne sosial ulikskap i opplæringa.

§ 3–1 første ledd skal lyde:

Elevar i grunnskolar og vidaregåande opplæring som driv verksemd etter friskolelova, har rett til vurdering etter reglane i dette kapitlet. Denne retten gjeld ikkje elevar i vidaregåande skolar som gir yrkesretta opplæring som ikkje blir gitt ved offentlege vidaregåande skolar, jf. friskolelova kapittel 6A. Retten til vurdering inneber både ein rett til undervegsvurdering og sluttvurdering og ein rett til dokumentasjon av opplæringa.

§ 3–1 fjerde ledd skal lyde:

Skolen sitt styre har ansvaret for at eleven sin rett til vurdering blir oppfylt, jf. friskolelova § 5–2.

§ 3–3 første ledd skal lyde:

Grunnlaget for vurdering i fag er dei samla kompetansemåla i læreplanane for fag slik dei er fastsette i den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3.

§ 3–4 femte ledd første punktum skal lyde:

Det kan gå fram av den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3, at det i enkelte fag skal brukast andre uttrykk enn talkarakterar.

§ 3–8 skal lyde:

§ 3–8. Dialog om anna utvikling

Eleven har rett til jamleg dialog med kontaktlæraren om utviklinga i lys av friskolelova § 1–1 andre ledd og den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3.

§ 3–10 skal lyde:

§ 3–10. Privatistar

Skolar som driv verksemd etter friskolelova, kan ikkje arrangere eksamen for privatistar.

§ 3–11 fjerde og femte ledd skal lyde:

Læraren skal vurdere om eleven har tilfredsstillande utbytte av opplæringa, jf. friskolelova § 3–6 og opplæringslova § 5–1 og § 5–4.

Elevar med individuell opplæringsplan skal både ha undervegsvurdering og rettleiing i samsvar med den opplæringsplanen som er utarbeidd for dei, jf. friskolelova § 3–6 og opplæringslova § 5–5 første ledd. Elevar som er fritakne for vurdering med karakter etter § 3–19 skal ha undervegsvurdering utan karakter på grunnlag av måla i den individuelle opplæringsplanen så langt planen avvik frå læreplanen for faget.

§ 3–13 første ledd skal lyde:

Halvårsvurdering i fag er ein del av undervegsvurderinga og skal syne kompetansen til eleven i forhold til kompetansemåla i den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3. Ho skal også gi rettleiing om korleis eleven kan auke kompetansen sin i faget.

§ 3–13 fjerde og femte ledd skal lyde:

I grunnskolen skal halvårsvurderinga gjennomførast midt i opplæringsperioden på 8., 9. og 10. årstrinnet, og ved slutten av opplæringsåret på årstrinnet for fag som ikkje blir avslutta, jf. den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3.

I vidaregåande opplæring skal halvårsvurdering gjennomførast midt i opplæringsperioden på kvart årstrinn. I fellesfag, jf. § 3–45, skal elevane også ha halvårsvurdering med karakter, eller anna godkjend vurdering, på slutten av opplæringsåret dersom faget ikkje blir avslutta, jf. den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3.

§ 3–16 første ledd skal lyde:

Sluttvurderinga skal gi informasjon om kompetansen til eleven ved avslutninga av opplæringa i fag etter den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3 jf. § 3–3.

§ 3–17 første ledd skal lyde:

Standpunktarakterar er karakterar som blir gitt ved avslutninga av opplæringa i fag, jf. den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3, og som skal først på vitnemålet.

§ 3–17 sjuende ledd skal lyde:

For elevar i grunnskolen som er fritakne for opplæringsplikt etter friskolelova § 3–3 andre ledd, gjeld den siste halvårsvurderinga med karakter som standpunktarakter, jf. § 3–39 og § 5–1.

§ 3–18 første ledd skal lyde:

Elevar skal ha standpunktarakterar i orden og i åtfærd etter 10. årstrinnet. I vidaregåande opplæring skal elevar ha standpunktarakter når dei avsluttar opplæringa i skole etter den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3.

§ 3–20 andre og tredje ledd skal lyde:

Elevar i grunnskolen som har eit enkeltvedtak om særskild språkopplæring etter friskolelova § 3–5, der det er fastsett at eleven skal få heile eller delar av opplæringa i ein innføringsklasse, kan fritakast frå vurdering med karakter i heile perioden han eller ho er i innføringsklassen. Eleven kan fritakast frå både halvårsvurdering med karakter og standpunktvurdering.

Elevar i vidaregåande opplæring som har eit enkeltvedtak om særskild språkopplæring etter friskolelova § 3–5, der det er fastsett at eleven skal få heile eller delar av opplæringa i ein innføringsklasse kan fritakast frå vurdering med karakter i halvårsvurdering i heile perioden han eller ho er i innføringsklassen. Eleven kan ikkje fritakast frå krava til standpunktvurdering.

§ 3–21 første ledd skal lyde:

Elevar har mottatt særskild språkopplæring etter friskolelova § 3–5 på 8., 9. eller 10. årstrinn i grunnskolen eller på Vg1, Vg2 eller Vg3 i vidaregåande opplæring, kan få fritak frå vurdering med karakter i skriftleg sidemål.

§ 3–24 første ledd skal lyde:

Eksamen skal vere i samsvar med den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3.

§ 3–24 tredje ledd skal lyde:

Elevar på ungdomstrinnet som avsluttar eit fag tidlegare enn det som følgjar av den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3, jf. § 2A–10, skal vere med i trekket til eksamen i faget det opplæringsåret faget blir avslutta. Om eleven blir trekt til eksamen etter første punktum, kjem denne eksamen i tillegg til dei eksamenar som departementet har fastsett at eleven skal ha på 10. årstrinn.

§ 3–30 første og andre ledd skal lyde:

Elevar med behov for særskild tilrettelegging skal kunne få lagt forholda til rette slik at dei kan få vist kompetansen sin ut frå kompetansemåla i fag i den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3. Tiltaka må vere tilpassa behova til eleven så langt råd er.

Tiltaka må ikkje føre til at eleven får fordelar framfor andre som ikkje får tilrettelegging ved eksamen. Tilrettelegginga må heller ikkje vere så omfattande at eleven ikkje blir prøvd i kompetansemåla i fag i den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3. Der det i kompetansemåla er kravd skriftlege, munnlege eller praktiske ferdigheiter, er det ikkje høve til å leggje til rette eksamen slik at desse ferdigheitene ikkje blir prøvde, når slik prøving er fastsett i eksamensforma for faget.

§ 3–36 første ledd skal lyde:

Alle som har fullført grunnopplæringa etter friskolelova, har rett til å få opplæringa dokumentert. Elevar som har gått gjennom delar av opplæringa, har krav på å få denne dokumentert.

§ 3–37 første ledd skal lyde:

Kvar skole skal ha eit forsvarleg system for føring av karakterar, eller anna godkjend vurdering og fråvær, jf. friskolelova § 5–2 første ledd.

§ 3–39 første ledd skal lyde:

Alle elevar skal ha vitnemål når dei fullfører grunnskoleopplæringa etter friskolelova. Vitnemålet til eleven skal innehalde standpunktkarakterar, eksamenskarakterar, eller anna godkjend vurdering og fråvær.

§ 3–40 fjerde ledd skal lyde:

For inntil 10 skoledagar i eit opplæringsår, kan eleven krevje at følgjande fråvær ikkje vert ført på vitnemålet:

- a) dokumentert fråvær som skyldast helsegrunnar
- b) innvilga permisjon etter friskolelova § 3–13.

§ 3–41 andre ledd skal lyde:

For å få vitnemål må alle fag og eksamenar som skal stå på vitnemålet i samsvar med den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3, vere bestått, med mindre det kan gjerast unntak frå dette kravet med heimel i § 3–19 til § 3–22, § 3–38 eller § 3–43.

§ 3–42 første ledd skal lyde:

Førstegongsvitnemål, jf. § 7–2 i forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høgare utdanning, blir gitt til den som ved utløpet av normal tid i tråd med fastsett opplæringsløp i den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3, har bestått vidaregåande opplæring som gir generell studiekompetanse. Det er mogleg å føre karakterar som er oppnådde etter normal tid ved særskild eksamen etter § 3–31, utsett eksamen etter § 3–33 og ny eksamen etter § 3–34 og § 3–35.

§ 3–42 fjerde og femte ledd skal lyde:

Kravet om gjennomført vidaregåande opplæring på normal tid kan etter søknad bli utvida til maksimalt fem år. Dette gjeld dersom det blir lagt fram skriftleg dokumentasjon på at eleven har vore fråverande frå opplæringa i ein lengre periode i løpet av eit opplæringsår på grunn av eitt eller fleire av desse forholda:

- a) vedkommande innanfor denne perioden gjennomfører internasjonal utveksling som medfører tap av opplæringstid
- b) vedkommande innanfor denne perioden gjennomfører folkehøgskole, verneplikt eller i minst seks månader av opplæringsåret utfører omsorgsarbeid
- c) vedkommande har hatt fråvær på grunn av langvarig sjukdom
- d) vedkommande har innanfor denne perioden fått innvilga søknad om omval etter friskolelova § 3–3 fjerde ledd og opplæringslova § 3–1 fjerde ledd
- e) vedkommande har fått rett til ekstra opplæringstid etter reglane i opplæringslova § 3–1 femte ledd.

Føresegna gjeld og for elevar som er tekne inn til vidaregåande opplæring etter læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3 over fire år i ein kombinasjon av ordinær treårig vidaregåande opplæring og idrettsutøving.

§ 3–43 femte ledd skal lyde:

Føresegna gjeld og for elevar som er tekne inn til vidaregåande opplæring etter læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3 over fire år i ein kombinasjon av ordinær treårig vidaregåande opplæring og idrettsutøving.

§ 3–44 andre ledd skal lyde:

Kompetansebeviset skal vise kva for standpunkt- og eksamenskarakterar som er oppnådde. I fellesfag der det ikkje skal setjast standpunktkarakter på lågare nivå etter den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3, skal halvårsvurderinga med karakter som eleven får ved avslutning av opplæringsåret først på kompetansebeviset. Dette gjeld dersom eleven ikkje fullfører faget på nivået der den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3, fastset at standpunktkarakter skal givast. Det skal då først ein merknad om at karakteren som først er halvårsvurdering med karakter. Kompetansebevis blir også skrive ut som dokumentasjon på gjennomgått opplæring i dei tilfella der eleven berre har fått opplæring i delar av eit fag.

§ 3–45 første ledd skal lyde:

For elevar skal berre standpunktkarakterar og eksamenskarakterar først på vitnemålet. Det er fastsett i den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3 når standpunktkarakter skal fastsetjast. Halvårsvurdering med karakter i fellesfag på lågare nivå skal ikkje først på vitnemålet.

§ 4–1 skal lyde:

Skolen skal sørgje for samarbeid med heimen, jf. friskolelova § 1–1 og § 7–1d. Foreldresamarbeid skal ha eleven i fokus og bidra til god oppfølging av eleven sin faglege og sosiale utvikling. Eit godt foreldresamarbeid er ein viktig ressurs for skolen for å styrkje utviklinga av gode læringsmiljø og skape læringsresultat som mellom anna fører til at fleire fullfører vidaregåande opplæring.

§ 4–2 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Foreldra har minst to gonger i året rett til ein planlagd og strukturert samtale med kontaktlæraren om korleis eleven arbeider dagleg, og eleven sin kompetanse i faga. I tillegg skal kontaktlæraren samtale med foreldra om utviklinga til eleven i lys av friskolelova § 1–1 og den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3. Samtalen skal klargjere korleis eleven, skolen og foreldra skal samarbeide for å leggje til rette for læringa og utviklinga til eleven.

Eleven kan vere med i samtalen med foreldra. Når eleven har fylt 12 år, har han eller ho rett til å vere med i samtalen. Samtalen kan sjåast i samanheng med samtalen med eleven etter § 3–11 tredje ledd og halvårsvurdering i fag etter § 3–13.

Foreldra skal få munnleg eller skriftleg:

- a) varslings om eleven sitt fråvær
- b) varslings dersom det er fare for at det ikkje er grunnlag for vurdering i fag, orden og oppførsel eller fare for at eleven kan få karakteren nokså godt eller lite godt i orden eller oppførsel, jf. § 3–7
- c) informasjon om eleven og foreldra sine rettar og pliktar etter friskolelova og forskrifta
- d) anna viktig informasjon om eleven, med mindre denne er underlagt teieplikt etter anna lovgiving.

§ 4–3 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Foreldra til ikkje myndige elevar på Vg1 og Vg2 har første halvår av opplæringsåret rett til ein planlagd og strukturert samtale med kontaktlæraren om korleis eleven arbeider dagleg og eleven sin kompetanse i faga. I tillegg skal kontaktlæraren samtale med foreldra om utviklinga til eleven i lys av friskolelova § 1–1 og den læreplanen skolen har fått godkjend etter friskolelova § 2–3. Samtalen skal klargjere korleis eleven, skolen og foreldra skal samarbeide for å leggje til rette for læringa og utviklinga til eleven. Eleven har rett til å vere med i samtalen med foreldra. Samtalen kan sjåast i samanheng med samtalen med eleven etter § 3–11 tredje ledd og halvårsvurdering i fag etter § 3–13.

Foreldra til ikkje myndig elevar skal få munnleg eller skriftleg

- a) varslings om eleven sitt fråvær
- b) varslings dersom det er fare for at det ikkje er grunnlag for vurdering i fag, orden og oppførsel eller fare for at eleven kan få karakteren nokså godt eller lite god i orden eller oppførsel, jf. § 3–7
- c) informasjon om eleven og foreldra sine rettar etter friskolelova og forskrifta
- d) anna viktig informasjon om eleven, med mindre denne er underlagt teieplikt etter anna lovgiving.

Hjemmelshenvisningen etter kapittel 5 skal lyde:

(Heimel: friskolelova § 2–3 andre ledd.)

Hjemmelshenvisningen etter kapittel 5A skal lyde:

(Heimel: friskolelova § 2–3 andre ledd tredje punktum.)

§ 5a–1 første ledd skal lyde:

For desse grunnskoleelevane gjeld ikkje kravet om opplæring i skriftleg sidemål:

- a) elevar som får særskild språkopplæring etter friskolelova § 3–5
- b) elevar med opplæring i samisk som førstespråk eller andrespråk
- c) elevar som har finsk som andrespråk
- d) elevar som får opplæring i teiknspråk som førstespråk.

Hjemmelshenvisningen etter kapittel 6 skal lyde:

(Heimel: friskolelova § 3–7 tredje ledd.)

§ 6–1 skal lyde:

Heimfylket har ansvaret for skyss for elevar som har slik rett etter reglane i friskolelova § 3–7 første ledd. Heimfylket kan velje om eleven skal få gratis skyss eller full skyssgodtgjersle.

§ 6–3 skal lyde:

Dispensasjon frå plikta for heimfylket til å sørgje for gratis skoleskyss, jf. friskolelova § 3–7, kan etter søknad frå heimfylket til departementet givast når vilkåra i § 6–4 og § 6–5 er oppfylte.

§ 6–4 første ledd skal lyde:

Dispensasjon frå plikta til å sørgje for gratis skoleskyss etter friskolelova § 3–7 kan etter søknad til departementet givast når desse vilkåra er oppfylte:

- a) heimfylket må ha ei ordning med subsidiert rabattkort for ungdom. Prisen må ikkje overstige 50 % av vanleg månadskort for vaksne.
- b) eit rabattkort må omfatte ordinær reise til og frå skolen eller, om eleven går på skole utanfor sitt eige heimfylke, til og frå fylkesgrensa for fylket der eleven bur, til og frå arbeid og fritidsaktivitetar.
- c) rabattkortet må i tillegg til ordinær skoleskyss kunne nyttast både på dagtid og kveldstid alle dagar. Dei aktuelle kollektive transportmidla som rabattkortet gjelder for, må vere godt utbygde og ha jamlege avgangar.
- d) ordninga må omfatte minst heile skoleåret.

§ 6–5 skal lyde:

Søknader om dispensasjon frå friskolelova § 3–7 blir avgjorde av departementet.

Dispensasjon kan givast for eitt år om gongen.

Hjemmelshenvisningen etter kapittel 7 skal lyde:

(Heimel: friskolelova § 3–11.)

§ 7–4 første ledd skal lyde:

Skolen sitt styre er ansvarleg for å oppfylle eleven sine rettar etter § 7–1 til § 7–3, jf. friskolelova § 5–2. Ansvarret inneber mellom anna at begge formene for rådgiving skal utførast av personale med relevant kompetanse for dei to områda.

Hjemmelshenvisningen etter kapittel 7A skal lyde:

(Heimel: friskolelova § 7–1b.)

§ 7A–1 første ledd skal lyde:

Skolen pliktar å sørgje for ulykkesforsikring for elevane. Plikta gjeld også lærlingar og lære kandidatlar, men ikkje elevlar under opplæring spesielt organisert for vaksne etter friskolelova kapittel 6A.

§ 8–1 første ledd skal lyde:

Arbeidsgivaren innhentar politiattest i samsvar med reglane i friskolelova § 4–3 og § 7–1e tredje ledd. Politiattesten skal ikkje vere eldre enn tre månader.

§ 8–2 skal lyde:

Politiattesten skal oppbevarast utilgjengelig for uvedkomande, og skal makulerast straks etter at attesten har vore nytta i tilsetjingssaka eller til det formålet attesten er innhenta med heimel i friskolelova § 4–3 eller § 7–1e.

Hjemmelshenvisningen etter kapittel 9 skal lyde:

(Heimel: friskolelova § 6–1 tredje ledd.)

§ 9–1 skal lyde:

Ved utrekninga av statstilskot etter friskolelova § 6–1 første og tredje ledd skal det for grunnskolar i Noreg også takast omsyn til skilnaden mellom utgiftene i den kommunen skolen ligg og utgiftene på landsbasis.

Hjemmelshenvisningen etter kapittel 9 A skal lyde:

(Heimel: friskolelova § 6–1 fjerde ledd.)

§ 9A–1 første ledd skal lyde:

Skolar som er godkjente etter friskolelova § 2–1 andre ledd bokstav f) får alle driftsutgiftene dekte etter ein normalsats per elev per skoleår, jf. § 6–1 fjerde ledd i lova.

§ 9A–4 skal lyde:

Dersom ein elev for ein kortare eller lengre periode er vesentleg meir ressurskrevjande enn kva den satsen skolen får for eleven dekkjer, må det vurderast om eleven har rett til spesialundervisning, jf. friskolelova § 3–6.

Hjemmelshenvisningen etter kapittel 10 skal lyde:

(Heimel: friskolelova § 6–2 første ledd.)

§ 10–1 skal lyde:

I tillegg til dei ordinære skolepengane kan skolane ta inntil 3 400 kr per år for elevlar i grunnskolen og inntil 4 500 kr per år for elevlar i den vidaregåande skolen for dekning av utgifter til husleige eller kapitalkostnader, jf. friskolelova § 6–2 første ledd.

I kapittel 11 skal ny overskrift lyde:

Vaksne søkarar

Hjemmelshenvisningen etter kapittel 11 skal lyde:

(Heimel: friskolelova § 3–1 femte ledd.)

§ 11–1 første ledd skal lyde:

Vidaregåande skolar som driv verksemd etter friskolelova kan som hovudregel ikkje ta inn vaksne søkarar utan rett til vidaregåande opplæring, jf. friskolelova § 3–1 andre ledd første punktum. Særskilde skolar for funksjonshemma kan likevel ta inn vaksne søkarar utan rett til vidaregåande opplæring, jf. friskolelova § 3–1 andre ledd andre punktum.

Ny § 11–2 skal lyde:

§ 11–2. *Prioritering av vaksne søkarar med rett*

Skolane kan etter søknad til Utdanningsdirektoratet få godkjend ein kvote for vaksne med rett til vidaregåande opplæring innafor ramma av det elevtalet skolen er godkjend for. Skolar kan innanfor denne kvota også ta inn vaksne søkarar utan rett etter reglane i § 11–1. Vaksne søkarar med rett skal prioriterast føre vaksne søkarar utan rett. Kvota kan ikkje nyttast til å ta inn ungdom med rett.

Hjemmelshenvisningen etter kapittel 12 skal lyde:

(Heimel: friskolelova § 2–1 sjette ledd.)

§ 12–1 skal lyde:

Frist for søknad om godkjenning av skole eller driftsendringar etter friskolelova er 1. februar i kalenderåret før det året verksemda eller endringane skal ta til. Oppstart skal normalt skje i haustsemesteret. Utdanningsdirektoratet kan i særlege tilfelle fastsette andre fristar.

II

Endringene trer i kraft fra og med 1. august 2015.

14. juli Nr. 900 2015

Forskrift om endring i forskrift om luftfartsoperasjoner

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 14. juli 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–1 annet ledd, § 9–1, § 15–3, § 15–4 og § 16–1 første ledd jf. delegeringsvedtak 6. april 2001 nr. 321 og forskrift 7. august 2013 nr. 956 om luftfartsoperasjoner § 4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66nf (forordning (EU) nr. 965/2012 som endret ved forordning (EU) nr. 800/2013, forordning (EU) nr. 83/2014, forordning (EU) nr. 71/2014, forordning (EU) nr. 379/2014, forordning (EU) 2015/640 og forordning (EU) 2015/140) og nr. 66ng (forordning (EU) nr. 452/2014). Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 7. august 2013 nr. 956 om luftfartsoperasjoner gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd ny bokstav e skal lyde:

- e) forordning (EU) 2015/140,

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Under avsnittet «Forordninger» tilføyes følgende:

Se her for å lese forordning (EU) 2015/140:

Uoffisiell oversettelse.

14. juli Nr. 901 2015

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova

Heimel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 14. juli 2015 med heimel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 10–1. og § 10–2 andre ledd. Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgjande endringar:

§ 14–2 skal lyde:

§ 14–2. *Krav for tilsetjing og undervisning på barnetrinnet*

Den som skal tilsetjast i undervisningsstilling på 1.–4. årstrinn, må fylle eitt av desse krava:

- a) førskolelærerutdanning eller barnehagelærerutdanning, jf. nasjonale rammeplanar, og minst 60 studiepoeng vidareutdanning innretta på undervisning på barnetrinnet
- b) førskolelærerutdanning eller barnehagelærerutdanning, jf. nasjonal rammeplanar, med spesialpedagogisk utdanning tilsvarende minst 60 studiepoeng, dersom hovudoppgåva er spesialundervisning eller behova til elevane gjer slik utdanning ønskeleg
- c) grunnskolelærerutdanning for 1.–7. årstrinn, jf. nasjonale rammeplanar
- d) faglærerutdanning i praktiske og/eller estetiske fag, jf. nasjonale rammeplanar, eller tilsvarende kompetanse i desse faga. Tilsetjing kan skje for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 30 studiepoeng relevant utdanning

- e) treårig lærarutdanning for tospråklege lærarar. Tilsetjing kan skje for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 30 studiepoeng relevant utdanning.

Den som skal tilsetjast i undervisningsstilling på 5.–7. årstrinn, må fylle eitt av desse krava:

- a) grunnskolelærarutdanning for 1.–7. årstrinn eller for 5.–10. årstrinn, jf. nasjonale rammeplanar
- b) faglærarutdanning, jf. nasjonale rammeplanar, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 30 studiepoeng relevant utdanning
- c) yrkesfaglærarutdanning, jf. nasjonale rammeplanar, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 30 studiepoeng relevant utdanning
- d) universitets- og/eller høgskoleutdanning som samla utgjør minst 240 studiepoeng, inklusive pedagogisk utdanning etter § 14–1, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 30 studiepoeng relevant utdanning
- e) førskolelærarutdanning eller barnehagelærarutdanning, jf. nasjonale rammeplanar, med spesialpedagogisk utdanning tilsvarende minst 60 studiepoeng, dersom hovudoppgåva er spesialundervisning eller behova til elevane gjer slik utdanning ønskeleg
- f) treårig lærarutdanning for tospråklege lærarar. Tilsetjing kan skje for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 30 studiepoeng relevant utdanning.

For å undervise i norsk, samisk, norsk teiknspråk, matematikk eller engelsk på barnetrinnet krevst det at vedkommande har minst 30 studiepoeng som er relevante for faget.

§ 14–3 skal lyde:

§ 14–3. Krav for tilsetjing og undervisning på ungdomstrinnet

Den som skal tilsetjast i undervisningsstilling på ungdomstrinnet, må fylle eitt av desse krava:

- a) grunnskolelærarutdanning for 5.–10. årstrinn, jf. nasjonale rammeplanar
- b) faglærarutdanning, jf. nasjonale rammeplanar, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 30 studiepoeng relevant utdanning
- c) yrkesfaglærarutdanning, jf. nasjonale rammeplanar, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 30 studiepoeng relevant utdanning
- d) universitets- og/eller høgskoleutdanning som samla utgjør minst 240 studiepoeng, inklusive pedagogisk utdanning etter § 14–1, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 30 studiepoeng relevant utdanning. Ved tilsetjing for undervisning i faga norsk, matematikk eller engelsk må vedkommande likevel ha minst 60 studiepoeng relevant utdanning for faget
- e) førskolelærarutdanning eller barnehagelærarutdanning, jf. nasjonale rammeplanar, med spesialpedagogisk utdanning tilsvarende minst 60 studiepoeng, dersom hovudoppgåva er spesialundervisning eller behova til elevane gjer slik utdanning ønskeleg
- f) treårig lærarutdanning for tospråklege lærarar. Tilsetjing kan skje for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 30 studiepoeng relevant utdanning.

For å undervise i norsk, samisk, norsk teiknspråk, matematikk eller engelsk på ungdomstrinnet krevst det at vedkommande har minst 60 studiepoeng som er relevante for faget.

For å undervise i andre fag på ungdomstrinnet krevst det at vedkommande har minst 30 studiepoeng som er relevante for faget. Dette gjeld ikkje for valfaga, utdanningsval og arbeidslivsfag. For dei som før 1. januar 2014 hadde tilfredsstillande kompetanse etter dagjeldande krav for tilsetjing i undervisningsstilling, eller har fullført tidlegare allmennlærarutdanning etter 1. januar 2014, gjeld ikkje kravet om 30 relevante studiepoeng i andre fag.

§ 14–4 tredje ledd og nytt fjerde ledd skal lyde:

For å undervise i den vidaregåande skolen krevst det at vedkommande har minst 60 studiepoeng som er relevante for faget. Dette gjeld ikkje for prosjekt til fordjuping. Dette gjeld heller ikkje for dei som er tilsette etter andre ledd bokstav d, gitt at minst eitt av dei to åra med yrkesteoritisk utdanning utover vidaregåande skolenivå er relevant for å undervise i faget.

Tredje ledd gjeld ikkje dei som før 1. januar 2014 hadde tilfredsstillande kompetanse etter dagjeldande krav for tilsetjing i undervisningsstilling, eller som har fullført tidlegare allmennlærarutdanning etter 1. januar 2014.

§ 14–5 skal lyde:

§ 14–5. Krav for tilsetjing som morsmålslærar for elevar frå språklege minoritetar

Den som skal tilsetjast som morsmålslærar, jf. opplæringslova § 2–8 og § 3–12, må fylle eitt av desse krava:

- a) lærarutdanning frå heimlandet til eleven og dokumentert gode norskkunnskapar
- b) lærar med same morsmål som eleven: universitets- og/eller høgskoleutdanning av ei samla lengd på minst tre år inklusive pedagogisk utdanning etter § 14–1, og dokumentert gode norskkunnskapar. Eitt og eitt halvt år av utdanninga må omfatte språket og kulturen til eleven
- c) norskspråkleg lærar som ikkje har same morsmål som eleven: universitets- og/eller høgskoleutdanning i eleven sitt språk som samla utgjør minst 90 studiepoeng, og god kjennskap til den kulturelle bakgrunnen til eleven, i tillegg til pedagogisk utdanning etter § 14–1

- d) treårig lærarutdanning for tospråklege lærarar. Tilsetjing kan skje for undervisning der læraren har same morsmål som eleven.

§ 14–8 skal lyde:

§ 14–8. Særlege vilkår for å få godkjenning for tilsetjing som lærar for statsborgarar frå EØS-land og frå Sveits

Statsborgarar frå EØS-land og Sveits har rett til godkjenning for tilsetjing dersom dei har kvalifikasjonar som er likeverdige med krava i § 14–1 til § 14–5.

Statsborgarar frå EØS-land og Sveits har likeeins rett til godkjenning for tilsetjing når godkjenninga følgjer av reglane i direktiv 2005/36/EF, sjølv om dei ikkje har kvalifikasjonar som er likeverdige med krava i § 14–1 til § 14–5. Hovudvilkåra for slik godkjenning etter reglane i direktiv 2005/36/EF er:

- 1) Søkjaren er godkjend i eit EØS-land/Sveits der læraryrket er regulert, og har eit utdanningsnivå frå EØS-land/Sveits som minst tilsvarer nivået like under det nivået som følgjer av krava i § 14–1 til § 14–5. I samanlikninga av utdanningsnivå skal ein nytte desse fem nivåa:

Nivå a: Kompetansebevis for bestått utdanning og erfaring som ikkje femner om krava i nivåa b–e

Nivå b: Bevis for fullført og bestått vidaregåande opplæring

Nivå c:

- i) Eksamensbevis for bestått utdanning ut over vidaregåande opplæring på minst eit år, eller av tilsvarande lengd på deltid, men som ikkje er omfatta av nivåa d og e. I tillegg, dersom det måtte gå fram av krava, eksamensbevis for yrkesopplæring i vidaregåande opplæring, eller

- ii) Eksamensbevis for bestått utdanning som går fram av vedlegg II til direktiv 2005/36/EF.

Nivå d: Eksamensbevis for bestått utdanning ut over vidaregåande opplæring i minst tre år og høgst fire år, eller av tilsvarande lengd på deltid

Nivå e: Eksamensbevis for bestått utdanning ut over vidaregåande opplæring i minst fire år eller av tilsvarande lengd på deltid, eller

- 2) Søkjaren har utdanning frå EØS-land/Sveits der læraryrket ikkje er regulert, at utdanninga er relevant og minst på nivået like under det aktuelle kravet, og at søkjaren i løpet av dei ti siste åra har arbeidd som lærar i eit omfang tilsvarande minst to år i heiltid i eit slikt land, eller

- 3) Søkjaren har relevant utdanningsnivå frå eit anna land enn EØS-land/Sveits, at denne utdanninga er godkjend av eit EØS-land/Sveits, og at søkjaren har tre års godkjend erfaring som lærar frå dette EØS-landet/Sveits.

Sjølv om ein søkjar som er statsborgar i eit EØS-land eller Sveits, tilfredsstiller eit av vilkåra etter andre ledd, kan Utdanningsdirektoratet krevje at søkjaren skal gjennomgå og bestå ein prøveperiode på høgst tre år eller bestå ein test på at vedkommande er eigna som lærar i samsvar med direktiv 2005/36/EF. Vilkår for å stille eit slikt krav, er

- at utdanninga søkjaren legg fram kvalifikasjonsbevis for, er minst eitt år kortare enn den samla utdanningstida som følgjer av § 14–1 til § 14–5, eller
- at innhaldet i søkjaren si utdanning avvik vesentleg frå innhaldet i den aktuelle norske utdanninga, eller
- at læraryrket i heimlandet til søkjaren ikkje er omfatta av dei reguleringar som gjeld læraryrket i Noreg, og at forskjellen består i at den norske lærarutdanninga inneheld vesentleg andre tema enn det søkjaren kan dokumentere.

Søkjaren kan sjølv velje mellom prøveperiode og test på om han er eigna.

Nærmare utdjuvingar av vilkåra for godkjenning for tilsetjing av statsborgarar frå EØS og Sveits går fram av direktiv 2005/36/EF.

Overskrifta til § 14–9 skal lyde:

§ 14–9. Tilsetjing av personar med tidlegare godkjend utdanning

§ 14–9 tredje ledd blir oppheva. Gjeldande fjerde ledd blir nytt tredje ledd.

Ny § 14–10 skal lyde:

§ 14–10. Kva som svarar til studiepoeng

Der det i forskrifta er krav om eit bestemt tal med studiepoeng, skal tilsvarande omfang av høgare utdanning som ikkje er fastsett i studiepoeng, reknast for å tilfredsstille kravet.

Gjeldande § 14–10 blir ny § 14–11.

II

Endringane blir sette i kraft 1. august 2015.

14. juli Nr. 902 2015**Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova**

Heimel: Fastsett av Kunnskapsdepartementet 14. juli 2015 med heimel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 2–3 tredje ledd og § 3–4 første ledd. Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgjande endringar:

§ 1–1 første ledd bokstav d skal lyde:

- d) Elevar med teiknspråkopplæring etter opplæringslova § 2–6 har i teiknspråk, norsk, engelsk og musikk rett til opplæring i samsvar med læreplanane i norsk teiknspråk, norsk for hørselshemma, engelsk for hørselshemma og drama og rytmikk for hørselshemma.

§ 1–3 skal lyde:

§ 1–3. Vidaregåande opplæring

Den vidaregåande opplæringa skal vere i samsvar med Læreplanverket for Kunnskapsløftet og den fastsette tilbudsstrukturen. Læreplanverket for Kunnskapsløftet omfattar den generelle delen av læreplanen, prinsipp for opplæringa, læreplanane for faga og fag- og timestfordelinga.

- a) Elevar som får opplæring ved ein knutepunktskole etter opplæringslova § 3–9 andre ledd, har i teiknspråk, norsk og engelsk rett til opplæring i samsvar med læreplanane i norsk teiknspråk, norsk for hørselshemma og engelsk for hørselshemma.
- b) Elevar med rett til punktskriftopplæring med meir etter opplæringslova § 3–10 har rett til inntil 456 timar i tillegg til den ordinære timeramma i fag- og timestfordelinga.

Opplæringa i fellesfaga skal vere tilpassa dei ulike utdanningsprogramma.

Skoleeigaren kan leggje fag på andre trinn enn det som er fastsett i fag- og timestfordelinga. Skoleeigaren gir forskrifter der det kjem fram på kva trinn dei ulike faga skal liggje. Fag- og timestfordelinga må sikre progresjonen i faga og at den vidaregåande opplæringa samla sett følgjer ordinær opplæringstid. Skoleeigarar som gir forskrifter om endra fag- og timestfordeling, må òg tilby den ordinære fag- og timestfordelinga.

II

Endringane blir sette i kraft 1. august 2015.

16. juli Nr. 903 2015**Forskrift om endring i produktforskriften (blyhagl)**

Hjemmel: Fastsett av Klima- og miljødepartementet 16. juli 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester. Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endring:

§ 2–2 skal lyde:

§ 2–2. Blyhagl på skytebane

Det er forbudt å bruke blyhagl på skytebane.

II

Forskriften trer i kraft straks.

16. juli Nr. 904 2015**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst (om blyhaglforbudet)**

Hjemmel: Fastsett av Klima- og miljødepartementet 16. juli 2015 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 20. Kunngjort 17. juli 2015 kl. 13.00.

I

I forskrift 22. mars 2002 nr. 313 om utøvelse av jakt, felling og fangst gjøres følgende endring:

§ 17 første ledd skal lyde:

Under jakt og felling er det ikke tillatt å bruke blyhagl. Forbudet gjelder likevel ikke under jakt på li- og fjellrype, storfugl, orrfugl, rugde, jerpe, duer, ærfugl, skarv, kråke, ravn, skjære, nøtteskrike, trost, fasan, hare, sørhare, villevende kanin, rådyr, mår, mårhund, rødrev, røyskatt, grevling, villmink og ekorn, og under felling av jerv og gaupe. Unntaket gjelder også for jakt på gjess som oppholder seg på innmark, jf. friluftsløven § 1a.

II

Forskriften trer i kraft straks.

15. juli Nr. 905 2015

Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 15. juli 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, § 16 og § 17 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II (forordning (EU) 2015/489, forordning (EU) 2015/502 og forordning nr. 2015/518. Kunngjort 21. juli 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes:

forordning (EU) 2015/489 og forordning (EU) 2015/502.

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes også følgende:

under punktet om forordning (EF) nr. 361/2011:

(endret ved forordning (EU) nr. 2015/518).

I § 3 første ledd under punktet om forordning (EF) nr. 361/2011 tilføyes følgende endring:

(endret ved forordning (EU) nr. 2015/518).

Til slutt i opplistingen i § 3 første ledd skal følgende tilføyes:

- forordning (EU) nr. 2015/489 og
- forordning (EU) nr. 2015/502.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Tabeller

Endringer som gjøres under avsnittet «Tabeller» i forskrift om fôrtilsetningsstoffer:

Tabell nr. 1 over fôrtilsetningsstoffer godkjent etter direktiv 70/524/EØF og videreført i forordning (EF) nr.

1831/2003 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer erstattes med konsolidert tabell:

Tabell nr. 2 over godkjente tilsetningsstoffer i fôrvarer etter forordning (EF) nr. 1831/2003 erstattes med

konsolidert tabell:

16. juli Nr. 906 2015

Forskrift om endring i forskrift om inkorporasjon av trygdeforordningene i EØS-avtalen

Hjemmel: Fastsett av Arbeids- og sosialdepartementet 16. juli 2015 med hjemmel i forskrift 22. juni 2012 nr. 585 om inkorporasjon av trygdeforordningene i EØS-avtalen § 1 tredje ledd, jf. lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn § 26 første ledd, lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse § 46 tredje ledd, lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 30 nr. 1, lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere § 37 andre ledd, lov 16. juni 1989 nr. 65 om yrkesskadeforsikring § 1 annet ledd, lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 1–3 og § 25–15, lov 26. juni 1998 nr. 41 om kontantstøtte til småbarnsforeldre (kontantstøtteloven) § 22 og lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd (barnetrygdloven) § 22.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VI nr. 1 (forordning (EF) nr. 883/2004, som endret ved forordning (EU) nr. 517/2013, forordning (EU) nr. 1372/2013 og forordning (EU) nr. 1368/2014) og nr. 2 (forordning (EF) nr. 987/2009, som endret ved forordning (EU) nr. 1372/2013 og forordning (EU) nr. 1368/2014). Kunngjort 21. juli 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 22. juni 2012 nr. 585 om inkorporasjon av trygdeforordningene i EØS-avtalen gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg VI nr. 1 (forordning (EF) nr. 883/2004, som endret ved forordning (EF) nr. 988/2009, forordning (EU) nr. 1244/2010, forordning (EU) nr. 465/2012, forordning (EU) nr. 1224/2012, forordning (EU) nr. 517/2013, forordning (EU) nr. 1372/2013 og forordning (EU) nr. 1368/2014) om koordinering av trygdeordninger og nr. 2 (forordning (EF) nr. 987/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 1244/2010, forordning (EU) nr. 465/2012, forordning (EU) nr. 1224/2012, forordning (EU) nr. 1372/2013 og forordning (EU) nr. 1368/2014) om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg VI, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Denne forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. mai 2015.

16. juli Nr. 907 2015

Forskrift om endring i forskrift om samvirkingsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 16. juli 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–4, § 9–1 og § 16–1, jf. forskrift 19. desember 2014 nr. 1846 om etablering og gjennomføring av Det felles europeiske luftrom § 4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII kap. VI nr. 66wb (forordning (EF) nr. 1032/2006 som endret ved forordning (EF) nr. 30/2009), nr. 66wc (forordning (EF) nr. 1033/2006 som endret ved forordning (EU) nr. 929/2010, forordning (EU) nr. 428/2013 og forordning (EU) nr. 923/2012), nr. 66wba (forordning (EF) nr. 633/2007 endret ved forordning (EU) nr. 283/2011), nr. 66we (forordning (EU) nr. 1079/2012 endret ved forordning (EU) nr. 657/2013), nr. 66wg (forordning (EF) nr. 29/2009 endret ved forordning (EU) 2015/310), nr. 66wh (forordning (EF) nr. 262/2009), nr. 66wj (forordning (EU) nr. 1206/2011), nr. 66wl (forordning (EU) nr. 1207/2011 endret ved forordning (EU) nr. 1028/2014). Kunngjort 21. juli 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 14. mai 2007 nr. 513 om samvirkingsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd nr. 5 skal lyde:

5. Nr. 66wg (forordning (EF) nr. 29/2009) om fastsettelse av krav til dataforbindelsestjenester i Det felles europeiske luftrommet, endret ved gjennomføringsforordning (EU) 2015/310.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Under avsnittet «Forordninger» gjøres følgende endringer:

Teksten «For å lese forordning (EU) nr. 441/2014 se her» og lenke til forordningen, fjernes.

Følgende tilføyes:

For å lese forordning (EU) 2015/310 se her:

17. juli Nr. 908 2015

Forskrift om endring i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 17. juli 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) 2015/1153). Kunngjort 21. juli 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes forordning (EU) 2015/1153 kronologisk til listen over rettsakter som endrer forordning (EF) nr. 798/2008.

I § 2 tilføyes forordning (EU) 2015/1153 kronologisk til listen over forordninger.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

I

I forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater gjøres følgende endringer i delen om «Forordninger»:

Teksten under overskriften «Forordninger» til og med listen over tredjestater, områder eller soner skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon dansk konsolidert versjon av grunnrettsakten, forordning (EF) nr. 798/2008. At versjonen er konsolidert betyr at endringene av grunnrettsakten er innarbeidet. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010, forordning (EU) nr. 332/2010, forordning (EU) nr. 925/2010, forordning (EU) nr. 955/2010, forordning (EU) nr. 364/2011, forordning (EU) nr. 427/2011, forordning (EU) nr. 536/2011, forordning (EU) nr. 991/2011, forordning (EU) nr. 1132/2011, forordning (EU) nr. 1380/2011, forordning (EU) nr. 110/2012, forordning (EU) nr. 393/2012, forordning (EU) nr. 532/2012, forordning (EU) nr. 1162/2012, forordning (EU) nr. 88/2013, forordning (EU) nr. 191/2013, forordning (EU) nr. 437/2013, forordning (EU) nr. 519/2013, forordning (EU) nr. 556/2013, forordning (EU) nr. 866/2013, forordning (EU) nr. 1204/2013, forordning (EU) nr. 166/2014, forordning (EU) nr. 952/2014, forordning (EU) 2015/198, forordning (EU) 2015/243, forordning (EU) 2015/342, forordning (EU) 2015/526, forordning (EU) 2015/608, forordning (EU) 2015/796, forordning (EU) 2015/908 og forordning (EU) 2015/1153. Alle endringene av grunnrettsakten, med unntak av endringene som følger av forordning (EU) 2015/908 og forordning (EU) 2015/1153 er innarbeidet i vedlagte konsolidert versjon. Nedenfor gjengis også forordning (EU) 2015/908, forordning (EU) 2015/1153. Endringen som følger av forordning (EU) 2015/908 og forordning (EU) 2015/1153 er innarbeidet i listen over tredjestater, områder eller soner.

Forordning (EU) nr. 798/2008 konsolidert til og med forordning (EU) 2015/908 (dansk utgave):

For å lese forordning (EU) 2015/908 (dansk utgave) se her:

For å lese forordning (EU) 2015/1153 (dansk utgave) se her:

Liste over tredjestater, områder eller soner (jf. forordning (EF) nr. 798/2008 sist endret ved forordning (EU) 2015/1153):

17. juli Nr. 909 2015

Forskrift om endring i forskrift om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 17. juli 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV (forordning (EF) nr. 1107/2009) og vedlegg XX kap. I (direktiv 2009/128/EF). Kunngjort 21. juli 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet gjøres følgende endring:

I Vedlegg 1, Kapittel I. Gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, jf. § 4 under overskriften «Andre særskilte ytelser» legges følgende rad til under raden «Avvikling av eksamen/utstedelse av autorisasjonsbevis for kjøp og bruk av plantevernmidler»:

Gjennomføring av nettbasert autorisasjonskurs, nettbasert eksamen og utstedelse av autorisasjonsbevis for kjøp og bruk av plantevernmidler	720	a
--	-----	---

II

Endringen trer i kraft straks.

17. juli Nr. 910 2015**Forskrift om endring i forskrift om restriktive tiltak mot Syria**

Hjemmel: Fastsett av Utenriksdepartementet 17. juli 2015 med hjemmel i lov 27. april 2001 nr. 14 om om iverksettning av internasjonale, ikke-militære tiltak i form av avbrot eller avgrensning av økonomisk eller annen samkvem med tredjestater eller rørsler § 1 og forskrift 2. september 2011 nr. 902 om restriktive tiltak mot Syria § 5. Kunngjort 21. juli 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 2. september 2011 nr. 902 om restriktive tiltak mot Syria gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd skal lyde:

(1) EUs vedlagte forordning (EU) nr. 36/2012 om visse spesifikke restriktive tiltak mot visse personer og enheter i lys av situasjonen i Syria (som endret av forordning (EU) nr. 55/2012, forordning (EU) nr. 168/2012, forordning (EU) nr. 266/2012, forordning (EU) nr. 509/2012, forordning (EU) nr. 544/2012, forordning (EU) nr. 545/2012, forordning (EU) nr. 673/2012, forordning (EU) nr. 867/2012, forordning (EU) nr. 944/2012, forordning (EU) nr. 1117/2012, forordning (EU) nr. 325/2013, forordning (EU) nr. 363/2013, forordning (EU) nr. 517/2013, forordning (EU) nr. 697/2013, forordning (EU) nr. 1332/2013, forordning (EU) nr. 124/2014, forordning (EU) nr. 578/2014 og forordning (EU) nr. 693/2014, forordning (EU) nr. 793/2014, forordning (EU) nr. 1013/2014, forordning (EU) nr. 1105/2014, forordning (EU) nr. 1323/2014, forordning (EU) 2015/108, forordning (EU) 2015/375, forordning (EU) 2015/780, forordning (EU) 2015/827, forordning (EU) 2015/828 og forordning (EU) 2015/961 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av denne bestemmelsen.

I vedlegg A gjøres følgende endring i rådsforordning (EU) nr. 36/2012:

Artikkel 11c nr. 2 bokstav a skal lyde:

- a) gjenstandene ble eksportert fra Syria før 15. mars 2011, eller

I vedlegg II gjøres følgende endringer:¹

¹ For å lese endringene i vedlegg II med gjengivelse av personnavnene med arabiske tegn se her: [Lovdatas anm.](#)

Følgende fysiske personer fjernes fra listen:

11. Rustum Ghazali
12. Fawwaz Al-Assad
52. Mazen Al-Tabbaa
68. Bassam Sabbagh

Informasjonen om følgende fysiske og juridiske personer erstattes med følgende:

A. Persons

	<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
3.	Ali Mamluk (a.k.a. Mamlouk)	Date of birth: 19 February 1946; Place of birth: Damascus; Diplomatic passport No 983	Director of the National Security Bureau. Former Head of Syrian Intelligence Directorate (GID) involved in violence against demonstrators.	9.5.2011
6.	Muhammad Dib Zaytun (a.k.a. Mohammed Dib Zeitoun; a.k.a. Mohamed Dib Zeitun)	Date of birth: 20 May 1951; Place of birth: Damascus; Diplomatic passport No D000001300	Head of General Security Directorate; involved in violence against demonstrators.	9.5.2011
16.	Faruq (a.k.a. Farouq, Farouk) Al Shar' (a.k.a. Al Char', Al Shara', Al Shara)	Date of birth: 10 December 1938	Former Vice-President of Syria; involved in violence against the civilian population	23.5.2011
37.	Brigadier-General Rafiq (a.k.a. Rafeeq) Shahadah (a.k.a. Shahada, Shahade, Shahadeh,		Former Head of Syrian Military Intelligence (SMI) Branch 293 (Internal Affairs) in Damascus. Directly involved in repression and violence against the civilian population in Damascus. Advisor to	23.8.2011

	<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
	Chahada, Chahade, Chahadeh, Chahada)		President Bashar Al-Assad for strategic questions and military intelligence.	
42.	Brigadier-General Nawful (a.k.a. Nawfal, Nofal, Nawfel) Al-Husayn (a.k.a. Al-Hussain, Al-Hussein)		Idlib Syrian Military Intelligence (SMI) Branch Chief. Directly involved in repression and violence against the civilian population in Idlib province.	23.8.2011
44.	Brigadier-General Muhammed (a.k.a. Muhamad) Zamrini (a.k.a. Zamreni)		Branch Chief for Syrian Military Intelligence (SMI) in Homs. Directly involved in repression and violence against the civilian population in Homs.	23.8.2011
53.	Adib Mayaleh (a.k.a. André Mayard)	Born: 15 May 1955 Place of birth: Bassir	Adib Mayaleh is responsible for providing economic and financial support to the Syrian regime through his functions as the Governor of the Central Bank of Syria.	15.5.2012
55.	Colonel Lu'ai (a.k.a. Louay, Loai) al-Ali		Head of Syrian Military Intelligence, Dara'a Branch. Responsible for the violence against protesters in Dara'a.	14.11.2011
80.	Brigadier Nazih (a.k.a. Nazeeh) Hassun (a.k.a. Hassoun)		Head of Syrian Military Intelligence, Damascus Countryside/Rif Dimashq Branch, former Syrian Air Force Intelligence. Military official involved in the violence in Homs.	1.12.2011
137	Brigadier General Ibrahim Ma'ala (a.k.a. Maala, Maale, Ma'la)		Head of branch 285 (Damascus) of the General Intelligence Directorate (replaced Brig. Gen. Hussam Fendi at end 2011). Responsible for the torture of opponents in custody.	24.7.2012
194.	Amr Armanazi (a.k.a. Amr Muhammad Najib Al-Armanazi, Amr Najib Armanazi, Amrou Al-Armanazy)	Date of birth: 7 February 1944	Director-General of the Syrian Scientific Studies and Research Center (SSRC), responsible for providing support to the Syrian army for the acquisition of equipment used for the surveillance and repression of demonstrators. Also responsible for the development and production of non-conventional weapons, including chemical weapons, and the missiles to deliver them. Responsible for the violent repression of the civilian population; supports the regime.	23.7.2014
213.	Wael Abdulkarim (a.k.a. Wael Al Karim)	Address: Pangates International Corp Ltd., PO Box Sharjah Airport International Free Zone, United Arab Emirates Al Karim for Trade and Industry, PO Box 111, 5797 Damascus, Syria	Managing Director of the designated entity Pangates International Corp Ltd, which acts as an intermediary in the supply of oil to the Syrian regime. As Managing Director of Pangates, Wael Abdulkarim provides support to, and benefits from, the Syrian regime. He also holds a senior position in the designated entity Al Karim Group, which is Pangates' parent company. As a result of his senior positions in Pangates and Al Karim Group, he is also associated with these designated entities.	7.3.2015
214.	Ahmad Barqawi (a.k.a. Ahmed Barqawi)	Address: Pangates International Corp Ltd., PO Box	General Manager of Pangates International Corp Ltd., which acts as an intermediary in the supply of oil to the Syrian regime, and	7.3.2015

	<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
		Sharjah Airport International Free Zone, United Arab Emirates Al Karim for Trade and Industry, PO Box 111, 5797 Damascus, Syria	manager of Al Karim Group. Both Pangates International and Al Karim Group have been designated by the Council. As General Manager of Pangates and a manager of Pangates' parent company, Al Karim Group, Ahmad Barqawi provides support to, and benefits from the Syrian regime. Given his senior position in Pangates and Al Karim Group, he is also associated with the designated entities Pangates International and Al Karim Group.	
217.	Samir Hamsho (a.k.a. Samer; Sameer; Hmisho; Hamchu; Hamcho; Hamisho; Hmeisho; Hemasho, Hmicho)	Date of birth: 1 March 1972 Syrian passport No N008803455 Brazilian passport No YA056959 Address: Hamsho Building 31 Baghdad Street Damascus, Syria Address: 16 Martello Road Poole BH13 7DH United Kingdom Address: 290, Qura Al Assad Damascus, Syria	Samir Hamsho is a prominent Syrian businessman benefiting from and supporting the regime. He is the owner and chairman of Al Buroj and Syria Steel/Hmisho Steel, subsidiaries of Hamsho Trading, a subsidiary of Hamsho International, which has been designated by the Council. Appointed to the Homs Chamber of Commerce in March 2014 by the Minister of Industry. Therefore, he provides support to the Syrian regime and benefits from his connections with the regime. He is also associated with the designated entities Hamsho International, Syria Steel SA and Al Buroj Trading.	7.3.2015

B. Entities

	<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
21.	Centre d'études et de recherches syrien (CERS) (a.k.a. Centre d'Etude et de Recherche Scientifique (CERS); Scientific Studies and Research Center (SSRC); Centre de Recherche de Kaboun)	Barzeh Street, Po Box 4470, Damas	Provides support to the Syrian army for the acquisition of equipment used for the surveillance and repression of demonstrators. It is the government entity responsible for developing and producing non-conventional weapons, including chemical weapons, and the missiles to deliver them.	1.12.2011
55.	Tri-Ocean Trading	George Town, Cayman Islands Resident at 35b Corniche El Nile, Cairo, Egypt	Subsidiary of Tri-Ocean Energy which has been designated by the Council. With its parent company Tri-Ocean Energy, benefits from and supports the Syrian regime by organising covert shipments to the Syrian regime. As a subsidiary of Tri-Ocean Energy, Tri-Ocean Trading is also associated with a designated entity.	23.7.2014
55a.	Tri-Ocean Energy	35b Saray El Maadi Tower, Corniche El	Providing support to the Syrian regime and benefiting from the regime by organising	23.7.2014

<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
	Nile, Cairo, Egypt, Postal Code 11431 PO Box 1313 Maadi	covert shipments of oil to the Syrian regime.	

Følgende fysiske person legges til listen:

A. Persons

	<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
218.	General Muhamad (a.k.a. Mohamed, Muhammad) Mahalla (a.k.a. Mahla, Mualla, Maalla, Muhalla)	Born in Jableh/Lattakia Province.	Head of the Syrian Military Intelligence (SMI), Branch 293 (Internal Affairs), since April 2015. Responsible for repression and violence against the civilian population in Damascus/Damascus countryside. Former Deputy Head of Political Security (2012), Officer of the Syrian Republican Guard and Vice-Director of the Political Security Directorate. Head of Military Police, Member of the National Security Bureau.	29.5.2015

II

Endringene trer i kraft straks.

20. juli Nr. 911 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 20. juli 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 12, jf. forskrift 12. desember 2014 nr. 1596 om regulering av fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 § 12 tredje ledd. Kunngjort 24. juli 2015 kl. 13.30.

I

I forskrift 12. desember 2014 nr. 1596 om regulering av fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 gjøres følgende endring:

§ 7 andre ledd skal lyde:

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 og 2008 får kvotefaktor 1 og kan maksimalt fiske og lande inntil 700 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får kvotefaktor 0,5 og kan maksimalt fiske og lande inntil 350 tonn.

II

Forskriften trer i kraft straks.

22. juli Nr. 912 2015

Forskrift om endring i forskrift om skipsutstyr (skipsutstyrforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Sjøfartdirektoratet 22. juli 2015 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 9, § 32 og § 45, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171, delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590 og delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 849.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XXXII nr. 1 og vedlegg XIII nr. 56d (direktiv 96/98/EF endret ved direktiv 98/85/EF, direktiv 2002/75/EF, direktiv 2002/84/EF, direktiv 2008/67/EF, direktiv 2009/26/EF, direktiv 2010/68/EU, direktiv 2011/75/EU, direktiv 2012/32/EU, direktiv 2013/52/EU og direktiv 2014/93/EU). Kunngjort 24. juli 2015 kl. 13.30.

I

I forskrift 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr (skipsutstyrforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 8a første ledd bokstav b skal lyde:

b) andre lasteskip enn de som er nevnt i bokstav a i leddet her, 1. januar 2005 eller senere

§ 16 andre og tredje ledd oppheves.

Vedlegg A skal lyde:

Vedlegg A. Utstyr som det finnes detaljerte prøvingsstandarder for i internasjonale dokumenter

Merknader som gjelder hele vedlegg A

Generell merknad til vedlegg A: Henvisningene til SOLAS-regler gjelder den konsoliderte SOLAS-utgaven av 2009, sist endret ved IMO-res.MSC.350(92).

Generell merknad til vedlegg A: For visse utstyrsbetegnelser er det i kolonne 5 angitt mulige produktvarianter under samme betegnelse. Produktvariantene er oppført hver for seg atskilt med punktum. I forbindelse med sertifisering skal eventuelt bare den relevante produktvarianten velges (se eksempel: A/3.3).

- Generelt: I tillegg til de prøvingsstandardene som uttrykkelig er nevnt, finnes det i gjeldende krav i de internasjonale konvensjonene og i de relevante IMO-resolusjonene og -rundskrivene et visst antall bestemmelser som skal etterprøves ved typeprøvingen (typegodkjenningen), som fastsatt i modulene for samsvarsvurdering i vedlegg B.
- Utstyr i kolonne 1 i vedlegg A som er overført fra vedlegg A.2 og merket «tidligere A.2/x.yy», og som er framstilt før den 14. august 2015 i samsvar med de framgangsmåtene for typegodkjenning som allerede var i kraft før denne datoen, kan markedsføres og installeres eller plasseres om bord på skip til 14. august 2017.
- Utstyr oppført i vedlegg A kolonne 1 merket med bokstaven «a» og som er framstilt før 4. desember 2014 i samsvar med de framgangsmåtene for typegodkjenning som allerede var i kraft før denne datoen, kan markedsføres og installeres eller plasseres om bord på skip til 4. desember 2016.
- Utstyr oppført i vedlegg A kolonne 1 merket med bokstaven «b», og som er framstilt før 30. november 2013 i samsvar med de framgangsmåtene for typegodkjenning som allerede var i kraft før denne datoen, kan markedsføres og plasseres om bord på skip til 30. november 2015.
- Kolonne 2: Når uttrykket «systemkomponenter» er brukt i kolonne 2, kan det bety at en enkelt komponent, en gruppe komponenter eller hele systemet må prøves for å kontrollere om de internasjonale kravene er oppfylt.
- Kolonne 5: Når det vises til IMO-resolusjoner, dreier det seg om prøvingsstandardene i de relevante delene av vedleggene til resolusjonene, ikke om bestemmelsene i selve resolusjonene.
- Kolonne 5: Internasjonale konvensjoner og prøvingsstandarder anvendes i sin ajourførte versjon. For å gjøre det mulig å bestemme nøyaktig hvilke standarder som er aktuelle, skal prøvingsrapportene, samsvarssertifikatene og samsvarserklæringene angi hvilken prøvingsstandard som er anvendt, og versjonen av den.
- Kolonne 5: Når to sett med standarder er atskilt med «eller», tilfredsstiller begge sett alle kravene som skal oppfylles ved prøvingen etter IMOs ytelsesstandarder. Prøving av utstyr etter ett sett standarder er derfor tilstrekkelig for å godtgjøre at det er i samsvar med kravene i de relevante internasjonale dokumentene. Når det er brukt andre skilletegn (komma), gjelder derimot alle standardene som er nevnt.
- Kravene i dette vedlegget berører ikke føringskravene i de internasjonale dokumentene.

1. Redningsutstyr

Kolonne 4: IMO MSC/rundskr. 980 skal gjelde unntatt i de tilfeller der det er erstattet av de særlige dokumentene nevnt i kolonne 4.

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering
1	2	3	4	5	6
A/1.1	Livbøyer	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/7, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, II, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.2	Markeringslys for redningsutstyr: a) for redningsfarkoster og mann- overbord-båter, b) for livbøyer, c) for redningsvester.	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/7, – Reg. III/22, – Reg. III/26, – Reg. III/32, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) II, IV, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.3	Selvvirkende røyksignaler for livbøyer	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/7, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8,	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/1.4	Redningsvester	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, II, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8. – Reg. III/7, – Reg. III/22, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, II, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, – IMO MSC/rundskr. 922, – IMO MSC.1/rundskr. 1304.	– IMO-res. MSC.81((70).	B + D B + E B + F
A/1.5	Redningsdrakter og veredrakter som er utformet for å brukes SAMMEN redningsvest a) redningsdrakt uten isolering b) redningsdrakt med isolering c) veredrakt	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/7, – Reg. III/22, – Reg. III/32, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, II, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, – IMO MSC/rundskr. 1046.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.6	Redningsdrakter og veredrakter som er utformet for å brukes UTEN redningsvest a) redningsdrakt uten isolering b) redningsdrakt med isolering c) veredrakt	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/7, – Reg. III/22, – Reg. III/32, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, II, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, – IMO MSC/rundskr. 1046.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.7	Varmebeskyttelsesutstyr	– Reg. III/4, – Reg. X/3	– Reg. III/22, – Reg. III/32, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, II, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, – IMO MSC/rundskr. 1046.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.8	Fallskjermlys (pyrotekniske)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/6, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, III, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.9	Håndbluss (pyrotekniske)	– Reg. III/4, – Reg. X//3.	– Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, III, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.10	Flytende røyksignaler (pyrotekniske)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, III.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/1.11	Linekastings-apparater	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/18, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, VII, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.12	Oppblåsbare redningsflåter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/13, – Reg. III/21, – Reg. III/26, – Reg. III/31, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, IV, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, – IMO MSC/rundskr. 811.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.13	Stive redningsflåter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/21, – Reg. III/26, – Reg. III/31, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, IV, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, – IMO MSC/rundskr. 811.	– IMO-res. MSC.81(70), – IMO MSC/rundskr. 1006.	B + D B + E B + F
A/1.14	Redningsflåter som retter seg opp automatisk	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, IV, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, – IMO MSC/rundskr. 809, – IMO MSC/rundskr. 811.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.15	Overdekkede vendbare redningsflåter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, IV, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, – IMO MSC/rundskr. 809, – IMO MSC/rundskr. 811.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.16	Friflyt-innretninger for redningsflåter (hydrostatiske utløserenheter)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/13, – Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, IV, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, – IMO MSC/rundskr. 811.	– IMO-res. MSC.81((70).	B + D B + E B + F
A/1.17	Livbåter (a) Livbåter som settes ut med davit: – delvis overbygd – helt overbygd (b) Frittfall livbåter: – helt overbygd	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/21, – Reg. III/31, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, IV, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8 – IMO MSC.1/rundskr. 1423.	– IMO-res. MSC.81(70), – IMO MSC/rundskr. 1006.	B + D B + F G

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/1.18	Stive mann-overbord-båter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/21, – Reg. III/31, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48((66)-(LSA-regelverket) I, V, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70), – IMO MSC/rundskr. 1006.	B + D B + F G
A/1.19	Oppblåste mann-overbord-båter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/21, – Reg. III/31, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, V, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70), – ISO 15372 (2000).	B + D B + F G
A/1.20	Hurtige mann-overbord-båter: (a) Oppblåste (b) Stive (c) Stive oppblåste	– Reg. III/4.	– Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, V, – IMO MSC/rundskr. 1016, – IMO MSC/rundskr. 1094.	– IMO-res. MSC.81(70), – IMO MSC/rundskr. 1006, – ISO 15372 (2000).	B + D B + F G
A/1.21	Utsettings-innretninger med taljeløpere (daviter)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/23, – Reg. III/33, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, VI, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F G
A/1.22	Friflyt-utsettings-innretninger for rednings-farkoster	Flyttet til A.2/1.3			
A/1.23	Frittfall-utsettings-innretninger for livbåter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/16, – Reg. III/23, – Reg. III/33, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48((66)-(LSA-regelverket) I, VI, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F G
A/1.24	Utsettings-innretninger for redningsflåter (daviter)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/12, – Reg. III/16, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, VI, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F G
A/1.25	Utsettings-innretninger for hurtige mann-overbord-båter (daviter)	– Reg. III/4.	– Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, VI.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F G
A/1.26	Utløserenheter for: a) livbåter og mann-overbord-båter (som settes ut med en eller flere taljeløpere) b) flåter (som	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/16, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, IV, VI – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/1.27	settes ut med en eller flere taljeløpere) Skips-evakuerings-systemer	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/15, – Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, VI, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + F G
A/1.28	Redningsutstyr	– Reg. III/4.	– Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, VI.	– IMO-res. MSC.81(70), – IMO MSC/rundskr. 810.	B + D B + F
A/1.29	Innskip-ningsledere	– Reg. III/4, – Reg. III/11, – Reg. X/3.	– Reg. III/11, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994), – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket), – IMO-res. MSC.97((73)-(HSC-regelverket av 2000), – IMO MSC.1/rundskr. 1285.	– IMO-res. MSC.81(70), – ISO 5489 (2008).	B + D B + F
A/1.30	Lysreflekt-erende materialer	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. A.658(16).	B + D B + E B + F
A/1.31	Toveis VHF-radiotelefon-apparater for rednings-farkoster	Flyttet til A/5.17 og A/5.18			
A/1.32	9 GHz radar-transponder (SART)	Flyttet til A.2/4.18			
A/1.33	Radarreflektor for livbåter og mann-overbord-båter (passiv)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO-res.A.384(X), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, IV, V, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, – IMO-res. MSC.164(78).	– EN ISO 8729 (1998), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008). eller – EN ISO 8729–1 (1998), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008) eller – ISO 8729–1 (2010), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008) eller – ISO 8729–1 (2010), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008)	B + D B + E B + F
A/1.34	Kompass for livbåter og mann-overbord-båter	Flyttet til A/4.23			
A/1.35	Bærbare brann-slokkings-apparater for livbåter og mann-overbord-båter	Flyttet til A/3.38			
A/1.36	Framdrifts-maskineri for	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) IV, V.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/1.37	livbåter/mann-overbord-båter Framdrifts-maskineri for mann-overbord-båter – uten-bordsmotor	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) V.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.38	Lyskastere til bruk i livbåter og mann-overbord-båter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, IV, V, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F
A/1.39	Åpne vendbare redningsflåter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, vedlegg 10, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, vedlegg 11.	– IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) vedlegg 10, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) vedlegg 11.	B + D B + F
A/1.40	Mekanisk losheis	Flyttet til A/4.48			
A/1.41	Vinsjer for rednings-farkoster og mann-overbord-båter: a) livbåter som låres med davit, b) frittfalls livbåter, c) rednings-flåter, d) mann-over-bord båter, e) hurtiggående mann-over-bord båter.	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/16, – Reg. III/17, – Reg. III/23, – Reg. III/24, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, VI, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70).	B + D B + E B + F G
A/1.42	Losleider	Flyttet til A/4.49			
A/1.43	Stive/opp-blåste mann-overbord-båter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/21, – Reg. III/31, – Reg. III/34, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, V, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– IMO-res. MSC.81(70), – IMO MSC/rundskr. 1006. – ISO 15372 (2000)	B + D B + F G

2. Hindring av miljøforurensning

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/2.1	Oljefiltrerings-utstyr (for et oljeinnhold i spillvannet på høyst 15 ppm)	– Vedlegg I reg. 14.	– Vedlegg I reg. 14, – IMO MEPC.1/rundskr. 643.	– IMO-res. MEPC.107(49), – IMO MEPC.1/rundskr. 643.	B + D B + E B + F
A/2.2	Detektorer for grensen mellom olje og vann	– Vedlegg I reg. 32.	– Vedlegg I reg. 32.	– IMO-res. MEPC.5(XIII).	B + D B + E B + F
A/2.3	Oljemålere	– Vedlegg I reg. 14.	– Vedlegg I reg. 14, – IMO MEPC .1/rundskr. 643.	– IMO-res. MEPC.107(49), – IMO MEPC.1/rundskr. 643.	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/2.4	Behandlingsenheter som skal settes på eksisterende oljeavann-separerings-utstyr (for et oljeinnhold i spillvannet på høyst 15 ppm)	Bevisst ikke utfyllt			
A/2.5	Overvåkings- og kontroll-system for oljeutslipp fra oljetankskip	– Vedlegg I reg. 31, – IMO MEPC.1/rundsk r. 761 rev.1	– Vedlegg I reg. 31.	– IMO-res. MEPC.108(49).	B + D B + E B + F
A/2.6	Renseanlegg	– Vedlegg IV, reg. 9.	– Vedlegg IV reg. 9.	Til 31. desember 2015: – IMO-res. MEPC.159(55), Fra 1. januar 2016: – IMO-res. MEPC.227(64). – IMO-res. MEPC.76(40).	B + D B + E B + F
A/2.7	Forbrennings-anlegg om bord	– Vedlegg VI reg. 16.	– Vedlegg VI reg. 16, – IMO MEPC.1/rundskr. 793		B + D B + E B + F G
A/2.8	NO _x analyse-innretninger med kjemi-luminiserende sensor (CLD) eller oppvarmet kjemi-luminiserende sensor (HCLD) for bruk til direkte målinger om bord.	– IMO-res. MEPC.176(58) (Revidert MARPOL)– Vedlegg VI reg. 13.	– IMO-res. MEPC.176(58) (Revidert MARPOL vedlegg VI – Reg. 13); – IMO-res. MEPC.177(58) (Teknisk NO _x -regelverk av 2008), – IMO-res. MEPC.198(62) IMO MEPC.1/rundskr. 638.	– IMO-res. MEPC.177(58) (Teknisk NO _x -regelverk), EN 60092–504 2001innbefattet IEC 60092 rettelse 1 (2011), Eller IMO-res. MEPC.177(58) Teknisk NO _x -regelverk av 2008, – IEC 60945 (2002) innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008),	B + D B + E B + F G
A/2.9	Utstyr som benytter andre teknologiske metoder til å begrense SO _x -utslipp	– Flyttet til A.2/2.4.			
A/2.10	Eksosrense-systemer om bord	– IMO-res. MEPC.176(58) (Revidert MARPOL Vedlegg VI reg. 4), IMO-res. MEPC.184(59)	– IMO-res. MEPC.176(58) (Revidert MARPOL vedlegg VI reg. 4).	– IMO-res. MEPC.184(59).	B + D B + E B + F G

3. Brannvernutstyr

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/3.1	Underste dekkskledning	– Reg. II–2/4, – Reg. II–2/6, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/4, – Reg. II–2/6, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– IMO-res. MSC.307(88)– (2010 FTP-regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.2	Bærbare brannsløkkings-apparater	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 4.	– Reg. II–2/4, – Reg. II–2/10, – Reg. II–2/18, – Reg. II–2/19, – Reg. II–2/20, – IMO-res. A.951(23),	– EN 3–7 (2004), innbefattet A.1 (2007), – EN 3–8 (2006), innbefattet AC (2007), – EN 3–9 (2006), innbefattet	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelsen	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
			– IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 4, – IMO MSC/rundskr. 1239, – IMO MSC/rundskr. 1275.	AC (2007), – EN 3–10 (2009).	
A/3.3	Brannmanns-utstyr: vernetøy (tøy for nærkontakt med ild)	– Reg. II–2//10, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3.	– Reg. II–2//10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3.	Vernetøy for brannmannskap – Ytelseskrav til vernetøy for brannsløkking: – EN 469 (2005), innbefattet A1 (2006) og AC (2006). Vernetøy for brannvesen – Prøvingsmetoder og krav til reflekterende klær for spesialisert brannbekjempelse: – EN 1486 (2007). Vernetøy for brannmannskap – Vernetøy med reflekterende ytterside: – ISO 15538 (2001) nivå 2. – EN 15090 (2012)	B + D B + E B + F
A/3.4	Brannmanns-utstyr: støvler	– Reg. II–2//10, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3.	– Reg. II–2//10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3.		B + D B + E B + F
A/3.5	Brannmanns-utstyr: hansker	– Reg. II–2//10, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3.	– Reg. II–2//10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3.	– EN 659 (2003), innbefattet A1 (2008) og AC (2009).	B + D B + E B + F
A/3.6	Brannmanns-utstyr: hjelm	– Reg. II–2//10, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3.	– Reg. II–2//10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3.	– EN 443 (2008).	B + D B + E B + F
A/3.7	Bærbart pusteapparat med trykkluft Merk: Ved ulykker med farlig gods kreves en maske med overtrykk.	– Reg. II–2//10, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3.	– Reg. II–2//10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3. Og dersom pusteapparat benyttes i forbindelse med ulykker knyttet til lasten: – IMO-res. MSC.4(48)-(IBC-regelverket) 14, – IMO-res. MSC.5(48)-(IGC-regelverket) 14.	– EN 136 (1998), innbefattet AC (2003), – EN 137 (2006). Og dersom pusteapparat benyttes i forbindelse med ulykker knyttet til lasten: – ISO 23269–3(2011)	B + D B + E B + F
A/3.8	Pusteapparat med tilførselsslange for trykkluft	– Reg. X/3. – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7. Merk: Dette utstyret er beregnet bare på hurtiggående fartøyer bygd i henhold til bestemmelsene i HSC-	– IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7.	– EN 14593–1 (2005), – EN 14593–2 (2005), innbefattet AC (2005), – EN 14594 (2005) innbefattet AC(2005).	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/3.9	System-komponenter til sprinkleranlegg for rom i innredningen, arbeidsrom og kontroll-stasjoner tilsvarende dem som er nevnt i SOLAS 74 regel II-2/12 (begrenset til dyser og deres ytelse) (Dette utstyret omfatter dyser til fastmonterte sprinkleranlegg for hurtiggående fartøyer.)	regelverket av 1994. – Reg. II-2/7, – Reg. II-2/10, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 8.	– Reg. II-2/7, – Reg. II-2/9, – Reg. II-2/10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.44(65), – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 8. – IMO MSC/rundskr. 912.	– IMO-res. A.800(19).	B + D B + E B + F
A/3.10	Dyser til fastmontert vann-forstøvnings-system til brannslukking i maskinrom og lastepumperom	– Reg. II-2/10, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 7.	– Reg. II-2/10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 7, – IMO MSC.1/rundskr. 1313.	– IMO MSC/rundskr. 1165 vedlegg A.	B + D B + E B + F
A/3.11	Skiller i klasse «A» og «B», brannmotstand a) Skiller i klasse «A», b) Skiller i klasse «B».	Klasse «A»: – Reg. II-2/3.2. Klasse «B»: – Reg. II-2/3.4.	– Reg. II-2/9 og Klasse «A»: – Reg. II-2/3.2. – IMO MSC/rundskr. 1120 – IMO MSC/rundskr. 1434 Klasse «B»: – Reg. II-2/3.4.	– IMO-res. MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket). – IMO MSC/rundskr. 1435.	B + D B + E B + F
A/3.12	Innretninger som skal hindre flammer i å spre seg til lastetankene i oljetankskip	– Reg. II-2/4, – Reg. II-2/16.	– Reg. II-2/4, – Reg. II-2/16.	– EN 12874 (2001), – ISO 15364 (2007), – IMO MSC/rundskr. 677.	For annet utstyr enn ventiler: B + D B + E B + F For ventiler: B + F
A/3.13	Ikke-brennbare materialer	– Reg. II-2/3, – Reg. X/3.	– Reg. II-2/3, – Reg. II-2/5, – Reg. II-2/9, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– IMO-res. MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.14	Andre materialer enn stål til rør som skal gå gjennom skiller i klasse «A» eller «B»	Oppført under A/3.26 og A/3.27			
A/3.15	Andre materialer enn stål til rør som transporterer olje eller brennolje a) rør og tilbehør, b) ventiler, c) bøyelige rørsammen-	– Reg. II-2/4, – Reg. X/3.	– Reg. II-2/4, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, 10, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, 10, – IMO MSC/rundskr. 1120.	Rør og tilbehør: – IMO-res. A.753(18). Ventiler: – ISO 10497(2010) Bøyelige rørsammensetninger: – EN ISO 15540 (2001) – EN ISO 15541 (2001). Rørdeler i metal med mostandsdyktige og elastiske pakninger:	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
	setninger og utjevnerne. d) Rørdeler i metall med motstandsdyktige og elastiske pakninger. Brannndører			– ISO 19921 (2005) – ISO 19922 (2005)	
A/3.16		– Reg. II–2/9.	– Reg. II–2/9.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + D B + E
A/3.17	Systemkomponenter til betjenings-systemer for brannndører. Merk: Når begrepet «system komponenter» er brukt i kolonne 2, kan dette kreve at en enkelt komponent, en gruppe komponenter eller at hele systemet skal prøves for å sikre at internasjonale krav er oppfylt.	– Reg. II–2/9, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/9, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	IMO MSC.1/rundskr. 1319 – IMO-res. MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + F B + D B + E B + F
A/3.18	Overflate- og gulvdekningsmaterialer med lav flamme-sprednings-evne a) finer til pynt, b) malings-systemer, c) gulvbelegg, d) rørisolasjon, e) klebemidler brukt ved bygging av skiller i klasse «A», «B» og «C», f) brennbare gjennomføringer.	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/5, – Reg. II–2/6, – Reg. II–2/9, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/5, – Reg. II–2/6, – Reg. II–2/9, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO MSC/rundskr. 1120.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket)	B + D B + E B + F
A/3.19	Forheng, gardiner og andre opphengte tekstiler	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/9, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/9, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket)	B + D B + E B + F
A/3.20	Polstrede møbler	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/5, – Reg. II–2/9, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/5, – Reg. II–2/9, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket),	B + D B + E B + F
A/3.21	Sengeutstyr	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/9, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/9, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket), .	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/3.22	Brannspjeld	– Reg. II–2/9.	– Reg. II–2/9.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.23	Ikke-brennbare gjennomføringer i skiller i klasse «A»	Flyttet til A/3.26			
A/3.24	Gjennomføringer for elektriske kabler i skiller i klasse «A»	Flyttet til A/3.26 (a)			
A/3.25	Brannsikrede vinduer og lysventiler i klasse «A» og «B»	– Reg. II–2/9.	– Reg. II–2/9, – IMO MSC/rundskr. 1120.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket) .	B + D B + E B + F
A/3.26	Gjennomføringer i skiller i klasse «A» a) gjennomføringer av elektriske kabler, b) gjennomføringer av rør, kanaler, sjakter osv.	– Reg. II–2/9.	– Reg. II–2/9, – IMO MSC.1/rundskr. 1276 (gjelder bare bokstav b i kolonne 2).	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.27	Gjennomføringer i skiller i klasse «B» a) gjennomføringer av elektriske kabler, b) gjennomføringer av rør, kanaler, sjakter osv.	– Reg. II–2/9.	– Reg. II–2/9.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.28	Sprinkleranlegg (begrenset til sprinklerdyser) (Dette utstyret omfatter dyser til fastmonterte sprinkleranlegg for hurtiggående fartøyer.)	– Reg. II–2/7, – Reg. II–2/10, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/7, – Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.44(65), – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 8, – IMO MSC/rundskr. 912.	– ISO 6182–1 (2004). eller – EN 12259–1 (1999), innbefattet A1 (2001), A2 (2004) og A3 (2006).	B + D B + E B + F
A/3.29	Brannslanger	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– EN 14540 (2004) innbefattet A.1 (2007).	B + D B + E B + F
A/3.30	Bærbart oksygenanalyse - og gass-deteksjons-utstyr	– Reg. II–2/4, – Reg. VI/3.	– Reg. II–2/4, – Reg. VI/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 15.	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 60092–504 (2001), eller IEC 60945 (2002) innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008) IEC 60092–504 (2001) Innbefattet IEC 60092–504 rettelse 1 (2011), IEC 60533 (1999), og for: a) Kategori 1: (sikkert område): – EN 50104 (2010), – EN 60079–29–1 (2007).	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
				b) Kategori 2: (omgivelser med eksplosjonsfarlig gass): – EN 50104 (2010), – EN 60079–29–1 (2007), – EN 60079–0 (2012), – EN 60079–1 (2007) innbefattet IEC 60079–1rettelse 1 (2008), – EN 60079–10–1 (2009), – EN 60079–11 (2012), – EN 60079–15 (2010), – EN 60079–26 (2007).	
A/3.31	Dyser til fastmonterte sprinkleranlegg for hurtiggående fartøyer	Strøket, ettersom utstyret er omfattet av A/3.9 og A/3.28			
A/3.32	Brannhemmende materialer (unntatt møbler) til hurtiggående fartøyer	– Reg. X/3.	– IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.33	Brannhemmende materialer til møbler for hurtiggående fartøyer	– Reg. X/3.	– IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO MSC/rundskr. 1102.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.34	Brannsikre skiller for hurtiggående fartøyer	– Reg. X/3.	– IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.35	Brannrør på hurtiggående fartøyer	– Reg. X/3.	– IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.36	Brannspjeld på hurtiggående fartøyer	– Reg. X/3.	– IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO MSC/rundskr. 1102.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.37	Gjennomføringer i brannhemmende skiller på hurtiggående fartøyer a) gjennomføringer av elektriske kabler, b) gjennomføringer av rør, kanaler, sjakter osv.	– Reg. X/3.	– IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– IMO-res.MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.38	Bærbare brannslukkingsapparater for livbåter og mann-overbord-båter	– Reg. III/4, – Reg. X/3,	– Reg. III/34, – IMO-res. A.951(23), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) I, IV, V, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8.	– EN 3–7 (2004), innbefattet A1 (2007), – EN 3–8 (2006), innbefattet AC (2007), – EN 3–9 (2006), innbefattet AC (2007), – EN 3–10 (2009).	B + D B + E B + F
A/3.39	Dyser til likeverdige fastmonterte brannslukkings-	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7,	– IMO MSC/rundskr. 1165.	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/3.40	anlegg med gass for maskinrom og lastepumperom Lavt plasserte belynings-systemer (bare komponenter)	– Reg. II–2/13, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 11.	– IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 7, – IMO MSC.1/rundskr. 1313. – Reg. II–2/13, – IMO-res. A.752(18), – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 11.	– IMO-res. A.752(18). eller – ISO 15370 (2010).	B + D B + E B + F
A/3.41	Pustestyr til nødevakuering	– Reg. II–2/13.	– Reg. II–2/13, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3, – IMO MSC/rundskr. 849.	– ISO 23269–1 (2008) og alternativt: For bærbart trykkluftapparat med åpen krets, med helmaske eller munnbittinnretning til bruk ved evakuering: – EN 402(2003). For bærbart trykkluftapparat med åpen krets, med hette til bruk ved evakuering: – EN 1146(2005). For bærbart trykkluftapparat med lukket krets: – EN 13794(2002). – IMO MSC/rundskr. 353.	B + D B + E B + F
A/3.42	Systemkomponenter til nøytral-gasssystemer	– Reg. II–2/4.	– Reg. II–2/4, – IMO-res. A.567(14), – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 15, – IMO MSC/rundskr. 353, – IMO MSC/rundskr. 485, – IMO MSC/rundskr. 731, – IMO MSC/rundskr. 1120.	– ISO 15371 (2009).	B + D B + E B + F G
A/3.43	Dyser til brann-slokkings-anlegg (manuelle eller automatiske) for frityrsteke-apparater	– Reg. II–2/1, – Reg. II–2//10, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/1, – Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO MSC.1/rundskr. 1433	– ISO 15371 (2009).	B + D B + E B + F
A/3.44	Brannmanns-utstyr – redningsline	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3.	– Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3.	– IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 3, – IMO-res. MSC.307(88)-(2010 FTP regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.45	System-komponenter (slokkemiddel, ventiler og dyser) til likeverdige fastmonterte brann-slokkings-anlegg med gass for maskinrom og lastepumperom	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 5.	– Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 5, – IMO MSC/rundskr. 848, – IMO MSC.1/rundskr. 1313, – IMO MSC.1/rundskr. 1316,	– IMO MSC/rundskr. 848, – IMO MSC.1/rundskr. 1316, Inn/ut innretninger: – EN 54–18 (2005) innbefattet AC(2007). Kabler: – EN 60332–1–2 (2004). – IEC 60092–376 (2003). og når det gjelder elektriske og elektroniske installasjoner i skip: – IEC 60092–504 (2001) Innbefattet IEC 60092–504 rettelse 1 (2011), – IEC 60533 (1999).	B + D B + E B + F
A/3.46	System-komponenter til likeverdige fastmonterte brann-slokkings-anlegg med gass for maskinrom (aerosol-systemer)	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 5.	– Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 5, – IMO MSC.1/rundskr. 1270 innbefattet rettelse 1, – IMO MSC.1/rundskr. 1313.	– IMO MSC.1/rundskr. 1270 innbefattet rettelse 1.	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/3.47	Konsentrat til fastmonterte brann-slokkings-anlegg med høy-eksponderende skum for maskinrom og lastepumperom Merk. Det fastmonterte brann-slokkings-anlegget med høy-eksponderende skum for maskinrom og lastepumperom (herunder anlegg som bruker inneluften i rommet for å oppfylle sin funksjon) må prøves med det godkjente konsentratet og vurderes som tilfredsstillende av administrasjonen.	– Reg. II–2/10.	– Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 6.	– IMO MSC/rundskr. 670.	B + D B + E B + F
A/3.48	System-komponenter til fastmonterte, vannbaserte brann-slokkings-anlegg til bruk i maskinrom i kategori «A» (dyser og driftsprøvinger)	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.36((63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– IMO MSC/rundskr. 1387.	B + D B + E B + F
A/3.49	Dyser til fastmonterte vannbaserte brann-slokkings-anlegg i roro-rom, kjøretøyrom og spesiallasterom.	– Reg. II–2/19, – Reg. II–2/20, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 7.	– Reg. II–2/19, – Reg. II–2/20, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 7,	– IMO MSC.1/rundskr. 1430. Og ytterligere utformingskrav for: – Preskriptivt baserte systemer tilsvarende MSC.1/rundskr. 1430 kapittel 4. – Ytelsesbaserte systemer tilsvarende MSC.1/rundskr. 1430 kapittel 5	B + D B + E B + F
A/3.50	Vernetøy som er motstandsdyktig mot kjemisk angrep	Flyttet til A.2/3.9			
A/3.51	Fastmonterte brannvarslings- og alarmanlegg for kontroll-stasjoner, arbeidsrom, rom i innredningen, lugarbalkonger, maskinrom og ubemannede maskinrom.	– Reg. II–2/7, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 9.	– Reg. II–2/7, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 9, – IMO MSC.1/rundskr. 1242,	Kontroll- og signalutstyr. Elektriske installasjoner om bord i skip: – EN 54–2 (1997), innbefattet AC (1999) og A1 (2006). Strømforsyningsutstyr: – EN 54–4 (1997), innbefattet AC (1999), A1 (2002) og A2 (2006). Varmedetektorer – punktdetektorer: – EN 54–5 (2000), innbefattet	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
	a) Kontroll- og signalutstyr b) Manuelle varslingspunkt c) Varmedetektor – punktvarslere d) Røykdetektor: Punktdetektorer som benytter lysspredning, lystransmisjon eller ionisering e) Flamme-detektor: Punktdetektorer f) Manuelle varslingspunkt g) Kortslutnings-isolatorer h) Inn- og utgangsstyr i) Kabler			A1 (2002). Røykdetektorer – punktdetektorer basert på lysspredning, lystransmisjon eller ionisering: – EN 54–7 (2000), innbefattet A1 (2002) og A2 (2006). Flammedetektorer – punktdetektorer: – EN 54–10 (2002), innbefattet A1 (2005). Manuelle brannmeldere: – EN 54–11 (2001), innbefattet A1 (2005), Kortslutningsisolatorer: – EN 54–17 (2007), innbefattet AC (2007), Inn- og utgangsstyr: – EN 54–18 (2005), innbefattet AC (2007), Kabler: – EN 60332–1–1(2004), – IEC 60092–376 (2003) Samt, når det gjelder elektriske og elektroniske installasjoner om bord i skip: – IEC 60092–504 (2001) innbefattet 60092–504 rettelse 1(2011), – IEC 60533 (1999). – EN 1866–1 (2007), – EN 1866–3 (2013). eller – ISO 11601 (2008).	
A/3.52	Faste og bærbare brann-slokkings-apparater	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/4, – Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– EN 1866–1 (2007), – EN 1866–3 (2013). eller – ISO 11601 (2008).	B + D B + E B + F
A/3.53	Brannalarm-utstyr – akustiske alarmgivere	– Reg. II–2/7, – Reg. X//3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 9.	– Reg. II–2/7, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 9, – IMO MSC.1/rundskr. 1313.	Akustiske alarmgivere – EN 54–3 (2001), innbefattet A1 (2002) og A2 (2006). – IEC 60092–504 (2001) innbefattet IEC 60092–504 rettelse 1 (2011), – IEC 60533 (1999).	B + D B + E B + F
A/3.54	Fastmontert oksygenanalyse - og gassdeteksjons-utstyr	– Reg. II–2/4, – Reg. VI/3.	– Reg. II–2/4, – Reg. VI/3, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 15. I tillegg for kombinerte O ₂ /HC systemer: IMO MSC.1/rundskr. 1370.	– IEC 60092–504 (2001) innbefattet IEC 60092–504 rettelse 1 (2011), – IEC 60533 (1999), og for: a) Kategori 4: (sikkert område) – EN 50104 (2010). b) Kategori 3: (omgivelser med eksplosjonsfarlig gass) – EN 50104 (2010), – EN 60079–0 (2011), – EN 60079–29–1 (2007). I tillegg for kombinerte O ₂ /HC systemer: IMO MSC.1/rundskr. 1370	B + D B + E B + F
A/3.55	Kombinerte strålerør (tåke-spreder/stråle)	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	Håndholdte grenrør til bruk av brannvesenet – kombinerte grenrør PN 16: – EN 15182–1 (2007), innbefattet A1 (2009), – EN 15182–2 (2007), innbefattet A1 (2009). Håndholdte grenrør til bruk av brannvesenet – grenrør PN 16 med en samlet stråle og/eller en stråle med fast spredningsvinkel:	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/3.56	Brannslanger (på trommel)	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 7, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 7.	– EN 15182–1 (2007), innbefattet A1 (2009), – EN 671–1 (2001), innbefattet AC (2002).	B + D B + E B + F
A/3.57	System-komponenter til brann-slokkings-anlegg med medium-ekspansjons-skum – faste skumslok-kingsanlegg for tankskip	– Reg. II–2/10.	– Reg. II–2/10.8.1, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 14, – IMO MSC.1/rundskr. 1239, – IMO MSC.1/rundskr. 1276.	– IMO MSC/rundskr. 798.	B + D B + E B + F
A/3.58	System-komponenter til brann-slokkings-anlegg med medium-ekspansjons-skum for maskinrom og beskyttelse av tankskipsdekk	– Reg. II–2/10.	– Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 6, 14, – IMO MSC.1/rundskr. 1239, – IMO MSC.1/rundskr. 1276,	– IMO MSC.1/rundskr. 1312, – IMO MSC.1/rundskr. 1312/rettelse 1.	B + D B + E B + F
A/3.59	Ekspan-sjonsskum til fastmonterte brann-slokkings-anlegg for kjemikalie-tankskip	– Reg. II–2/1, – IMO-res. MSC.4(48)-(IBC-regelverket) 11.	– IMO-res. MSC.4(48)-(IBC-regelverket) 11, – IMO MSC/rundskr. 553.	– IMO MSC.1/rundskr. 1312, – IMO MSC.1/rundskr. 1312/rettelse 1.	B + D B + E B + F
A/3.60	Dyser til fastmonterte vann-forstøvnings-systemer til brannsløkking på lugar-balkonger	– Reg. II–2/10.	– Reg. II–2/10, – IMO-res. MSC.98((73)-(FSS-regelverket) 7, – IMO MSC.1/rundskr. 1313.	– IMO MSC.1/rundskr. 1268.	B + D B + E B + F
A/3.61	a) Brann-slokkings-anlegg som bruker inneluft for å produsere høyekspand-erende skum til beskyttelse av maskinrom og lastepumperom. b) Brann-slokkings-anlegg som bruker uteluft for å produsere høyekspand-erende skum til beskyttelse av maskinrom og lastepumperom. Merk: Brann-slokkings-	– Reg. II–2/10.	– Reg. II–2/10. – IMO-res. MSC.98(73)-(FSS-regelverket) 6	– IMO MSC.1/rundskr. 1384.	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
	anlegg som bruker inneluft/uteluft for å produsere høyekspanderende skum til beskyttelse av maskinrom og lastepumperom, må prøves med det godkjente konsentratet og vurderes som tilfredsstillende av administrasjonen.				
A//3.62	Brann-slokkingsanlegg med tørt kjemisk pulver	– Reg. II–2/1.	– Reg. II–2/1, – IMO- res. MSC.5(48)–(IGC-regelverket) 11	– IMO MSC.1/rundskr. 1315.	B + D B + E B + F
A/3.63 «b»	Komponenter for røykvarslere basert på prøve-uttaking.	– Reg. II–2/7, – Reg. II–2/19, – Reg. II–2/20.	– Reg. II–2/7, – Reg. II–2/19, – Reg. II–2/20, – IMO-res. MSC.98(73)–(FSS regelverket) 10.	– IMO-res. MSC.98(73)–(FSS regelverket) 10, Og for: Kontroll og indikasjonststyr. Elektriske installasjoner på skip: – EN 54–2 (1997) innbefattet AC(1999) og A1(2006). Strømforsyningsutstyr: – EN 54–4 (1997) innbefattet AC(1999), A1(2002) og A2(2006). Aspirerende røykvarslere: – EN 54–20 (2006) innbefattet AC(2008). Og for elektriske og elektroniske installasjoner på skip: – IEC 60092–504 (2001) innbefattet IEC 60092–504 rettelse 1 (2011), – IEC 60533 (1999). Og for eksplosive atmosfærer: – EN 60079–0 (2011).	B + D B + E B + F
A/3.64 «b»	Klasse «C» skiller	– Reg. II–2/3.	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/9.	– IMO-res. MSC.307(88)–(2010 FTP regelverket).	B + D B + E B + F
A/3.65 «b»	Faste systemer for deteksjon av hydrokarbon-gasser.	– Reg. II–2/4.	– Reg. II–2/4, – IMO-res. MSC.98(73)–(FSS-regelverket) 16, – IMO MSC.1/rundskr. 1370.	– IMO MSC.1/rundskr. 1370, – EN 60079–0 (2011), – EN 60079–29–1 (2007), – IEC 60092–504 (2001) innbefattet IEC 60092–504 rettelse 1 (2011), – IEC 60533 (1999), – IMO MSC.1/rundskr. 1168.	B + D B + E B + F
A/3.66 «b»	Evakuerings-systemer anvendt som et alternativ til lavt plasserte ledelys.	– Reg. II–2/13.	– Reg. II–2/13, – IMO MSC.1/rundskr. 1168.		B + D B + E B + F
A/3.67 «a»	Brann-slokkings-apparater med skum for helikopter anlegg	– Reg. II–2/18	– Reg. II–2/18, – IMO MSC.1/rundskr. 1431.	– EN 13565–1 (2003) innbefattet A1 (2007).	B + D B + E B + F

4. Navigasjonsutstyr

Merknader som gjelder avsnitt 4 – Navigasjonsutstyr

Kolonne 5:

IEC 61162-serien viser til følgende standarder for maritimt navigasjon- og radiokommunikasjonsutstyr og systemer – digitale grensesnitt:

- IEC 61162–1 utg. 4.0 (2010–11) – Del 1: En sender og flere mottakere
- IEC 61162–2 utg. 1.0 (1998–09) – Del 2: En sender og flere mottakere, høyhastighetsoverføring
- IEC 61162–3 utg. 1.1 Konsolidert med endring 1 (2010–11) – Del 3: Instrumentnettverk for serielle data
- IEC 61162–3 utg. 1.0 (2008–05) – Del 3: Instrumentnettverk for serielle data
- IEC 61162–3–endring1 utg. 1.0 (2010–06) endring 1 – Del 3: Instrumentnettverk for serielle data
- IEC 61162–450 utg. 1.0 (2011–06) – Del 450: Flere sendere og flere mottakere – Ethernetsystemsammenkobling.

EN 61162-serien henviser til nedenstående referansestandarder for maritimt navigasjons- og radiokommunikasjonsutstyr og -systemer – Digitale grensesnitt:

- EN 61162–1 (2011) – Del 1: En sender og flere mottakere
- EN 61162–2 (1998) – Del 2: En sender og flere mottakere, høyhastighetsoverførsel
- EN 61162–3 (2008) – Del 3: Instrumentnettverk for serielle data
- EN 61162–3–endring 1 (2010) endring 1 – Del 3: Instrumentnettverk for serielle data
- EN 61162–450 (2011) – Del 450: Flere sendere og flere mottakere- Ethernetsystemsammenkobling.

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/4.1	Magnet-kompass a) Klasse A for skip	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res.MSC.36(63)–(1994 HSC Code) 13, – IMO Res.MSC.97(73)–(2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.382(X), – IMO-res. A.694(17). – IMO Res.MSC.36(63)–(1994 HSC Code) 13, – IMO Res.MSC.97(73)–(2000 HSC Code) 13.	– ISO 1069 (1973), – ISO 25862 (2009), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008). eller – ISO 1069 (1973), – ISO 25862 (2009), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.2	Magnetisk kursindikator (THD)	– Reg. V//18, – Reg. V/19, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)–(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)–(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)–(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)–(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.116(73), – IMO-res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien; – ISO 22090–2 (2004), innbefattet rettelse 2005, – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien. – ISO 22090–2 (2004), innbefattet rettelse 2005, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.3	Gyrokompass	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.424(XI), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.191(79).	– EN ISO 8728 (1998), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – ISO 8728 (1997), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.4 A/4.5	Radarutstyr Automatisk radar-plotteanlegg (ARPA)	Flyttet til A/4.34, A/4.35 og A/4.36 Flyttet til A/4.34			
A/4.6	Ekkolodd	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)–	– Reg. V/19, – IMO-res. A.224(VII), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)–(HSC-	– EN ISO 9875 (2001), innbefattet ISOs tekniske rettelse 1:2006, – EN 60945 (2002), innbefattet	B + D B + E B + F G

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/4.7	Måleutstyr for hastighet og distanse (SDME)	(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13. – Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	regelverket av 1994) 13, – IMO Res. MSC.74(69) vedlegg 4, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79). – Reg. V/19, – IMO-res. A.694((17), – IMO-res. A.824(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.96(72), – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79).	IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – ISO 9875 (2000), innbefattet ISOs tekniske rettelse 1:2006, – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008). – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61023 (2007), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61023 (2007), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.8	Indikator for rorvinkel, propell-hastighet og -stigning	Flyttet til A/4.20, A/4.21 og A/4.22			
A/4.9	Indikator for svinghastighet	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.526(13), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – ISO 20672 (2007), – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – ISO 20672 (2007), – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.10	Radio-peileapparat	Bevisst ikke utfylt			
A/4.11	Loran C-utstyr	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.818(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61075 (1993), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61075 (1991), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.12	Chayka-utstyr	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694 (17), – IMO-res. A.818 (19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61075 (1993), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61075 (1991), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.13	Decca navigasjons-utstyr	Bevisst ikke utfylt			
A/4.14	GPS-utstyr	– Reg. V/18, – Reg. X/3,	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694(17),	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008),	B + D B + E

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvarts-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/4.15	GLONASS-utstyr	– IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13. – Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994), – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000), – IMO-res. MSC.112(73), – IMO-res. MSC.191(79). – Reg. V/19, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.113(73), – IMO-res. MSC.191(79).	– EN 61108–1 (2003), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61108–1 (2003), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008). – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61108–2 (1998), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61108–2 (1998), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + F G B + D B + E B + F G
A/4.16	Selvstyringsanlegg (HCS)	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.342(IX), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.64(67) vedlegg 3, – IMO-res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – ISO 11674 (2006), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – ISO 11674 (2006), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.17	Mekanisk losheis	Flyttet til A/1.40			
A/4.18	9 GHz SAR radar-transponder (SART)	– Reg. III/4, – Reg. IV/14, – Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. III/6, – Reg. IV/7, – IMO-res. A.530(13), – IMO-res. A.802(19), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, 14, – ITU-R M.628–3(11/93).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61097–1 (2007). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–1 (2007).	B + D B + E B + F G
A/4.19	Radarutstyr for hurtiggående fartøyer	Flyttet til A/4.37			
A/4.20	Indikator for rorvinkel	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – ISO 20673 (2007), – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – ISO 20673 (2007), – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.21	Indikator for omdreinings-hastighet	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – ISO 22554 (2007), – EN 62288 (2008). eller	B + D B + E B + F G

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A//4.22	Stignings-indikator	1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13. – Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79). – Reg. V/19, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79).	– IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – ISO 22554 (2007), – IEC 62288 utg. 1.0 (2008). – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – ISO 22555 (2007), – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – ISO 22555 (2007), – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.23	Kompass for livbåter og mann-overbord-båter	– Reg. III/4, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. III/34, – IMO-res. MSC.48(66)-(LSA-regelverket) IV, V, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, 13.	– ISO 1069(1973). – ISO 25862 (2009), – ISO 60945 (2002) Innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008)	B + D B + E B + F G
A/4.24	Automatisk radarplotte-anlegg (ARPA) til hurtig-gående fartøyer	Flyttet til A/4.37			
A/4.25	Automatisk sporingsanlegg (ATA)	Flyttet til A/4.35			
A/4.26	Automatisk sporingsanlegg (ATA) for hurtiggående fartøyer	Flyttet til A/4.38			
A//4.27	Elektronisk plotteanlegg (EPA)	Flyttet til A/4.36			
A/4.28	Integrert brosystem	Flyttet til A.2/4.30			
A/4.29	Ferdskriver (VDR)	– Reg. V/18, – Reg. V/20, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/20, – IMO-res. A.694 (17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79), – IMO-res. MSC.333(90).	– IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 61996–1 (2013–05), – IEC 62288 (2008). – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.30	Elektronisk visnings- og informasjons-system for sjøkart (ECDIS) med backup, og visningssystem for rastersjøkart (RCDS)	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13 – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79), – IMO-res. MSC.232(82), – IMO SN.1/rundskr. 266. [ECDIS-backup og RCDS er bare relevante når denne	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 61174 (2008), – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien,	B + D B + E B + F G

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
		regelverket av 2000) 13.	funksjonaliteten inngår i ECDIS. Det skal angis i sertifikatet for modul B om prøvingen har omfattet disse funksjonene.]	– IEC 61174 (2008), – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	
A/4.31	Gyrokompas for hurtig-gående fartøyer	– Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.821(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79).	– ISO 16328 (2001), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – ISO 16328 (2001), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.32	Universelt automatisk identifikasjonssystem (AIS)	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694 (17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.74(69), – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79), – ITU-R M. 1371–4(2010). Merk: ITU-R M. 1371–4(2010) får anvendelse bare i samsvar med kravene i IMO-res. MSC.74(69).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 61993–2 (2013), – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 61993–2 (2012), – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.33	Rutekontroll-system (fungerer når fartøyets hastighet ligger mellom minste styrefart og 30 knop)	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.74(69), – IMO-res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62065 (2002), – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62065 (2002), – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.34	Radarutstyr CAT 1	– Reg. V//18.	– Reg. V/19. – IMO Res. A.278(VIII), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.823(19), – IMO Res. MSC.191(79), – IMO Res. MSC.192(79), – ITU-R M. 1177–4(04/11).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008), – EN 62388 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008), – IEC 62388 utg. 1.0 (2007).	B + D B + E B + F G
A/4.35	Radarutstyr CAT 2	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.278(VIII), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.191(79), – IMO-res. MSC.192(79), – ITU-R M. 1177–4(04/11).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008), – EN 62388 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008), – IEC 62388 utg. 1.0 (2007).	B + D B + E B + F G
A/4.36	Radarutstyr CAT 3	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.278(VIII), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.191(79), – IMO-res. MSC.192(79), – ITU-R M. 1177–4(04/11)	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008), – EN 62388 (2008). eller	B + D B + E B + F G

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/4.37	Radarutstyr for hurtiggående fartøyer (CAT 1H, CAT 2H)	– Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– IMO-res. A.278(VIII), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79), – IMO-res. MSC.192(79), – ITU-R M. 1177–4(04/11)	– IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008), – IEC 62388 utg. 1.0 (2007). – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008), – EN 62388 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008), – IEC 62388 utg. 1.0 (2007).	B + D B + E B + F G
A/4.38	Radarutstyr godkjent for bruk med sjøkart, dvs.: a) CAT 1C. b) CAT 2C. c) CAT 1 HC for hurtiggående fartøyer. d) CAT 2HC for hurtiggående fartøyer.	– Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– IMO-res. A.278(VIII), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79), – IMO-res. MSC.192(79), – ITU-R M. 1177–4(04/11)	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008), – EN 62388 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008), – IEC 62388 utg. 1.0 (2007).	B + D B + E B + F G
A/4.39	Radarreflektor – passiv type	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.164(78).	– ISO 8729–1 (2010), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), eller – ISO 8729–1 (2010), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.40	Selvstyringsanlegg for hurtiggående fartøyer	– Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.822(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.191(79).	– ISO 16329 (2003), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – ISO 16329 (2003), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.41	GNSS-kurs-indikator (THD)	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.116(73), – IMO-res. MSC.191(79).	– ISO 22090–3 (2004), innbefattet ISO-rettelse 1 (2005), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – ISO 22090–3 (2004), innbefattet ISO-rettelse 1 (2005), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/4.42	Lyskaster for hurtiggående fartøyer	– Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– ISO 17884 (2004), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008). eller – ISO 17884 (2004), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.43	Nattsynutstyr for hurtiggående fartøyer	– Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.94(72), – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– ISO 16273 (2003), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008). eller – ISO 16273 (2003), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.44	Mottaker for differensielle korreksjonssignaler for DGPS- og DGLONASS-utstyr	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694 (17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.114(73).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61108–4 (2004), – EN 61162-serien. eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61108–4 (2004), – IEC 61162-serien.	B + D B + E B + F G
A/4.45	Kartmateriell for skipsradar	Strøket, ettersom utstyret er omfattet av A/4.38			
A/4.46	Gyroskopisk kursindikator (THD)	– Reg. V/18. – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694 (17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.116(73), – IMO-res. MSC.191(79).	– ISO 22090–1 (2002), innbefattet rettelse 1 (2005), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – ISO 22090–1 (2002), innbefattet rettelse 1 (2005), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.47	Forenklet ferdskriver (S-VDR)	– Reg. V/20.	– Reg. V/20, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.163(78), – IMO-res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – EN 61996–2 (2008), – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – IEC 61996–2 (2007), – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.48	Mekanisk losheis	Bevisst ikke utfyllt (fordi IMO-res. MSC.308(88) i kraft 1. juli 2012 bl.a. har følgende ordlyd «Mekanisk losheis skal ikke benyttes»).			
A/4.49	Losleider	– Reg. V/23, – Reg. X/3.	– Reg. V/23 – IMO-res. A.889(21) – IMO MSC/rundskr. 773.	– IMO Res.A.1045(27) – ISO 799 (2004).	B + D B + E B + F G

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/4.50	DGPS-utstyr	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694 (17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.112(73), – IMO-res. MSC.114(73), – IMO-res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61108–1 (2003), – EN 61108–4 (2004), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61108–1 (2003), – IEC 61108–4 (2004), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.51	DGLONASS-utstyr	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694 (17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.113(73), – IMO-res. MSC.114(73), – IMO-res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61108–2 (1998), – EN 61108–4 (2004), – EN 61162-serien, – EN 62288 (2008). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61108–2 (1998), – IEC 61108–4 (2004), – IEC 61162-serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.52	Dagslys-signallampe	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994), – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000).	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994), – IMO-res. MSC.95(72), – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – ISO 25861 (2007). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – ISO 25861 (2007).	B + D B + E B + F
A/4.53	Radarmål-forsterker	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13.	– IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 13, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 13, – IMO-res. MSC.164(78), – ITU-R M 1176–1 (02/13).	– ISO 8729–2 (2009), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), eller – ISO 8729–2 (2009), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.54	Peileapparat	– Reg. V/18.	– Reg. V/19.	– ISO 25862 (2009), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), eller – ISO 25862 (2009), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008).	B + D B + E B + F G
A/4.55	AIS SART-utstyr	– Reg. III/4, – Reg. IV/14.	– Reg. III/6, – Reg. IV/7, – IMO-res. MSC.246(83), – IMO-res. MSC.247(83), – IMO-res. MSC.256(84), – ITU-R M. 1371–4(2010).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61097–14 (2010), – EN 61162-serien, eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–14 (2010), – IEC 61162-serien.	B + D B + E B + F G
A/4.56	Galileo-mottaker	– Reg. V/18, – Reg. X/3,	– Reg. V/19, – IMO-res. A.694(17),	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008),	B + D B + E

[illegible]

5. Radiokommunikasjonsutstyr

Merknader som gjelder avsnitt 5 – Radiokommunikasjonsutstyr

Kolonne 5: I tilfelle av motstridende krav mellom IMO MSC/rundskr. 862 og standardene for produktprøving, skal kravene i IMO MSC/rundskr. 862 ha forrang.

Kolonne 5:

EN 61162-serien viser til nedenforstående referansestandarder for maritimt navigasjons- og radiokommunikasjonsutstyr og -systemer. Digitale grensesnitt:

- IEC 61162–1 utg. 4.0 (2010–11) – Del 1: En sender og flere mottakere
- IEC 61162–2 utg. 1.0 (1998–09) – Del 2: En sender og flere mottakere, høyhastighetsoverførsel
- IEC 61162–3 utg. 1.1 Konsolidert med endring 1 (2010–11) – Del 3: Instrumentnettverk for serielle data
- IEC 61162–3 utg. 1.0 (2008–05) – Del 3: Instrumentnettverk for serielle data
 - IEC 61162–3–endring 1 utg. 1.0 (2010–06) endring 1 – Del 3: Instrumentnettverk for serielle data
- IEC 61162–450 utg. 1.0 (2011–06) – Del 450: Flere sendere og flere mottakere – Ethernetsystemsammenkobling.

EN 61162-serien viser til nedensående referansestandarder for maritimt navigasjons- og radiokommunikasjonsutstyr og -systemer – Digitale grenseflater:

- EN 61162-1 (2011) – Del 1: En sender og flere mottakere

- EN 61162–2 (1998) – Del 2: En sender og flere mottakere, høyhastighetsoverførsel
- EN 61162–3 (2008) – Del 3: Instrumentnettverk for serielle data
 - EN 61162–3–am1 (2010) endring 1 – Del 3: Instrumentnettverk for serielle data
- EN 61162–450 (2011) – Del 450: Flere sendere og flere mottakere – Ethernetsystemsammenkobling.

Nr.	Betegnelsen	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/5.1	VHF-radioanlegg som kan sende og motta DSC og radiotelefoni	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. IV/7, – Reg. X/3, – IMO-res. A.385(X), – IMO-res. A.524(13), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.803(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO MSC/rundskr. 862, – IMO COMSAR-rundskr. 32, – ITU-R M.489–2 (10/95), – ITU-R M.493–13 (10/09), – ITU-R M.541–9 (05/04), – ITU-R M.689–2 (09/94).	– IMO MSC/rundskr. 862, – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – ETSI EN 300 338–1 V1.3.1 (2010–02), – ETSI EN 300 338–2 V1.3.1 (2010–02), – ETSI EN 301 843–2 V1.2.1 (2004–06), – ETSI EN 301 925 V1.3.1 (2010–09), eller – IMO MSC/rundskr. 862, – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–3 (1994), – IEC 61097–7 (1996), – IEC 61162-serien.	B + D B + E B + F
A/5.2	VHF-DSC-vaktmottaker	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. IV/7, – Reg. X/3, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.803(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO COMSAR-rundskr. 32, – ITU-R M.489–2 (10/95), – ITU-R M.493–13 (10/09), – ITU-R M.541–9 (05/04).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162 serien, – ETSI EN 300 338–1 V1.3.1 (2010–02), – ETSI EN 300 338–2 V1.3.1 (2010–02), – ETSI EN 301 033 V1.3.1 (2010–09), – ETSI EN 301 843–2 V1.2.1 (2004–06), eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–3 (1994), – IEC 61097–8 (1998), – IEC 61162 serien.	B + D B + E B + F
A/5.3	NAVTEX-mottaker	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. IV/7, – Reg. X/3, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97((73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO-res. MSC.148(77), – IMO COMSAR-rundskr. 32, – ITU-R M.540–2 (06/90), – ITU-R M.625–3 (10/95).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – ETSI EN 300 065–1 V1.2.1 (2009–01), – ETSI EN 301 843–4 V1.2.1 (2004–06), eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–6 (2005–12).	B + D B + E B + F
A/5.4	EGC-mottaker	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97((73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. IV/7, – Reg. X/3, – IMO-res. A.570(14), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO COMSAR-rundskr. 32.	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – ETSI ETS 300 460 utg. 1 (1996–05), – ETSI ETS 300 460/A1 (1997–11), – ETSI EN 300 829 V1.1.1 (1998–03), – ETSI EN 301 843–1 V1.3.1 (2012–08) eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–4 (2007).	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/5.5	HF-radioutstyr for mottak av sikkerhetsinformasjon til sjøs (MSI) (HF-NBDP-mottaker)	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14	– Reg. IV/7, – Reg. X/3, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.699((17), – IMO-res. A.700(17), – IMO-res. A.806(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO COMSAR-rundskr. 32, – ITU-R M.491–1 (07/86), – ITU-R M.492–6 (10/95), – ITU-R M.540–2 (06/90), – ITU-R M.625–3 (10/95), – ITU-R M.688 (06/90).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – ETSI ETS 300 067 utg. 1 (1990–11), – ETSI ETS 300 067/A1 utg. 1 (1993–10). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61162-serien, – ETSI ETS 300 067 utg. 1 (1990–11), – ETSI ETS 300 067/A1 utg. 1 (1993–10).	B + D B + E B + F
A/5.6	406 MHz nødradio-peilesender (COSPAS-SARSAT)	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. IV/7, – Reg. X/3, – IMO-res. A.662(16), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.696(17), – IMO-res. A.810(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO MSC/rundskr. 862, – IMO COMSAR-rundskr. 32, – ITU-R M.633–3 (05/04), – ITU-R M.690–1 (10/95).	– IMO MSC/rundskr. 862, – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – ETSI EN 300 066 V 1.3.1 (2001–01). eller – IMO MSC/rundskr. 862, – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–2 (2008), Merk: IMO MSC/rundskr. 862 gjelder bare for den valgfrie fjernaktiveringsinnretningen, ikke for selve nødradiopeilesenderen.	B + D B + E B + F
A/5.7	L-bånd-nødradio-peilesender (INMARSAT)	Bevisst ikke utfylt			
A/5.8	2182 kHz vakt-mottaker	Bevisst ikke utfylt			
A/5.9	Alarmsignal-generator for radiotelefon	Bevisst ikke utfylt			
A/5.10	MF-radioanlegg som kan sende og motta DSC og radiotelefoni Merk: I henhold til vedtak i IMO og ITU får kravene til alarmsignal-generator for radiotelefon og sending på H3E ikke lenger anvendelse i prøvings-standardene.	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36((63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. IV/9, – Reg. IV/10, – Reg. X/3, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.804(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO COMSAR-rundskr. 32, – ITU-R M.493–13 (10/09), – ITU-R M.541–9 (05/04).	– IMO MSC/rundskr. 862, – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – ETSI EN 300 338–1 V1.3.1 (2010–02), – ETSI EN 300 338–2 V1.3.1 (2010–02), – ETSI ETS 300 373–1 V1.2.1 (2002–10), – ETSI EN 301 843–5 V1.1.1 (2004–06), eller – IMO MSC/rundskr. 862, – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–3 (1994), – IEC 61097–9 (1997), – IEC 61162-serien.	B + D B + E B + F
A/5.11	MF-DSC-vakt-mottaker	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-	– Reg. IV/9, – Reg. IV/10, – Reg. X/3, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.804(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO COMSAR-rundskr. 32, – ITU-R M.493–13 (10/09),	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162 serien, ETSI EN 300 338–1 V1.3.1 (2010–02), – ETSI EN 300 338–2 V1.3.1 (2010–02), – ETSI EN 301 033 V1.2.1 (2010–09), – ETSI EN 301 843–5 V1.1.1 (2004–06),	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
		regelverket av 2000) 14.	– ITU-R M.541–9 (05/04), – ITU-R M.1173 (10/95).	eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–3 (1994), – IEC 61097–8 (1998), – IEC 61162 serien.	
A/5.12	INMARSAT-B skips-jordstasjon <i>Merknad: Tjenesten opphører 31. desember 2014.</i>	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. IV/10, – Reg. X/3, – IMO-res. A.570(14), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.808(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO MSC/rundskr. 862, – IMO COMSAR-rundskr. 32.	– IMO MSC/rundskr. 862, – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), eller – IMO MSC/rundskr. 862, – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008),	B + D B + E B + F
A/5.13	INMARSAT-C skipsjordsstasjon	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. IV/10, – Reg. X/3, – IMO-res. A.570(14), – IMO-res. A.664 (16) (gjelder bare dersom INMARSAT-C skipsjordsstasjonen har EGC-funksjoner), – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.807(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO MSC/rundskr. 862, – IMO COMSAR-rundskr. 32.	– IMO MSC/rundskr. 862, – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – ETSI ETS 300 460 utg. 1 (1996–05), – ETSI ETS 300 460/A1 (1997–11), – ETSI EN 300 829 V1.1.1 (1998–03), – ETSI EN 301 843–1 V1.3.1 (2012–08), eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–4 (2007), – IEC 61162-serien.	B + D B + E B + F
A/5.14	MF/HF-radioanlegg som kan sende og motta DSC, NBDP og radiotelefoni Merk: I henhold til vedtak i IMO og ITU får kravene til alarmsignal-generator for radiotelefon og sending på A3H ikke lenger anvendelse i prøvings-standardene.	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. IV/10, – Reg. X/3, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.806(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO MSC/rundskr. 862, – IMO COMSAR-rundskr. 32, – ITU-R M.476–5 (10/95), – ITU-R M.491–1 (07/86), – ITU-R M.492–6 (10/95), – ITU-R M.493–13 (10/09), – ITU-R M.541–9 (05/04), – ITU-R M.625–3 (10/95), – ITU-R M.1173 (10/95).	– IMO MSC/rundskr. 862, – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – EN 61162-serien, – ETSI ETS 300 067 utg. 1 (1990–11), – ETSI ETS 300 067/A1 utg. 1 (1993–10), – ETSI EN 300 338–1 V1.3.1 (2010–02), – ETSI EN 300 338–2 V1.3.1 (2010–02), – ETSI ETS 300 373–1 V1.3.1 (2011–01), – ETSI EN 301 843–5 V1.1.1 (2004–06), eller – IMO MSC/rundskr. 862, – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–3 (1994), – IEC 61097–9 (1997), – IEC 61162-serien.	B + D B + E B + F
A/5.15	MF/HF-DSC-vaktmottaker	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. IV/10, – Reg. X/3, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.806(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO COMSAR-rundskr. 32, – ITU-R M.493–13 (10/09), – ITU-R M. 541–9 (05/04).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), EN 61162 serien, – ETSI EN 300 338–1 V1.3.1 (2010–02), – ETSI EN 300 338–2 V1.3.1 (2010–02), – ETSI EN 301 033 V1.3.1 (2010–09), ETSI EN 301 843–5V1.1.1 (2004–06).	B + D B + E B + F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
		regelverket av 2000) 14.		eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–3 (1994), – IEC 61097–8 (1998), – IEC 61162-serien.	
A/5.16	Toveis VHF-radiotelefon-apparat for kommunikasjon med luftfartøyer	Flyttet til A.2/5.8			
A/5.17	Bærbart toveis VHF-radiotelefon-apparat for redningsfarkoster	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. III/6, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.809(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, 14, – IMO-res. MSC.149(77), – ITU-R M.489–2 (10/95).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – ETSI EN 300 225 V1.4.1 (2004–12), – ETSI EN 301 843–2 V1.2.1 (2004–06). eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–12 (1996).	B + D B + E B + F
A/5.18	Fastmontert toveis VHF-radiotelefon-apparat for redningsfarkoster	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. III/6, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. A.809(19), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 8, 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 8, 14, – ITU-R M.489–2 (10/95).	– EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – ETSI EN 301 466 V1.1.1 (2000–10), eller – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–12 (1996).	B + D B + E B + F
A1/5.19	Inmarsat-F77	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14.	– Reg. IV/10, – IMO-res. A.570 (14), – IMO-res. A.808 (19), – IMO-res. A.694 (17), – IMO-res. MSC.36(63)-(HSC-regelverket av 1994) 14, – IMO-res. MSC.97(73)-(HSC-regelverket av 2000) 14, – IMO MSC/rundskr. 862, – IMO COMSAR-rundskr. 32.	– IMO MSC/rundskr. 862, – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–13 (2003). eller – IMO MSC/rundskr. 862, – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008), – IEC 61097–13 (2003).	B + D B + E B + F

6. Utstyr som kreves etter COLREG 72

Nr.	Betegnelse	Gjeldende COLREG 72-regel der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende COLREG 72-regler samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/6.1	Navigasjonslysl	– COLREG vedlegg I/14.	– COLREG vedlegg I/14, – IMO-res. A.694(17), – IMO-res. MSC.253(83).	– EN 14744 (2005), innbefattet AC (2006), – EN 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008). eller – EN 14744 (2005), innbefattet AC (2006), – IEC 60945 (2002), innbefattet IEC 60945 rettelse 1 (2008).	B + D B + E B + F G

7. Sikkerhetsutstyr for bulkskip

Ingen artikler i vedlegg A.

8. Utstyr i henhold til SOLAS kapittel II–1: Konstruksjon – oppdeling og stabilitet, maskineri og elektriske anlegg

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel, som endret der det kreves «type-godkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regler, som endret samt relevante IMO-resolusjoner og -rundskriv	Prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
A/8.1	Vannstands-alarmer	– Reg. II–1/22–1, – Reg. II–1/25, – Reg. XII/12.	– Reg. II–1/25, – Reg. XII/12, – IMO Res.A.1021(26), – IMO Res. MSC.188(79).	– IEC 60092–504 (2001) innbefattet IEC 60092–504 rettelse 1 (2011), – IEC 60529 (2001) innbefattet: rettelse 1 (2003), rettelse 2 (2007), rettelse 3 (2009), – IMO-res. MSC.188(79), – IMO MSC.1/rundskr. 1291.	B + D B + E B + F

II

Endringene trer i kraft 14. august 2015.

23. juli Nr. 913 2015

Forskrift om gjennomføring av TSI-rullende materiell – lokomotiver og rullende materiell for passasjertrafikk

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 23. juli 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5, § 6 og § 16 og forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkvevnen i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 sjette ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37ah (vedtak 2008/232/EF), nr. 37di (beslutning 2011/291/EU) og nr. 37do (forordning (EU) nr. 1302/2014). Kunngjort 24. juli 2015 kl. 13.30.

§ 1. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37do (kommisjonsforordning 2014/1302/EU om en teknisk spesifisering for samtrafikkvevne som gjelder for delsystemet «rullende materiell – lokomotiver og rullende materiell for passasjertrafikk» i Den europeiske unions jernbanesystem) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Forordning (EU) nr. 1302/2014 skal leses med følgende tilpasninger:

a) I nr. 7.3.2.12 i forordningens vedlegg tilføyes følgende:

«Særtilfelle for Norge («T»)

For ubegrenset drift på det norske jernbanenettet gjelder følgende for motorvogner med elektrisk drift:

Den kapasitive effektfaktoren skal være på minst 0,95 ved kontaktledningsspenninger på mer enn 16,5 kV når kjøretøyet aktivt bruker strøm.

Den kapasitive effekten skal ikke overstige 60 kVAr når kjøretøyet mater strøm tilbake til nettet.

Den induktive effektfaktoren skal være på minst 0,95 ved kontaktledningsspenninger under 16,5 kV når kjøretøyet mater strøm tilbake til nettet.»

b) I nr. 7.3.2.14 i forordningens vedlegg tilføyes følgende:

«Særtilfelle for Norge («T»)

Dette særtilfellet gjelder for enheter som er i drift på linjer uten oppgradert kontaktledningssystem. Linjer med et kontaktledningssystem som er i samsvar med TSI, er angitt i Network Statement fra jernbaneverket.

Strømvaktakervippens geometri skal være i samsvar med EN 50367:2011, figur B.6 (1800 mm).»

c) Etter nr. 7.3.2.15 i forordningens vedlegg skal nytt nr. 7.3.2.15bis lyde:

«7.3.2.15bis Strømvaktakerens statiske kontaktkraft (IC-nivå) (4.2.8.2.9.5)

Særtilfelle for Norge («T»)

Dette særtilfellet gjelder for enheter som er i drift på linjer uten oppgradert kontaktledningssystem. Linjer med et kontaktledningssystem som er i samsvar med TSI, er angitt i Network Statement fra jernbaneverket.

Ved stillstand bør strømvaktakeren ha en statisk kontaktkraft på 55 N.»

d) I nr. 7.3.2.16 i forordningens vedlegg tilføyes følgende:

«Særtilfelle for Norge («T»)

Dette særtilfellet gjelder for enheter som er i drift på linjer uten oppgradert kontaktledningssystem. Linjer med et kontaktledningssystem som er i samsvar med TSI, er angitt i Network Statement fra jernbaneverket.

I tillegg til TSI-kravene må strømvaktakere være i samsvar med en kurve basert på følgende formel: $F_m = 0,00097 < 208 >^2 + 55$, med et avvik på $\pm 10\%$.

e) I nr. 7.4 i forordningens vedlegg tilføyes følgende:

«Særlige forhold for Norge

Dersom kjøretøy skal ha ubegrenset tilgang til det norske jernbanenettet under vinterforhold, må det godtgjøres at kjøretøyet oppfyller følgende krav:

Temperatursone T2 som angitt i nr. 4.2.6.1.1, skal velges.

Vanskelige snø-, is- og haglforhold som angitt i nr. 4.2.6.1.2, skal velges.»

§ 3. Statens jernbanetilsyn eller den Statens jernbanetilsyn utpeker gjennomfører verifisering av nasjonale regler som nevnt i artikkel 4 og 5 i direktivet.

§ 4. Forskriften trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves:

1. Forskrift 24. april 2009 nr. 450 om gjennomføring av vedtak 2008/232/EF av 21. februar 2008 om en teknisk spesifisering for samtrafikkveier med hensyn til delsystemet «rullende materiell» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog
2. Forskrift 1. oktober 2012 nr. 918 om gjennomføring av TSI rullende materiell – lokomotiver og rullende materiell for passasjertrafikk.

Forordninger

For å lese engelsk versjon av forordning (EU) nr. 1302/2014 se her:

For å lese uoffisiell norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 1302/2014 se her:

24. juli Nr. 914 2015

Forskrift om endring i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 24. juli 2015 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 4–10 femte ledd. Kunngjort 24. juli 2015 kl. 13.30.

I

I forskrift 17. desember 2008 nr. 1502 om toll og vareførsel (tollforskriften) gjøres følgende endring:

§ 4–10–2 annet ledd skal lyde:

(2) Vare til personlig bruk med verdi til og med 3000 kr kan deklarerer ved å bruke tollmyndighetenes fortollingsløsning på internett. Dette gjelder ikke særavgiftspliktige varer og varer som er avhengige av tillatelser fra andre myndigheter.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 5/2015 s. 814 (i forskrift 2. juni 2015 nr. 588 om håndtering av utgangsstoffer for eksplosiver)

Ved en inkurie fikk paragrafene for «Straff» og «Klage» samme paragrafnummer (§ 23). Etter forskyvningen skal paragrafoverskriftene for § 23 til § 26 lyde:

§ 23. *Straff*

§ 24. *Klage*

§ 25. *Ikrafttredelse*

§ 26. *Overgangsbestemmelser*

Nr. 8/2015 s. 1381 (i forskrift 30. juni 2015 nr. 821 om endring av forskrift 19. desember 2014 nr. 1821 om tilskot til avløysing ved sjukdom og fødsel mv.)

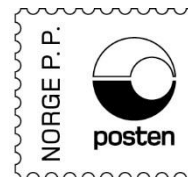
§ 5 tredje ledd første punktum skal lyde:

I samband med fødsel kan det gjevast tilskot for avløysing av faren i inntil *14 dagar* dersom han bur saman med mora til barnet og føretaket ikkje tek i mot tilskot for avløysing av mor i desse dagane.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2015-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2011	8	1201	Forskrift nr. 849	5
2011	14	1923	Forskrift nr. 1356	5
2013	3	406	Forskrift nr. 139	5
2013	11	1821	Forskrift nr. 844	1
2014	1	30	Forskrift nr. 1739	2
2014	17	2854	Forskrift nr. 1787	2
2014	18	3031	Forskrift nr. 1846	5
2015	2	260	Forskrift nr. 184	3
2015	2	291	Forskrift nr. 291	5
2015	5	814	Forskrift nr. 588	9
2015	7	1197	Forskrift nr. 752	8
2015	8	1381	Forskrift nr. 821	9

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016 Vik
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata via nettsiden
www.lovdata.no/lovtidend/kunngjoring.

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Europa	Verden
Abonnement for 2015 koster	Avd. I	kr 1622	kr 2423	kr 3350
	Avd. I og II	kr 2020	kr 3500	kr 4952

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
– også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vik
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Faks 23 11 83 01
E-post: ltavd1@lovdata.no